

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ῬΩΣΣΙΚΟ-ΓΡΑΙΚΙΚΗ,

ἥτοι

Μέθοδος εὐκολωτάτη εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὁμογενῶν καὶ φιλολόγων Νέων, τῶν ποθέντων διδαχθῆναι ὀρθῶς τε καὶ κανονικῶς τὴν τῶν Ῥώσων Διάλεκτον.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΪΣΑ

ὑπὸ

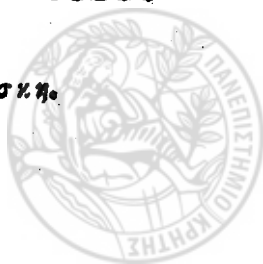
Παναγιώτη Νίτζογλε
τῆ ἐκ Βουκουρεστίου.

Ἐν Μόσχᾳ.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Σ. Σελιζανόβσκη.

1810.

Съ одобренія Ценсурнаго Комитета, учрежден-
наго для Округа Императорскаго Московскаго
Университета.

Τῷ ἘΝΔΟΞΟΤΑΤῷ ἈΡΧΟΝΤΙ
ΜΕΓΑΛῷ ΠΟΣΤΕΛΝΙΚῷ
ΚΤΡΙῷ ΚΤΡΙῷ
ΓΡΗΓΟΡΙῷ ΚΑΛΛΙΑΡΧῃ.

τὴν ὀφειλομένην Προσκύνησιν.

ἘΝΔΟΞΟΤΑΤΕ ἈΡΧΩΝ!

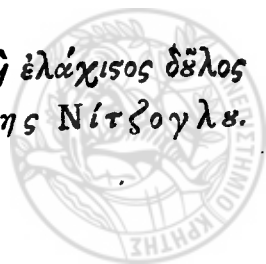
Τὴν Φήμην τῆς ΣΗΨ εὐεργετικῆς καὶ μεταδο-
τικῆς Γνώμης, δι' ἧς ἀπανταχῶς ἐκ πρώτης αὐτὸς
ἀρχῆς γενικῶς ἀνεφάνης ἐνθερμος Προσάτης πρὸς
πάντας τὰς χρεῖαν ἔχοντας ὁμογενεῖς Γραικοὺς, ὁ
ἔξοχος μασὼν ἐραστὴς καὶ πολλοῖς πλεονεκτήμασι Φυ-
σικοῖς τε καὶ ἐπικτήτοις κεκοσμημένος, καὶ αὐθεντι-
κῶν ὑπεργειῶν καὶ ἐπιγαμβρίας εὐλόγως ἡξιωμένος,
κατὰ τὸ προσῆκον ἀπομνημονεῦσαι βεβλόμενος, παρὰ
τὸ προσῆκον παρρησιάσομαι, μικρὰ ἀντὶ μεγάλων, καὶ
ὁδὲ ταῦτα ἐκ τῶν οἰκείων, ἀλλοτριῶν γὰρ ποῖος ἐρα-
νισάμενος καὶ μεταφράσας ἐγὼ ἰδρῶτι περιρρέομενος
ἐκ τῆς τελευταῖον ἐκδοθείσης Ῥωστικῆς Γραμματι-
κῆς τῆς ἐν Πετροπόλει Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν,
δῶρον λιτὸν προσφέρειν θαρρύντος τῇ ΣΗΨ ἐνδοξό-
τητι τὴν Γραμματικὴν ταύτην, καὶ ἀνατεθῆναι ἐτόλ-
μησα· ὡς ἀναγκασίαν Κρηπίδα ἐσομένην καὶ Βάσιν
τοῖς τῶν ὁμογενῶν Γραικοῖς κανονικῶς διδασθῆναι
ἐφιεμένοις τὴν τῶν Ῥώσων Διάλεκτον.

Πρόσδεξαι ἔν εὐμενῶς δέομαι Πανευγενέσατε
καὶ Φιλομυσοτάτε ἈΡΧΩΝ τὴν παρῶσαν με ταπει-
νὴν προσφορὰν, τῷ ΣΩΨ περικλεῖα καταλαμπρυν-
θεῖσαν Ὀνόματι, Φιλοφροσύνης τε γενναίας ταύτην
καταξιῶσας, καὶ τύποις ἐκδοθῆναι ἡυδόκησον, κλίσειν
καὶ πόθον πρὸς ἀρρώγην τῶν καλῶν τῶν πάλαι λαμ-

πρῶν ἡμῶν Προγόνων μιμνέμενος, ἔ κατ' ἀξίαν ταύτης
ἀλλ' εἰς τὴν προθυμίαν μόνον τῷ προσφέροντος ἐπι-
δῶν, καὶ γὰρ ἔδ' οἱ τοῖς Θεοῖς λιθανοτῶν ἐπιθύον-
τες πρὸς ἀξίαν τὴν χάριν, πρὸς δέ γε δύναμιν τῷ
δοκεῖν εὐγνώμονες ἐπιδείκνυνται. Καὶ μὲ τοῖς ΣΟΓΣ
δύλοις συναριθμῆσαι μὴ ἀπαξιώσεας, τὸν εἰς αἶ
κηρύττειν τὴν χάριν ταύτην διαπρυσίως μέλλοντα,
τὴν εἰς ὠφέλειαν καὶ Φωτισμὸν τῷ γένει ἡμῶν παρ'-
αυτῆς δεικνυομένην· ὡς καὶ διαμένω διὰ παντὸς με-
γαθύτατον σέβας.

Τῆς ΣΗΨ εὐεργετικωτάτης μοι
ἘΝΔΟΞΟΤΗΤΟΣ,

ὑποκλινέσατος καὶ ἐλάχιτος δῆλος
Παναγιώτης Νίτσογλα.

ΤΟΙΣ ἘΝΤΕΤΕΘΟΜΕΝΟΙΣ ΤΟ ΧΑΪΡΕΙΝ.

Μὲ ὅλον ὅπῃ περιττὸν σοχάζομαι ἵνα ἐξηγῶ τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν προτερημάτων τῆς τῶν Ῥώσων Διαλέκτε, καὶ τῶν διαφορῶν ἐπιστημῶν αὐτῶν· μὲ ὅλον τῷτο ὁμῶς ὡς ἀναγκαῖον προκρίνω, ἵνα ἀναφέρωμαι πρὸς τὰς Φιλομαθεῖς Νέες τῇ ἡμετέρῃ γραμικῇ γένει καὶ διὰ μιᾶς συντόμῃ εἰδοποιήσεως: Ὅτι ἐγὼ διηνεκῶς βλέπων τὰ ἀκατάπαυσα ἐκτανθέντα ἡρωϊκὰ βήματα καὶ τροπαιοφόρα ὅπλα τῇ θεοφρονήτῃ τῇ καὶ ὑπερμεγέθει, αὐτοκρατορικῇ τε καὶ ὀρθοδόξῃ τῶν Ῥώσων Βασιλείᾳ, ἃτινα ἀκμάζον καὶ ὑπερήκμασαν εὐφημισθέντα· ἔτι δὲ βλέπων, ὅτι καὶ ἡ ἀπανταχῇ ἐκτανθεῖσα αὐτῶν ἐμπορία ἐπικρατεῖ ἐχὶ μόνον ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ αὐτῶν Βασιλείῳ, ἀλλ' ἐξαιρέτως ἐν διαφοροῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐπισήμοις πόλεσι τῆς Εὐρώπης, ὡς καὶ ἐχ' ἥττον ἐν Μολδαβίᾳ καὶ Βλαχίᾳ· διὰ ἀναγκαιοτάτην ἐσοχασθὴν αὐτὴν τὴν Ῥωσικὴν Διάλεκτον εἰς ὅλας τὰς ὁμογενεῖς νέας, καὶ ἐρασὰς αὐτῆς, μάλιστα εἰς τὰς πραγματευομένους καὶ πραγματευθησομένους μετὰ τῆς Ῥωσίας μέλλοντας.

Τῶν δ' ἐν ἑνεκὲν πολλάκις ἐγὼ προθυμύμενος καὶ καλῶς συλλογιζόμενος, ποῖα τινὶ χρώμενοι μεθόδῳ οἱ τῇ ἡμετέρῃ γένει Φιλόμαθοι καὶ Φιλομαθεῖς ἔσονται τῇ λοιπῇ καὶ ἀπονώτερον τῆς Ῥωσικῆς Διαλέκτε γένοιντο, εἶχα ἀποφασίσει, ἵνα μεταφράσω τὴν

τελευταίαν ἐκδοθεῖσαν, ἐν τῇ τῆς Πετροπόλεως Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν, Ῥωσσικὴν Γραμματικὴν.

Ἀλλ' ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν μὴ πάντα τὸ ἐμπόδιον ἀπεριορίσως ἀνένευον καὶ δὲν ἤθελον νὰ ἐπιχειρισθῶ τὸ ἔργον φοβόμενος, μήπως δὲν γένη κατὰ τὴν τῶν πολλῶν προσδοκίαν· ἀλλὰ τέλος πάντων νικήσασα ἡ πρὸς τὸ γένος μὴ ἔνθερμος ἀγάπη, καὶ μὴ Βεβλόμενος μ' ἐβίασε νὰ ἐκτελέσω τῷτο τὸ κοινωφελὲς ἔργον, καὶ ἂν δὲν ἤθελεν εἶσθαι, ἐντελὲς καὶ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ἀρέσκειαν· καὶ ἀνεδέχθην ἔτιως πολὺν τὸν κόπον καὶ κατέβαλον τὴν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τῷ μεταφραῖσαι τὴν παρῶσαν Γραμματικὴν πρὸς κοινωφελειαν καὶ ἐπίδοσιν τῶν ὁμογενῶν νέων, ἥτις ἐστὶ ὑπὸ τῆ τίτλῃ: Ῥωσσικο-γραικικὴ Γραμματικὴ, ἥτοι μέθοδος εὐκολωτάτη εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὁμογενῶν καὶ Φιλολόγων νέων, τῶν ποθόντων διδασθῆναι ὀρθῶς τε καὶ κανονικῶς τὴν τῶν Ῥώσσων Διάλεκτον.

Αὕτη ἡ Γραμματικὴ διηρέθη εἰς δύο μέρη, καὶ πρὸ τῆ πρώτης μέρους ἐτέθησαν Προγινωσκόμενα, ἅτινα περιέχουσι τὰς χαρακτῆρας, τὴν προφορὰν καὶ ὀρθὴν ἀνάγνωσιν, διαίρεσίν τε καὶ τροπὴν τῶν Ῥωσσικῶν Γραμμάτων.

Τὸ πρῶτον μέρος περιέχει τὴν Ἑτυμολογίαν καταγινομένην περὶ τὴν θεωρίαν τῶν ἐννέα μερῶν τῆς λόγου, ἐν ᾗ ἐπιμελήθη μετὰ πάσης δυνατῆς σαφηνείας καὶ συντομίας νὰ ἐξηγῶ ὅλας τὰς κατὰ ἰτάξιν κανόνας αὐτῶν.

Τὸ δεύτερον μέρος εἶναι διηρημένον εἰς τρία τμήματα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον Τμήμα διδάσκει τὰς κανόνας περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ καταλλήλης ἐνώσεως τῶν λέξεων εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς ὁμιλίας, ἥτοι περὶ συντάξεως

τῶν ἐννέα μερῶν τῆς λόγῃ, καὶ τὰς διασαφηνίζει μὲ πολλὰ παραδείγματα εὐληπτα καὶ διδακτικά. Τὸ δεύτερον Τμήμα διδάσκει περὶ ὀρθογραφίας· τὸ δὲ τρίτον Τμήμα διδάσκει τὰς κανόνας περὶ προσωδίας, ἢ τόνου, οἷον: τίνι τρόπῳ καὶ ἐπὶ ποίᾳ συλλαβῇ τῶν λέξεων τίθεται ὁ τόνος.

Διὰ περισσοτέραν δὲ ὠφέλειαν τῶν ἐρασῶν τῆς Ῥωσικῆς Διαλέκτε ἐπρόσθεσα εἰς τὸ τέλος καὶ μίαν συλλογὴν λέξεων μετὰ τινων τίτλων παρὰ τοῖς Ῥώσοις μεταχειριζομένων κατὰ τὸν βαθμὸν καὶ κατὰ σάσιν τῆς καθεκάστη ἀνθρώπου.

Ἐν τῷ μεταξύ δὲ τῶν ἐδιδιχαυρίζομαι πάλιν, ὅτι τὸ ἔργον ἐντελὲς ἐστὶ (διότι κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην ἴσως ἔθενός τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἐκ ἐξὶ ἐντελὲς), ἀλλὰ μόνον ἰκανὸν πρὸς τὴν ὀρθὴν ὁδηγίαν καὶ ἐπίδοσιν τῶν νέων ἐπὶ τῷ μανθάνεσθαι ταύτην τὴν διαλέκτον· μάλιστα ἔχωντάς τις καὶ τὰ ἐντὸς ὀλίγῃς εἰς Φῶς ἐκδοθησομένα νέα λεξικά παρὰ τῆς ἐν Ἱερομονάχοις ἐλλογίμῃ κυρίᾳ Δοσιθέᾳ.

"Αν λοιπὸν, ὦ Φιλομαθέσατοι! δεχθῆτε εὐμενῶς τὴν νεοφανῆ ταύτην Γραμματικὴν καὶ μὲ ὠφέλειαν τὴν μεταχειρισθῆτε, ὡς καὶ ἐκ ἀμφιβάλλω, βέβαια μεγαλητέραν εὐχαρίστησιν δὲν θέλει αἰσθάνομαι· καὶ τῷτο θέλει εἶσθαι ἢ ἀμοιβῇ εἰς τὰς κατὰ δύναμιν κόπας, ἢ κατέδαλον· ἔρρωσθε.

Μόχα τῇ 10 Σεπτεμβ. 1810.

Ὁ μεταφραστὴς.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν ἐν ταύτῃ τῇ Γραμματικῇ περιεχομένων
Κεφαλαίων.

Προγινωσκόμενα.

Σελ.

Κεφ. Α΄. Περὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφο-		
ραῖς αὐτῶν.	- - - - -	1
— Β΄. Περὶ διαιρέσεως καὶ τροπῆς τῶν γραμ-		
μάτων.	- - - - -	8

Μ Ε Ρ Ο Σ, Α΄.

ἙΤΥΜΟΛΟΓΙΑ

καταγινομένη περὶ τὴν θεωρίαν τῶν ἐννέα με-
ρῶν τῆς λόγῃ.

Κεφ. Α΄. Περὶ τῶν μερῶν τῆς λόγῃ.	- - -	10
— Β΄. Περὶ τῶν ἑσιασικῶν ὀνομάτων καὶ διαι-		
ρέσεως αὐτῶν.	- - - - -	—
1. Περὶ τῶν πατριωτικῶν ὀνομάτων		
καὶ καταλήξεων αὐτῶν.	- - -	11
2. Περὶ τῶν πατρωνυμικῶν ὀνομ. καὶ		
καταλήξεων αὐτῶν.	- - -	13
3. Περὶ αὐξητικῶν ὀνομάτων καὶ κα-		
ταλήξ. αὐτῶν.	- - -	18
4. Περὶ ὑποκοριστικῶν ὀνομ. διαιρέσ.		
καὶ καταλήξεων αὐτῶν.	- - -	19
5. Περὶ τῶν κτητικῶν ὀνομ. καὶ κα-		
ταλήξεων αὐτῶν.	- - -	21
Κεφ. Γ΄. Περὶ τῶν γενῶν, πτώσεων, ἀριθμῶν		
καὶ καταλήξεων τῶν ἑσιας. ὀνομ.	- - -	22
— Δ΄. Περὶ τῶν κλίσεων τῶν ἑσιας. ὀνομ.	- - -	26
Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως.	- - -	27

	Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως.	-	-	32
	Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.	-	-	42
	Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.	-	-	43
Κεφ. Ε΄.	Περὶ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων καὶ κα- ταλήξεων αὐτῶν.	-	-	46
— ΣΤ΄.	Περὶ τῶν βαθμῶν τῶν ἐπιθ. ὀνομ.	-	-	49
	Περὶ τῶν μειωτικῶν καὶ αὐξητικῶν ἐπιθ. ὀνομ.	-	-	52
— Ζ΄.	Περὶ τῆς κλίσεως τῶν ἐπιθ. ὀνομ.	-	-	53
— Η΄.	Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομ.	-	-	60
— Θ΄.	Περὶ Ἀντωνυμιῶν.	-	-	66
— Ι΄.	Περὶ ῥημάτων καὶ διαυρέσεως αὐτῶν. Σχηματισμὸς τῶν βοηθητ. ῥημ.	-	-	74 82
— ΙΑ΄.	Περὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν ἀπλῶν ῥημάτων.	-	-	84
— ΙΒ΄.	Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν ἀπ- λῶν ῥημάτων.	-	-	117
— ΙΓ΄.	Περὶ τῶν συνθέτων ῥημάτων.	-	-	134
	Περὶ σχηματισμῶν τῶν συνθέτων ῥημάτων.	-	-	137
— ΙΔ΄.	Περὶ μετοχῆς.	-	-	145
— ΙΕ΄.	Περὶ ἐπιρρήματος.	-	-	147
— ΙΣΤ΄.	Περὶ προθέσεως.	-	-	149
— ΙΖ΄.	Περὶ συνδέσμου.	-	-	150
— ΙΗ΄.	Περὶ παρενθέσεως.	-	-	151

Μ Ε Ρ Ο Σ, Β΄.

ΤΜΗΜΑ, Α΄.

	Περὶ συντάξεως τῆς διδασκομένης τὴν ὁρθὴν ἔνω- σιν τῶν Ῥωσικῶν ἐννέα μερῶν τῆς λογικῆς.	-	-	152
Κεφ. Α΄.	Περὶ συντάξεως τῶν ὀσιασικῶν ὀνομ.	-	-	—
— Β΄.	Περὶ συντάξεως τῶν ἐπιθέτων ὀνομ.	-	-	157
— Γ΄.	Περὶ συντάξεως τῶν ἀριθμητικῶν μετὰ τῶν ὀσιασικῶν ὀνομάτων.	-	-	160
— Δ΄.	Περὶ συντάξεως τῶν ἀντωνυμιῶν.	-	-	162

Κεφ. Ε΄. Περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων.	-	164
— ΣΤ΄. Περὶ συντάξεως μετοχῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων,	- - -	178
— Ζ΄. Περὶ συντάξεως ἐπιρρημάτων.	-	179
— Η΄. Περὶ συντάξεως προθέσεων μετὰ τῶν ὀνομάτων.	- - -	180
— Θ΄. Περὶ συντάξεως τῶν συνδέσμων.	-	182
— Ι΄. Περὶ συντάξεως τῶν παρενθέσεων.	-	183

ΤΜΗΜΑ, Β΄.

Περὶ ὀρθογραφίας.	-	184
Περὶ τῶν διασολῶν.	-	188

ΤΜΗΜΑ, Γ΄.

Περὶ προσωδίας, ἢ τόνου.	-	189
Συλλογὴ λέξεων.	-	206
Περὶ τῶν τίτλων, τῶν μεταχειριζομένων εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ τέλος καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐπισολῶν, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν προσωπικὴν ὁμίλειαν.	- - -	223

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΡΩΣΣΙΚΟ-ΓΡΑΙΚΙΚΗ.

ΠΡΟΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

О буквахъ и о ихъ произношеніи.

Περὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν.

§ 1. Ἡ Ῥωσσικὴ Διάλεκτος, κατὰ τὸν κοινὸν ἔτῳ ὀνομαζόμενον κοσμικὸν ἢ πολιτικὸν τύπον, (гражданская печать) περιέχει τριάκοντα πέντε γράμματα, τῶν ὁποίων οἱ χαρακτῆρες καὶ προφορὰ εἶναι ὡς ἀκολέθως.

ἄζ. μπῆκι. βέντι. γλαγόλ. ντομπρό γίεσ. ζήβέτε.

Α, α. Β, β. В, в. Γ, γ. Д, д. Ε, ε. Ж, ж.

ζεμπλια. ἥζε. ι κάκο. λιβντι. μισλέτε. νάσσ.

З, з. И, и. I, i. К, к. Л, л. М, м. Н, н.

ὄν. ποκόϊ. ῥτζή. σλόβο. τβέρντο. ἔ. Φέρτ.

Ο, ο. Π, π. Р, р. С, с. Т, т. У, у. Ф, ф.

χέρ. τζή. τζιέρβ. σσα. στζα. γέρ. γερόϊ.

Х, х. Ц, ц. Ч, ч. Ш, ш. Щ, щ. Ъ, ъ. Ы, ы.

γέρ. γιάτ. è. γιῆ. γιά. θήτα. ἥζητσα.

Ь, ь. Ъ, ъ. Э, э. Ю, ю. Я, я. Θ, θ. V, v.

§ 2. Εἰς αὐτὰ, κατὰ τὰ παλαιὰ Ῥωσσικὰ γράμματα, καὶ ἐκκλησιασικὰ βιβλία, εὗρισκονται καὶ τὰ ἀκόλεθθα, οἷον: μετὰ τὸ ж, τὸ з, ζέλο, μετὰ τὸ т, τὸ ѣ, ѵ, ѣ, ѥ, μετὰ τὸ р, τὸ ѿ, ὅτ, μετὰ τὸ ю, τὸ ж, ѣс, καὶ ѿ, τὸ διπλὸν о, х, ѵ, τὰ ὅποια μόνον εἰς τὰ ἐκκλησιασικὰ εἶναι ἐν ᾗσιν.

§ 3. Τὸ το αὐφάδῃτον, ἐπαὶδὴ εἰς τὰ ἐκκλησιασικὰ βιβλία μεταχειρίζεται ἔτι ὡς ἀριθμὸς, εὐλογον ἐσοχάδῃν, νὰ τεθῇ ἐνταῦθα καὶ ἡ τάξις ἐκείνη ὡς ἀκολούθως:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15,
 ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð,
 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 30, 40, 50, 60, 70,
 sī, zī, ñī, ðī, k, kñ, kñ, l, m, n, ð, o,
 80, 90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800,
 p, ç, r, e, t, ð, f, x, ψ, ð,
 900, 1000, 2000, 3000, 10,000, 20,000, 100,000.
 ц, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð, ñ, ð.

§ 4. Προφορὰ τῶν γραμμάτων.

Προφέρεται ὡς τὸ ἐδικόν μας α.

Προφέρεται ὡς τὸ λατινικὸν ἢ γαλλικὸν b, οἷον·
 барабанъ, τύμπανον· ἐνίοτε δὲ πρὸ ἐνὸς συμφώνου, καὶ
 ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως τὸ περισσότερον ὡς π, λόγ. χάρ.
 обсыпая, σκορπίζω ὁλόγυρα, περισκορπίζω, дубъ, δρυς.

Ὡς τὸ ἐδικόν μας β, οῖον: ВИНΟ, ὁ οἶνος.

Τὸ γ' προφέρεται κατὰ διαφορὰς τρόπους ὡς ἀκολουθῶς:

1) Ὡς τὸ σκληρὸν γ, οἶον: годѣ, ὁ χρόνος, гос-
подѣ, ὁ Κύριος, Государь, ὁ Μονάρχης, Господствую,
κυριεύω, μοναρχῶ.

2) Ἐἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων χεδὸν ὡς χ, μάλισα εἰς τὰς μεταφερούμενας ξένας λέξεις ληγῆστας εἰς ургѣ, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν λέξεων ὅταν εὐρίσκηται πρὸ συμφώνου, ὡς, Богѣ, ὁ Θεός, Санкѣпетербургѣ, Σανκτπετερμπέρχ, ἡ Πετρούπολις, Марбургѣ, Μαρμπέρχ, лѣгкоѣ, λέρχοϊ, ἐλαφρός.

3) Ἄλλο τε δὲ πάλιν εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων πολλάκις ὡς к προφέρεται, (ἐν τῷ κοινῷ βίῳ μόνον) οἷον, сѣгѣ, τὸ χιώνι, другѣ, ὁ Φίλος, κ. τ. λ.

4) Ἐν τῇ τῆ ἀρσενικῇ καὶ ἑδετέρῃ ἐνικῇ γενικῇ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων προφέρεται ὡς в, (μόνον εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν, ἀλλ' ἔχι εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς διδασχὰς καὶ συγγράματα) οἷον, хорошаго, моего, ὁμοίως καὶ ὅταν πρὸ αὐτῆ εὐρίσκηται я καὶ а, ἐκφωνεῖται ὡς во, ва, прѣшьяго, бѣднаго, καὶ τὰ ἐξῆς.

Δ.

Τὸ д προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν d, οἷον: добро-па, ἡ καλοσύνη· πλὴν πρὸ ἐνὸς συμφώνου, καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ἐκφωνεῖται τὸ περισσότερον ὡς т, οἷον: надпись, ἡ ἐπιγραφὴ, народѣ, ὁ λαός, καὶ καθεξῆς.

Ε.

Τὸ е προφέρεται κατὰ τέσσαρας τρόπους.

Πρῶτον, ὅταν εὐρίσκηται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων, προφέρεται ὡς ъ, οἷον: единѣ, ἕνας, есѣ, εἶναι, едѣ, μόλις, еще, ἀκομή.

Δεύτερον, ὅταν ἴσεται ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως, καὶ ἔχει πρὸ αὐτῆ σύμφωνον, προφέρεται ὡς τὸ ἐδικόν μας е, οἷον: безѣ, χωρίς, сѣмѣ, αὐτῷ, лицѣ, τὸ πρόσωπον; морѣ, ἡ θάλασσα. Ὅταν ὁμως πρὸ αὐτῆ εὐρίσκηται φωνῆεν, πάντοτε ὡς ѣ προφέρεται, λόγ. хѣр. мнѣнѣ, ἡ γνώμη, ὁ σοχασμός, сѣ, τῆτο.

Τρίτον, ἐνίοτε πάλιν ὡς ю, ἐκφωνεῖται κατὰ διαφορὰς τρόπους.

α) Ὅταν κἀνένα τῶν φωνηέντων μεταβάλλεται διὰ τῆς κλίσεως, ἡ ἐγκλίσεως εἰς е, οἷον: при, τρεῖς, прѣхѣ, τριῶν; огонѣ, φωτιά; огнемѣ, μετὴν φωτιάν.

везу, Φέρω διὰ τῆς ἁμαξας; везешь, Φέρεις; лгу, ψεύδομαι, лжешь, ψεύδεσαι.

β) Ὅμοιως καὶ ὅταν κατὰ διαφορὰς χρόνους καὶ πτώσεις μεταβιβαθῇ ὁ τόνος εἰς αὐτὸ, λόγ. χάρ. несy, Φέρω; несb, ἔΦερε; бревно, ὁ δοκὸς; бревна, οἱ δοκοί; верспa, βέρσι, (μίλι ῥωσσικόν) верспb, τῶν βερσιῶν.

γ) Εἰς ὅλα τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς екb, πάλιν ὡς iо, οἷον: якорь, ἄγκυρα, карабoσιδh-pon, якорекb, карабoсиδhράκι, κ. τ. λ. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ ἀκόλuθa ὀνόματα, οἷον: ежb, ἀκανθόχοιρος, медb, τὸ μέλι, ледb, ὁ πάγος, лeнb, τὸ λινάρι, веpо, γαληνὸς καιρὸς, овесb, ἡ βρώμη, арелb, ὁ αἰτὸς, оселb, ὁ ὄνος, елка, ἔλατος, (φυτόντι) семга σαλαμὸν ψάρι, перспb, δάκτυλος, менb, θερμὸς, меменb, σκοτεινὸς, Теdорb, Θεόδωρος.

δ) Ὅταν πρὸ αὐτῶ ἀμέσως δὲν εὐρίσκεται σύμφωνον, καὶ ὁ τόνος ἤθελε κλίνη εἰς αὐτὸ, τότε ἀποτελεῖται πάλιν ὡς iо, οἷον: жишье, ἡ ζωὴ, копье, λόγχη, контáри, мое, ἐδικόν μου, прiемb, δέξιμον, шьемb, ῥάπτομεν, κ. τ. λ.

Τέταρτον, εἰς μερικὰς λέξεις ὁμως ἐκφωνεῖται ὡς τὸ ἐδικόν μας o, οἷον: черспвый хлѣбb, τζόρσbуi χλέμπ, παλαιὸν, ξηρὸν ψωμί, желпой, κήτρινος, шелb, ὁ πῆγε, щепка, скѣпа διὰ φορέματα, бѣртца, уже, ἤδη, χεδὸν, πλέον.

Σημ. Ὅτι περὶ τῆς ὀρθῆς προφορᾶς τέττε τῶ е συνηθίζει ὁ караμzиνης ὁμῶ με ἄλλας καλὰς συγγραφεῖς, νὰ βάλλωσιν ἐπάνω εἰς τὸ τοῖστον τὰς δύο σιγμὰς (ѣ), ὡς τὰ ἄνωθεν παραδείγματα φαίνονται.

Ἀπὸ τῆτο τὸ е ἐμπορεῖ τινὰς νὰ διακρίνη καὶ τὸ κατὰ καιρὸς προερχόμενον ἔτω ὀνομαζόμενον γυρισμένον э, (э оборoшное) τὸ ὁποῖον ἐκφωνεῖται βαθύτερον ἀπὸ τὸ е, καὶ μεταχαρίζεται εἰς πολλὰ ὀλίγας ῥωσσικὰς λέξεις, ὡς, эдакой, τί λογιῆς, τοῖστον, эдакой чyдакb! ἰδὲ τί παράξενος! эдакого примѣра еще

не бывало, τοῖς τὸν παράδειγμα ἀκόμη δὲν ἦτον.
 эдакб, ἔτως, τοῖς τὸν τρόπῳ, ἐποπῆ, ἔτος, ἐκαῖνος, ἐπα,
 αὕτη, ἐκαῖνη, ἐπο, τῆτο καὶ ἄλλας μερικὰς ἄλλ' ὡς
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταχειρίζεται εἰς τὰς ξένας λέξεις,
 ὡς, эконоб, οἰκονόμος, эквапорб, ἰσημερινός, элек-
 призую, ἤλεκτρίζω, καὶ τ. λ.

Ж.

Τὸ ж διαφέρει τῆ з, καὶ προφέρεται ὡς τὸ γαλ-
 λικόν je, ji, οἶον: желание, πόθος, ἐπιθυμία, живу,
 зѡ, жукб, κἀνθάρος, жрение, τὸ θυσίασμα, κ. τ. λ.

З.

Τὸ з προφέρεται ὡς τὸ ἐδικόν μας з, οἶον: звѣ-
 зда, τὸ ἄστρον, злой, θυμῶδης, κακός, золото, τὸ
 μάλαγμα. Ὅταν ὅμως εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως πρὸ
 τῆ к εὐρίσκεται, ὡς τὸ ἐδικόν μας σ προφέρεται,
 λόγ. хѡр. низко, νήσκο, χαμηλὰ, ὀλίζκο, μπλήσκο,
 πλησίον, κ. τ. λ.

Σημ. Ὅταν πρὸ τῆς προθέσεως изб εὐρίσκονται λέ-
 ξεις, αἱ ὁποῖαι ἀρχονται ἀπὸ τῆ ш, τότε τὸ изб
 ἐκφωνῆται τῇ ἰδίᾳ Φωνῇ τῆ ш, ὡς, изб шерсти,
 ἀπὸ μαλλίον, κ. τ. λ.

И.

Τὸ и ὡς τὸ ἐδικόν μας η, πλὴν ὅταν πρὸ αὐτῆ
 ἔχη ъ, ἐκφωνῆται ὡς τὸ ῥωστικόν ы, οἶον: отыскашь,
 να εὐρίσκη, вб избѣ, εἰς τὸν ὄνδαν. Ὅταν δὲ εὐρίσκε-
 ται εἰς τὴν λήγουσαν, καὶ ἔχη τὸ σημεῖον τῆς προσω-
 δίας ѣ, (иже съ крапкой) τότε προφέρεται πολλὰ
 βραχέως, οἶον: испинный, ἀληθής, двигаѣ, κίνεи, καὶ
 καθεξῆς.

Τὸ К, Л, М, Н, προφέρεται χεδὸν ὡς τὸ ἐδικόν
 μας к, л, м, н, οἶον: какб, πῶς, сполб, τράπεζа,
 много, πολύ.

О.

Τὸ о, τονιζόμενον προφέρεται ὡς τὸ ἐδικόν μας
 о, οἶον: голубѣ, τὸ περιέρι, очень, πολλὰ, κ. τ. λ.
 Ὅταν δὲ ὑπερῆται τῆ тόνъ, ἐκφωνεῖται χεδὸν ὡς а

παρ. χάρ. хорошо, χαρασσὸ, καλῶς, кочу, χατзѣ, θέλω, когда, ὅταν, вода, τὸ νερὸν, гора, γαρά, τὸ βανὸν, κ. τ. λ.

Τὸ Π, Р, С, προφέρειται ὡς π, ρ, σ, οἷον: порпной, ὁ ῥάπτης, принесине, Φέρετε.

Σημ. Ὅταν πρὸ τῆς προθέσεως ѣб, εὐρίσκονται λέξεις, ὅπῃ ἀρχινῶσιν ἀπὸ ш, τότε τὸ ѣб προφέρεται τῇ ἰδίᾳ Φωνῇ тѣ ш, λόγῃ χάρ. ѣб шумомъ, μὲ Φωνήν, μὲ κρότον.

Τὸ Т, У, ὡς τὸ т, у, οἷον: урокъ, μάθημα, учипсья, νὰ μανθάνη.

Ф.

Τὸ Ф, μεταχειρίζεται ὡς τὸ ἐδικόν μας Ф, μάλιστα εἰς τὰς ἐκ τῆς γραμμικῆς ἢ λατινικῆς, ἢ καὶ ἐξ ἄλλης διαλέκτε προερχομένης λέξεις, οἷον: философъ, Φιλόσοφος, Французъ, Γάλλος, флотъ, ἀρμάδα, ἦτοι πλήθος καραβίων, фольга, Φύλλον ἀσημένιον, μαλαγματένιον.

Х.

Τὸ х, προφέρεται ὡς х, εἰδὲ εἰς τὴν λήγαν των λέξεων, τόσον σκληρὰ ὅσον δυνατόν.

Ч.

Τὸ ч, ὡς τзѣ, οἷον: чей, тзѣй, τίνος, ποίᾳ, часъ, тзѣя, ὥρα, честь, тзѣя, ἡτιμή. Ἐν τῇ κοινῇ χρήσει δὲ εὐρίσκόμενον εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως μὲ н, προφέρεται ὡς σσὰ, παρ. χάρ. конечно, κανεσσана, βέβαιа, ἀναμφιβόλως, нарочно, ναρόссана, μὲ σκοπὸν, ἐπὶ τхүтѣ.

Τὸ Ц, Ш, Щ, προφέρεται ὡς, тзѣ, σσὰ, стзѣ, οἷον: царь, ὁ βασιλεὺς, цвѣту, ἀνθῶ, шаръ, σφαῖρα, щаспливъ, εὐτυχὴς, тυχхрѣс, щетина, γαρνότριχα.

Ъ.

Τὸ ъ, προφέρεται ὡς γѣр, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πάντοτε ἐν τῷ τέλει πολλῶν λέξεων ἔπειτα ἀπὸ κάδε σύμφωνον, καὶ δηλοῖ τὴν σφοδροτέραν ἐκφώνησιν ἐκεί-

ν^α τ^ς συμφών^α, οἷον: пернѣ, ἀγριοδασκηνιά,
ἀγκάδι, волкѣ, ὁ λύκος, κ. τ. λ.

ΒΙ.

Τὸ βι, γερῶν, φυλάττεται πάντοτε καθαρὸν καὶ
ἀμετάβλητον· ἐκφωνεῖται δὲ δαυύτερον καὶ βαδυύτερον
ἀπὸ τὸ η, παρ. χάρ. мысль, ἔννοια, мыло, σαπῶνι, κ. τ. λ.

Β.

Τὸ β, ἰσαμέν^α ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τῷ τέλει τῆς λέ-
ξεως δὲν ἔχει καυμίαν καθολικὴν ἢ τελάχισον μίαν
πολλὰ ἀκατάληπτον ὁμοιότητα φωνῆς ἐνὸς ι, παραδ.
χάρ. мѣленькѣй, μικρότ^ερος, унасиъ, πίπτειν, знасиъ,
γινώσκειν. Ἐξ ἐναντίας δὲ εὐρισκόμεν^α πρὸ ἐνὸς φω-
νήεντος, προφέρεται πάντοτε ὡς ι, οἷον: копье, ἡ
λόγχη, τὸ κοντάρι, здоровье, ἡ ὑγεία.

Β̄.

Τὸ β̄, εὐρισκόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συλλαβῆς ἢ
τῆς λέξεως μοναχόν, ἐκφωνεῖται ὡς γιξ, οἷον: бмѣ,
τρώγω, бѣу, πηγáινω, бѣхати, πηγáινειν, μισεύειν. Ὅταν
δὲ ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως εὐρίσκη-
ται, δυσκόλως διακρίνεται ἀπὸ τὸ е, πλὴν τῆτο, ὅπ^ς τὸ
μὲν е, προφέρεται μὲ περισσότερον ἀνοιγμα τ^ς σόματος,
τὸ δὲ β̄, μὲ ὀλιγώτερον, οἷον: здѣлаю, κάμνω, мнѣ, ἐμοί.

Ю.

Τὸ ю, εὐρισκόμενον ἐν ἀρχῇ λέξεων, ἢ πρὸ τ^ς
β, προφέρεται πάντοτε ὡς γιξ, οἷον: югѣ, νότος, με-
σημερία, юфнѣ, πετ^ςι, βοϊδίσιον τομάρι, юноша, νεα-
νίσκος, въюга, ἀνεμώδης, φε^ρωνώδης καιρὸς, ἀνεμο-
ταραχή. Εἰς τὴν μέσην δὲ καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς λέ-
ξεως, προφέρεται δαυύτερον καὶ βαδυύτερον, ὡσάν τὸ
γαλλικὸν ü, καὶ μὲ τὸν^α μὴν ἔχωμεν τοιῶτον ψη-
φίον εἰς τὴν διάλεκτόν μας, δύναται ὁ διδασκόμενος
τὴν, ῥωσικὴν νὰ διδάσκηται τὴν σαφεσέραν προφο-
ρὰν τοιῶτε πλέον διὰ τῆς συνηθείας καὶ γυμνασεως.

Я.

Τὸ я, εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν συλλαβῶν ἢ λέξεων
προφέρεται πάντοτε ὡς γιá, οἷον: я, ἐγώ, ядро, τὸ

ῥωλι τῶν πυροβολικῶν ὀργάνων, κανονίων, ямонка, ἢ πανήγυρις. εἰς τὸ μέσον δὲ καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων ὡς ιαὶ, μάλισα εἰς τὸ ὑσερινὸν ὡς αι, ὅπῃ τὸ ἰ ὀλίγον μόνον νὰ ἀκῆται, ὡς, мясо, τὸ κρέας, пашмо, λέρα, μαγάρισμα, присяга, ὄρκος, княгиня, πριγγί-
πησσα, царя, τῇ βασιλέως.

Θ.

Τὸ θ, συνηθίζεται μόνον εἰς τὰς ἐκ τῆς γραικῆς διαλέκτου προερχομένας λέξεις, καὶ προφέρεται ὡς φ, οἷον: Θεοφιλῶ, Θεοδοεῖν, Θεοφιλακῆ, Θεό-
φιλος, Θεοδώσιος, Θεοφύλακτος.

V.

Ἡ ν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων ἢ ἔπειτα τῶν συμφώνων, ἐκφωνεῖται ὡς υ, εἰ δὲ μετὰ τῶν φωνήεν-
των ὡς β, οἷον: νμῆ, ὕμνος, мвро, τὸ μύρον, Еван-
геліе, τὸ Εὐαγγέλιον, энхарістія, εὐχαριστία. Με-
ῶλον ὅπῃ ἡ λέξεις Евангеліе, συχνάκις γράφεται
καὶ Евангеліе.

Σημ. Ὅτι ἡ ν συνηθίζεται ἀκόμη μόνον εἰς τὰ ἐκ-
κλησιαστικά βιβλία, καὶ εἰς μερικάς ἐκ τῆς γραι-
κῆς διαλέκτου παραγομένας, καθὼς ἐνίοτε καὶ εἰς
τὰς ἐν τοῖς πολιτικοῖς συγγράμμασι συναπαντῶ-
σας λέξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

О раздѣленіи и измѣненіи буквѣ.

Περὶ διαιρέσεως καὶ τροπῆς τῶν γραμμάτων.

§ 5. Τὰ γράμματα διαιρῶνται εἰς φωνήεντα, (глас-
ныя) σύμφωνα, (согласныя) καὶ ἄφωνα, (безгласныя).

Φωνήεντα εἶναι δώδεκα, α, ε, ι, ἰ, ο, у, ы, ѣ, э,
ю, я, ѡ.

Σύμφωνα εἰκοσι ἑν, б, в, г, д, ж, з, к, л, м, н,
п, р, с, т, ф, х, ц, ч, ш, щ, ѿ.

Ἄφωνα δὲ δύο, Ѣ, ѣ.

§ 6. Τὰ Φωνήεντα διακρίνται εἰς διφθόγγους καὶ τριφθόγγους.

Δίφθογγοι (двогласныя) εἶναι οἱ ἀκόλῃστοι: ай, ей, йй, ой, уй, ый, ѣй, эй, юй, яй.

Τρίφθογγοι (проегласныя) εἶναι, ей, юй, яй.

Σημ. Ὅτι ὅταν τὰ Φωνήεντα е, ю, я, εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων, θεωρῶνται διὰ διφθόγγους, ὡς καὶ κρυπταὶ δίφθογγοι λέγονται, οἷον: единѣ, ἕνας, юность, νεότης, ясно, φανερόν· ὡσαύτως καὶ ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὸ μέσον ἢ εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων καὶ πρὸ ἐαυτῶν ἔχῃσι Φωνήεν, ὡς, зданіе, ἡ οἰκοδομή, добрую, τὴν ἀγαθὴν, пвоѣ, ἐδικήσας· τιθεμένων δὲ πρὸ αὐτῶν καὶ τῆ ψηφίῃ й, γίνονται τρίφθογγοι. Ὅταν δὲ πρὸ ἐαυτῶν εὐρίσκεται σύμφωνον, μένουν πάλιν ὡς καθ'αυτὰ Φωνήεντα, οἷον: тебѣ, ἐσένα, пуспыню, τὴν ἔρημον.

§ 7. Τὰ σύμφωνα ἄλλα μὲν εἰσὶ τρεπτὰ, ἄλλα δὲ ἀτρεπτὰ. Τρεπτὰ εἶναι τὸ г, ж, к, х, ц, ч, ш, щ, διότι τὸ г τρέπεται εἰς ж, τὸ ж εἰς д, ἢ з, τὸ к, εἰς ч, τὸ х, εἰς ш, τὸ ч, εἰς п, τὸ ц, εἰς ч, τὸ ш, εἰς с, τὸ щ, εἰς сп, τόσον εἰς τὰς παραγωγὰς, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐγκλίσεις, οἷον: ἀπὸ τὸ, другѣ, φίλος, дружество, φιλία, сижу, κάθομαι, сидишь, κάθου, вожу, φέρω διὰ τῆς ἁμαξας, возишь, φέρεις, рука, τὸ χεῖριον, ручный, χειροῦν, ѣμερος, πολку, συμπίζω, полчешь, συμπίσεις, духѣ, τὸ πνεῦμα, душишь, εὐωδιασικὸς, конецѣ, τὸ τέλος, кончаю, τελειώνω, кручу, σραγγαλίζω, крупнѣ, σραγγαλίζεις, гашу, σβύνω, гасишь, σβύνεις, чищу, καθαρίζω, чиспишь, καθαρίζεις καὶ т, л. Ἀτρεπτὰ δὲ τὰ ἀκόλῃστα: б, в, д, з, л, м, н, п, р, с, ш, ф, е.

§ 8. Εἰς τὴν ῥωστικὴν διάλεκτον εἶναι λέξεις ἀπὸ μίαν ἕως δέκα συλλαβάς, οἷον: 1. онѣ, ἐκείνος, αὐτός, 2. зе-мля, ἡ γῆ. 3. у-до-бно, καλόν, εὐρύχωρον, ἐπιδέξιον. 4. по-чи-па-ю, τιμῶ, νομίζω. 5. у-по-пре-бля-ю, μεταχειρίζομαι, 6. у-су-гу-бле-нї-е, ἡ δίπλωσις.

ἡ ἀναδιπλασίασις. 7. вспомо-мо-ще спво-ва-нї-е, ἡ συν-δρουή, βοήθεια. 8. не из-мѣ-ня-ю-ще-е-ся, τὸ ἀμε-τάβλητον, τὸ ἀμετάλλακτον. 9. вы-со-ко-пре-вос-хо-ди-тель-спво, ἡ ὑψηλοεξοχότης. 10. вы-со-ко-пре-о-свя-ще-нїй-ше-му, τῷ πανιερωτάτῳ.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α΄.

ἙΓΓΜΟΛΟΓΙΑ

καταγινομένη περὶ τὴν θεωρίαν τῶν ἐννέα μερῶν τῆς λόγῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

О частяхъ рѣчи.

Περὶ τῶν μερῶν τῆς λόγῃ.

§ 9. Ἡ Ῥωσικὴ διάλεκτος περιέχει ὀκτὼ ἢ τε κυρίως ἐννέα μέρη τῆς λόγῃ, οἷον: 1. Ὀνομα ἑσιασι-κόν, (имя существительное). 2. Ἐπίθετον, (прила-гательное). 3. Ἀριθμητικόν, (числительное). 4. Ἀν-τωνυμία, (мѣстоимѣніе). 5. Ῥῆμα, (глаголь). 6. Ἐπίρ-ρημα, (нарѣчіе). 7. Πρόθεσις, (предлогъ). 8. Σύνδεσ-μος, (союзъ). 9. Παρένθεσις, (междоменіе).

Τῶν τὰ μὲν πέντε εἰσὶ κλιτὰ, οἷον: τὸ οὐσια-σικόν, ἐπίθετον καὶ ἀριθμητικόν, ἡ ἀντωνυμία, τὸ ῥῆμα τὰ δὲ τέσσαρα ἀκλιτὰ, οἷον: τὸ ἐπίρρημα, ἡ πρόθεσις, ὁ σύνδεσμος καὶ ἡ παρένθεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

О существительныхъ именахъ и о ихъ раз-дѣленїи.

Περὶ οὐσιασικῶν ὀνομάτων, καὶ διαιρέσεως αὐτῶν.

§ 10. Οὐσιασικὰ εἰσὶν ὅλαι αἱ λέξεις ὅπῃ σημαί-νῃ ἐν ὁποιοδήποτε πρᾶγμα, ἢ γινῇ ἢ αὐτὸν παρῆκτον

ὅπῃ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχει καὶ εὐρίσκεται πραγματικῶς εἰς τὴν φύσιν οἷον: человекъ, ὁ ἄνθρωπος, столъ, ἡ τράπεζα, книга, τὸ βιβλίον· ἢ ἀνυπάρχτον, ἡ γὰρ ὅπῃ δὲν ὑπάρχει βέβαια καθ' ἑαυτὸ πραγματικῶς εἰς τὴν φύσιν, ἀλλὰ νοεῖται μόνον πῶς ὑπάρχει καθ' ἑαυτὸ, οἷον: красота, ἡ ὠραιότης, быдноснѣ, ἡ πτωχή, смерть, ὁ θάνατος.

§ 11. Τὰ ἔστιασικὰ ὑποδιαίρυνται εἰς κύρια, (суб-
ственные) οἷον: Пётръ, Πέτρος, Россія, ἡ Ῥωσσία.
εἰς προταγματικά, (нарицапельныя) οἷον: государ-
ство, τὸ βασίλειον, дерево, τὸ δένδρον, человекъ, ὁ
ἄνθρωπος, пища, τὸ πηλίον, καὶ ἀθροιστικά, (соби-
рапельныя) οἷον: вино, τὸ κρασί, народъ, ὁ λαός,
училище, τὸ σχολεῖον.

§ 12. Ἐξ αὐτῶν τῶν ἔστιασικῶν, ἄλλα μὲν εἰσι
πρωτότυπα, (первообразныя) ἄλλα δὲ παράγωγα,
(производныя). Πρωτότυπα, ὥς, день, ἡμέρα, земля,
ἡ γῆ. Παράγωγα, ὥς, полдень, τὸ μεσημέριον, пол-
ночь, μεσονύκτιον, плодonoсное, καρποφόρος, κ. τ. λ.

§ 13. Τὰ δὲ παράγωγα ὀνόματα ὑποδιαίρυνται
εἰς πέντε: 1. εἰς πατριωτικὰ ἢ τε τοπικὰ, (ошече-
ственные) οἷον: ἀπὸ τὸ росповѣ, ροδοβία, γίνεται,
росповеѣ, ροδοβίτη. 2. Πατρωνυμικά, (ошечствен-
ныя), οἷον: Алексѣичъ, Ивановичъ. 3) Αὐξητικά, (увел-
ичительныя), οἷον: ручище, μεγάλον χέρι. 4. Ὑπο-
χοριστικά, (уменьшительныя), οἷον: ручка, τὸ χεράκι,
собачка, τὸ σκυλάκι, καὶ 5. εἰς κτητικά, (притяжа-
тельныя): εἰ δὲ ὁ τρόπος τῶν τοιούτων χηματισμῶν
γίνεται ὥς ἀκολούθως:

1. О ошечесственныхъ именахъ и о ихъ окон-
чаніяхъ.

1. Περί τῶν πατριωτικῶν ὀνομάτων, καὶ κα-
ταλήξεων αὐτῶν.

§ 14. Τὰ πατριωτικά ὀνόματα σημαίνον τὸ ὄνομα
τῆς πατρίδος, καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λήγουσιν εἰς еѣ

καὶ ἰηβ· αἱ δὲ καταλήξεις αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς ἀκόλυσθας κανόνας.

§ 15. Ταῖς εἰς οεб, дб, лб, λήγοντα ὀνόματα, τὴν κατάληξιν τῶν πατριωτικῶν ποιῶσιν εἰς ецб, οἶον: Росповб, 'Росоβία, Росповецб, 'Росоβίτης, Гдовб, Гдовецб, Новогородб, Новогородецб, Ярославль, Ярославецб, κ. τ. λ.

§ 15. Ὡσαύτως καὶ τὰ ἀκόλυσθα ὀνόματα τῶν τόπων, λαμβανόμενα ὡς πατριωτικὰ ποιῶσι τὴν κατάληξιν εἰς ецб, οἶον. Бѣлєб, Бѣлєвецб, Стародубб, Стародубецб, Могилєб, Могилєвецб, Арзамазб, Арзамазецб, Валдай, Валдаецб, Аспрахань, Аспраханецб, Казань, Казанецб, Рязань, Рязанецб, Владимирб, Владимирецб, Хломогоры, Хломогорецб.

§ 16. Μερικὰ δὲ ὀνόματα τόπων ἢ πόλεων, μάλιστα τὰ εἰς а, ь, гб, ецб, скб, λήγοντα, εἰς τὰ πατριωτικὰ ποιῶσι τὴν κατάληξιν εἰς ἰηб, ὡς, Москва, ἢ Μόχα, Москвитянинб, Москобίτης, Μόσκοδος. Тверь, Тверитянинб, Кострома, Костромитянинб, Калуга, Калужанинб, Олонецб, Олончанинб, Торонецб, Торончанинб, Смоленскб, Смялянинб, Курскб, Курчанинб, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸ Κίєвб, Кієвлянинб, Псковб, Псковитянинб· εἰ δὲ ἀπὸ τὸ Сибирб, καὶ Тула, γίνεται Сибирякб, Тулякб.

§ 17. Ἐξ αὐτῶν ὅμως εἶναι μερικὰ ὅπῃ μεταβάλλονται διχῶς, οἶον: τὸ, Хломогорецб, λέγεται καὶ Хломогорб, τὸ Новогородецб, Новогородчанинб, τὸ Москвитянинб, Москвичб, (καταφρονητικῶς) καὶ Москецб, τὸ Пермьинб, Пермькб. Ἔτερα δὲ ὀνόματα, μάλιστα τῶν ἀγνώστων πόλεων καὶ χωρίων, δὲν μεταβάλλονται, ἢ καὶ τελείως δὲν παράγονται πατριωτικὰ, ἀλλ' εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν ἢ ἐπιτίθεται ἢ πρόθεσις изб μετὰ τῆς γενικῆς τῆς πολιείας, οἶον: изб Нарвы, ἀπὸ τὴν Νάρβαν, изб Коломны, изб Ревеля, изб Клина, ἀπὸ τὸ Κλίη, изб Верея, ἀπὸ τὸ Βέρεον, ἢ ἐπιτίθεται τὸ εἰσιασικόν, уроже-

неѣ, γεννημένος, μετὸ παρὰ τῆς τῆς πολιτείας ὀνόματος χημικτισμένον ἐπίθετον, ὡς, Нарвскій, Коломенскій, Ревельскій, Верейскій уроженецъ, εἰς τὸ Βέρεον γεννημένος.

§ 18. Τὰ πατριωτικὰ ξένα ὀνόματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαμβάνουσι καὶ αὐτὰ τὴν κατάληξιν εὐβ καὶ инб, οἷον: Азія, Ἀσία, Азіатецъ, Ἀσιανός, Ἀσιατης, Америка, Американецъ, Германия, Германецъ, Карεагенб, Карεага, Карεагенецъ καὶ Карεагенянинб, Неаполь, Неаполетанецъ, Саксонія, Саксонецъ, Англія, Англичанинб, Тапарія, Тапаринб, Аѣины, Аѣинянинб, ἀθηναῖος. Персія, Персіянинб καὶ Персб, Самарія, Самаришянинб, Рияб, Рималянинб, Волохія, Волошинб καὶ Волохб. Ἐξαιρῶνται: Греція, Греκб, Турція, Турка ἢ Турокб, Пруссия, Пруссакб, Швеція, Шведб, Молдавія, Молдаванб.

2. Ο οчеспвенныхъ именахъ и о ихъ окончаніяхъ.

2. Περὶ τῶν πατρωνυμικῶν ὀνομάτων καὶ καταλήξεων αὐτῶν.

§ 19. Τὰ πατρωνυμικὰ ὀνόματα παράγονται ἐκ τῶν κυρίων, ἔστιν πατρικῶν ὀνομάτων, καὶ δηλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα. Αἱ δὲ καταλήξεις τῶν μὲν ἀρσενικῶν ποῖσιν εἰς εβб, овб, инб, ичб, (ичь) ычб, (ычь) евичб, (евичь) ἢ овичб, (овичь) τῶν θηλυκῶν δὲ, εἰς ева, ова, ина, вна κατὰ τὰς ἀκολουθεῖς κανόνας!

§ 20. Τὰ εἰς ай, іа, ія, ій, ѣй λήγοντα κύρια ὀνόματα ἀρσενικὰ, λαμβανόμενα ὡς πατρωνυμικὰ, μεταβάλλονται εἰς евб, καὶ τὰ θηλυκὰ εἰς ева, οἷον: Захарія, Захаріевб, Захаріева, Николай, Николаевб, ева, Василій, Василіевб, ева, Алексѣй, Алексѣевб, ева καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐξαιρῶνται: Илія, Ильинб, на, καὶ μερικὰ ἐκ τῶν ἄνωθεν ὀνομάτων μεταβαλλομένων εἰς евб, δηλ. προφερόμενα ἐπὶ ὑψηλοτέρῳ ὕφω λαμβά-

νοι τὴν κατάληξιν *инѣ, οῖον: Захарія, Захаринѣ, ина, Исаія, Исаинѣ, ина, καὶ τὰ λοιπά.*

Σημ. Ὅτι εἰς τὰ παρὰ τῇ κριτηρίᾳ γράμματα, ὡς συμβιβασμῶς, συμφωνητικὰ, ὁμολογίας καὶ ἄλλα, ὁμῶς μὲ τὰ κύρια καὶ πατρωνυμικὰ μεταχαρίζεται καὶ ἡ λέξις *сынѣ*, μὲ τὸ τῆς Φαμιλίας ὄνομα, λόγ. *хάρ. у сей купчей Иванѣ Алексѣевѣ, сынѣ Барановѣ, руку приложилѣ; εἰς αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν ὑπεγράφη ἰδιοχείρως Ἰωάννης Ἀλεξίς υἱὸς τῇ Μπαράνοβ.*

§ 21. Τὸ ἐν αὐτῶν τῶν πατρωνυμικῶν ὀνομάτων μεταβάλλεται εἰς *вичѣ*, ἢ κατὰ τὴν κοινὴν προφορὰν εἰς *ичѣ*, καὶ τὰ θηλυκὰ εἰς *вна*, παρ. *хάρ. Васильевѣ, Васильевичѣ ἢ Василичѣ, Васильевна, Алексѣевѣ, Алексѣевичѣ ἢ Алексѣичѣ, Алексѣевна, κ.τ.λ.*

§ 22. Τὰ ἀρσενικὰ κύρια ὀνόματα, ἅτινα λήγουσιν εἰς *ѣ*, καὶ τὰ θηλυκὰ εἰς *а* ἔχοντα πρὸ αὐτῶν σύμφωνον, μεταβάλλουσι τὸ *ѣ* εἰς *овѣ, овичѣ*, ἢ κοινῶς *ичѣ*, καὶ τὸ *а* εἰς *ова* καὶ *овна*, παρ. *хάρ. Александрѣ, Александровѣ, овичѣ ἢ ычѣ, ова, овна, Иванѣ, Ивановѣ, овичѣ, ἢ Ивановичѣ, Ивановна, κ.τ.λ.*

Σημ. Ὅτι τὰ περισσότερα ἀρσενικὰ κύρια ὀνόματα, ἔχοντα τὴν κατάληξιν *а*, καὶ πρὸ τῇ *а* εὐρισκόμενον σύμφωνον, τότε αὐτὰ ἐν τοῖς πατρωνυμικοῖς μεταβάλλονται εἰς *инѣ ἢ ичѣ*, καὶ τὰ θηλυκὰ εἰς *ина ἢ ишна*, λόγ. *хάρ. Косма, Косминѣ, ἢ Космичѣ, Косминишна, Лука, Лукичѣ, Лукинишна, Никипа, Никипинѣ, Никипишна, καὶ καθ' ἐξῆς.*

§ 23. Περὶ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων, παραγομένων ἐκ τῶν ἀρσενικῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ληγόντων εἰς *ка, ха, ца, ша, ня, ъя*, τίθενται οἱ ἀκόλουθοι κανόνες.

§ 24. Τὰ ὀνόματα, ἅτινα σημαίνουσι πατρίδα ἀνδρὸς καὶ λήγουσιν εἰς *инѣ ἢ ецѣ*, τῷ θηλυκῷ γένει μεταβάλλονται εἰς *ка, ѡς*, *Англичанинѣ, Англичанка, Россіянинѣ, Россіянка* κοινῶς *Руская, Нѣмецѣ, Нѣмка, Татаринѣ, Татарка, Европѣецѣ, Европѣика καὶ Ев-*

рошѣянка. Ἐξαιρῶνται τὰ ἀκόλѣθα: ШведѢ, Шведка, АрапѢ, Арапка, ГрекѢ, Гречанка, ФранцузѢ, Французенка, КалмыкѢ, Калмычка, КипаецѢ, Кипайчка, Кипайчанка.

§ 25. Τὰ εἰς ακβ ἢ якѢ, λήγοντα ἀρσενικά ὀνόματα, ὡς Θηλυκὰ λαμβανόμενα τρέπονται εἰς чка, ὡς, КозакѢ, Козачка, ПруссакѢ, Пруссачка. Ἐξαιρῶνται: τὸ, своякѢ, своячина ἢ свояченица.

§ 26. Τὰ προσηγορικά ἀρσενικά ὀνόματα λήγοντα εἰς инѢ, εἰς τὰ Θηλυκὰ λαμβάνουσι ка, οἷον: дворянинѢ, εὐγενής, ἄρχοντας, αὐλικός, дворянка, ἀρχόντισσα, гражданинѢ, πολίτης, гражданка, мѣщанинѢ, κοινὸς πολίτης, мѣщанка, хозяинѢ, ὁ οἰκοκύριος, хозяйка. Ἐξαιρῶνται, ὡς, баринѢ, εὐγενής, бариня, господинѢ, ὁ κύριος, αὐθέντης, госпожа, ἡ κυρία, павлинѢ, τὸ παγῶνι, пава, ἡ παγώνισσα.

§ 27. Τὰ εἰς бѢ, вѢ, гѢ, дѢ, лѢ, рѢ, пѢ καὶ хѢ, λήγοντα ἀρσενικά ὀνόματα, ἐν τῷ Θηλυκῷ λαμβάνουσι ка· τὰ δὲ εἰς хѢ τρέπονται εἰς шка, οἷον: скалозубѢ, ὁ περιγελασῆς скалозубка, сосѣдѢ, ὁ γείτων, сосѣдка, ἡ γειτόνισσα, хлѣбосолѢ, Φιλόξενος, хлѣбосолка, суевѣрѢ, ὁ δεισιδαίμων, суевѣрка, солдатѢ, ὁ στρατιώτης, солдатка, пастухѢ, ὁ βοσκός, пастушка καὶ κατ' ἐξῆς. Ἐξαιρῶνται δὲ τὰ ἀκόλѣθα:

1) Ὅλα τὰ ἀπὸ ξένης διαλέκτους προερχόμενα ὀνόματα, ἅτινα δηλῶσι κατάστασιν ἢ βαθμὸν, βλ. § 33.

2) Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα λήγοντα εἰς Ѣ, βλ. § 29.

3) Καὶ τὰ ἀκόλѣθα ὀνόματα, ὡς, орелѢ, ὁ ἀετός, орлица, τὸ Θηλυκὸν αὐτῆς, оселѢ, ὁ ὄνος, ослица, козелѢ, ὁ τράγος, коза, поварѢ, ὁ μάγειρος, повариха, свекорѢ, ὁ πενθερός, свекровь, ἡ πενθερά.

§ 28. Τὰ εἰς и λήγοντα ἀρσενικά ὀνόματα, εἰς τὰ Θηλυκὰ λαμβάνουσι ка, οἷον: краснобай, ὁ ζήτωρ, краснобайка; злодѣй, κακῆργος, злодѣйка; негодяй, οὐτιδανός, негодяйка. Ἐξαιρῶνται: казначей, χρηματοφύλαξ, казначея, портной, ὁ ῥάπτης, портниха.

герой, ἥρωας, героиня, соловей, соловка, ἡ ἀηδὼν.
воробей, воробѣка, τὸ σπορδίον, τὸ σπερδίτι.

§ 29. Τὰ εἰς ὃ λήγοντα μονοσύλλαβα ἀρσενικά
ὀνόματα, εἰς τὰ θηλυκὰ λαμβάνουσιν овка, οἶον:
μοσὶβ, ἄσματος, მოშოვკა, чижб, τὸ καναρίνι, чижовка.
Ἐξαιρῶνται τὰ ἀκόλѣθ: Графб, ὁ κόμης, γράφος,
(ἀρχων) графиня, κόμισσα, жрецб, ἐθνικὸς ἱερεὺς,
жрица, кумб, σύντεκνος, кѣμπарос, кума, кѣμπάρα,
свапб, (ἔτως ὀνομάζεται καὶ τε συγγενῇ.) свая; сваяб,
προξενητής, сваха, προξενήτριх, прусб, Фо-
βιτζάρης, прусиха καὶ прусея; шумб, ἀστὴς, εὐ-
τράπελος, γελωτοποιός, μῖμος, шумиха; швецб, ὁ
κεντιτής, швея; волкб, ὁ λύκος, волчица; левб, ὁ
λέων, львица, ἡ λέαινα, рабб, ὁ σκλάβος, раба καὶ
рабыня, σκλάβα, слонб, ὁ ἐλέφας, слониха.

§. 30. Τὰ εἰς ὃ καὶ μερικὰ εἰς ὃ λήγοντα ἀρσε-
νικά ὀνόματα, εἰς τὰ θηλυκὰ κοινῶς λαμβάνουσιν
иха, ὡς, журавль, ὁ γερανός, журавлиха, τὸ θηλυ-
κὸν αὐτῷ, щеголь, νέος τις καμαρωμένος, ὁ ἀγαπῶν
να καλωπίζεται, щеголиха, дѣячекб, ὁ ψάλτης, ἐκ-
κλησιαστικὸς ὑπηρέτης, дѣячиха; заецб ἢ заяцб, ὁ
λαγῶς, зайчиха; спароспа, ὁ πρῶτος, ὁ γηραλαιό-
τερος, спароспиха. Ἐξ αὐτῶν ἐξαιρῶνται: Государь,
ὁ Μονάρχης, Государиня; Царь, ὁ Βασιλεὺς, Цари-
ца, Βασίλισσα, Король, ὁ Βασιλεὺς, Рѣγας, Коро-
лева, Князь, ὁ Πρίγγιψ, Княгиня; пѣсть, ὁ πενθε-
ρός, пѣща, голубь, τὸ περισέριον, голубка ἢ голу-
бица; гость, ξένος φίλος, гостья, медвѣдь, медвѣ-
дица, ἡ ἀρκῆδα.

§ 31. Τὰ εἰς икб καὶ ецб, λήγοντα ἀρσενικά
ὀνόματα, εἰς τὰ θηλυκὰ λαμβάνουσιν ица, οἶον: пол-
ковникб, ὁ χιλίαρχος, полковница, совѣтникб, ὁ
συμβελάτωρ, совѣтница, вдовецб, ὁ χῆρος, вдовица
ἢ вдова. Ἐξαιρῶνται: мѣльникб, ὁ μυλωνάς, мѣльни-
чиха, спарикб, ὁ γέρον, спаруха, самецб, ἀνδρω-
παρίον, самка, γυναικῆλα, кузнецб, ὁ χαλκεύς.

кузнечиха, молодецъ, παλικάρι, молодка, τὸ κοράσιον, купецъ, ὁ προχυματευτής, купчиха, подлецъ, ὁ οὔτιδανός, подлячка, домоводецъ, καλὸς οἰκοκύρης, οἰκοόμος, домоводка, οἰκηόμιστα.

§ 32. Τὰ εἰς шель λήγοντα ἀρσενικὰ ὀνόματα, εἰς τὰ θηλυκὰ προστίθεται μετὰ τὸ шель ἡ συλλαβὴ ница, ὡς, покровишель, ὁ ὑπερασπιστής, покровительница, благодѣшель, ὁ ἐυεργέτης, благодѣтельница καὶ τὰ ἐξῆς.

§ 33. Τὰ ἀξιωματικὰ ξένα ὀνόματα λήγοντα εἰς ъ, εἰς τὰ θηλυκὰ τρέπονται εἰς ша, καὶ τὰ εἰς лъ, рь λήγοντα, εἰς ьша, παρ. χάρ. Офицеръ, Офицерша, Маѳоръ, Маѳорша, Канишанъ, Канишанша, Генералъ, Генеральша, капралъ, капральша. Секретаръ, Секретарьша. Μὲ ὅλον τῷτο ἔσω πρὸς παρατήρησιν, ὅτι τὰ εἰς ша, λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα εἰς τὴν ὑψηλὴν ὁμίλιαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν μεταχειρίζονται. Ἐξαίρονται: Императоръ, Императрица, Монархъ, Монархиня, Герцогъ, Герцогиня, монахъ, монахиня, игумень, игуменья, дѣконъ, дѣконица, мастеръ, мастерица.

§ 34. Τὰ εἰς анъ, унъ λήγοντα ἀρσενικὰ ὀνόματα, εἰς τὰ θηλυκὰ τὸ ъ τρέπεται εἰς ѣя, οἷον: губанъ, ὁ ἔχων μεγάλην χεῖλη, χαλαρᾶς, губанья, болшунъ, πολυλογᾶς, Φλύαρος, болшунья, агунъ, ψεύσης, агунья. Ἐξαίρονται: бодванъ, бодваниха, ἀνοήτος, ἀγαλμα, кѣтςѣрон. Опекунъ, ἐπίτροπος τῶν ὀρφανῶν, опекунша.

§ 35. Ἐξ αὐτῶν εἶναι νὰ παρατηρήσῃ τις ἐτι τὰ ἀκόλѣθια: Ὅτι πολλὰ ὀνόματα ἀρσενικὰ εὗρίσκονται, μάλιστα τῶν ζώων, πτηνῶν καὶ ζωῶν, ὅπῃ δὲν ἔχουσι καμμίαν ὁμοιότητα μετὰ τὰ θηλυκὰ, οἷον: мужъ, ὁ ἄνδρας, жена, ἡ γυνή, отецъ, ὁ πατήρ, мать, ἡ μητήρ, женихъ, ὁ γαμπρός, невеста, ἡ νύμφη, петухъ, ὁ πετεινός, курица, ἡ ὄρνιθα, быкъ, ὁ βῆς, корова, ἡ ἀγελᾶς, жеребѣцъ, ἄλογον βαρβάτον, ко-

была, Φοράδα· "Αλλα δὲ πάλιν ὅπῃ μεταχειρίζονται καὶ εἰς τὰ δύο γένη, ὡς, дия, τὸ παιδίον, сорока, κίττα, караκάза, (πυλίων.) куница, ἱκτις, κενάβι, гапка, κολοῖος, окунѣ, περκαῖς, (ψάρι ποταμῆ.) щука, λέκιος, (ψάρι ποταμῆ.) лось, ζῶν τὶ τῶν ἀρκτικῶν ἐπαρχιῶν, ἄληξ, κ. τ. λ.

36. Ἐν τῷ μεταξύ τῶν ὡς ἀναγκαῖον σοχη-
ζόμενος καὶ τὸν ἀκόλουθον κανόνα τῶν Γραικικῶν κυ-
ρίων ὀνομάτων, πῶς παρὰ τοῖς Ῥώσσοις προφέρονται,
ἐτέθην ἔτως: „Τὰ γραικικὰ κύρια ἀρσενικὰ ὀνόματα
λήγοντα εἰς ιος, παρὰ τοῖς Ῥώσσοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν εἰς и, Δημήτριος,
Димитрій, Ἀναστασιος, Анастасій· Γενικῶς δὲ τὰ
πρὸ τῆ ος ἔχοντα ὁποῖονδήποτε Φονῆεν τρέπῃσι τὸ
ος εἰς и, οἶον: Ἀλέξιος, Алексѣй, Николаѣ, Νικόλαος.
Ὅσα δὲ πρὸ τῆ ος ἔχον σύμφωνον, παρ' ἐκείνοις λή-
γῃσιν εἰς ъ, ὡς Ἀλέξανδρος, Александрѣ, Κωνσταντί-
νος, Константиновѣ. Πλὴν τῶν ἀρσενικῶν Ἑβραϊκῶν,
ὅπῃ μένουσιν ἄτρεπτα, τόσον πρὸ Φωνήεντος, ὅσον
πρὸ συμφώνου, οἶον, Μηχαήλ, Михаилѣ, Давидѣ, Δα-
βίδ. τὰ δὲ θηλυκὰ, ὅπῃ λήγῃσιν εἰς ια, τὸ α μετα-
βάλλουσιν εἰς я, Μαρία, Марія. Ὅταν δὲ πρὸ τῆ α
ἔχον σύμφωνον, φυλάττῃσι τὸ α, οἶον: Βαρβάρα,
Барвара. Ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς η λήγοντα παρ' ἡμῖν ὀνό-
ματα, ἔτι καὶ τὰ θηλυκὰ Ἑβραϊκὰ παρ' ἐκείνοις λή-
γῃσιν εἰς α, οἶον, Αἰκατερίνη, Екаперна, Ἐλισάβετ,
Елисавета.

3. О увеличительныхъ именахъ и о ихъ окон-
чаніяхъ.

3. Περὶ αὐξητικῶν ὀνομάτων, καὶ καταλήξεων
αὐτῶν.

§ 37. Ἀυξητικὰ ὀνόματα διὰ τῆτο λέγονται, με-
τὸ νὰ δίδωσι μίαν κάποιαν χοντρήν ἢ ἀσυνήθιστον
αὐξησιν· καὶ ἄλλα μὲν εἰσὶν ἐπίθετα, (περὶ ὧν βλ. §
79.), ἄλλα δὲ οὐσιαστικά. ἡ δὲ διαίρεσις αὐτῶν εἶναι

εἰς τρεῖς καταλήξεις, ище, ища, ина, ὡς ἡ μεταβολὴ αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς ἀκολουθεῖς καλόντας.

§ 38. Τὰ εἰς а, и, о, в, ъ, я λήγοντα ἑπαιστικά ὀνόματα, εἰς τὴν αὖξιν μεταβάλλονται εἰς ище, ища, καὶ μερικά εἰς ина. οἶον: рука, τὸ χεῖρ, ручище, τὸ πολλὰ μεγάλον χεῖρ, ἢ ручина; игра, τὸ παιγνίδι, игрище, ἕνα πολλὰ μεγάλον παιγνίδι; гавица, βῶλος γῆς, гавищца, ὁ πολλὰ μεγάλος βῶλος γῆς ἢ χύρος. Окно, τὸ παράθυρον, окнище, τὸ πολλὰ μεγάλον παράθυρον. Домъ, τὸ ὀσπήτιον, домище, τὸ πολλὰ μεγάλον ὀσπήτιον. Вымя, τὸ βρεθὶ τῆς ἀγελᾶδος ἢ Φοράδος ἢ ἄλλων τινῶν μεγαληγέρων ζώων, вымище, τὸ πολλὰ μεγάλον βρεθί.

Σημ. Τὰ ὀνόματα, ἅτινα μόνον ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ κλίνονται, τὸ ἐπιτακτικὸν αὐτῶν μόριον γίνεται εἰς ищи, ὡς сани, βυβλάριον, σάνια, санищи, μία πολλὰ μεγάλη σάνια. Вилы, τὸ δίσκονον, вилищи, τὸ πολλὰ μεγάλον χυττρὸν δίσκονον, ὅτε εἴπῃσι τὴν κοπρίαν.

4. О уменьшительныхъ именахъ и о ихъ раздѣленіи и окончаніяхъ.

4. Περί τῶν ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων, καὶ περί διαιρέσεως καὶ καταλήξεων αὐτῶν.

§ 39. Τὰ ὑποκοριστικὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα, μέρος μὲν εἶναι ἐπίθεται, (περὶ ὧν βλ. § 78.) μέρος δὲ οὐσιαστικά, τὰ ὅποια διαρῃνται εἰς περιποιητικά, (причлѣнительные) καὶ καταφρονητικά, (уничижительные) ὡς, домикъ, ὀσπητάκιον, домишко, ταλαίπωρον, ἄσχημον ὀσπητάκιον.

§ 40. Τὰ περιποιητικά ὑποκοριστικὰ ὀνόματα ἀρσενικὰ, παραγόμενα ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν λήγαντι εἰς екъ, ецъ, жекъ, икъ, окъ, чекъ, чикъ, шекъ, οἶον: ἀπὸ τὸ уголь, γίνεται уголекъ, καρβονάκι. ἀπὸ τὸ заводъ, ἐργόχειρον, ὀσπήτιον ἐν ᾧ κατασκευάζονται διάφορα πράγματα διὰ χειρὸς, Фάμπрика, заводецъ.

μικρὴ Φάμπρικα, камзолъ, γιελέκι, камзолецъ, γιελέ-
κάκι, долгъ, τὸ χρέος, должекъ, μικρὸν χρέος, другъ,
ὁ φίλος, дружекъ, ὁ ἡγαπημένος φίλος, (περιποιητι-
κῶς.) гвоздь, τὸ καρφί, гвоздикъ, καρφάκι, ножъ, τὸ
μαχαῖρι, ножикъ, τὸ μαχαίράκι, молодиъ, σφυρί, мо-
лотокъ, σφυράκι, грибъ, μανιτάρι, грибокъ, ἡ гри-
бочекъ, μανιταράκι, лукъ, κρομίδι, λυчекъ, κρομίδακι,
кушакъ, ζωνάρι, кушачекъ, ζωναράκι, колпакъ, σκῆ-
φος, колпачекъ, μικρὰ σκῆφια, кунецъ, πραγματευ-
τῆς, купчикъ, μικρὸς πραγματευτῆς, молодецъ, νέος,
παλικάρι, молодчикъ, παλικάρακι, городъ, πολιτάα,
городекъ, μικρὰ πολιτάα, пѣшукъ, ὁ πετανὸς, пѣшу-
шекъ, πετανάκι, καὶ καθεξῆς.

§ 41. Τὰ ὑποκοριστικὰ θηλυκὰ ὀνόματα ἔχουσι τὰς
καταλήξεις εἰς ка, жка, ушка, ца, шка, ὡς, ἀπὸ ду-
мага, χαρτίον, γίνεται думажка, χαρτάκι, рогожа,
ψάθα, рогожка, ψαθάκι, рѣзъ, ἡ σκλάδα, рабка, μικρὴ
σκλάδα, шляпа, пѣлос, σκιάδιον, капέло, шляпка, κα-
πελάκι, голова, τὸ κεφάλι, головка, τὸ κεφαλάκι,
мать, ἡ μήτηρ, мапушка, (περιποιητικῶς) манѣтца,
кожа, τομάρι, кожица, тоμαράκι, рошца, τὸ δάσος,
рощица, δασάκι, кума, кумпára, кумушка, (χαϊδευ-
τικῶς) μικρὴ кумпára, κ. τ. λ.

§ 42. Τὰ ὑποκοριστικὰ ἑδέτερα ὀνόματα λαμβά-
νουσι τὰς καταλήξεις εἰς онцо, цо, чко, шко, οἶον:
ἀπὸ сукно, ἔσχον, τσόχα, суконцо, ἐσχάκι, окно,
παραθύρι, оконцо, παραθυράκι, дерево, τὸ δένδρον,
деревцо, денδράκι, сѣно, χορτάρι, ξηρόν, сѣнцо, χορ-
ταράκι, ξηρόν, сѣмя, σπόρος, сѣмечко, μικρὸς σπόρος,
ухо, ὠτίον, αὐτί, ушко, αὐτάκι, брюхо, ἡ κοιλία,
брюшко, μικρὴ κοιλία, καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημ. Τὰ ὑποκοριστικὰ κατὰ φρονιτικὰ ὀνόματα, ὅπως
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἑδέτερα, λήγουσι εἰς енко,
енцо, καὶ τὰ περισσότερα εἰς ишко, τὰ δὲ θηλυ-
κὰ εἰς енка, енца ἢ ишка, οἶον, ἀπὸ спарикъ, γέ-
ρωντας, спариченко, спариченцо καὶ спаричи-

ηκο, γεροντάκιον, ножикъ, μαχαίριον, ножишко, ἀρχαῖον μαχαίριον, споѣ, τὸ τραπέζι, сполишко, ἀρχαῖον τραπεζάκιον, домъ, ὀσπήτιον, домишко, ἀρχαῖον, βδελυρὸν ὀσπητάκιον, рука, τὸ χέριον, рученка καὶ ручишка, τὸ ἄχημον χερτάκιον, голова, τὸ κεφάλι, головенка, τὸ ἄχημον κεφαλάκι, κ. τ. λ.

5. О припяжапельныхъ именахъ и о ихъ окончаніяхъ.

5. Περί τῶν κτητικῶν ὀνομάτων καὶ καταλήξεων αὐτῶν.

§ 43. Τὰ κτητικὰ ὀνόματα δηλῶσι τὸ ἴδιον ἀγαθόν, τὴν ἀξίαν ἢ τὴν ιδιότητα τινὸς πράγματος, καὶ παράγονται ἐκ τῶν κυρίων ἢ οὐσιασικῶν ὀνομάτων αἱ δὲ καταλήξεις αὐτῶν γίνονται εἰς еѡ, овѡ, инѡ, ынѡ, ѣн, скѣн, цкѣн κατὰ τῆς ἀκολουθίας κανόνας.

§ 44. Τὰ οὐσιασικὰ ἢ κύρια ὀνόματα, ἅτινα ἐν τῇ γενικῇ τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ ἔχουσιν а ἢ я, εἰς τὰ κτητικὰ ποῖσι τὴν κατάληξιν τῆς ὀνομασικῆς εἰς еѡ ἢ овѡ, ὡς, ἀπὸ Царь, Царя, γίνεται Царевѡ, τῷ Βασιλέως, отецѡ, отца — отцевѡ καὶ отцовѡ, τῷ πατρὸς, купца, купцевѡ ἢ купцовѡ, τῷ πρᾶγματευτῷ, орла, орлевѡ, τῷ ἀετῷ, Александра, Александровѡ, τῷ Ἀλεξάνδρου, Константина, Константиновѡ, τῷ Κωνσταντίνου, Василья, Васильевѡ, τῷ Βασιλείου. Ἐξαίρεται: Князя, Княжѣн, τῷ Πρίγγιπος.

§ 45. Τὰ οὐσιασικὰ ἢ κύρια ὀνόματα, ἅτινα ἐν τῇ ἐνικῇ γενικῇ λήγουσιν εἰς и ἢ ъ, ὡς κτητικὰ λαμβανόμενα ποῖσι τὴν κατάληξιν τῆς ὀνομασικῆς εἰς инѡ, οἷον: воеводы, воеводинѡ, τῷ ἡγεμόνος, τῷ ἐπάρχῃ, Екаперины, Екаперининѡ, τῆς αἰκατερίνης, луки, лукинѡ, τῷ λυκά, слуги, слугинѡ, τῷ δούλῃ, κ. τ. λ.

§ 46. Τὰ ἐν τῇ γενικῇ εἰς цы λήγοντα οὐσιασικὰ εἰς τὰ κτητικὰ λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν нѡ, ὡς,

Императрицы, Императрицынѣ, τῆς Βασιλίσσης, καὶ κατ' ἐξῆς.

§ 47. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν τῶν κτητικῶν, πλὴν τῶν εἰρημένων εἰς εὐβ, οὐβ, ηβ ληρόντων, ποιᾷσι τὴν κατάληξιν εἰς βιι, καὶ μερικὰ εἰς ιιι, καὶ προφέρονται μακρῶς, λόγ. χάρ. леѣниный, παρὰ τῆ λέοντος рыбный, ρыбѣ, παρὰ τῆ ἰχθύος, ρыбѣя перья, πτερίγια τῆ ἰχθύος, ρыбный промыслъ, τὸ ψάρευμα, καὶ τὰ ἐξῆς.

§ 48. Τὰ κτητικά, ἅτινα παράγονται ἀπὸ ἀξιωματικὰ ὀνόματα, ποιᾷσι τὴν κατάληξιν εἰς εὐβ, οὐβ, καὶ скѣν ἐννοούμενα κατὰ δύο τρόπους, οἷον: Императорѣ, Βασιλεὺς, Императоровѣ, Императорскѣи, τῆ Βασιλέως, Βασιλικόν, Адмиралѣ, Ναύαρχος, Адмираловѣ, Адмиральскѣи, τῆ Ναυάρχου, ναυαρχικόν. Ἐξ ὧν φαίνεται, ὅτι τὰ πρῶτα δηλᾷσι μόνον τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ἢ τὸ δίκαιον ἐνὸς ὑποκειμένου. Τὰ δὲ δεύτερα ἀναφέρονται μόνον εἰς τὰ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα περιγραφέντα πράγματα, ὡς. Адмираловѣ домѣ, Адмираловѣ челобѣкѣ, ὁ οἶκος, ὁ δᾶλος τῆ Ναυάρχου, Адмиральскѣи флагѣ, Ναυαρχικόν Φλάμπυρον, παντιέρα, καὶ τ. λ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ'.

Περὶ τῶν γενῶν, πτώσεων, ἀριθμῶν καὶ καταλήξεων τῶν οὐσιασικῶν ὀνομάτων.

§ 49. Τὰ γένη τῶν ῥωσσικῶν οὐσιασικῶν εἶναι τέσσαρα: 1) ἀρσενικά, (мужескіе) 2) θηλυκά, (женскіе) 3) οὐδέτερα, (средніе) καὶ 4) κοινὰ, (общій родѣ).

§ 50. Πτώσεις ἑπτὰ, ὀνομασική, (имениительный) γενική, (родительный) δοτική, (дательный) αἰτιατική, (винительный) κλητική, (звательный) ὀργανική, (пово-ришельный) καὶ προθετική, (предложный). Αὐταὶ δια-

φθύνται εἰς ὀρθὰς καὶ πλαγίας (на прямые и косвенные). Αἱ ὀρθαὶ εἶναι ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἡ κλητικὴ· πλαγίαι δὲ αἱ λοιπαί.

§ 51. Ἀριθμοὶ δὲ δύο Ἑνικός καὶ πληθυντικός (единственное и множественное число).

§ 52. Αἱ καταλήξεις τῶν ῥωτικῶν οὐσιαστικῶν κατὰ τὰ γένη εἰσὶν ἑπτὰ ὡς ἀκολούθως, οἶον, α, ε, ἦ, ο, ὦ, ῦ, καὶ я.

§ 53. Τὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς α, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι γένος θηλυκῆ, οἶον: книга, τὸ βιβλίον, царица, ἡ βασίλισσα, гора, τὸ βουνόν, жена, ἡ γυνή, слава, ἡ δόξα, бумага, τὸ χαρτίον. Ἐξαίρονται:

- 1) Τὰ κύρια ὀνόματα ἀρσενικά, οἶον: Иуда, Лука, Козма, Слава, Θωμα κ. τ. λ.
- 2) Τὰ ἀρσενικά ὀνόματα, ἅτινα σημαίνουσιν ἀξίωμα καὶ κατὰστασιν, ὡς, Пана, воевода, спароспа κ. τ. λ.
- 3) Τὰ αὐξητικά ὀνόματα λήγοντα εἰς на, παραγόμενα ἐκ τῶν ἀρσενικῶν, παρ. χάρ. сполина, ἀπὸ τὸ споуб, μεγάλων τραπέζι, домина, ἀπὸ τὸ доуб, μεγάλων ὀσπήτιον, καὶ καὶ ἑξῆς.

§ 54. Τὰ λήγοντα εἰς е, о, εἶναι γένους οὐδετέρου, οἶον: сердце, ἡ καρδιά, зрѣлище, τὸ θεάμα, дело, ἡ πράξις, окно, τὸ παράθυρον, золопо, τὸ χρυσίον. Ἐξαίρονται, τὰ ἐκ τῆ ἀρσενικῆ γένους προερχόμενα αὐξητικά καὶ ὑποκοριστικά ὀνόματα λήγοντα εἰς ще, ἅτινα φυλάττει τὸ γένος τῆς παραγωγῆς των, οἶον, сполице, ἀπὸ τὸ споуб, τὸ μεγάλων τραπέζι, ножище, ἀπὸ τὸ ножуб, τὸ μεγάλων μαχαίριον. Ὁμοίως καὶ ἡ λέξις подмасперье, ὑποτεχνήτης εἶναι γένους ἀρσενικῆ.

§ 55. Τὰ εἰς ѣ λήγοντα ὀνόματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι γένους θηλυκῆ, ὡς, машь, ἡ μήτηρ, дочь, ἡ θυγάτηρ, любовь, ἡ ἀγάπη, вещь, τὸ πρᾶγμα· πλὴν μετ' ὅλον τῆτο ἔξαίρονται τὰ ἀκόλουθα:

- 1) Ὅλα ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀρσενικὸν γένος, παρ. χάρ. повелитель, ὁ κύριος, ὁ ἐξουσιαστὴς, Царь,

ὁ Βασιλεὺς, покровитель, ὁ ὑπερασπιστής, спрои-
пель, ὁ κτίστης, учитель, ὁ διδάσκαλος, издavi-
пель, ὁ ἐλευθερωτής, καὶ κατ' ἐξῆς.

- 2) Τὰ ὀνόματα τῶν ἀκόλѳων μηνῶν, οὐκ μετὰ ἄλ-
λας καίτινας λέξεις, ὡς, Апрель, Июнь, Июль, Сен-
тябрь, Октябрь, Ноябрь, Декабрь, Генварь, Фе-
враль, мартъ, (апрѣль) ἢ ἱερὰ τράπεζα, τὸ θυσια-
στήριον, τὸ ἅγιον βῆμα, бредень, τὸ δίκτυον, бугѣрь,
τὸ ἀλφειοτάριον, вихрь, ἢ ἀνεμοζάλη, Фартѣна,
вонь, ὁ θρήνος, клауθμηρός παραπονος, гвоздь,
τὸ καρφίον, глѣнь, ἢ κνήμη, τὸ καλάμι τῆ πο-
δαρίи, гребень, τὸ κτένι, грузь, ἓνα εἶδος μανι-
ταρίи, гусь, ἢ χῆνα, лень, ἢ ἡ ἔρχ, деготь, τὸ
κατράνι, желуль, τὸ βαλάνι, зверь, ἄγριον θηρίον,
календарь, καλενδάριον, камень, ἢ πέτρα, кашель,
ὁ βῆχας, кисель, Фагитѣν τι ξυνόν, ἡ γὰρ ἀλεῦρι
βρασιμένο μετὰ ζυμὴ ἀπὸ καταβρασμένα δαμάσκηνα
ἢ μῆλα ἢ ἄλλο τι, конь, τὸ ἄλογον, корабль, τὸ
καράβι, корень, ἢ ῥίζα, коспыль, πατερίτζα, кре-
мень, πυροβολόπετρα, τζαχμακόπετρα, лагерь,
сраτόпедон, лисель, μεγάλη καὶ αἰφνιδία βροχή,
мигдаль, τὸ ἀμύγδαλον, монашѣрь, τὸ μοναση-
ριον, огонь, ἢ Φατία, панцырь, θώραξ, τὸ περισή-
διον, перечень, ἐπιθεωρία, перстень, τὸ δακτυλί-
διον, писарь, ὁ γραφεὺς, рудь, τὸ ῥέβλι (μοιέδα
ῥωστικῇ) словарь, τὸ λεξικόν, спихарь, τὸ σοιχά-
ριον, фанарь, τὸ Φανάρι, якорь, ἢ ἄγκυρα, янпарь,
τὸ ἤλεκτρον, кечрумпарь, ачмень, τὸ κριθάρι, καὶ
κατ' ἐξῆς.

§ 56. Τὰ εἰς и καὶ ἡ λήγοντα εἶναι γένος ἀρσε-
νικῆ, οἷον: покой, κατοικία, οἰτᾶς, край, ἢ ἄκρα, зло-
дѣи, κακῶργος, домъ, τὸ ὀσπήτιον, покровъ, ἢ σκέπη,
храмъ, ὁ ναός.

§ 57. Τὰ εἰς я λήγοντα εἶναι γένος θηλυκῆ, οἷον:
воля, τὸ θέλημα, земля, ἢ Γῆ, Княгиня, ἢ Προγγίπισσα,
милоспыня, ἐλεημοσύνη. Ἐξαιρῶνται ὁμῶς τὰ ἀκόλѳα:

2) Τὰ ὀνόματα, ἅτινα σημαίνουσι κατάστασιν ἢ ἀναλογίαν ἀνδρὸς εἶναι γένους ἀρσενικῆς, λόγ. χάρ. судья, ὁ κριτὴς, κοπιѣ, ὁ ζήτωρ, лядя, ὁ θαῶς, κ.τ.λ.

Σημ. Ὅτι μερικά ὀνόματα λήγοντα εἰς α καὶ я, καὶ τὰ τῶν διαφόρων ζώων εἰς ъ, и, μεταχειρίζονται καὶ εἰς τὰ δύο γένη, ὡς πιαкса, ὁ κλαίων μέκραι- γήν, (κυρίως διὰ τὰ παιδιά) пьяница, ὀνοπότης, ворука, ἐγγυῖτης, пуспомѣля, Φλύαρος, рысь, λύγα, ῥύσος, (ζῶν τι ὅμοιον τῷ ἀγριογάτῳ), со- бора, σαμβορί, кунца, κενάβιον, ласпочка, χελι- δών, со- рока, κίσσα, воробей, τὸ σραθῖον, σπεργί- τιον, καὶ τὰ ἑξῆς.

§ 58. Τὰ ὀυσιασικὰ, ἅτινα μόνον ἐν τῷ πληθυν-
τικῷ ἀρ. θμῷ κλίνονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διορίζονται
κατὰ τὰς καταλήξεις τῆς ὀνομασικῆς καὶ γενικῆς
τῶν. 1) Τὰ ἐν τῇ ὀνομασικῇ λήγοντα εἰς *υ* καὶ ἐν
τῇ γενικῇ εἰς *εὐβ* ἢ *οὐβ* εἶναι γένους ἀρσενικῆ, παρ.
χάρ. οδοῖν, χάρτινα πεύκια, οδοεὐβ, щепы, σανίδιον
τι μὲ διαπερασμένα σφαιροῖδια, μὲ τὸ ὁποῖον λογα-
ριάζην, щеповѣ. 2) Τὰ εἰς *и* ἢ *η* *υ* λήγοντα, καὶ ἐν
τῇ γενικῇ εἰς *ει*, *οκβ* ἢ *υ* εἶναι γένους θηλυκῆ, ὅσον:
δρεῖνη, μωρία, ὀρεδней, грабли, κτένιον τι ξύλινον
τῶν κηπευτῶν καὶ χωριάτων, κοινῶς τζαγκριά, граб-
лер, гусли, μασκὸν τι ὄργανον, гусли, носилки, ξυ-
λοκρέσδατον, ἐν ᾧ κεδαλῆσι πέτρας καὶ χῶμα, но-
силοκѣ, вилы, τὸ δίκρανον, виль, ножницы, τὰ ψα-
λῖδια, ножницѣ. Ἐξαίρεται люди ὅπῃ εἶναι γένους
ἀρσενικῆ. 3) Τὰ ἐν τῇ ὀνομασικῇ εἰς *α* καὶ ἐν τῇ
γενικῇ εἰς *υ* εἶναι γένους οὐδετέρου, παρ. χάρ. воро-
та, αἱ πόρται τῆς αὐλῆς, ворогѣ, кресла, скаμνίον
μὲ ἀκμυδισήρια διὰ τὰς χᾶρας, креселѣ, успа, τὰ

σώματα, уσπѣ, перила, κάγκελα, τὸ περίφραγμα, перилѣ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Σημ. Ὅτι αὐτὴ ἢ διαφορὰ εἰς ἄλλας ἑωσικὰς γραμματικὰς χεδὸν δὲν διαλαμβάνεται, ἀλλ' ὅλα τὰ τοιαῦτα οὐσιασικὰ χωρὶς ἐξαίρεσιν θεωρῶνται ὡς θηλυκά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Δ΄.

О склоненіяхъ существительныхъ именъ.

Περὶ τῶν κλίσεων τῶν οὐσιασικῶν ὀνομάτων.

§ 59. Αἱ κλίσεις τῶν ἑωσικῶν οὐσιασικῶν εἰς τέσσαρες ὁμοως, πρὶν τῆς σημαώσεως αὐτῶν, πρέπει νὰ παρατηρήσῃ τινὰς τὰς ἀκολούθους κανόνας.

§ 60. 1) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐμψύχων πραγμάτων (одушевленныхъ вещей) τῆς πρώτης κλίσεως εἰς τὴν κατάληξιν τῆς γενικῆς τῆ πληθυντικῆς ἀριθμῶ ὁμοιάζουσι μὲ τὴν αἰτιατικὴν τῆ αὐτῆς ἀριθμῶ, ὅσον защита вдовъ и сиротъ, ὑπεράσπισις χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, защищать вдовъ и сиротъ, νὰ ὑπερασπίσῃ τινὰς χήρας καὶ ὀρφανούς.

2) Ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ τῶν ἐμψύχων τῆς δευτέρας κλίσεως ἢ γενικῇ τῆ ἐνικῆς ἀριθμῶ ὁμοιάζει μὲ τὴν αἰτιατικὴν τῆ αὐτῆς ἀριθμῶ, ὡς, человекъ есть творение всемогущаго Бога, ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλάσμα τῆ παντοδυνάμει θεῷ, любить Бога, νὰ ἀγαπᾷ, νὰ σέβεται τινὰς τὸν θεόν, дочь моего лакея, ἡ θηγάτηρ τῆ δούλῃ μου, онъ имѣетъ новаго лакея, ἐκεῖνος ἔχει νέον δούλον.

3) Ὅλα τὰ ἑδέτερα οὐσιασικὰ ὀνόματα, τῶν ἀψύχων πραγμάτων, (неодушевленныхъ вещей), ὡσαύτως καὶ τὰ λήγοντα εἰς и, ъ, καὶ τὰ θηλυκὰ εἰς ѣ λήγοντα, καὶ κατὰ τὰς δύο ἀριθμῶς ἔχουσι τρεῖς ὁμοίας πτώσεις, ὀνομασικὴν, αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν, λόγ. χάρις, ἢ ὀνομασικὴν шаспіе, αἰτιατ. καὶ κλητ. шаспіе, ἢ τύχη, τὴν τύχην, ἢ τύχη. слово, ὁ λό-

Π Ι Ν Α Ε

Διὰ τὰς καταλήξεις τῶν Ῥωσικῶν οὐσιασικῶν ὀνομάτων.

Ἡ πρώτη κλίσις διαλαμβάνει τὰ εἰς α καὶ я λήγοντα ὀνομαστικὰ ὀνόματα τῶ Ἀρσενικῶ, Ὡηλυκῶ καὶ κοινῶ Γένους.			Ἡ δευτέρα κλίσις ἔχει. ἔξ καταλήξεως: Ъ, ѣ, ъ, е, ѣе, о, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν τρία ἀντι τῶ ἀρσεν. τὰ δὲ τῶ ἔδετ. Γένους.			Ἡ τρίτη κλίσις διαλαμβάνει τὰ εἰς я λήγοντα ὀνομαστικὰ ὀνόματα τῶ ἔδετ. Γένους.			Ἡ τετάρτη κλίσις διαλαμβάνει μόνον Ὡηλυκὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς Ъ.		
Ὄνομ.	Ἑνικὸς.	Πληθυντ.	Ὄνομ.	Ἑνικὸς.	Πληθυντ.	Ὄνομ.	Ἑνικὸς.	Πληθυντ.	Ὄνομ.	Ἑνικὸς.	Πληθυντ.
Ἑνικῶν.	а, я.	и, ѣи, ѡ.	Ἑνικῶν.	Ъ, ѣ, ъ, е, ѣе, о.	и, ѡ, а, я.	Ἑνικῶν.	я.	ена, па.	Ἑνικῶν.	ѡ.	и.
Γενικῶν.	ѡ, и, ѣи.	ей, ѣи, ѣ, Ъ, ѡ.	Ἑνικῶν.	а, я.	ей, ѣи, евѡ, овѡ, иѡѡ.	Ἑνικῶν.	ени, япи.	енѡ, пѡѡ.	Ἑνικῶν.	и.	ей.
Δοτικῶν.	ѡ, ѣи.	амѡ, ямѡ.	Ἑνικῶν.	у, ю.	амѡ, ямѡ.	Ἑνικῶν.	ени, япи.	енамѡ, памѡѡ.	Ἑνικῶν.	и.	ямѡ.
Αἰτιατ.	у, ю.	ей, и, ѣи, Ъ, ѡ, ѡ.	Ἑνικῶν.	а, Ъ, я, ѣ, ѡ, ѡ, ѡ.	евѡ, ей, овѡ, и, Ъ, ѡ, ѡѡѡ, а, я.	Ἑνικῶν.	я.	ена, па,	Ἑνικῶν.	ѡ.	и.
Κλητ.	а, я.	и, ѣи, ѡ.	Ἑνικῶν.	ѡ, и, ѡ, е, ѣе, о.	и, ѡ, а, я.	Ἑνικῶν.	я.	ена, па,	Ἑνικῶν.	ѡ.	и.
Ὄργαν.	ою, ой, ею, ей.	ами, ями.	Ἑνικῶν.	омѡ, емѡ.	ами, ями.	Ἑνικῶν.	енемѡ, шемѡ.	енами, пами.	Ἑνικῶν.	ѡю, ѡю.	ями, ѡми.
Προθετ.	ѡ, ѣи.	аѡѡ, яѡѡ.	Ἑνικῶν.	ѡ, и.	аѡѡ, яѡѡ.	Ἑνικῶν.	ени, япи.	енаѡѡ, паѡѡ.	Ἑνικῶν.	и.	аѡѡ.
Τὰ εἰς а λήγοντα ὀνόματα, ѡς, воевода, ὁ ἡγεμῶν, па-рука, ὁ ἐγγυητής, жена, ἡ γυνὴ права, τὸ χορτάρι, ложка, τὸ χαλιάριον, καὶ τ. λ. Τὰ εἰς я λήγοντα, ѡς, дя-дя, ὁ θεός, судья, ὁ κριτής, доля, τὸ μερίδιον, басня, ὁ μυῖθος, κ. τ. λ.			Господинѡ, ὁ κύριος, ὁ αὐ-θέντης, престолѡ, ὁ θρό-νος, водолей, ὁ ὑδροχόος, царѡ, ὁ βασιλεὺς, пастырѡ, ὁ ποιμὴν, сердце, ἡ καρδιά, имѡѣиѡ, ἡ περισσεία, масло, τὸ λάδι, κ. τ. λ.			Τὰ εἰς мя λήγοντα ὀνόματα, ѡς, время, ὁ καιρὸς, имя, τὸ ὄνομα, κ. τ. λ. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς няκαὶ лятῶν μικρῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ягня, τὸ ἀρνίον, пеля, τὸ μοσχάριον, цыня, τὸ ὀρνιθόπτερον, κ. τ. λ.			Добродѡпель, ἡ ἀρετὴ, честѡ, ἡ τιμὴ, ложѡ, τὸ ψευδός, ночь, ἡ νύξ, дверь, ἡ θύρα, день, ἡ ἡμέρα, καὶ τ. λ.		

γος, αἰτίατ. καὶ κλητ. слово, τὸν λόγον, ὦ λόγε, слова, οἱ λόγοι, αἰτίατ. καὶ κλητ. слова, τὰς λόγους, ὦ λόγοι, чеснь, ἡ τιμή, αἰτ. κλητ. чеснь, πληθ. чесни, αἱ τιμαί, αἰτίατ. καὶ κλητ. чесни, τὰς τιμάς, ὦ τιμαί, κ. τ. λ.

4) Ἡ κλητικὴ πτώσις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν εἶναι ὁμοία μετὰ τὴν ὀνομαστικὴν· πλὴν τῶ, Богъ, Θεός, Боже, Θεέ, Господь, Κύριος, Господи, Κύριε, Христосъ, Χριστός, Христе, Χριστέ, Исусъ, Ἰησὺς, Исусе, Ἰησοῦ, ошещъ, πατήρ, ошче, πᾶτερ, владика, δεσπότης, владико, δέσποτα, творецъ, ποιητής, творче, ποιητᾶ, сынъ, υἱός, сыне, υἱέ, дева, παρθένος, дево, παρθένε, Царь, Βασιλεὺς, Царю, Βασιλεῦ, ушшипель, παρηγορητής, ушшипелю, παρηγορητᾶ· ἡ τοιαύτη κατάληξις ὅμως λαμβάνεται εἰς χρῆσιν μόνον παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι καὶ ἐγγίζει τῷ σλαβωνισμῷ. Πρὸς περισσύτεραν δὲ σαφηνεῖαν διὰ τὰς καταλήξεις τῶν τεσσάρων κλίσεων ἐτέθη καὶ ἓνας πίναξ ὡς εἰς τὸ ἔμπροσθεν Φύλλον φαίνεται.

О первомъ склоненіи.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως.

§ 61. Τῇ πρώτῃ κλίσει ἀνήκσει τὰ εἰς α καὶ π λήγοντα ὀνόματα τῶ ἀρσενικῷ καὶ θηλυκῷ, μερικά δὲ καὶ τῶ κοινῷ γένους. Πῶς δὲ κλίνονται κατ' ὅλας τὰς πτώσεις, ἐκ τῶν παραδειγμάτων δῆλον.

Παράδειγμα τῶν εἰς α ληγόντων ἐμψύχων καὶ ἀψύχων.

Ἑνικός.

Оном.	слуга, ὁ δῆλος.	рука, τὸ χέριον.
Γεν.	слуги, τῶ δῆλος.	руки, τῶ χερί.
Δοτ.	слугѣ, τῷ δῆλῳ.	рукѣ, τῷ χερίῳ.
Αἰτ.	слугу, τὸν δῆλον.	руку, τὸ χέριον.
Κλητ.	слуга, ὦ δῆλε.	рука, ὦ χέριον.
Ὁργαν.	служоу, μετὰ τὸν δῆλον.	рукою, μετὰ τὸ χέριον.
Προθ. (ο)	слугѣ, περὶ τῶ δῆλος. (ο) рукѣ, περὶ τῶ χερί.	ρί.

Πληθυντικός.

Ὅν.	слуги, οἱ δ᾽ ἄλλοι.	руки, τὰ χέρια.
Γεν.	слугѣ, τῶν δ᾽ ἄλλων.	рукѣ, τῶν χερσίων.
Δοτ.	слугамъ, τοῖς δ᾽ ἄλλοις.	рукамъ, τοῖς χερσίοις.
Αἰτ.	слугѣ, τὰς δ᾽ ἄλλας.	руки, τὰ χέρια.
Κλ.	слуги, ᾧ δ᾽ ἄλλοι.	руки, ᾧ χέρια.
Ὅργ.	слугами, μετὰ τὰς δ᾽ ἄλλας.	руками, μετὰ τὰ χέρια.
Προθ. (ο)	слугахъ, περὶ τῶν δ᾽ ἄλλων.	(ο)рукахъ, περὶ τῶν χερσίων.

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ ἐμψυχα ὀνόματα λήγοντα εἰς α, ὡς, воевода, ὁ ἡγεμὼν, сестра, ἡ ἀδελφὴ, пчела, ἡ μέλισσα, καὶ τὰ ἐξῆς. Κατὰ τὸ δεύτερον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ ἀψυχα ὀνόματα λήγοντα εἰς α, ὡς звѣзда, τὸ ἄστρον, вода, τὸ νερὸν, испина, ἡ ἀλήθεια, правда, τὸ χαρτάριον, κ. τ. λ.

Σημειώσεις.

1) Τὰ ὀνόματα τόσον τῶν ἐμψύχων, ὅσον καὶ τῶν ἀψύχων λήγοντα εἰς га, жа, ка, ха, ча, ша, ща, ἐν τῇ γενικῇ τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ καὶ ἐν τῇ ὀνομασικῇ τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ μεταβάλλονται εἰς и, οἷον: душа, ἡ ψυχὴ, (ἡ γεν.) души, τῆς ψυχῆς, (ἡ ὀνομ. πλ.) души, αἱ ψυχαί, καὶ καθ' ἐξῆς.

2) Τὰ εἰς жа, ца, ча, ша, ща λήγοντα ὀνόματα εἰς τὴν ὀργανικὴν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ μεταβάλλονται εἰς ею, καὶ ἔχι εἰς ою, παρ. χάρ. спужа, τὸ κρῦον спужею, μετὰ τὸ κρῦον, вельможа, ὁ μέγας αὐθέντης вельможею, μετὰ τὸν μέγαν αὐθέντην, Царица, ἡ Βασίλισσα, Царицею, μετὰ τὴν Βασίλισσαν, пуча, пучею, роца, роцею, κ. τ. λ.

3) Τὰ εἰς жжа, кша, рча, рша, ща λήγοντα ὀνόματα, εἰς τὴν γενικὴν τῷ πληθ. ἀριθ. ἔχουσιν еѣ, οἷον: южжа, ὁ χαλινός, вожжей, τῶν χαλινῶν, вешжа, αἶδος συντζάπις, бѣверитжа, вешей, парча, στόφα, парчей, верша, δίκτυόν τι ἀπὸ βέργας διὰ ψάρευμα, вершей, роца, роцей. Τὴν αὐτὴν πτώσιν ἔχουσι καὶ

τὰ μόνον ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ κλινόμενα, ὡς
брижки, περιτραχήλια, брижжей, мощи, λείψανα,
мощей κ. τ. λ.

4) Τὰ εἰς жка, чка, шка, йка, ёка λήγοντα ὀνό-
ματα, εἰς τὴν γενικήν τῆ πληθ. ἀριθ. μεταβάλλον-
ται εἰς екб, οἷον: ложка, χυλιάριον, ложекб, τῶν χυ-
λιάρων, бочка, τὸ βαρέλιον, бочекб, τῶν βαρελίων,
подушка, προσκέφαλον, подушекб, байка, εἶδος ῥέχθ
χοντρῶ μάλλινε, гаекб, гайка, ἔλιξ, μεγάλη ἀρίδα,
гаекб, нянька, κυβερνήτρια, προσέκτρια παιδός, нянекб.

5) Τὰ ὀνόματα ὅπῃ λήγουν εἰς бка, вка, дка,
эка, лка, мка, нка, пка, рка, ска, шка, εἰς τὴν γενι-
κήν τῆ πληθ. ἀριθ. μεταβάλλουσι τὸ ка εἰς окб, οἷον:
лавка, τὸ ἐργαστήριον, лавокб, τῶν ἐργαστηρίων, бабка,
μαμμή, бабокб, водка, τὸ ῥακί, водокб, сказка, πα-
ραμύδιον, сказокб, палка, ῥάβδος, μπασάνιον, палокб,
ямка, μικρὴ τρύπα, μικρὸς λάκκος, ямокб, шапка,
καλπάκι, шапокб, ярка, προβατάκι, ярокб, доска,
σανίδιον, досокб, глошка, λάρυγγας, глошокб. Εἰς
αὐτὰ ἀνήκουσι καὶ μερικὰ ὀνόματα, ἅτινα μόνον ἐν
τῷ πληθ. ἀριθ. κλίνονται, ὡς, сливки, δαμάσκηνα,
сливокб, супки, ἡμερόνυχτον, супокб, чешки, κομ-
πολόγιον, чешокб, καὶ καθ' ἑξῆς.

6) Μερικὰ ὀνόματα ὅπῃ τελιώνουσιν εἰς ба, га,
на, на, ра, ца, ὅταν πρὸ αὐτῶν τῶν συλλαβῶν λαμ-
βάνουσιν ἔτι ἓνα ἄλλον σύμφωνον, (ἔξω г, к, х,) ἢ
ἓνα и καὶ ь, τότε ἐν τῇ γενικῇ τῆ πληθ. ἀριθ. αὐταὶ
αἱ συλλαβαὶ μεταβάλλονται εἰς бб, гб; мб, нб, рб,
уб, τὸ δὲ и καὶ ь εἰς е, οἷον: судьба, ἀπόφασις, προσρι-
μὸς тб θεῶ, ἢ τύχη, судьбб, серьга, ἐνώτιον, σκο-
λαρίκι, серегб, пюрьма, πύργος, пюремб, кайма,
κράσπεδον, каемб, найма, τὸ νοίκι, наемб, сестра, ἢ
ἀδελφῇ, сестерб. Τὰ δὲ εἰς гла, гра, кла, кра, хна
λήγοντα, μετὰ τὸ ψηφίον г, к, х λαμβάνουσιν ἓνα и
καὶ τὸ а τρέπεται εἰς б, λόγ. χαρ. игла, βελόνιον,
иголб, τῶν βελονίων, игра, παιγνίδιον, игорб, τῶν

παιγνιδίων, кукла, κῆκλα, куколѣ, икра, τὸ πᾶχος
τῶν ποδῶν (ὅπερ εἶναι ἀναμεταξὺ γονάτων καὶ ἄσφα-
γάλων) κοινῶς χαβιάρι, икорѣ, κ. τ. λ.

Παράδειγμα τῶν εἰς я ληγόντων.

Ἐνιχὸς.

Ὅν. Княгиня, ἡ πριγγίπισσα.	пуля, τὸ σφαιρίον.
Γεν. Княгини, τῆς πριγγίπιστης.	пули, τῆς σφαιρίου.
Δοτ. Княгинѣ, τῇ πριγγίπισσῃ.	пулѣ, τῷ σφαιρίῳ.
Ἀγ. Княгиню, τὴν πριγγίπισσαν.	пулю, τὸ σφαιρίον.
Κλ. Княгиня, ὡ πριγγίπισσα.	пуля, ὡ σφαιρίονι.
Ὅρ. Княгинею, μετὰ τὴν πριγγί- πισσαν.	пулею, μετὰ τὸ σφα- ρίον.

Π. (ο) Княгинѣ, περὶ τῆς πριγγί- (ο) пулѣ, περὶ τῆς
πίσσης. σφαιρίου.

Πληθυντικὸς.

Ὅ. Княгини, αἱ πριγγίπισσι.	пули, τὰ σφαιρίαι.
Γ. Княгинѣ, τῶν πριγγίπισσων.	пулѣ, τῶν σφαιρίων.
Δ. Княги- таῖς πριγγίπισ- нямѣ, саис.	пу- τοῖς σφαι- лямѣ, ρίοις.
Ἀ. Княгинѣ, τὰς πριγγίπισσας.	пули, τὰ σφαιρίαι.
Κ. Княгини, ὡ πριγγίπισσι.	пули, ὡ σφαιρίαι.
Ὅρ. Княги- μετὰ τὰς πριγγί- нями, писσας.	пу- μετὰ τὰ σφα- лями, ρία.
Π. (ο) Кня- περὶ τῶν πριγγί- (ο) пу- περὶ τῶν гinyaхѣ, писσων. ляхѣ, σφαιρίων.	

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνοντι ὅλα τὰ
ἔμψυχα. Κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὅλα τὰ ἄψυχα λή-
γοντα εἰς я μετὰ ἕνα σύμφωνον πρὸ αὐτῆς, ὡς Герцо-
гиня, ἡ Δύχισσα, монахиня, ἡ καλογραῖα, дыня, τὸ
πεπόνι, доля, τὸ μέρος, μερίδιον, пустыня, ἡ ἔρημος, κ.τ.λ.

Σημειώσεις.

1) Ταῖς εἰς ня, ля λήγοντα ὀνόματα, ἔχοντα πρὸ
αὐτῶν ἕτερον σύμφωνον, καὶ τὰ εἰς иня, ъня, иля,
ыля, ἐν τῇ γενικῇ τῆς πληθ. ἀριθ. μεταβάλλονται
εἰς енѣ ἢ елѣ, οἷον: басня, ὁ μῦθος, басенѣ, башня,
ὁ πύργος, башенѣ, вишня, κεράσιον, вѣссина, вишенѣ.

земля, ἡ γῆ, земля, капля, σαλαγματιά, капель, водошойня, τὸ πότισμα, водошоенѣ, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐξαίρεται τὰ, клешня, τζιμπίδι, клешней, кухня, μαγειρεῖον, кухонѣ καὶ кухней, цапля, ἐρωδιός, (ἀρπακτικὸν πτελί) цапель καὶ цаплей. Ὡσαύτως καὶ μερικὰ ὀνόματα κλινόμενα μόνον ἐν τῷ πληθ. ἀριθ. ὡς, бредни, ὀνείρατα, бредней, грабли, κτένιον τι ξύλινον τῶν κηπευῶν ὅπῃ μαζώνεν τὰ χορτάρια, κοινῶς τζαγράνα, граблей, гусли, μουσικὸν τι ὄργανον, гуслей, ясли, φαττην, паχί, яслей, дровни, дробней, пошевни, пошевней, καὶ τῶν λοιπῶν.

2) Τὰ δὲ εἰς λя, ря καὶ μερικὰ εἰς ля, ня λήγοντα ὀνόματα, ὅταν πρὸ αὐτῶν ἔχουσιν ἐν ἑτέρῳ σύμφωνον, τότε τὸ я μεταβάλλεται εἰς ей καὶ ἐνίοτε εἰς ѣ, ὡς буря, бурей καὶ бурь, зоря, зарей, дяля, аляей, помя, поней, доля, долеῖ καὶ доль, κ. τ. λ. Παράδειγμα τῶν εἰς я ληγόντων μὲ ἐν προϊζάμενον Φωνῆεν.

Ἐνικὸς.

Ο.	вишїя, ο ῥήτωρ.	шея, ὁ λαιμὸς.
Γ.	вишїи, τῶ ῥήτορος.	шей, τῶ λαιμῷ.
Δ.	вишїѣ, τῷ ῥήτορι.	шеѣ, τῷ λαιμῷ.
Α.	вишїю, τὸν ῥήτορα.	шею, τὸν λαιμόν.
Κ.	вишїя, α ῥήτορ.	шея, ὦ λαιμὲ.
Ορ.	вишїєю, μὲ τὸν ῥήτορα.	шеею, μὲ τὸν λαιμόν.
Π.	(ο) вишїи, περὶ τῶ ῥήτορος. (ο)	шеѣ, περὶ τῶ λαιμῷ.

Πληθυντικὸς.

Ο.	вишїи, οἱ ῥήτορες.	шеи, οἱ λαιμοί.
Γ.	вишїй, τῶν ῥητόρων.	шей, τῶν λαιμῶν.
Δ.	вишї- ямѣ, τοῖς ῥήτορι.	ше- ямѣ, τοῖς λαιμοῖς.
Α.	вишїй, τὰς ῥήτορας.	шей, τὰς λαιμὰς.
Κ.	вишїи, ὦ ῥήτορες.	шей, ὦ λαιμοί.
Ορ.	вишїя- ми, μὲ τὰς ῥήτορας.	шея- ми, μὲ τὰς λαι- μὰς.
Π.	(ο) вишї- яхѣ, περὶ τῶν ῥητό- ρων.	(ο) ше- яхѣ. περὶ τῶν λαι- μῶν.

Εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται τὰ ὀνόματα τῶν ἐμψύχων πραγμάτων ληγόντων εἰς ια καὶ ια, ὡς Исаїя, Илїя, Марїя, Юлїя, κ. τ. λ. Εἰς τὸ δεύτερον τὰ ὀνόματα τῶν ἀψύχων ὅπῃ τελειώνουσιν εἰς ι, ε, уя καὶ ъя, ὅσον: Имперїя, Лилїя, Лядвел, Верешапуя, семья, келья, καὶ καθ' ἑξῆς.

О второмъ склоненїи.

Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως.

§ 62. Εἰς τὴν δευτέραν κλίσει ἀνήκονσι τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα ληγόντα εἰς и, в, ъ, καὶ τὰ ἐδέτερα εἰς е, ie, о, ὡς ἀκολούθως.

Παράδειγμα τῶν εἰς и ἐμψύχων καὶ ἀψύχων.

Ἐνικός.

Ὁ. казначей, ὃ χρηματοφύλαξ.	обычай, τὸ ἥθος.
Γ. казначея, τῷ χρηματοφύλακος.	обычая, τῷ ἥθους.
Δ. казначею, τῷ χρηματοφύλακι.	обычаю, τῷ ἥθει.
Ἀ. казначея, τὸν χρηματοφύλακα.	обычай, τὸ ἥθος.
Κ. казначей, ὃ χρηματοφύλαξ.	обычай, ὃ ἥθος.
Ὁρ. казначе- με τὸν χρηματοφύ- емъ, лака.	обыча- μέ τὸ ἥ- емъ, θος.
Π. (ο) казначеѣ, περὶ τῷ χρηματο- (ο) обычаѣ, περὶ τῷ Фύλακος. ἥθους.	

Πληθυντικός.

Ὁ. казначей, οἱ χρηματοφύλακες.	обычай, τὰ ἥθη.
Γ. казначе- τῶν χρηματοφυλά- евъ, κων	обыча- τῶν ἥ- евъ, θῶν.
Δ. казначе- τοῖς χρηματοφύλαξι. ямъ,	обыча- τοῖς ἥ- ямъ, θεσι.
Ἀ. казначе- τὰς χρηματοφύλα- евъ, κας.	обычай, τὰ ἥθη.
Κ. казначей, ὃ χρηματοφύλακες.	обычай, ὃ ἥθη.
Ὁρ. казначе- με τὰς χρηματοφ. ями,	обыча- μέ τὰ ἥ- ями, θη.
Π. (ο) казначе- περὶ τῶν χρηματοφ. (ο) обыча- περὶ τῶν яхъ, яхъ, ἥθῶν.	

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται τὰ ἔμψυχα ὀνόματα λήγοντα εἰς и, ὡς, водолей, ὑδροχόος, злодѣй, κακῆργος, Моисей, Μωϋσῆς, κ. τ. λ. Κατὰ τὸ δεύτερον κλίνονται τὰ ἄψυχα. ὡς, покой, ὄντας. случай, τὸ συμβεβηκός, кофей, καφές καὶ κατ' ἐξῆς.

Σημειώσεις.

1) Τὰ εἰς еῖ λήγοντα ὀνόματα, παραγόμενα ἀπὸ τὴν σλαβωνικὴν διάλεκτον, (ἅτινα παρ' ἐκείνοις λήγουσιν εἰς ии). εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τὸσον τῷ ἐνικῷ, ὅσον καὶ πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἐξαιρεῖται ἡ κλητικὴ τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ ὡς ὁμοία τῇ ὀνομασικῇ) τὸ μεταβάλλουσιν εἰς ъ, παρ. χάρ. соловеи, (Σλαβων' славѣи) ἡ ἀηδών, соловья, соловью, соловей, соловьемъ, (ο) соловѣѣ, πληθ. соловѣи, κ. τ. λ. муравей, (Σλαβ. муравѣи) ὁ μύρμηγκας, муравья, πληθ. муравьи; улей, (Σλαβ. ульи) τὸ μελίσσιον, улья, улью, ульи, καὶ τὰ ἐξῆς.

2) Τὰ εἰς и λήγοντα μονοσύλλαβα ὀνόματα κατὰ τὴν κοινὴν προφορὰν εἰς τὴν γενικὴν καὶ ὀργανικὴν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταβάλλουσι τὸ и εἰς ю, ὡς, рѣи, σμήνος, рою, вѣ рою; βοή, τὸ σφάζειν, бою, на бою; клей, ἱξός, κόλλα, клею, на клею. Πρὸς τούτοις δὲ ἡμπορεῖ τις νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αὐταὶ αἱ λέξεις ὅταν εὐρίσκωνται μὲ τὰς προθέσεις вѣ ἢ на, ἐν τῇ ὀργανικῇ πτώσει ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὸ и, ὡς, на клею, на бою, вѣ раю, εἰς τὸν παράδεικτον.

Παράδειγ. τῶν εἰς ъ ἐμψύχων καὶ ἄψυχων.

Ἐνικὸς.

Ο.	воинѣ, ὁ στρατιώτης.	сполѣ, ἡ τράπεζα.
Γ.	воина, τῷ στρατιώτῃ.	спола, τῆς τραπέζης.
Δ.	воину, τῷ στρατιώτῃ.	сполу, τῇ τραπέζῃ.
Α.	война, τὸν στρατιώτην.	сполѣ, τὴν τράπεζαν.
Κ.	воинѣ, ὦ στρατιώτα.	сполѣ, ὦ τράπεζα.
	вои- μὲ τὸν στρατιώ-	споломѣ, μὲ τὴν τράπε-
Ορ.	номѣ, τὴν.	ζαν.
Π.	(ο) воинѣ, περὶ τῷ στρατιώτῃ.	(ο) сполѣ, περὶ τῆς τραπέζης.

Πληθυντικὸς.

- 'Ο. воины, οἱ στρατιῶται. сполы, αἱ τράπεζαι.
 Γ. воиноѡ, τῶν στρατιωτῶν, сполоѡ, τῶν τραπέζων.
 Δ. вои- τοῖς στρατιώ- спо- ταῖς τραπέ-
 намѡ, ταις. ламѡ. ζαις.
 'Α. воиноѡ, τῆς στρατιώτας. сполы, τὰς τράπεζας.
 Κ. воины, ὡ στρατιῶται. сполы, ὡ τράπεζαι.
 'Ορ. воина- με τῆς στρατιώ- спола- μετὰς τράπε-
 ми, τας. ми, ζας.
 Π. (ο) воинахѡ, περὶ τῶν στρα- (ο) спо- περὶ τῶν τρα-
 тιωτῶν. лахѡ, πέζων.

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἐμψύχων ληγομένων εἰς Ъ, ὡς, ангелѡ, человекѡ, шигрѡ, другѡ κ. τ. λ. Κατὰ τὸ δεύτερον τὰ ὀνόματα τῶν ἀψύχων, ὡς, дугѡ, дѣвѡ, плѡдѡ, καρпѡс, образѡ, трѡпѡс, громѡ, вρονтѡ, дворѡ, αὐλѡ, нѣхѡ, γѣна, καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημειώσεις.

1) Ταὶ ἐν τῇ ὀνομασικῇ τῆ ἐνικῇ ἀριθμῷ ὀνόματα λήγοντα εἰς гѡ, жѡ, кѡ, чѡ, шѡ, щѡ, εἰς τὴν ὀνομασικὴν τῆ πληθ. ἀριθ. μεταβάλλουσι τὸ Ъ εἰς и, ὡς, недугѡ, недуги, ножѡ, ножи, полкѡ, полки, мечѡ, мечи, ершѡ, ерши, лещѡ, лещи.

2) Ταὶ δὲ εἰς жѡ, чѡ, шѡ, щѡ λήγοντα ὀνόματα ἐν τῇ ὀργανικῇ τῆ ἐνικῇ ἀριθ. μεταβάλλουσι τὸ Ъ εἰς емѡ καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῆ πληθ. ἀριθ. εἰς ей, ὡς, мужѡ, ἄνδρας, мужемѡ, мужей; мечѡ, мечемѡ, мечей, κ. τ. λ.

3) Ταὶ εἰς еѡ, екѡ ὀνόματα λήγοντα ὀνόματα, εἰς τὴν γενικὴν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἀποβάλλουσι τὸ е καὶ о, λόγ. χάρ. опецѡ, ὁ πατήρ, опца; агнецѡ, ὁ ἀμνὸς, агнца; спареѡ, ὁ καλόγερος, спарца, крючекѡ, τὸ ἀγκύςρι, крючка; чулокѡ, περικνημῖς, тѣрапи μακρὸν, чулка, καὶ καθ' ἑξῆς, Ἐξαιροῦνται ὁμῶς τὰ ἀκόλѣθᾱ ὅπѣ φυλάττεται τὸ е καὶ о εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, ὡς, багреѡ, ба-

греца; жнеѣѣ, жнеца; жреѣѣ, жреца; кузнеѣѣ, ку-
знеца; льстеѣѣ, льстеца; мудреѣѣ, мудреца; по-
леѣѣ, подлеца; пришлеѣѣ, пришлеца; чернеѣѣ, чер-
неца; чтеѣѣ, чтеца; игрокѣѣ, игрока; инокѣѣ, инока;
отрокѣѣ, отрока; помокѣѣ, рокѣѣ, срокѣѣ, сѣдокѣѣ,
урокиѣѣ, ходокѣѣ, ѣдокѣѣ, ѣздокѣѣ.

4) Μερικὰ δὲ ἐκ τῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς β,
καὶ ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τῇ πληθ. ἀριθ. εἰς υἷ ἢ ι, ἐνίοτε
λήγουσιν (ἀντὶ τῆς υἷ, ι) εἰς α ἐχόντων τῇ τόνος εἰς
αὐτὸ, λόγ. χάρι. берегѣѣ, τὸ περιγιάλιον, берега, τὰ
περιγιάλια, глазѣѣ, ὁ ὀφθαλμός, глаза; рукавѣѣ, τὸ
μανίκι, рукава, τὰ μανίκια, мѣсѣѣ, τὸ δάσος, лѣса, τὰ
δάση. Ἔτερα πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν λαμβά-
νουσιν ѡя, ἢ γεν. ѡевѣѣ, ἢ Δοτ. еямѣѣ, ἢ ὄργ. ѡями, ἢ
Пр. ѡяхѣѣ, ὡς, братѣѣ, ὁ ἀδελφός, братья, τὰ ἀδέλ-
φια, братьевѣѣ, братьямѣѣ, братьями, о братьяхѣѣ;
брусѣѣ, τὸ δοκάρι, брусѣѣ, брусевѣѣ, брусямѣѣ καὶ
каѣѣ ἐξῆς. Колѣѣ, τὸ παλῆκιον, колья; листѣѣ, τὸ
Φύλλον, листья, τὰ Φύλα, (ὅταν ἐννοεῖται διὰ τὰ
Φύλλα τῶν δένδρων, ἀλλέως δὲ листы) другѣѣ, ὁ φί-
λος, друзья; сынѣѣ, ὁ υἱός, сыновѣѣ, κ. т. л.

Παράδειγμα τῶν εἰς ινѣ, ѡнѣ ληγόντων.

Ἑνικός.

Ο. Россіянинѣѣ, ὁ Ῥώσσοs. Голицынѣѣ, ὁ Γολήτζиновs.
(ὀνομασία μι-
ᾶς Φαμιλίας).

Γ. Россіянина, τῇ Ῥώσσѣ. Голицына, τῇ Γολήτζиновѣ.

Δ. Россіянину, τῷ Ῥώσσѡ. Голицыну,

Α. Россіянина, τὸν Ῥώссон. Голицына,

Κ. Россіянинѣѣ, ὡ Ῥώссѣ. Голицынѣѣ,

Ορ. Россіяни- μετὸν Ῥώс- Голицы-
номѣѣ, сон. номѣѣ.

Π.(ο) Россіяни- περὶ τῇ (ο) Голицы-
нѣѣ, Ῥώσσѣ. нѣѣ.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. Россiяне, οἱ Ῥῶσσοι Голицыны, οἱ Γολήτζинοι.

Г. Россiянѣ, τῶν Ῥώστων. Голицыныхъ,

Δ. Россiя- τοῖς Ῥώττοις, Голицынамъ,
намѣ,

Ἀ. Россiянѣ, τὰς Ῥώστας. Голицыныхъ,

Κ. Россiяне, ᾧ Ῥώττοι. Голицыны,

Ὅρ. Россiя- μετὰς Ῥώσ- Голицынами,
нами, στας.

Π. (ο) Россiя- περὶ τῶν (ο) Голицыныхъ,
нахъ, Ῥώστων.

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται τὰ εἰς
инѣ λήγοντα ὀνόματα, ἅτινα σημαίνουσι γένος, π-
τρίδα ἢ κατὰσασιν, ὡς, Рималянинѣ, Ῥωμάνος, Рима-
ляне, Ῥωμάνοι, дворянинѣ, εὐγενής, αὐλικὸς, дворя-
не; гражданинѣ, ὁ εὐγενής πολίτης, граждане; мѣ-
щанинѣ, ὁ κοινὸς πολίτης, мѣщане; Христiянинѣ, ὁ
Христiανὸς, Христiяне, Люперанинѣ, Λεθρηάνος,
Лютеряне· πλὴν τῶν, воинѣ, господинѣ, хозяинѣ,
бояринѣ, Тапаринѣ, Грузинѣ, ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία
εἰς τὴν ὀνομασικὴν τῆ πληθ. ἀριθ. ὡς, воины, го-
спода, хозяевъ, εἰς τὴν γενικὴν δὲ воиновъ, господъ,
хозяевъ, Грузевъ, боярѣ, Тапарѣ. Κατὰ τὸ δεύτε-
ρον παράδειγμα κλίνονται τὰ εἰς инѣ, ынѣ, екѣ, овѣ,
скѣ, цкѣ λήγοντα ὀνόματα, ἅτινα σημαίνουσι τόπον,
πόλιν καὶ Φαμίλιαν, οἷον: Кiевѣ, Юрьевѣ, Ростовѣ,
Псковѣ, Архангельскѣ, Бѣжецкѣ, Алексинѣ, Цари-
цынѣ, καὶ τὰ ἐξῆς. Πλὴν ἔσω πρὸς παρατήρησιν, ὅτι
τὰ εἰς скѣ, цкѣ λήγοντα ὀνόματα, εἰς τὴν ὀργανικὴν
τῆ ἐνικῆ ἀριθμῆ μεταβάλλονται εἰς имѣ, καὶ εἰς τὴν
ὀνομασικὴν τῆ πληθ. ἀριθ. εἰς и, ὡς, Симбирскинѣ,
Симбирски.

Παράδειγμα τῶν εἰς ь ληγόντων.

Ἐνικὸς.

Ὁ. Царь, ὁ βασιλεὺς. корабль, τὸ καράβιον.

Г. Царя, τῆ βασιλέως. корабля, τῆ καράβια.

- Δ. Царю, τῷ βασιλεῖ. кораблю, τῷ καράδιῳ.
 Α. Царя, τὸν βασιλέα. корабль, τὸ καράδιον.
 Κ. Царь, ὁ βασιλεῦ. корабль, ὁ καράδιον.
 Ὁρ. Царемъ, μετὸν βασιλέα. кораблемъ, μετὸ καράδιον.
 Π. (ο) Царѣ, περὶ τῆ βασι- (ο) кораблѣ, περὶ τῆ καρα-
 λέως. βίς.

Πληθυντικὸς.

- Ο. Цари, οἱ βασιλεῖς. корабли, τὰ καράδια.
 Γ. Царей, τῶν βασιλέων. кораблей, τῶν καραδίων.
 Δ. Царямъ, τοῖς βασιλεῦσι. кораблямъ, τοῖς καραδίοις.
 Α. Царей, τὰς βασιλεῖς. кораблей, τὰ καράδια.
 Κ. Цари, ὁ βασιλεῖς. корабли, ὁ καράδια.
 Ὁρ. Царями, μετὰς βασιλεῖς. кораблями, μετὰ καράδια.
 Π. (ο) Ца- περὶ τῶν βασι- (ο) кораб- περὶ τῶν καρα-
 ряхъ, λέων. ляхъ, βίων.

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ ἐμψυχα ὀνόματα ἀρσενικὰ λήγοντα εἰς ъ, ὡς, вождь, ἀρχιεράττηγος, вепрь, ἀγριόχοιρος, голубь, τὸ πῆρι-
 сѣри, госпѣ, ξένος φίλος, паспырь. ὁ ποιμὴν, благо-
 дѣтель, ὁ εὐεργέτης, спаситель, ὁ σωτὴρ.

Σημειώσεις.

1) Μερικὰ ὀνόματα, ἅτινα ἔχουσι πρὸ τῆς κατα-
 λήξεως ἓνα е ἢ ο, εἰς τὴν γενικὴν καὶ εἰς ὅλας τὰς
 ἄλλας πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἀποβάλλουσι τὸ
 е καὶ ο, ὡς гребень, κτένιον, гребня, день, ἡμέρα,
 дня; корень, ἡ ῥίζα, корня, камень, πέτρα, камня;
 перстень, δακτυλίδιον, персня; ремень, λαιρίον, ре-
 мня, огонь, φωτιά, огня; угорь, τὸ χέλιον, угря καὶ
 каѢ ἐξῆς.

2) Μερικὰ ὁμῶς ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα εἰς
 τὴν ὀνομαστικὴν τῆ πληθ. ἀριθ. ἔχουσιν я, παρ. хάρ.
 зяпъ, ὁ γαμβρὸς, зяпья, (πλη). οἱ γαμβροὶ, Князь,
 прѣгнѣш, Князья; камень, камени καὶ каменья, κ. τ. λ.
 ἐξ ὧν τὰ ὀνόματα τῶν ἀψύχων πραγμάτων εἰς τὴν
 γενικὴν πληθυντικὴν λαμβάνουσιν ъевъ, ὡς, каменья,
 каменьеѡ; уголья, угольеѡ.

Παράδειγμα τῶν εἰς ε καὶ ie ληγόντων.

Ἑνικὸς.

Ὁ. лице,	τὸ πρόσωπον.	миѣніе,	ὁ σοχασμός.
Γ. лица,	τῆ προσώπῃ.	миѣніи,	τῆ σοχασμῆ.
Δ. лицу,	τῷ προσώπῳ.	миѣнію,	τῷ σοχασμῷ.
Ἀ. лицѣ,	τὸ πρόσωπον.	миѣніе,	τὸν σοχασμόν.
Κ. лице,	ὦ πρόσωπον.	миѣніе,	ὦ σοχασμέ.
Ὅρ. лицомъ,	μὲ τὸ πρόσωπον.	миѣніемъ,	μὲ τὸν σοχασμόν.
Π.(ο) лицѣ,	περὶ τῆ προσώπῃ.	(ο)миѣніи,	περὶ τῆ σοχασμῆ.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. лица,	τὰ πρόσωπα.	миѣніи,	οἱ σοχασμοὶ.
Γ. лицѣ,	τῶν προσώπων.	миѣній,	τῶν σοχασμῶν.
Δ. лицамъ,	τοῖς προσώποις.	миѣніямъ,	τοῖς σοχασμοῖς.
Ἀ. лина,	τὰ πρόσωπα.	миѣніи,	οἱ σοχασμοὶ.
Κ. лица,	ὦ πρόσωπα.	миѣніи,	ὦ σοχασμοὶ.
Ὅρ. лицами,	μὲ τὰ πρόσωπα.	миѣніями,	μὲ τὰς σοχασμῆς.

Π.(ο) лицахъ,	περὶ τῶν προσώπων.	(ο)миѣніяхъ,	περὶ τῶν σοχασμῶν.
---------------	--------------------	--------------	--------------------

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ εἰς ε ὄνόματα λήγοντα εἰς ε ὅταν ἔχῃσι πρὸ αὐτῶν ἓν σύμφωνον, οἷον: солнце, ὁ ἥλιος, сердце, ἡ καρδιά, зрѣлице, τὸ θέατρον, κ. τ. λ. Κατὰ τὸ δεύτερον ὅλα τὰ εἰς ie.

Σημειώσεις.

1) Τὰ εἰς re, ze, ve λήγοντα ὄνόματα, εἰς τὴν γενικὴν τῆ ἐνικῆς ἀριθ. λαμβάνουσιν я, εἰς τὴν δοτικὴν ю, καὶ εἰς τὴν προθετικὴν ѣ, οἷον: море, ἡ θάλασσα, моря, морю, на морѣ; поле, πεδιάδα, поля, полю, на полѣ, καὶ κατ' ἐξῆς.

2) Τὰ εἰς ve λήγοντα, εἰς τὴν γενικὴν πληθ. λαμβάνουσιν веѣ, ὡς, жилье, ἡ κατοικία, жильевъ. Τὰ δὲ εἰς ле, re λήγοντα λαμβάνουσιν ей, ὡς, поле, полей, морей.

3) Τὰ εἰς ce λήγοντα ὄνόματα, ἔχοντα καὶ ἄλλο σύμφωνον πρὸ αὐτῶν, εἰς τὴν γενικὴν τῆ πληθ. ἀριθ.

λαμβάνει μεταξύ τῆς ψε καὶ τῆς ἑτέρας συμφώνως
 ένα е, ὡς, сердце, сердце. Ἐξαιρεῖται τὸ солнце,
 солнце.

Παράδειγμα τῶν εἰς ψε ληγόντων αὐξητικῶν ὀνο-
 μάτων.

Ἐνικός.

- Ὁ. парнище, ὁ μέγας νέος. домище, ὁ μέγας οἶκος.
 Γ. парница τῆς μεγ. νέας. домища, τῆς — οἴκας.
 Δ. парнищу, τῷ μεγ. νέῳ. домищу, τῷ — οἴκῳ.
 Α. парнище, τὸν μεγ. νέον. домище, τὸν — οἶκον.
 Κ. парнище, ὦ μεγ. νέε. домище, ὦ — οἶκος.
 Ὁρ. парни- μετὸν μεγ. νέον. доми- μετὸν μεγ.
 щемб, щемб, οἶκον.
 Π.(ο) парни- περὶ τῆς μεγ. νέας. домище, περὶ τῆς μεγ.
 щб, οἴκας.

Πληθυντικός.

- Ὁ. парнищч, οἱ μεγάλοι νέοι. домищи, οἱ μεγ. οἶκοι.
 Γ. парнищей, τῶν μεγ. νέων. домищей, τῶν μεγ. οἴκων.
 Δ. парни- τοῖς μεγ. νέοις. доми- τοῖς μεγ. οἴκοις.
 щамб, щамб,
 Α. парнищей, τὰς μεγ. νέας. домищей, τὰς μεγ. οἴκας.
 Κ. парнищи, ὦ μεγ. νέοι. домищи, ὦ μεγ. οἶκοι.
 Ὁρ. парнища- μετὰς μεγ. домища- μετὰς μεγ.
 ми, νέας. ми, οἴκας.
 Π.(ο) парни- περὶ τῶν μεγ. (ο) доми- περὶ τῶν μεγ.
 щახб, νέων. щახб, οἴκων.

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ
 αὐξητικά ὀνόματα τῶν ἐμφύχων πραγμάτων ληγόν-
 των εἰς ψε, οἷον: мужичище, ἕνας μέγας χωριά-
 της, κ. τ. λ. Κατὰ τὸ δεύτερον ὅλα τὰ τῶν ἀψύ-
 χων, ὡς, дворнще, κ. τ. λ.

Σημ. Ὅτι τὰ αὐξητικά ὀνόματα λήγοντα εἰς ψε, πα-
 ραγόμενα ἐκ τῆς οὐδετέρας γένεως, εἰς τὴν ὀνομασι-
 κὴν τῆς πληθ. ἀριθ. ἔχουσι τὴν κατάληξιν а, ὡς,
 ἐκὸ τῆς окно, τὸ παραθύρον, окнище, τὸ μεγ. πα-

ράθυρον, окнища, ἀπὸ τῆς λιце, τὸ πρόσωπον, личище, личищѣ, καὶ καθ' ἑξῆς.

Παράδειγμα τῶν εἰς ο ληγόντων.

Ἑνικὸς.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. зеркало, ὁ καθρέπτης. зеркала, οἱ καθρέπται.

Γ. зеркала, τῆ καθρέπτῃ. зеркалаѣ, τῶν καθρέπτων.

Δ. зеркалу, τῷ καθρέπτῃ. зеркаламы, τοῖς καθρέπταις.

Ἀ. зеркало, τὸν καθρέπτην. зеркала, τὰς καθρέπτας.

Κ. зеркало, ὃ καθρέπτῃ. зеркала, ὃ καθρέπται.

Ὁρ. зеркала, μετὸν καθρέπτην. зеркаламы, μετὰ τὰς καθρέπτας.

Π. (ο) зеркала, περὶ τῆ καθ' (ο) зеркалахъ, περὶ τῶν καθ' ἑπτά.

Ὁμοίως κατὰ τῆτο τὸ παράδειγμα ἀνάγονται ὅλα τὰ εἰς ο λήγοντα ἑδέτερα ὀνόματα, ὡς. λῆλο, ἡ πρᾶξις, ἡ δολεία, слово, ὁ λόγος, πῆλο, τὸ σῶμα, κ. τ. λ.

Σημειώσεις.

1) Τὰ εἰς ο λήγοντα ἑδέτερα ὀνόματα, ἔχοντα τὸν τόνον εἰς αὐτὸ, καὶ πρὸ αὐτῆς εὐρισκόμενα δύο σύμφωνα ἢ ъ, ἄλλα μὲν εἰς τὴν γενικὴν τῆ πληθ. ἀριθ. λαμβάνουσι μετὰ αὐτῶν ἓνα е, ἄλλα δὲ ἓνα о, λόγ. χάρ. весло, τὸ κηπίον, весель; ведро, ὑδρεία, σίγλα, бѣдро, ведрѣ; кольцо, τὸ δακτυλίδιον, колецѣ; окно, τὸ παράθυρον, оконѣ; письмо, ἡ γραφὴ, писемѣ; пяшино, κηλὶς, лѣρωма, пяшенѣ; спекло, τὸ γυαλίον, спеколѣ, κ. τ. λ. Ἐξαιρῶνται: гнѣздо, ἡ Φωλεὰ, гнѣздѣ; горло, ὁ λάρυγξ, горлѣ; дышло, τὸ τιμόνιον, дышѣ; масло, τὸ λαδι, маслѣ; ремесло, τὸ ἐργόχειρον, ремеслѣ; число, ὁ ἀριθμὸς, числѣ καὶ чиселѣ.

2) Τὰ δὲ ἀκόλѣθρα ὀνόματα εἰς τὴν ὀνομασικὴν τῆ πληθυντικῆς ἀριθμῆς κλίνονται ἕτως: небо, ὁ ἔρανος, небеса, οἱ ἔρανοί, чυло, τὸ θαῦμα, ὁ θαυμασμός, чудеса; судно, τὸ πλοίαριον, καὶ скаμνίον διὰ τὸ ἀναγκαῖον, судя; уχο, τὸ αὐτίον, уши; дерево, δένδρον.

дерева καὶ деревья; крыло, ἡ πτέρυξ, крыла καὶ
крылья; πόλιν, ἓνα κομμάτιον χισμένον ξύλον, по-
лѣна, перо, τὸ πτερόν, перья.

Παράδειγμα τῶν εἰς шко ληγόντων.

Ἑνικὸς.

Ὁ. мужичишко, ἓνας μικρὸς ταλαίπωρος χωριάτης.

Γ. мужичишка, - - - - -

Δ. мужичишку, - - - - -

Ἀ. мужичишка, - - - - -

Κ. мужичишко, - - - - -

Ὅρ. мужичишкѡмъ, - - - - -

Π.(ο) мужичишкѣ, - - - - -

Πληθυντικὸς.

Ὁ. мужичишки, οἱ μικροὶ ταλαίπωροι χωριῶται.

Γ. мужичишекъ, - - - - -

Δ. мужичишкамъ, - - - - -

Ἀ. мужичишекъ, - - - - -

Κ. мужичишки, - - - - -

Ὅρ. мужичишками, - - - - -

Π.(ο) мужичишкахъ, - - - - -

Ἑνικὸς.

Ὁ. домишко, ἓνα ταλαίπωρον ὀσπητάκιον.

Γ. домишка, - - - - -

Δ. домишку, - - - - -

Ἀ. домишко, - - - - -

Κ. домишко, - - - - -

Ὅρ. домишкѡмъ, - - - - -

Π.(ο) домишкѣ, - - - - -

Πληθυντικὸς.

Ὁ. домишки, τὰ ταλαίπωρα ὀσπητάκια.

Γ. домишекъ, - - - - -

Δ. домишкамъ, - - - - -

Ἀ. домишки, - - - - -

Κ. домишки, - - - - -

Ὅρ. домишками, - - - - -

Π.(ο) домишкахъ, - - - - -

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ ὑποκορισικὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς шко τῶν ἐμψύχων πραγμάτων. Κατὰ τὸ δεύτερον ὅλα τὰ τῶν ἀψύχων.

Σημ. Ὅτι τὰ εἰς πο λήγοντα ὑποκορισικὰ ὀνόματα παραγόμενα ἐκ τῶν ἑδετέρων ἑσιασικῶν, εἰς τὴν ὀνομασικὴν τῆ πληθ. ἀριθ. ἔχουσιν а ἢ ы ὡς τὰ πρωτότυπα αὐτῶν, οἷον: зеркало, зеркальцо, πληθ. зеркальца καὶ зеркальцы; окно, оконцо, πληθ. оконца καὶ оконцы.

О прѣшѣмѣ склоненіи.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

§ 63. Ἡ τρίτη κλίσις περιλαμβάνει μόνον ἑδετέρα ὀνόματα λήγοντα εἰς я, ὅμα μὲ δύο σλαβωνικὰ λήγοντα εἰς а, ὡς, время, ὁ καιρὸς, сѣмя, ὁ σπόρος, Ягня, τὸ ἀρνάκιον, овца, τὸ προβάτακιον, опроче, τὸ παιδάκιον.

Παράδειγματα.

Ἐνικὸς.

’Ο. знамя,	ἡ σημαία.	ягня,	τὸ ἀρνίον.
Г. знамени,	τῆς σημαίας.	ягняпи,	τῆ ἀρνίβ.
Δ. знамени,	τῇ σημαίᾳ.	ягняпи,	τῷ ἀρνίῳ.
’Α. знамя,	τὴν σημαίαν.	ягня,	τὸ ἀρνίον.
Κ. знамя,	ὦ σημαία.	ягня,	ὦ ἀρνίον.
’Ορ. знаменемѣ,	μὲ τὴν σημαίαν.	ягнешемѣ,	μὲ τὸ ἀρνίον.
Π. (ο) знамени,	περὶ τῆς σημαίας.	(ο) ягняпи,	περὶ τῆ ἀρνίβ.

Πληθυντικὸς.

’Ο. знамена,	αἱ σημαῖαι.	ягняпа,	τὰ ἀρνία.
Г. знаменѣ,	τῶν σημαίων.	ягняпѣ,	τῶν ἀρνίων.
Δ. знаменамѣ,	ταῖς σημαίαις.	ягняпамѣ,	τοῖς ἀρνίοις.
’Α. знамена,	τὰς σημαίας.	ягняпѣ,	τὰ ἀρνία.
Κ. знамена,	ὦ σημαῖαι.	ягняпа,	ὦ ἀρνία.

Ὅρ. знаменами, μετὰς σημαίας. ягнятами, μετὰ ἀρνία.

Π. (ο) знаме- περὶ τῶν ση- (ο) ягня- περὶ τῶν ἀρ-
нахъ, μαίων. шахъ, νίων.

Εἰς τὸ πρῶτον παραδειγμα ἀνάγονται τὰ εἰς мя
λήγοντα ἑδέτερα ὀνόματα, ὡς время, ὁκαιρὸς, время,
τὸ βάρος, φόρτωμα, имя, τὸ ὄνομα, племя, τὸ ἔθνος,
γένος, κ. τ. λ. Εἰς τὸ δεύτερον τὰ εἰς я ἢ а λή-
γοντα, σημαίνοντα νέα ζῶα, ὡς, ягня, τὸ ἀρνίον, овца,
τὸ προβάτιον, ошпоча, τὸ παιδάκιον, καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημ. Ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν νέων ζώων, ὡς, теля, τὸ μο-
χάριον, цыпля, τὸ ὀρνιθόπτερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον
μεταχειρίζονται μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθ-
μὸν, διότι εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθ. τὰ ὑποκοριστικά αὐτῶν λέ-
γονται теленокъ, цыпленокъ, ἀλλ' ἔχι: теля, цыпля,
εἰδὲ εἰς τὸν πληθ. ἀριθ. телята, цыплята.

Ἡ λέξις дитя κλίνεται ἔτως.

Ἐνικὸς.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. дитя, τὸ παιδίον.

дѣти, τὰ παιδία.

Γ. дитяши, τῷ παιδίῳ.

дѣшей, τῶν παιδίων.

Δ. дитяши, τῷ παιδίῳ.

дѣшамъ, τοῖς παιδίοις.

Α. дитя, τὸ παιδίον.

дѣшей, τὰ παιδία.

Κ. дитя, ὦ παιδίον.

дѣти, ὦ παιδία.

Ὅρ. дитя- μετὰ τὸ παιδίον.

дѣтями μετὰ τὰ παιδία.

шамъ,

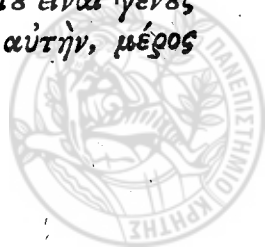
ἢ дѣтьми,

Π. (ο) дитяши, περὶ τῷ παιδίῳ. (ο) дѣтяхъ, περὶ τῶν παι-
δίων.

О четвертомъ склоненіи.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

§ 64. Εἰς τὴν τετάρτην κλίσιν ἀνάγονται ὅλα
τὰ εἰς ь λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα, ὡς, мать, ἡ μή-
τηρ, дочь, ἡ θυγάτηρ, добродѣтель, ἡ ἀρετὴ, καὶ
καθ' ἑξῆς. Ἐξαιρεῖται, путь, ἡ ὁδὸς, ὅπερ εἶναι γένους
ἀρσενικῶ καὶ μέρος μὲν κλίνεται εἰς αὐτὴν, μέρος
δὲ εἰς τὴν δευτέραν κλίσιν.

Παράδειγματα

Ἑνικὸς.

Ὁ. свекровь,	ἡ πενθερά.	πῆνѣ,	ἡ σκιά.
Γ. свекрови,	τῆς πενθεράς.	πῆни,	τῆς σκιάς.
Δ. свекрови,	τῇ πενθερᾷ.	πῆни,	τῇ σκιά.
Ἀ. свекровь,	τὴν πενθερὰν.	πῆнѣ,	τὴν σκιάν.
Κ. свекровь,	ὦ πενθερά.	πῆнѣ,	ὦ σκιά.
Ὅρ. свекровью,	μὲ τὴν πενθερὰν.	πῆнью,	μὲ τὴν σκιάν.

Π.(ο)свекрови, περὶ τῆς πενθε- на πῆни, εἰς τὴν
ράς. σκιάν.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. свекрови,	αἱ πενθεραὶ.	пѣни,	αἱ σκιαὶ.
Γ. свекровей,	τῶν πενθερῶν.	пѣней,	τῶν σκιάων.
Δ. свекровямъ,	ταῖς πενθεραῖς.	пѣнямъ,	ταῖς σκιάς.
Ἀ. свекровей,	τάς πενθεράς.	пѣни,	τάς σκιάς.
Κ. свекрови,	ὦ πενθεραὶ.	пѣни,	ὦ σκιαὶ.
Ὅρ. свекровями,	μὲ τὰς πενθε- ράς.	пѣнями,	μὲ τὰς σκιάς.

Π.(ο)свекровяхъ, περὶ τῶν πενθε- на πῆ- περὶ τῶν
ρῶν. няхъ, σκиаῶν.

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα κλίνονται ὅλα τὰ
θηλυκὰ ὀνόματα τῶν ἐμψύχων ληγόντων εἰς ъ, ὡς
мать, дочь, сперлядь, κ. τ. λ. Κατὰ τὸ δεύτερον
τὰ τῶν ἀψύχων, οἷον: добродѣтель, ἡ ἀρετὴ, честь,
ἡ τιμὴ, дробь, τὸ τζάκισμα, καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημειώσεις.

1) Μερικὰ ὀνόματα ὅπῃ πρὸ τῆς ληγέσης συλ-
λαβῆς ἔχουσιν е ἢ о, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ἀπο-
βάλλουσιν αὐτὰ, πλὴν τῆς ὀργανικῆς πτώσεως, παρ-
χάρ. ложь, τὸ ψεῦδος, лжи, ложью, καὶ τὰ ἑξῆς.

2) Τὰ εἰς жь, чь, шь, щь λήγοντα, ἔχουσιν εἰς τὴν
δοτικὴν τῇ πληθ. ἀριθ. амъ, καὶ εἰς τὴν ὀργανικὴν
ами, ὡς, ночь, ἡ νύξ, ночамъ, ночами; вещь, τὸ
πρᾶγμα, вещамъ, вещами; роскошь, πολυτέλεια,
χρῶται, роскошамъ, роскошами, κ. τ. ἑξῆς.

3) Τα ὀνόματα, ἅτινα εἰς τὴν ὀργανικὴν πρὸ τῆς καταλήξεως ἔχουσιν ἰ. πολλάκις εἰς τὴν κοινὴν προφορὰν διὰ τὸ συντομώτερον τὸ μεταβάλλουσιν εἰς ь, παρ. χάρ. ἀντὶ, леснѣю, леснѣю, προφέρουσι леснѣю, леснѣю, κ. τ. λ.

Τὰ δὲ ἀκόλѳθα ὀνόματα ὅπῃ ὡς ἐξηρημένα θεωρεῖνται εἰς αὐτὴν τὴν κλίσιν, κλίνονται ἕτως:

Ἑνικὸς.

Ὁ. мать,	ἡ μήτηρ.	дочь,	ἡ θυγάτηρ.
Γ. матери,	τῆς μητρὸς.	дочери,	τῆς θυγατρὸς.
Δ. матери,	τῇ μητρὶ.	дочери,	τῇ θυγατρὶ.
Ἀ. мать,	τὴν μητέρα.	дочь,	τὴν θυγατέρα.
Κ. мать,	ᾧ μήτηρ.	дочь,	ᾧ θυγάτηρ.
Ὅρ. матерью,	μετὴν μητέρα.	дочерью,	μετὴν θυγατέρα.
Π.(ο) матери,	περὶ τῆς μη-	(ο)дочери,	περὶ τῆς θυγα-
	τρὸς.		τρὸς.

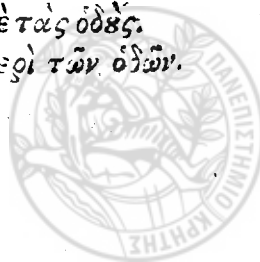
Πληθυντικὸς.

Ὁ. матери,	αἱ μητέρες.	дочери,	αἱ θυγατέρες.
Γ. матерей,	τῶν μητέρων.	дочерей,	τῶν θυγατέρων.
Δ. матерямъ,	ταῖς μητράσι.	дочерямъ,	ταῖς θυγατέρας.
Ἀ. матерей,	τὰς μητέρας.	дочерей,	τὰς θυγατέρας.
Κ. матери,	ᾧ μητέρες.	дочери,	ᾧ θυγατέρες.
Ὅρ. матерями,	μετὰς μητέ-	дочерями,	μετὰς θυγατέ-
	ρας.		ρας.
Π.(ο) мате-	περὶ τῶν μη-	(ο)доче-	περὶ τῶν θυγα-
ряхъ,	τέρων.	ряхъ,	τέρων.

Ἑνικὸς.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. путь,	ἡ ὁδός.	пути,	αἱ ὁδοί.
Γ. пути,	τῆς ὁδοῦ.	путей,	τῶν ὁδῶν.
Δ. пути,	τῇ ὁδῷ.	пулямъ,	ταῖς ὁδοῖς.
Ἀ. путь,	τὴν ὁδόν.	пути,	τὰς ὁδούς.
Κ. путь,	ᾧ ὁδός.	пути,	ᾧ ὁδοί.
Ὅρ. путемъ,	μετὴν ὁδόν.	путями,	μετὰς ὁδούς.
Π.(ο) пути,	περὶ τῆς ὁδοῦ.	(ο) путяхъ,	περὶ τῶν ὁδῶν.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Ο παραγашельныхъ именахъ и ихъ окончаніяхъ.
 Περὶ τῶν ἐπίθετων ὀνομάτων καὶ καταλή-
 ξεων αὐτῶν.

§ 65. Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα (παραγашельные имена) σημαίνουσι τὴν ιδιότητα ἐνὸς ὑποκειμένου, ἢ πράγματος, καὶ εἶναι ἢ ἐντελῇ ἢ συντετμημένα. Τα γένη αὐτῶν εἰσὶ τρία, Ἀρσενικά, Θηλυκά καὶ Οὐδέτερα· αἱ δὲ καταλήξεις αὐτῶν εἶναι ὡς ἀκολούθως.

§ 66. Τὰ ἐντελῇ ἀρσενικά ἐπίθετα λήγουσιν εἰς *ый, ιй, καὶ* κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν εἰς *ой ἢ ей, οῖον, ученый, μαθημένος, великій, μέγας, синій, βαθύς, γαλάζιος, княжій, ἡγεμονικός, κ. τ. λ.*

Τὰ συντετμημένα ἐπίθετα λήγουσιν εἰς *ъ ἢ ъ, ὡς, ἀπὸ* ученый, ученъ, великій, великъ, синій, синъ, княжій, князь, καὶ κατ' ἐξῆς.

§ 67. Τὰ ἐντελῇ ἐπίθετα θηλυκά λήγουσιν εἰς *ая, ія ἢ яя, οῖον: славная, ἔνδοξη, περίφημη, Божія, θεία, θεϊκή, синяя, βαθιά, γαλάζια, κ. τ. ἐξῆς.*

Τὰ συντετμημένα λήγουσιν εἰς *а καὶ я, ὡς, ἀπὸ* славная, славна; добродѣтельная, добродѣтельна; синяя, синя, καὶ τὰ ἐξῆς.

§ 68. Τὰ ἐντελῇ οὐδέτερα ἐπίθετα λήγουσιν εἰς *ое ἢ ее, οῖον: славное, ἔνδοξον, разумное, γνωσικόν, Господнее, αὐθεντικόν, синее, βαθύ, γαλάζιον, καὶ* τὰ λοιπὰ.

Τὰ συντετμημένα λήγουσιν εἰς *о ἢ е, ὡς, ἀπὸ* славное, славно, разумно, Господне, сине, κ. τ. λ. Εἰ δὲ περὶ τῆς σαφεσέρας αὐτῶν καὶ τῶν τριῶν γενῶν παρατηρήσεως, σημειώνονται οἱ ἀκόλουθοι κανόνες:

1) Τὰ εἰς *ый, гій, жій, кій, хій, чій, шій, щій* λήγοντα ἀρσενικά ἐπίθετα, τὸ *ый ἢ ій* εἰς τὰ θηλυκά τρέπουσιν εἰς *ая, οῖον, мудрый, ая, упругій, ая, свѣжій, ая, великій, ая, сухій, ая, пѣвчій, ая, хоро- шій, ая, сущій, ая. Ἐξαιρῶνται μερικά τὰ εἰς жій καὶ*

τῇ λήγοντα, ὅπῃ ἀντὶ τῆ α λαμβάνουσιν ἔ, ὡς, ἀπὸ велблужій, γίνεται велблужья, παρὰ τῆς καμῆλης, чловѣчій, ѡя, ἀνθρώπινος, ппичій, ѡя, παρὰ τῆ πελίης, овечій, чья, πρόβατον, Божій, Θεός, Θεϊκός, Божья καὶ Божія.

2) Τὰ εἰς бій, вій, лій καὶ μερικὰ εἰς зій, пій, рій, сій λήγοντα, εἰς τὰ θηλυκὰ μεταβάλλονται εἰς ѡя, λόγ. χάρ. рыбій, ѡя, παρὰ τῆ ἰχθύος, воловій, ѡя, παρὰ τῆ βοῦς, Соїдісїон, соболій, лья, παρὰ τῆ σαμвриѡ.

3) Τὰ εἰς ній λήγοντα, μεταβάλλουσι τὰ θηλυκὰ εἰς яя, ὡς, древній, няя, παλαιός, ἀρχαῖος, дальній, няя, ξεμακρυσμένος, καὶ τὰ ἐξῆς.

4) Τὰ θηλυκὰ λήγοντα εἰς ая, εἰς τὰ ἐντελῇ ἑδέτερα μεταβάλλονται εἰς ое, τὰ συντετμημένα εἰς о, ὡς, славная, ое, о, легкая, ое, о, вепхая, ое, о. Ἐξαίρυνται ὁμως τὰ πρὸ τῆ я ἔχοντα τὸ ж, ч, ш, щ.

5) Τὰ εἰς жіій, піій, щіій λήγοντα ἀρσενικὰ, καὶ ὅλα τὰ εἰς яя θηλυκὰ, εἰς τὰ ἐντελῇ ἑδέτερα λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν ее, καὶ εἰς τὰ συντετμημένα е· ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς ія ἢ ѡя θηλυκὰ, εἰς τὰ ἑδέτερα μεταβάλλονται εἰς іе καὶ ѡе, ὡς, Божія, іе, чловѣчья, чье, κ. τ. λ.

§ 69. Περὶ δὲ τῶν συντετμημένων ἐπιθέτων ὅπῃ εἰς τὸ ἀρσενικὸν ἔχουσι τὴν κατάληξιν ѡ ἢ ѡ, εἰς τὸ θηλυκὸν а, εἰς τὸ ἑδέτερον о καὶ εἰς τὸν πληθ. ἀριθ. ѡ ἢ и εἶναι οἱ ἀκόλѡθοι κανόνες:

1) Αἱ ἐντελεῖς μετοχαὶ παθητικαὶ, συντετμημένως λαμβανόμεναι, χάνουσι μόνον ἓνα н, παρ. χάρ. писанный, нисанъ, писанная, писана, писанное, писано. Κατὰ τῆτο λήγουσι καὶ τὰ ἀκόλѡθα ἐπίθετα, πλὴν μόνον εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰ δὲ εἰς τὰ ἄλλα γένη καὶ ἀριθμὸς φυλάττεται τὸ διπλῶν нн, ὡς, ἀπὸ τὸ блаженный, блаженъ, μακάριος, блаженна, блаженно, блаженны; еспественный, еспественъ, Φυσικός, еспественна, еспественно, еспественны; суще-

επιγεννηται, συσπεννεται, εσινωδης, συσπεννεται, συ-
σπεννεται, συσπεννεται, και μερικα ελλα.

2) Τα εις λυι και νυι ληγοντα εντελη επιθετα
εχοντα προ αυτων επι εν συμφωνον, ητε η η β, εις
τα συντεταγμενα λαμβανει προ τε ηβ, λβ, το ψηφ-
ιον ε, ως, кислый, ξυνος, кисель, свѣпλый, φωτα-
νος, свѣпелъ; испинный, αληθης, испиненъ, спра-
шний, φοβερος, спрашенъ, спокойный, ησυχος, спо-
коенъ; сильный, δυνατος, силенъ, Εξαιρουνται τα
ακολυθα: злыи, κακος, золь; круглыи, τρογγυλος
круголь και кругъ; наглыи, αδιαντροπος, нагла, πο-
длыи, ετιδανος, подль; теплыи, θερμος, ζεσος, тепль
και шепель.

3) Τα εις κηι ληγοντα επιθετα, οταν προ αυτων
εχουσι και αλλο συμφωνον, εις τα συντεταγμενα τε
αρσενικη γενεα λαμβανει προ τε κβ ενα ο, εις το
θελυκον δε και εδετερον το αφαρδιν, ως, крошкѣи
πραος, ιλαρος, ευμενης, крошокъ, крошка, крошко;
гладкѣи, ομαλος, ιτιος, гладокъ, гладка, гладко; мѣл-
кѣи, λιανος, μικρος, мѣлокъ. лка, лко. Εξαιρουνται
горѣкѣи, πικρος, горекъ, ρька, ρько; тяжкѣи, βαρυς
тяжекъ, жка, жко.

§ 70. Μερικα επιθετα, μαλιστα τα εκ των εσια-
σικων παραγομενα, και δεικνυντα ενα ον, ενα και-
ρον, τον και ενδυματι ден συντεμνονται· διоти ден
δυναταιις να ειπη: божь, απο τε божий, η послѣднѣи
απο το послѣднѣи; соболь, απο το соболѣи. Ωσαν-
τως και τα ακολυθα ден συντεμνονται: земный,
γηινος, споловый, το ανηκον τη τραπεζη, домовый,
οικιακος, лѣсный, παρα τε δασος, спроевый, τα τε
κτισματος ανηκοντα, небесный, επερανιος, και τα
εξης.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ΄.

О степеняхъ прилагательныхъ именъ.

Περὶ τῶν βαθμῶν τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων.

§ 71. Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα τῆς Ῥωσικῆς Διαλέκτῃ ἔχουσι τρεῖς βαθμοὺς, Θετικὸν, (положительный), Συγκριτικὸν, (уравниТЕЛЬный) καὶ Ὑπερθετικὸν, (превосходный), τῶν ὁποῖων τὰ παραδείγματα καὶ κανόνες φαίνονται ὡς ἀκολέθως.

§ 72. Ὁ θετικὸς (положительный) δεικνύει ἀπλῶς τὴν ιδιότητα, καὶ φανερῶνει, ὅτι εἶναι μόνον ἓν πρᾶγμα, οἷον: свѣплый, λαμπρὸς, свѣплый голосъ, ἡχώδης, καλόφωνος, λαμπρά, καθαρά φωνή, мудрый человекъ, σοφὸς ἄνθρωπος.

§ 73. Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς (уравниТЕЛЬный степень) παραβάλλει τὴν ιδιότητα ἐνὸς μὲ τὴν ιδιότητα τῷ ἄλλῳ πράγματι, καὶ φανερῶνει, ὅτι εἰς τὸ ἓν εὐρίσκεται περισσότερον παρὰ εἰς τὸ ἄλλον, καὶ λήγει εἰς ъе, παρ. χάρ. ἀπὸ τὸ мудрый, σοφὸς, мудръе, σοφώτερος, свѣплѣе. λαμπρότερος, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀκολέθων κανόνων φαίνεται.

§ 74. Τὰ εἰς бый, вый, лый, мый, ный, пый рый, сый, пый, καὶ τὰ εἰς жій, ній λήγοντα ἐπίθετα, ἐν τῷ συγκριτικῷ βαθμῷ μεταβάλλονται εἰς ъе, ὡς, слабый, αδύνατος, слабѣе, αδυνατώτερος, лѣнивый, ὀκνηρὸς, вѣе, ὀκνηρώτερος, прямой, ἴσιος, ὀρθὸς, мѣе; умный, γνωστικὸς, нѣе; глупый, ἀνόητος, пѣе; косый, ἀλλήθωρος, сѣе; богатый, πλῆσιος, ъе, πλεσιώτερος, пригожий, νόσιμος, ъе; синій, синѣе, καὶ καθ' ἑξῆς.

Ἐξ αὐτῶν τῶν κανόνων ἐξαιρῶνται μερικὰ ἐπιθέματα λήγοντα εἰς спый ἢ спѣ μὲ τὸ νὰ μεταβάλλονται εἰς ще, λόγῳ χάρ. чистый ἢ чистѣ, πατρικὸς, чище, πατριχώτερα, густый ἢ густѣ, πυκνὸς, гуще, πυκνότερα, толстый ἢ толстѣ, χοντρὸς, толще, χοντρότερα, καὶ τὰ ἑξῆς.

§ 75. Τὰ συντετμημένα ἐπίθετα λήγοντα εἰς γβ, αβ καὶ χβ, τὰς μὲν πρώτας δύο συλλαβάς εἰς τὸν συγκριτικὸν βαθμὸν μεταβάλλουσιν εἰς жε, τὴν δὲ ὑπερινήν εἰς ше, οἷον: σπρoγβ, σοβαρὸς, αὐσηρὸς, σπρoже, αὐσηρότερα, δορογβ, ἀκριβὸς, дороже, ἀκριβώτερα, πвердб, σκληρὸς, пверже, σκληρότερα, мoлoдб, νέος, мoлoже, νεώτερα, глyхб, κωφὸς, глyше, κωφώτερα, cyxб, ξηρὸς, cыше, ξηρότερα, плoхб, ἀχρεῖος, плoше, ἀχρεῖεσера, καὶ καθ' ἑξῆς. Ἐξαιρῶνται ὁμῶς τὰ ἀκόλoυθα, ὡς, дологб, μακρὺς, долѣ; милосердб, ἐλεήμων, εὖσπλαγχνος, милосердѣ; cѣдб, πολиὸς, леукόφαιος, cѣдѣ.

§ 76. Τὰ εἰς κīη ἢ oкб λήγοντα ἐπίθετα, ἐν τῷ συγκριτικῷ μεταβάλλονται εἰς че, οἷον: κрѣпкīη ἢ κрѣпoкб, δυνατὸς, крѣпче; мягкīη, ἀπαλὸς, мягче; легкīη, ἐλαφρὸς, легче. Ἐξαιρῶνται τὰ ἀκόλoυθα: сладкīη ἢ сладoкб, γλυκὺς, слаще; узкīη ἢ узoкб, στενὸς, уже; поноκб, λεπτὸς, понѣ; гладoкб, ὁμαλὸς, глаже; гадокб, μισητὸς, гаже; низoкб, χαμηλὸς, ниже; глyбoкб, βαθὺς, глyбже; ширoкб, πλατὺς, шире; близoкб, πλησίον, ближе; высокб, ὑψηλὸς, выше; жидoкб, νερκαλὸς, жиче, горoкб, πικρὸς, горчѣ.

Σημειώσεις.

1) Μερικὰ ἐπίθετα ἔχον τὰ συγκριτικὰ ἀνώμαλα, ὡς τὰ ἀκόλoυθα: великб, μεγάλος, больше, μεγαλύτερα, малб, μικρὸς, ὀλίγος, меньше; хорошб, καλὸς, εὐμορφος, лучше καλλίτερα, καὶ ἕτερα ἄλλα.

2) Μερικὰ δὲ ἐπίθετα κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς σημασίας ἔχουσι καὶ διαφορὰς τὰς βαθμύς αὐτῶν: παρ. χάρ. добрб, ὅταν σημαίη ἀγαθὸς, τὸ συγκριτικὸν ποιᾷ, добрѣ, ἀγαθώτερα, ὅταν δὲ καλὸς, τὸ συγκριτικὸν лучше, καλλίτερα. Ὁμοίως καὶ τὸ, красенб, κοκκινὸς, τὸ συγκριτικὸν ποιᾷ краснѣ, κοκκινώτερα, красенб δὲ, ὡραῖος, τὸ συγκρ. краше, ὡραιότερα.

3) Ὡσαύτως καὶ τὰ ἐπίθετα, ἅτινα σημαίνον μίαν ὕλην, καιρὸν τῆ χρονίης καὶ ἀριθμὸν, δὲν ἔχον συγκριτικόν.

§ 77. Ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς (превосходный степень) παραβάλλει τὴν ιδιότητα τῷ ἑνὸς μὲ τὴν ιδιότητα ὅλων τῶν ἄλλων τῷ αὐτῷ εἶδους, καὶ φανερῶναι, ὅτι αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν· πλὴν οὐκ ἔστιν ἡμπορεῖ τις νὰ διακρίνῃ τὸν τοιοῦτον βαθμὸν, τίθεται ἡ ἀκόλουθος τάξις.

1) Τὰ εἰς τὴν καὶ εὐ λήγοντα συγκριτικά, εἰς τὰ ὑπερθετικά τὰ μὲν λαμβάνουσιν ἰστίην, ὡς, σὺμπλῆς, λαμπρότερα, σὺμπλῆστίην, λαμπρότατος, ὀσπρὴς, πλατύτερα, ὀσπρὴστίην, πλατύτατος, γρῦβῆς, βαρβαρώτερα, γρῦβῆστίην, βαρβαρώτατος· τὰ δὲ αἰστίην, οἶον: σπρὸς, αὐσηρότερα, σπρὸςστίην, αὐσηρότατος, κρῖπῆς, δυνατώτερα, κρῖπῆστίην, δυνατώτατος, ὀσπρὴς, πλησιέστερα, ὀσπρὴστίην, πλησιέστατος, κ. τ. λ. Ἐξαιρῶνται: σπρὸς, σκληρότερα, σπρὸςστίην, σκληρότατος, δολῆς, μακρύτερα, δολῆστίην, μακρύτεστατος, πονῆς, λεπτότερα, πονῆστίην, λεπτότατος, ὕψηλότερα, ὕψηλῶστίην, ὕψηλότεστατος, ὀσπρὴς, μεγαλύτερα, ὀσπρὴστίην, μεγαλύτεστατος, ὀσπρὴς, μικρότερα, ὀσπρὴστίην, μικρότατος, λῦσπρὴς, καλλίτερα, λῦσπρὴστίην, καλλίστεστατος, ὀσπρὴς, πλειότερα, καλλίστεστατος, ὀσπρὴς, πλειότεστατος.

2) Ὅταν ἡ ἀντωνυμία самый, самая, самое, ἡ τὰ ἐπιρρήματα весьма, очень πρὸ τῶν θετικῶν τίθενται, τότε ὁμοίως ὡς ὑπερθετικά λαμβάνονται, οἶον: человекъ весьма богатый, ἄνθρωπος πολλὰ πλούσιος, весьма счастливый, πολλὰ πτωχός, очень хорошо, πολλὰ καλὰ, самый богатый человекъ, πλουσιώτατος ἄνθρωπος, книга самая полезная, ὠφελιμώτατον βιβλίον, самый хитрый человекъ, πανουργώτατος ἄνθρωπος.

3) Ὡσαύτως καὶ ὅταν πρὸ τῶν θετικῶν εὐρίσκεται τὸ пре ἢ все, τότε λαμβάνονται πάλιν ὡς ὑπερθετικά, παρ. χάρ. премудрый Государь, ὁ σοφώτατος Μονάρχης, пребогатый, ὑπερπλούσιος, превысокое дерево, τὸ ὑψηλότετον δένδρον, всеблагий создатель, ὁ πανελεήμων πλαστουργός, καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημ. Ὅτι διὰ τὴν σαφεστέραν σημασίαν τῷ τοιοῦτῳ

ὑπερθετικῶς, ἐνίοτε τίθενται ἔτι πρὸ αὐτῶ ἢ αἱ λέξεις пре, все, най, ἢ ἡ ἀντωνυμία самый, ая, οε, ὡς, пресвѣплѣйшій, ἐκλαμπρότατος, превысочайшій, πανυψηλότατος, всемилоспивѣйшій, πανευπλαγχνικώτατος, найпрекраснѣйшій, πανωραϊότατος, самый свѣплѣйшій, ὀπλέον λαμπρότερος, καὶ καὶ ἑξῆς.

Ο умалишельныхъ и увеличительныхъ прилагательныхъ именъ.

Περὶ τῶν μειωτικῶν καὶ αὐξητικῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων.

§ 78. Τὰ μειωτικὰ ἐπίθετα λήγουν εἰς енькѣй ἢ овапый κατὰ τὰς ἀκολουθεῖς κανόνας:

1) Τὰ εἰς ый λήγοντα ἐπίθετα, ὡς μειωτικὰ λαμβανόμενα μεταβάλλονται εἰς енькѣй ἢ овапый, οἷον: худый, ἀχαμνός, худенькѣй, ἀχαμνότητος, слабый, ἀδύνατος, слабенькѣй, слабовапый, ἀδυνατήτης, κ. τ. λ.

2) Τὰ εἰς гѣй, кѣй, хѣй λήγοντα ἐπίθετα, εἰς τὰ μειωτικὰ λαμβάνουν енькѣй ἢ овапый, καὶ κατὰ συγκοπὴν онекъ ἢ овапъ, οἷον: пугѣй, τεντωμένος, пугонькѣй, пугонекъ καὶ пуговапъ, ὀλίγον τεντωμένος, мягкѣй, ἀπαλός, мягконькѣй, мягковапый, мягконекъ, мягковапъ, ἀπαλότητος, сухѣй, σεγνός, ξηρός, сухонькѣй, суховапъ σεγνήτης. Ἐξαίρεται, узкѣй, сеγнός, узенькѣй, сенότητος.

3) Ὡσαύτως καὶ ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς λαμβάνει μείωσιν διὰ τῆς προθέσεως по, οἷον: мягче, ἀπαλότερα, помягче, ὀλίγον ἀπαλότερα, ближе, πλησιέστερα, поближе, ὀλίγον πλησιέστερα, крѣпче, σερεώτερα, δυνατώτερα, покрѣпче, ὀλίγον σερεώτερα, пише, ἥσυχώτερα, попише, ὀλίγον ἥσυχώτερα, καὶ τ. λ.

§ 79. Τὰ αὐξητικὰ ἐπίθετα δὲν σημαίνει χοντρότητα καθὼς τὰ ὀσιασικάτων, ἀλλὰ λεπτότητα καὶ τρυφερότητα. Διαίρονται δὲ εἰς δύο καταλήξεις ехонекъ ἢ ешенекъ, ὡς, бѣлехонекъ καὶ бѣлешенекъ,

πολλὰ λευκός, зеленехонекъ καὶ зеленешенекъ, πολλὰ πράσινος, сладехонекъ, сладешенекъ, πολλὰ γλυκύς. Τίθενται δὲ τὰ πρωτότυπά των εἰς τὴν ὀργανικὴν πτῶσιν, ἔτιω δὴλᾶν ἕναν ὑψηλότερον βαθμὸν τῆς ἀξίωσης, λόγ. χάρ. чернымъ чернехонекъ, πέρα περὶ ἡ τελείως μαῦρος. Ὅλα τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τῆ ὑπερθετικῆς βαθμῆς τὴν δύναμιν ἔχουσι, καὶ λαμβάνονται ἐν χρήσει συγκοπτικῶς μόνον εἰς τὰς ὀνομαστικὰς πτώσεις, παρ. χάρ. рука бѣлехонька, πολλὰ ἄσπρον χέρι, ἄσπρότατον χέρι· ἀλλ' ἐχὶ рука бѣлехоньякая.

ΚΕΦΑΛ. Ζ.

О склоненіи прилагательныхъ именъ.

Περὶ τῆς κλίσεως τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων.

§ 80. Ἡ κλίσις τῶν Ῥωσικῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων εἶναι μία καὶ μόνη, ἥτις διαιρέθη εἰς ὀκτὼ παραδείγματα· καὶ πρὶν ἀρχίσω τὰς τοιαύτας παραδειγματισμὰς, εὐλογον ἐσοχάσθην διὰ πλείστην πληροφориαν τῆ διδασκομένης γὰρ τεθῆ ἕνας πίναξ, περιέχων τὰ γένη, τὰς πτώσεις καὶ τὰς καταλήξεις ὅλων τῶν ἐπιθέτων, ὡς ἀκολέθως φαίνεται.

Π Ι Ν Α Ξ

εἰς τὴν κλίσιν τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων.

Ὁ ἐνικὸς ἀριθμός.			
	Ἀρσενικά.	Θηλυκά.	Οὐδέτερα.
Ὁ.	ый, ой, ъ, ій, ей, ъ.	ая, а, яя, я.	ое, о, ее, іе, ъе, е.
Γ.	аго, яго.	ья, ой, ія, ей.	аго, яго.
Δ.	ому, ему.	ой, ей.	ому, ему.
Α.	аго, ый, ой, яго, ій, ей, ъ, ъ.	ую, юю, ію, ъю.	ое, о, ее, іе, ъе, е.
Κ.	ый, ой, ъ, ій, ей, ъ.	ая, а, яя, ъя.	ое, о, ее, іе, ъе, е.
Ὁρ.	ымъ, имъ.	ою, ею.	ымъ, имъ.
Π.	омъ, емъ.	ой, ей.	омъ, емъ.

Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

	Ἀρσενικά.	Θηλυκά.	Οὐδέτερα.
Ο.	ые, ы, ѣ, и.	ыя, ы, ѣя, и.	ыя, ы, ѣя, и.
Γ.	ыхѣ, ихѣ.	ыхѣ, ихѣ.	ыхѣ, ихѣ.
Δ.	ымѣ, имѣ.	ымѣ, имѣ.	ымѣ, имѣ.
Ἀ.	ые, ыхѣ, ы, ѣ, ихѣ, и.	ыя, ыхѣ, ы, ѣ, ихѣ, и.	ыя, ы, ѣя, и, ыхѣ, ихѣ.
Κ.	ые, ы, ѣ, и.	ыя, ы, ѣя, и.	ыя, ы, ѣя, и.
Ὅρ.	ыми, ими.	ыми, ими.	ыми, ими.
Π.	ыхѣ, ихѣ.	ыхѣ, ихѣ.	ыхѣ, ихѣ.

1) Παράδειγμα τῶν εἰς ыи ληγόντων.

Ἑνικὸς.

Ἀρσενικά.

Θηλυκά.

Οὐδέτερα.

Ὁ. мудрый, ὁ σοφός.	мудрая, ἡ σοφῇ.	мудрое, τὸ σοφόν.
Γ. мудраго,	мудрой, ыя,	мудраго,
Δ. мудрому,	мудрой,	мудрому,
Ἀ. мудр- ^{ый,} _{аго,}	мудрую,	мудрое,
Κ. мудрый,	мудрая,	мудрое,
Ὅρ. мудрымѣ,	мудрою, ой,	мудрымѣ.
Π. (ο) мудроуѣ,	мудрой.	мудроуѣ,

Πληθυντικὸς.

Ὁ. мудрые, οἱ σοφοί.	мудрыя, αἱ σοφαί.	мудрыя, τὰ σοφαί.
Γ. мудрыхѣ,	мудрыхѣ,	мудрыхѣ,
Δ. мудрымѣ,	мудрымѣ,	мудрымѣ,
Ἀ. мудр ^{ые,} _{ыхѣ,}	мудрыя,	мудрыя,
Κ. мудрые,	мудрыя,	мудрыя,
Ὅρ. мудрыми,	мудрыми,	мудрыми,
Π. (ο) мудрыхѣ,	мудрыхѣ,	мудрыхѣ,

Εἰς τῆτο τὸ παράδειγμα ἀνάγονται:

1) Ὅλα τὰ ἐπίθετα καὶ τακτικά ἀριθμητικά

ὀνόματα, καὶ ὅλα αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ λήγεται εἰς
 ый, ὡς, добрый, ὁ ἀγαθός, первый, ὁ πρῶτος, любя-
 мый, ὁ ἀγαπημένος, κ. τ. λ.

2) Ὅλα τὰ εἰς οἱ ая, ое, λήγοντα ἐπίθετα με-
 таχειζόμενα ὡς ἑσπασικά, οἷον: выборный, ὁ ἐκλεκ-
 тος, повѣренной, ὁ ἐμπιστευμένος, ὁ ἐπίτροπος, гостин-
 ной, ὁ θάλαμος, ὄντα τῆς ἐπιμέλειας, полезное,
 τὸ ὠφέλιμον. Ὡσαύτως καὶ ὅλα τὰ τῆς Φαμιλίας
 ὀνόματα λήγοντα εἰς οἱ, λόγ. χάρ. полстоу, пол-
 спаго, ὁ τολσόης, тѣ толσόη, καὶ καθ' ἑξῆς.

2) Παράδειγμα τῶν εἰς ἰα ληγόντων.

Ἑνικὸς.

Ἀρσεν.

Θηλυκὰ.

Οὐδέτερα.

Ὁ. великѣй, ὁ με- γάλος.	великая, ἡ μεγάλη.	великое, τὸ με- γάλον.
Γ. великаго,	великѣя, κοῖ,	великаго,
Δ. великому,	великой,	великому,
Ἀ. велик { ἰй, } аго,	великую,	великое,
Κ. великѣй,	великая,	великое,
Ὁρ. великимѣ,	великою,	великимѣ,
Π. (ο) великомѣ,	великой,	великомѣ,

Πληθυντικὸς.

Ὁ. великѣе, οἱ με- γάλοι.	великѣя, αἱ μεγά- λαι.	великѣя, τὰ με- γάλα.
Γ. великихѣ,	великихѣ,	великихѣ,
Δ. великимѣ,	великимѣ,	великимѣ,
Ἀ. велик { ѣе, } ихѣ,	великѣя,	велик { ἰя, } ихѣ,
Κ. великѣе,	великѣя,	великѣя,
Ὁρ. великими,	великими,	великими,
Π. (ο) великихѣ,	великихѣ,	великихѣ,

Κατὰ τῆτο τὸ παράδειγμα κλίνονται:

1) Ὅλα τὰ εἰς гѣй, кѣй καὶ хѣй λήγοντα ἐπίθετα,
 ὡς, упругѣй, ая, ое, ὁ ἐλαστικός, спругѣй, ая, ое, ὁ

αὐστηρὸς, крѣпкій, ая, ое, ὁ δυνατὸς, вѣрхій, ая, ое, ὁ παλαιὸς, сухій, ая, ое, ὁ ξηρὸς, καὶ κατ' ἐξῆς:

2) Ὅλα τὰ τῶν Φαυιλίων ὀνόματα λήγοντα εἰς σκίη καὶ цкίη, κατὰ τὰ τῶν πολιτειῶν εἰς σκος, οἶον: Чесменскій, Трубецкій, Павловское, καὶ τὰ ἐξῆς.

3) Παράδειγμα.

Ἐνικὸς.

Ἄρσεν.

Θηλυκὰ.

Οὐδέτ.

Ὁ. пригожій, ὁ ὠ- раїος.	пригожая, ἡ ὠ- раїа.	пригожее, τὸ ὠ- раїон.
Γ. пригожаго,	пригожія, ей,	пригожаго,
Δ. пригожему,	пригожей,	пригожему,
Ἀ. пригож } ій, } аго,	пригожую,	пригожее,
Κ. пригожій,	пригожая,	пригожее,
Ὅρ. пригожимъ,	пригожею,	пригожимъ,
Π. (ο) пригожемъ,	пригожей,	пригожемъ,

Πληθυντικὸς.

Ὁ. пригожіе, οἱ ὠ- раїои.	пригожія, αἱ ὠ- раїаи.	пригожія, τὰ ὠ- раїа.
Γ. пригожихъ,	пригожихъ,	пригожихъ,
Δ. пригожимъ,	пригожимъ,	пригожимъ,
Ἀ. пригож } іе, } ихъ,	пригож } ія, } ихъ,	пригож } ія, } ихъ,
Κ. пригожіе,	пригожія,	пригожія,
Ὅρ. пригожими,	пригожими,	пригожими,
Π. (ο) пригожихъ,	пригожихъ,	пригожихъ,

Κατὰ τῆτο τὸ παράδειγμα κλίνονται:

1) Τὰ εἰς жій, чій, шій, щій λήγοντα ἐπίθεται ὡς, свѣжій, ая, ее, νεαρὸς, πρόσφατος, ходящій, ая, ее, ὁ пηγαίνων, ὁ συνηθισμένος, хорошій, ая, ее, ὁ καλὸς, мощій, ая, ее, νησικὸς, καὶ κατ' ἐξῆς. Ἐξ αὐτῶν ἐξαιρῶνται τὰ εἰς жій, зій καὶ чій λήγοντα ἐπίθεται σημαίνοντα τὴν ιδιότητα ἐνὸς πράγματος, ὅπῃ εἰς τὰ θηλυκὰ καὶ ἑδέτερα τὸ ἰ μεταβάλλουσιν εἰς ѣ, καὶ εἰς

τὴν γενικὴν τὸ α εἰς я, ὡς ἀπὸ τὸ ἕκτον παράδειγμα φαίνεται.

2) Αἱ ἐνεργητικῇ καὶ οὐδέτεραι παθητικῇ μετοχαὶ λήγουν εἰς шйй ἢ штйй, λόγ. χάρ. писавшйй, ая, ее, ὁ γεγραφώς, читающйй, ая, ее, ὁ ἀναγινώσκων, καὶ τὰ ἐξῆς.

4) Παράδειγμα τῶν εἰς нйй καὶ ней ληγόντων.

Ἑνικός.

Ἀρσεν.

Θηλ.

Οὐδέτ.

Ὁ. древнйй, ей, ἀρχαῖος.	древняя, ἀρχαία.	древнее, ἀρχαῖον.
Γ. древняго,	древней, ἱα,	древняго,
Δ. древнему,	древней,	древнему,
Ἀ. древн { ἱй,	древнюю,	древнее,
{ яго,		
Κ. древнйй,	древняя,	древнее,
Ὁρ. древнимб,	древнею,	древнимб,
Π. (ο) древнымб,	древней,	древнемб,

Πληθυντικός.

Ὁ. древнiе, ἀρχαῖοι.	древнiя, ἀρχαῖαι.	древнiя, ἀρχαῖα.
Γ. превнихб,	древнихб,	древнихб,
Δ. древнимб,	древнимб,	древнимб,
Ἀ. древн { iе,	древн { iя,	древн { iя,
{ ихб,	древн { ихб,	древн { ихб,
Κ. древнiе,	древнiя,	древнiя,
Ὁρ. древними,	древними,	древними,
Π. (ο) древнихб,	древнихб,	древнихб.

Εἰς τῆτο τὸ παράδειγμα ἀνάγονται ὅλα τὰ εἰς нйй ἢ ней λήγοντα ἐπίθετα, σημαίνοντα ιδιότητα ἢ κατάστασιν ἐνὸς πράγματος, ὡς, искреннйй, ая, ее, εἰλικρινής, сыновнйй, ая, ее, υἱικός, прежнйй, ая, ее, προηγετινός, синйй, ая, ее, γαλαξίος, καὶ τὰ ἐξῆς.

5) Παράδειγμα ἐνὸς συντετμημένου ἐπιθέτου.
Ἑνικὸς.

Ἀρσεν.	Θηλ.	Οὐδέτ.
Ὁ. свѣтѣ, ἅγιος.	свѣта, ἁγία.	свѣто, ἅγιον.
Г. свѣта,	свѣтой,	свѣта,
Δ. свѣту,	свѣтой,	свѣту,
Ἀ. свѣтѣ,	свѣту,	свѣто,
Κ. свѣтѣ,	свѣта,	свѣто,
Ὁρ. свѣтымѣ,	свѣтой,	свѣтымѣ,
Π.(ο)свѣтомѣ,	свѣтой,	свѣтомѣ,

Πληθυντικὸς.

’О.	святѣ, святѣя,	} ἅγιοι, αι, α.
Г.	святѣхѢ,	
Δ.	святѣмѢ,	
’Α.	святѣхѢ,	} καὶ εἰς τὰ τρία γένη.
Κ.	святѣ, святѣя,	
’Ορ.	святѣми,	
Π.(ρ)	святѣхѢ,	

6) Παράδειγμα τῶν εἰς ἰὴ ληγόντων, καὶ παραγομένων ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν ἐμψύχων πραγμάτων.

Ἑνικὸς.

Ἀρσεν.	Θηλ.	Οὐδέτ.
Ὁ. рыбѣй, ἀπὸ ψάρι.	рыбѣя,	рыбѣе,
Г. рыбѣяго,	рыбѣей,	рыбѣяго,
Δ. рыбѣему,	рыбѣей,	рыбѣему,
Ἀ. рыб { ἰὴ, } ѣяго,	рыбѣю,	рыб { ѣе, } ѣяго,
Κ. рыбѣй,	рыбѣя,	рыбѣя,
Ὁρ. рыбѣимѣ,	рыбѣею,	рыбѣимѣ,
Π.(ο)рыбѣемѣ,	рыбѣею,	рыбѣемѣ,

Πληθυντικὸς.

Ὁ. рыбѣй,	} εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.
Г. рыбѣихѣ,	
Δ. рыбѣимѣ,	
Ἀ. рыб { и, } ихѣ,	

Κ. ρυβῖι, }
 Ὅρ. ρυβῖιμι, } εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.
 Π.(ο) ρυβῖιχῖ, }

Κατὰ τῆτο τὸ παράδειγμα κλίνονται καὶ τὰ ἀκό-
 λωθα: вдовѣи, вѣ, вє, τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν χῆρον, вѣ-
 вичѣи, чѣя, чѣе, παρθενικὸς, волѣи, чѣя, чѣе, ἀπὸ λύ-
 κου, воловѣи, вѣя, вѣе, βοϊδίσιον, κωзѣи, вѣя, вѣе, ἀπὸ γ'δα,
 κατζικίσιον, соболевѣи, вѣя, вѣе, ἀπὸ σαμάριον, κ. τ. λ.

7) Παράδ. τῆ ἐπιθέτω весь, ὅλος.

Ἑνικὸς.

Ἀρσεν.	Θηλ.	Οὐδέτ.
Ὅ. весь, ὅλος.	вся, ὅλη.	все, ὅλον.
Γ. всего,	всєя,	всєго,
Δ. всему,	всєй,	всєму,
Ἀ. весь, всего,	всѣю,	всє,
Κ. весь,	всѣя,	всє,
Ὅρ. всѣмῖ,	всєю,	всѣмῖ,
Π.(ο) всемῖ,	всєй,	всємῖ,

Πληθυντικὸς.

Ὅ. всѣ, ὅλοι, αἱ, α.	} εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.
Γ. всѣхῖ,	
Δ. всѣмῖ,	
Ἀ. всѣ, всѣхῖ,	
Κ. всѣ,	
Ὅρ. всѣми,	
Π.(ο) всѣхῖ,	

8) Παράδειγμα τῶν εἰς εἰῖ, οἰῖ, ινῖ, ынῖ ληγόντων
 ἐπιθέτων, καὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων. εἰς ο.

Ἑνικὸς.

Ἀρσεν.	Θηλ.	Οὐδέτ.
Ὅ. горлицынῖ, } ἀπὸ τὸ τρίγωνι	горлицына,	горлицыно;
Γ. горлицына,	горлицыны,	горлицына.
Δ. горлицыну,	горлицыной,	горлицыну,
Ἀ. горлицын { ῖ, } а,	горлицыну,	горлицын { ο. } а,

К. горлицынѣ,	горлицына,	горлицыно.
’Ор. горлицыномѣ,	горлицыной,	горлицыномѣ.
П. о) горлицыномѣ,	горлицыной,	горлицыномѣ.

Πληθύντικὸς.

’О. горлицыны.	} <i>εις ὅλα τὰ τρία γενή.</i>
Г. горлицыныхѣ.	
Δ. горлицынымѣ.	
’А. горлицын } <i>ы.</i>	
} <i>ыхѣ.</i>	
К. горлицыны.	
’Ор. горлицыными.	
П. (р) горлицыныхѣ.	

К Е Ф А Л Н.

Ο числительныхъ именахъ.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

§ 81. Τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα (имена числительныхъ) διαίρυνται ὡς ἀκολούθως:

1) Εἰς ἀπολελυμένα, (основательные) ὡς, одинѣ, ἕνας, два; δύο, три, τρεῖς, четыре, τέσσαρες, пять, πέντε, шесть, ἑξή, семь, ἑπτὰ, осмъ ἢ восемь, ὀκτὰ, девять, ἐννέα, десять, δέκα, одиннадцать, εἰκοθε, двенадцать, δώδεκα, тринадцать, δεκατρεῖς, четырнадцать, δεκατέσσαρες, пятнадцать, δεκα πέντε, шестнадцать, δεκαἑξή, семнадцать, δεκαεπτὰ, восемнадцать, δεκαοκτὼ, девятнадцать, δεκαεννέα, двадцать, ἑκοσι, (двадцать), тридцать, (тридцать) τριάντα, сорокѣ, (четыредцать) σαράντα, пятьдесятъ, πενήντα, шестьдесятъ, ἑξήντα, семьдесятъ, ἑβδομήντα, восемьдесятъ, ὀγδόντα, девяносто, ἐννεμήντα, сто, ἑκατὸν, двѣсти, διακόσιοι, триста, τριακόσιοι, четыре ста, τετρακόσιοι, пять сотѣ, πεντακόσιοι, тысяча, χίλιοι, двѣ тысячи, δύο χιλιάδες, пять тысячи, πέντε χιλιάδες, сто тысячи, ἑκατὸν χιλιάδες, миллiонѣ, μιλλιῶνι.

2) Εἰς τακτικά, (порядочныя) ὡς, первый, (οἱ) α, οе, πρῶτος, η, ον, второй, (οἱ) α, οе, δεύτερος, ρα, ρον, третий, τῆα, тье, τρίτος, η, ον, четвертый, α, οе, τέταρτος, η, ον, пятый, α, οе, πέμπτος, η, ον. шестый, ἑκτος, седьмый, ἑβδομος, осмый, ὀγδοος, де-вятый, ἑννατος, десятый, δέκατος, одиннадцатый ἢ первыйнадесять, ἐνδέκατος, ἢ δέκατος πρῶτος, двенадцатый ἢ второйнадесять, δωδέκατος ἢ δέκατος δεύτερος, τринадцатый ἢ третийнадесять, δέκατος τρίτος, четвернадцать, ἢ четвертыйнадесять, δέκατος τέταρτος, пятьнадцатый, ἢ пятыйнадесять, δέκατος πέμπτος, κ. т. λ. двадцатый, ἢ двадесятый, εἰκοσός, двадцать первой, εἰκοσός πρῶτος, триа-дцатый, ἢ тридесятый, τριακοσός, сороковый, τεσσα-ρακοσός, пятьдесятый, πεντηκοσός, шестьдесятый, ἑξηκοσός, семьдесятый, ἑβδομηκοσός, восемьдесятый, ὀγδοηκοσός, девяностый, ἐννεηκοσός, сотый, ἑκατο-сός, двухсотый, διακοσιοςός, тысячный, χίλιοςός.

Σημ. Ὅτι τὰ τακτικά ἀριθμητικά первыйнадесять, ἕως девятинадесять ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετα-χειρίζονται εἰς ἀξιολόγους καὶ μεγάλας ὑποθέσεις, ἢ ὑποκείμενα, καὶ εἰς ἀριθμὸς μηνῶν λόγ. χάρ. Лудовикъ четвертыйнадесять, Λεωδόβικος ὁ δέ-κατος τέταρτος, Карлъ второйнадесять, Κάρλος ὁ δωδέκατος, сегодня первоенадесять, (число) ση-μερον εἶναι ἐνδεκάτη.

3) Εἰς ἀδιόριστα, (неопредѣленные) ὡς, каждый, (οἱ) α, οе, ὁ καθ' εἷς, ἢ καθ'εμιά, τὸ καθ'έν, никакой, κανένας, καὶ τὰ ἑξῆς.

4) Εἰς ἀναλογικά, (означающій сложность) ὡς, еугубый, διπλάσιος, тройный, τριπλάσιος, καὶ τὰ λοιπὰ. Τὰ ὁποῖα περισσότερον λαμβάνονται ὡς ἐπίθετα.

5) Εἰς διαυρετικά, (дробныя) ὡς, половина, τὸ ἡμισυ, полтора, ἐνάμισυ, полтретья, δύομισυ, пол-десята, ἐννεαἡμισυ, κ. т. λ. Εἰ δὲ αἱ κλίσεις ὅλων τῶν τοιούτων ἀριθμητικῶν φαίνονται ὡς κάτωθεν.

§ 82. Τὰ ἀπολελυμένα ἀριθμητικὰ два, три, четыре, καθὼς καὶ τὸ, оба, οἱ δύο, двое, δύο, προῶς τρία, четверо, τέσσαρα, пятеро, πέντε, шестеро, ἕξ, κλίνονται ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἄρσ. ἔδέτ.

Πληθ.

Θηλικά.

Ὁ. два, οἱ, τὰ δύο.

Γ. двухъ, τῶν δύο.

Δ. двумъ, τοῖς δυσὶ.

Ἀ. дв { а, τὰς, τὰ δύο.
ухъ,

Ὅρ. двумя, μετὰς, τὰ δύο.

Π. (ο) двухъ, περὶ τῶν δύο.

Ἄρσ. ἔοэт.

Ὁ. оба, οἱ, τὰ δύο.

Γ. обоихъ,

Δ. обоимъ,

Ἀ. обоихъ,

Ὅρ. обоими,

Π. (ο)бъ) обоихъ,

Ἄρσ. καὶ ἔδέτ.

Ὁ. двое, три,

Γ. двоихъ, прехъ,

Δ. двоимъ, премъ,

Ἀ. двоихъ, прехъ при,

Ὅρ. двоими, примя,

Π. (ο)двоихъ, прехъ.

двѣ, αἱ δύο.

двухъ, τῶν δύο.

двумъ, ταῖς δυσὶ.

дв { ѣ, τὰς δύο,
ухъ,

двумя, μετὰς δύο.

(ο)двухъ, περὶ τῶν δύο.

Θηλυκά.

обѣ, αἱ δύο.

обѣихъ,

обѣимъ,

обѣихъ,

обѣими,

обѣихъ,

Ἀρσενικά καὶ ἔδέτ.

четыре, четверо,

четырехъ, четверыхъ,

четыремъ, четверымъ,

четырехъ, пыре, четверыхъ,

четырма, четверыми,

четырехъ, четверыхъ.

§ 83. Ὁ ἀριθμὸς одинъ κλίνεται ὡς ἐν ἐπίθετον ὄνομα· οἱ δὲ ἀριθμοὶ пять, шесть ἕως девяносто (πλὴν тѣ, сорокъ,) κλίνονται μόνον ἐνικῶς κατὰ τὴν τετάρτην, καὶ τὸ сорокъ, девяносто, сто καὶ εἰς τὰς δύο ἀριθμοὺς κατὰ τὴν δευτέραν κλίσιν τῶν ἑσχατῶν ὀνομάτων, οἷον:

Ἐνικὸς.

Ἄρσ.

Θηλ.

Οὐδέτ.

Ὁ. одинъ, ἕνας,

Γ. одного,

одна, μία,

одной,

одно, ἕνα.

одного,

Δ. одному,	одной,	одному,
Α. одинъ, одного,	одну,	одно,
Ορ. однимъ,	одною,	однимъ,
Π. (объ) одномъ,	одною,	одномъ,

Πληθυντικός.

Ο. одни,	однѣ,	μερικοί, αἱ, αἱ.
Γ. однихъ,	однѣхъ,	μερικῶν.
Δ. однимъ,	однѣмъ,	μερικοῖς, αἷς, οἷς.
Α. одни, однихъ,	однѣ,	μερικῶς, αἷς, αἱ.
Ορ. одними,	однѣми,	με μερικῶς. αἷς, αἱ.
Π. (объ) однихъ,	(объ) однѣхъ,	περὶ μερικῶν.

Ἑνικός.

Ο. пять, πέντε. восемь, ἑκτώ.

Γ. пяти, восьми,

Δ. пяти, восьми,

Α. пять, восемь,

Ορ. пятью, восьмью,

Π. (ο) пяти. (ο) восьми.

Ἑνικός.

Πληθ.

Ο. сто, ἑκατόν.

Γ. ста,

Δ. ста,

Α. сто,

Ορ. стами, (σπανίως μεταχρηρίζεται)

Π. (ο) ста,

стахъ.

§ 84. Полтора, ἐνάμισυ, полпретья, δύομισυ, полчетверта, τριάμισυ, полпята, τεσσαράμισυ, полшестя, πεντέμισυ, καὶ καθ' ἑξῆς, κλίνονται ὡς ἀκολούθως:

Ἑνικός.

Ο. полтора, ἐνάμισυ.	полпретья, δύομισυ.
Γ. полутора,	полупретья,
Δ. полтора,	полупретью,
Α. полтора,	полпретья,
Ορ. полуторымъ,	полупретьямъ,
Π. (ο) полуторѣ.	(ο) полупретья.

Πληθυντικός.

Ὁ. полупоры,	полупрешья.
Γ. полупорыхъ,	полупрешьихъ.
Δ. полупорымъ,	полупрешьячъ.
Α. полупорыхъ,	полупрешьихъ.
Ὅρ. полупорыми,	полупрешьими.
Π. (ο) полупорыхъ.	(ο) полупрешьихъ.

§ 85. Τα σύνθετα ἀπολελυμένα ἀριθμητικά, ὡς
 пятьдесять, шестьдесять, семьдесять, восемьдесять
 καὶ τὸ, двѣсти, три ста, четыре ста, пять сотъ
 καὶ καθ' ἑξῆς, τὴν κατάληξιν αὐτῶν μεταβάλλει καὶ
 εἰς τὰς δύο λέξεις, οἷον:

Ὁ. пять - десять, πενήντα.	двѣ - сти, διακόσιοι, αἱ, α.
Γ. пяти - десяти,	двухъ - сотъ,
Δ. пяти - десяти,	двумъ - спамъ,
Α. пять - десять,	двѣ - сти,
Ὅρ. пятью - десятью,	двумя - спами,
Π. (ο) пяти - десяти.	двухъ - стахъ.

Ὁ. пять сотъ, πεντακόσιοι, αἱ, α.

Γ. пяти сотъ,

Δ. пяти спамъ,

Α. пять сотъ,

Ὅρ. пятью спами,

Π. (ο) пяти спамъ.

Σημ. Ὅτι τὰ ἀπὸ περισσοτέρως ἀριθμὸς συνθεμένον
 ἀριθμητικὰ κλίνονται ἕτως: двадцать пять,
 Γεν. καὶ Δот. двадцати пяти, ἢ Ὅρ. двадцатью
 пятью. Ὅνομ. Αἱτ. три ста шестьдесять
 Γεν. трехъ сотъ шестидесяти двухъ, Δот. трехъ
 спамъ шестидесяти двумъ, Ὅρ. тремя спами
 шестидесятью двумя, καὶ καθ' ἑξῆς.

Ενικός.

Ὁ. первыйнадесять,	перваянадесять,	первоенадесять.
Γ. первагонаде- сять,	первой(ья)наде- сять,	первагонаде- сять.

Δ. первомунаде- сять,	первойнадесять,	первомунаде- сять,
Α. первыйнадесять,	первуюнаде- сять,	первоенаде- сять,
Ορ. первымъ наде- сять,	первоюнаде- сять,	первымъ наде- сять,
Π. (ο) первомъ наде- сять.	первойнаде- сять,	первомъ наде- сять,

Πληθυντικός.

Ο. первынадесять καὶ первынадесять,	} εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.
Γ. первыхъ надесять,	
Δ. первымъ надесять,	
Α. первынадесять καὶ первынадесять,	
Ορ. первыминадесять,	
Π. (ο) первыхъ надесять,	

Κατὰ τῆτο τὸ παράδειγμα κλίνονται καὶ τὰ ἀκό-
λυθα: вторыйнадесять ἕως девятынадесять· διότι
ἡ προδήκη надесять μένει πάντοτε ἀμετάβλητος.

§ 86. Τὰ ἀπὸ ἀριθμητικῶν παραγόμενα ἑσiasικά
εἶναι τὰ ἀκόλυθα: двойка, δυάρα, тройка, τριάρα,
четверка, τεσσαράρα, пятерка, πεντάρα, шестерка,
ἑξάρα, семерка, ἐπτάρα, осьмерка, ὀκτάρα, девятка,
ἐννάρα, десятка, δεκάρα, τὰ ὅποια μεταχειρίζονται
μόνον εἰς τὰ παικτοχάρτια, пятокъ, πεντάρι, деся-
шокъ, ἓνα δεκάρι, сошны, ἓνα ἑκατοσάρι, шресть, τὸ
трѣтoν, четверть, τὸ τέταρτον, четверня, ἓνα ζεῦγμα
ἀπὸ τέσσαρα ἄλογα, шестерня, ἓνα ζεῦγμα ἀπὸ ἑξ
ἄλογα· ὁμοίως καὶ τὰ ἀκόλυθα: четверо, τέσσαρες, ρα,
пятеро, πέντε, шестеро, ἑξ, семеро, ἐπτά, осьмеро, ὀκ-
τώ, девятеро, ἐννέα μέ, ὅλον ὅπῃ τὰ τοιαῦτα ἀνάγονται
μόνον εἰς πρόσωπα, ὡς, ихъ пятеро было, ἐκαῖνοι
ἦσαν πέντε, я шестерымъ далъ, ἐγὼ εἰς τῆς ἑξ ἔδω-
σα. Τὰ ἐπίθετα εἶναι: одинажды, μία Φορά, дважды,
δύο Φοραῖς, прижды, τρεῖς Φοραῖς, пятью, πέντε Φο-
раῖς, шестью, ἑξ Φοραῖς, семью, ἐπτά Φοραῖς, осью,
ὀκτώ Φοραῖς, девятью, ἐννέα Φοραῖς, десятью, δέκα

Φοραῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. Μὲ ὅλον τῆτο τὰ ἀπὸ пять καὶ ἐπέκεινα δὲν εἶναι ἐν χρήσει, ἀλλὰ τινὰς λέγει, пять шесть разъ, πέντε, ἕξ Φοραῖς: πρὸς τῆτοις ὅμως τα τοιαῦτα εἰς τὸν ἄβακα μεταχειρίζονται ἕτως: чепью чепыре, τέσσαρες Φοραῖς τέσσαρες, пятью пять πέντε Φοραῖς πέντε, шестью шесть, ἕξ Φοραῖς ἕξ κ. τ. λ.

Σημ. Τὸ пятью, девятью, десятью πρέπει τινὰς νὰ διακρίνῃ ἀπὸ τῆ пятью, девятью, десятью· διότι τὰ μὲν ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν λήγουσαν, καὶ εἶναι ὀνόματα ὀργανικῆς πτώσεως, τὰ δὲ ἔχουσι τὸν τόνον εἰς το пя, вя, ся, καὶ εἶναι ἐπιρρήματα ὡς, пятью спями, μὲ πεντακοσία, пятью я кѣ вамъ приходилъ, πεντάκις ἤρχομην πρὸς ὑμᾶς, κ. τ. λ. Ομοίως ἔσω πρὸς παρατήρησιν, ὅτι τὸ одинъ, πολλάκις ἐκλαμβάνεται διὰ μόνος, μόνον καὶ τὸ ἴδιον ἀντὶ τῆ, ἕνας, οἷον: онъ одинъ дома, ἐκεῖνος μόνος εἶναι εἰς τὸ ὁσπῆτι, одни женщины пришли, μόναι αἱ γυναῖκες ἦλθον, все одно, ὅλον τὸ ἴδιον.

Κ Ε Φ Α' Λ. Θ'.

О мѣспоимѣніяхъ.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.

§ 87. Αἱ ἀντωνυμίαι τῆς Ῥωσικῆς διαλέκτος διαφέρονται κατὰ τὴν διάφορον σημασίαν καὶ ἀναφοράν ἐπταχῶς, οἷον:

1. Εἰς προσωπικὰς, (личные) ὡς, я, ἐγώ, ты, εἰσύ онъ, αὐτὸς, (ἐνίστε δὲ ἀντὶ τῆ, ἐκεῖνος ἀναφορικῶς λαμβάνεται, πλὴν εἰς τὴν ὀνομασικὴν μόνον.) она, αὐτὴ, ἡ ἐκείνη, оно, αὐτὸ, ἡ ἐκεῖνο, самъ, ὁ ἴδιος, сама, ἡ ἰδία, само, τὸ ἴδιον.

2. Εἰς δεικτικὰς, (указательныя) сей, ἕτος, сия αὐτῇ, сіе, τῆτο, томъ, οἷν, ἐκεῖνος, та, она, ἐκείνη, то, оно, ἐκεῖνο, этомъ, ἐκεῖνος, ἕτος, эша, ἐκείνη αὐτῇ, это, ἐκεῖνο, τῆτο,

3. Εἰς ἀναφορικὰς, (возносительныя) οἶον: κοπο-
рый, ὁ ὅποιος, коποрая, ἡ ὅποια, коποрое, τὸ ὅποιον,
кой, коя, кое, ὁ ὅποιος, ἡ ὅποια, τὸ ὅποιον.

4. Εἰς ἐρωτηματικὰς, (вопросительныя) οἶον:
чей, чья, чье, τίνος, копорый, ая, ое, кой, я, е, ποῖος,
α, ου, κπο, τίς, ποῖος, что, τί.

5. Εἰς κτητικὰς, (притяжательныя), οἶον: мой,
моя, мое, ἐδικός μх, ἐδική μх, ἐδικόν μх, пвой, пвоя,
пвое, ἐδικός σх, ἐδική σх, ἐδικόν σх, свой, своя, свое,
ἐδικός тх, ἐδική тх, ἐδικόν тх, нашб, наша, наше, ἐди-
кός μας, ἐδική μας, ἐδικόν μας, вашб, ваша, ваше,
ἐδικός σας, ἐδική σας, ἐδικόν σας.

6. Εἰς ἀντιστροφὰς, (возвратительныя), себя,
ἐαυτόν μх, μας, σх, σας, тх, τῆς καὶ των.

7. Εἰς ἀορίστους, (неопределёныя), οἶον: нѣкопо-
рый, ая, ое, нѣкій, ая, ое, нѣкπο, κάποιος, α, ου, нѣ-
что, κάτιτι, никπο, ἔδῃς, κἀνένας, κпонибуа, κπο-
либо, κἀνένας, чполибо, чпонибуа, κἀνένα τί.

§ 88. Τὰ γένη τῶν ἀντωνυμιῶν εἰσὶ πέντε. Ἀρ-
σενικόν, οἶον: самб, сей, онб, κ. т. л. θηλυκόν, οἶον:
сапа, сја, она. Οὐδέτερον, οἶον: само, сіе, оно. Κοινόν,
οἶον: κπο. Ἐκασον, (всякое, ὡς, я, ты, себя.

Ἀριθμοὶ δύο, Ἐνικός καὶ Πληθυντικός.

Πρόσωπα τρία, πρῶτον, я, мы, δεύτερον, ты, вы,
τρίτον, онб, они.

§ 89. 1) Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι κλίνονται ὡς
ἀκολούθως:

Ἐνικός.

Πρῶτον πρόσωπον.

Δεύτερον πρόσωπον.

Ο. я, ἐγώ.

Ο. ты, σὺ ἐσύ.

Γ. меня, ἐμῃ.

Γ. тебя, σῃ.

Δ. миῃ, ἐμοῖ.

Δ. тебѣ, σοῖ.

Α. меня, ἐμέ.

Α. тебя, σέ, ἐσέ.

Ορ. мною, μέ ἐμέ.

Κ. ты, ὦ σὺ.

Π. (ο) миῃ, περὶ ἐμῃ.

Ορ. тобою, μέ ἐσέ.

Π. (ο) тебѣ, περὶ σῃ.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. мы, ἡμεῖς.	Ὁ. вы, ὑμεῖς, ἐσεῖς.
Γ. насъ, ἡμῶν.	Γ. васъ, ὑμῶν, σαῖς.
Δ. намъ, ἡμῖν.	Δ. вамъ, ὑμῖν, εἰς ἐσαῖς.
Ἀ. насъ, ἡμᾶς.	Ἀ. васъ, ὑμᾶς, ἐσαῖς.
Ὅρ. нами, μεῖς ἡμᾶς.	Κ. вы, ὦ ὑμεῖς, ἐσεῖς.
Π. (ο) насъ, περὶ ἡμῶν.	Ὅρ. вами, μεῖς ἐσαῖς.
	Π. (ο) васъ, περὶ ὑμῶν.

Τρίτον πρόσωπον.

Ἐνικὸς.

Ὁ. онъ, αὐτός.	она, αὐτή.	оно, αὐτό.
Γ. его, αὐτῷ.	ее, ея, αὐτῆς.	его, αὐτῷ.
Δ. ему, αὐτῷ.	ей, αὐτῇ.	ему, αὐτῷ.
Ἀ. его, αὐτόν.	ее, ея, τὴν.	его, αὐτό.
Ὅρ. имъ, μεῖς αὐτόν.	ею, μεῖς αὐτήν.	имъ, μεῖς αὐτό.
Π. (ο, об ѱ) немъ, περὶ αὐτῷ.	(ο) ней, περὶ αὐτῆς.	(ο, об ѱ) немъ, περὶ αὐτῷ.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. они, αὐτοὶ.	онѣ, αὐταί.	они, αὐταί.
Γ. ихъ, αὐτῶν.	— —	—
Δ. имѣ, αὐτοῖς.	αὐταῖς.	—
Ἀ. ихъ, αὐτῶν.	αὐτὰς.	αὐτὰ.
Ὅρ. ими, μεῖς αὐτῶν.	μεῖς αὐτὰς.	μεῖς αὐτὰ.
Π. (ο) ихъ, περὶ αὐτῶν.	—	—

Ἐνικὸς.

Ὁ. самъ, ὁ ἴδιος.	сама, ἡ ἰδία.	само, τὸ ἴδιον.
Γ. самага, τῷ ἰδίῳ.	самой, ἡ, τῆς ἰδίας.	οαмага, τῷ ἰδίῳ.
Δ. самому, τῷ ἰδίῳ.	самой, τῇ ἰδίᾳ.	самоу, τῷ ἰδίῳ.
Ἀ. самага, τὸν ἴδιον.	самую, τὴν ἰδίαν.	само, τὸ ἴδιον.
Ὅρ. самимъ, μεῖς τὸν ἴδιον.	самою, μεῖς τὴν ἰδίαν.	самимъ, μεῖς τὸ ἴδιον.
Π. (ο) самомъ, περὶ τῷ ἰδίῳ.	(ο) самой, περὶ τῆς ἰδίας.	(ο) самомъ, περὶ τῷ ἰδίῳ.

Πληθυντικὸς.

Ὁ сами, οἱ ἴδιοι, αἱ, αἱ.

Γ. самихѢ, τῶν ἰδίων.

Δ. самимѢ, τοῖς ἰδίοις, αἰς, οἰς.

Ἀ. самихѢ, τῆς ἰδίας, ας, α.

Ὁρ. самими, με τῆς ἰδίας, ας, α.

Π. (ο) самихѢ, περὶ τῶν ἰδίων.

§ 90. 2) Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι κλίνονται ἔτως:

Ἑνικὸς.

Ὁ. сей, ἔτος.	сїя, αὕτη.	сїе, τῷτο.
Γ. сего, τῆτῃ.	сей, сея, ταύτης.	сего, τῆτῃ.
Δ. сему, τῆτῳ.	сей, ταύτῃ.	сему, τῆτῳ.
Ἀ. сего, τῷτον.	сїю, ταύτῃν.	сїе, τῷτο.
Ὁρ. симѢ, με τῷτον.	сей, сею, με ταύτῃν.	симѢ, με τῷτο.
Π. (ο) семѢ, περὶ τῆτῃ.	(ο) сей, περὶ ταύτης.	(ο) семѢ, περὶ τῆτῃ.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. сїи, ἔτοι, αὗται, ταῦτα.

Γ. сихѢ, τῆτων.

Δ. симѢ, τῆτοις, ταύταις, τῆτοις.

Ἀ. сехѢ, сїи, τῆτῃς, ταύτας, ταῦτα.

Ὁρ. сими, με τῆτῃς, ταύτας, ταῦτα.

Π. (ο) сихѢ, περὶ τῆτων.

Ἑνικὸς.

Ὁ. помѢ, ἐκείνος.	па, ἐκείνη.	по, ἐκείνο.
Γ. того, ἐκείνῃ.	пой, я, ἐκείνης.	того, ἐκείνῃ.
Δ. тому, ἐκείνῳ.	пой, ἐκείνῃ.	тому, ἐκείνῳ.
Ἀ. того, ἐκείνον.	пу, ἐκείνῃν.	по, ἐκείνο.
Ὁρ. пѣмѢ, με ἐκείνον.	пой, ю, με ἐκείνῃν.	пѣмѢ, με ἐκείνο.
Π. (ο) помѢ, περὶ ἐκεί- νῃ.	(ο) пой, περὶ ἐκεί- νῃς.	помѢ, περὶ ἐ- κείνῃ.

Πληθυντικὸς.

Ὁ. пѣ, ἐκείνοι, ναι, να.

Γ. пѣхѢ, ἐκείνων.

Δ. пѣмѢ, ἐκείνοις, ναις, νοῖς.

Ἀ. пѣхѢ, пѣ, ἐκείνῃς, νας, να.

Ὁρ. пѣми, με ἐκείνῃς, νας, να.

Π. (ο) пѣхѢ, περὶ ἐκείνων.

Κατα τῷ τοτὸ παρὰ δειγμὰ κλίνονται καὶ τὸ: εἰς ποῖα, εἰς ποῖον, ἐκείνος, ἐκείνος, ἐκείνη ἄτη, ἐκείνο, τῷ το.

Ἐνικὸς.

Ὁ. ονὴν, αὐτὸς.	οναία, αὐτὴ.	ονοε, αὐτὸ.
Γ. οναγο, αὐτῶ.	ονοῖ, οναια, αὐτῆς.	οναγο, αὐτῶ.
Δ. ονομῷ, αὐτῷ.	ονοῖ, αὐτῇ.	ονομῷ, αὐτῷ.
Ἀ. οναγο, αὐτὸν.	ονοῖ, αὐτὴν.	ονοε, αὐτὸ.
Ὁρ. ονομῶ, μετὰ αὐτὸν.	ονοῖ, μετὰ αὐτὴν.	ονομῶ, μετὰ αὐτὸ.
Π. (οἱ) ονομῶ, περὶ αὐτῶ.	(οἱ) ονοῖ, περὶ αὐτῆς.	(οἱ) ονομῶ, περὶ αὐτῶ.

Πληθ.

Ὁ. οναια, αὐτοῖ.	θηλ. καὶ ἑδὲτ. οναια, αὐταῖ, αὐτῶ.
Γ. οναια, αὐτῶν.	οναια, τα, κ.τ.λ.
Δ. ονομῶ, αὐτοῖς.	ονομῶ,
Ἀ. οναια, αὐτοῦς.	οναια,
Ὁρ. ονομῶ, μετὰ αὐτῶν.	ονομῶ,
Π. (οἱ) οναια, περὶ αὐτῶν.	(οἱ) οναια.

§ 91. 3) Αἱ ἀναφορικὰ ἀντωνυμίαι κλίνονται ἔτσι:

Ἐνικὸς.

Ὁ. κοπορὴν, ὁ ὅποῖος.	κοπορῶν, ἡ ὅποῖα.	κοπορὸν, τὸ ὅποῖον.
Γ. κοποραγο, τῷ ὅποῖο.	κοπορῶν, οἱ ὅποῖοι.	κοποραγο, τῷ ὅποῖο.
Δ. κοπορῶν, τῷ ὅποῖο.	κοπορῶν, τῇ ὅποῖα.	κοπορῶν, τῷ ὅποῖο.
Ἀ. κοποραγο, τὸν ὅποῖον.	κοπορῶν, τὴν ὅποῖαν.	κοπορὸν, τὸ ὅποῖον.
Ὁρ. κοπορῶν, μετὰ τὸν ὅποῖον.	κοπορῶν, μετὰ τὴν ὅποῖαν.	κοπορῶν, μετὰ τὸ ὅποῖον.
Π. (ο) κοπορῶν, περὶ τῷ ὅποῖο.	(ο) κοπορῶν, περὶ τῇ ὅποῖα.	(ο) κοπορῶν, περὶ τῷ ὅποῖο.

Πληθ.

Ὁ. κοπορῶν, οἱ ὅποῖοι.	θηλ. καὶ ἑδὲτ. κοπορῶν, αἱ, αἱ.
Γ. κοπορῶν, τῶν ὅποῖων.	
Δ. κοπορῶν, τοῖς ὅποῖοις, αἱ, οἱ.	
Ἀ. κοπορῶν, τῶν ὅποῖων.	θηλ. καὶ ἑδὲτ. κοπορῶν, αἱ, αἱ.

Ὁρ. копорыми, μετὰς ὁποῖος, ας, α.

Π. (ο) копорых, περὶ τῶν ὁποίων.

Σημ. Ἡ ἀντωνυμία κοῖ, κοῖα, κοε, ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποῖα, τὸ ὁποῖον, κλίνεται καθὼς ἡ Κτητικὴ Ἀντων. мой, моя, мое, πλὴν ἐπὶ ὑψηλοτέρῳ ὕφω σπανίως μεταχειρίζεται· εἰ δὲ ἐν τῇ κοινῇ χρήσει σχεδὸν τελείως ἀποβάλλεται, διότι ἀντὶ τῆς, κοῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προφέρεται τὸ, копорый. Τοιαυτῶτρόπως καὶ τὸ, оный, ὥς ἐ ἀντὶ τὰς συγγράφαι τις τὸ, онб, она, оно.

§ 92. 4) Αἱ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι κλίνονται ὅτως:

Ἑνικὸς.

Ὁ. чей, τίνος.	чья,	чье,
Γ. чьего,	чьей, чьей,	чьего,
Δ. чьему,	чьей,	чьему,
Ἀ. чьего,	чью,	чье,
Ὁρ. чьимъ,	чьей,	чьимъ,
Π. (ο) чьемъ,	(ο) чьей.	(ο) чьимъ.

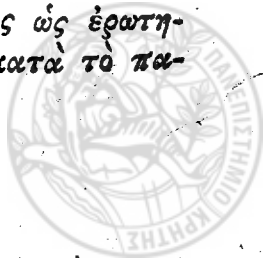
Πληθ.

Ὁ. чьи,
Γ. чьихъ,
Δ. чьимъ,
Ἀ. чьихъ, чьи,
Ὁρ. чьими,
Π. (ο) чьихъ.

Ἑνικὸς.

Ὁ. кто, τίς, ποῖος, ποῖα, ποῖον.	что, τί.
Γ. кого, τίνος, ποῖος, ποῖας, ποῖον.	чего,
Δ. кому, τίνι, ποῖω, ποῖα, ποῖω.	чему,
Ἀ. кого, τίνα, ποῖον, ποῖαν, ποῖον.	что,
Ὁρ. кемъ, μετὰ ποῖον, αν, он.	чемъ, μετὰ τί.
Π. (ο) комъ, περὶ τίνος.	(ο) чемъ.

Σημ. Ὅτι τὸ κοῖ καὶ копорый ὡσαύτως ὡς ἐρωτηματικὰ λαμβάνονται, καὶ κλίνονται κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀναφορικῶν.

§ 93. 5) Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι κλίνονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐνικὸς.

Ὁ. мой, ὁ ἐδικός μου.	моя, ἡ ἐδική μου.	мое, τὸ ἐδικόν μου.
Γ. моего, τῷ ἐδικῷ μου.	моей, τῆς ἐδικῆς μου.	моего, τῷ ἐδικῷ μου.
Δ. моему, τῷ ἐδικῷ μου.	моей, τῇ ἐδικῇ μου.	моему, τῷ ἐδικῷ μου.
Ἀ. моего, τὸν ἐδικόν μου.	мою, τὴν ἐδικήν μου.	мое, τὸ ἐδικόν μου.
Ὅρ. моимъ, μετὰ τὸν ἐδικόν μου.	моею, εἰ, μετὰ τὴν ἐδικήν μου.	моимъ, μετὰ τὸν ἐδικόν μου.
Π. (ο) моемъ, περὶ τῷ ἐδικῷ μου.	(ο) моей, περὶ τῆς ἐδικῆς μου.	(ο) моемъ, περὶ τῷ ἐδικῷ μου.

Πληθ.

Ὁ. мой, οἱ ἐδικοί μου, αἱ ἐδικαί μου, τὰ ἐδικὰ μου.	
Γ. моихъ, τῶν ἐδικῶν μου.	
Δ. моимъ, τοῖς ἐδικοῖς μου, ταῖς — καῖς μου, τὰ — κά μου.	
Ἀ. мои, моихъ, τὰς ἐδικὰς μου, καὶς μου, κά μου.	
Ὅρ. моими, μετὰ τὰς ἐδικὰς μου, καὶς μου, κά μου.	
Π. (ο) моихъ, περὶ τῶν ἐδικῶν μου.	
Σημ. Ὅτι κατὰ τῆτο κλίνονται καὶ τὸ, пвой, свой, κοῖ· πλὴν τὸ ὑπερινὸν πάντοτε ἔχει τὸν τόνον ἐπὶ τὴν πρώτην συλλαβήν.	

Ἐνικὸς.

Ὁ. нашъ, ὁ ἐδικός μας.	наша, ἡ ἐδική μας.	наше, τὸ ἐδικόν μας.
Γ. нашего,	нашей, εἰ,	нашего, μας.
Δ. нашему,	нашей,	нашему,
Ἀ. нашего,	нашу,	наше,
Ὅρ. нашимъ,	нашею, εἰ,	нашимъ,
Π. (ο) нашемъ,	(ο) нашей,	(ο) нашемъ.

Πληθ.

Ὁ. наши, οἱ ἐδικοί μας, καὶ μας, κά μας.	
Γ. нашихъ,	
Δ. нашимъ,	
Ἀ. наши, нашихъ,	

Ὅρ. нашими,
Π. (ο) нашихъ.

§ 94. 6) Ἡ ἀντίστροφος ἡ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία себя, λαμβάνεται καὶ εἰς τὰ τρία γένη ἤτοι πρόσωπα καὶ εἰς τὰς δύο ἀριθμούς· πτώσεις δὲ ἔχει μόνον πέντε, ὡς ἀκολούθως:

Γ. себя,	τῷ ἑαυτῷ	μᾶ,	τῆς ἑαυτῆς	μᾶ,	τῷ ἑαυτῷ	μᾶ, σᾶ, τᾶ, τῆς
Δ. себя,	τῷ ἑαυτῷ	μᾶ,	τῇ ἑαυτῇ	μᾶ,	τῷ ἑαυτῷ	μᾶ, σᾶ, τᾶ, τῆς.
Α. себя,	τὸν ἑαυτόν	μᾶ,	τὴν ἑαυτήν	μᾶ,	τὸ ἑαυτόν	μᾶ, σᾶ, τᾶ, τῆς.
Ὅρ. собою,	μὲ τὸν ἑαυτόν	μᾶ,	—	μᾶ,	—	μᾶ, σᾶ, τᾶ, τῆς.
Π. (ο) себя,	περὶ τῷ ἑαυτῷ	μᾶ,	—	μᾶ,	—	μᾶ, σᾶ, τᾶ, τῆς.

Ὅμοίως καὶ Πληθυντικῶς.

Γ. себя, τῶν ἑαυτῶν μας, σας, των,

Δ. себя, τοῖς ἑαυτοῖς, ταῖς τοῖς μας, σας, των.

Α. себя, τὴς ἑαυτῆς, τὰς τὰ μας, σας, των.

Ὅρ. собою, μὲ τὴς ἑαυτῆς, τὰς, τὰ, μας, σας, των.

Π. (ο) себя, περὶ τῶν ἑαυτῶν, μας, σας, των.

§ 95. Αἱ ἀόρισται ἡ καταχρηστικὴ ἀντωνυμίαι, αἱ ὁποῖαι πάντοτε εἶναι σύνθετοι, κλίτονται κατὰ τὰς πρωτοτύπας αὐτῶν, ὡς, нѣкпо, никпо, κατὰ τὸ, кпо, нѣкошорый, рая, рое, κατὰ τὸ, кошорый; ничпо, κατὰ τὸ, чпо; никакой καὶ нѣкой, κατὰ τὸ, кой; кпонибудь, чпонибудь, кполибо, чполибо, κατὰ τὸ, кпо καὶ чпо, ὅπῃ τὰ παρατιθέμενα μόρια нибудь, либо, μένουν ἀκλίτα.

Σημ. Ἡ εἰς ея λήγῃσα Γενική, ὡς, ея, вся, сѣя, наша μεταχειρίζεται μόνον εἰς τὸν ὑψηλὸν ὕφον καὶ περὶ μεγάλων ὑποκειμένων.

ΚΕΦΑΛ. Ι΄.

О глаголахъ и о ихъ раздѣленіи.

Περὶ ῥημάτων καὶ διαιρέσεως αὐτῶν.

§ 96. Τὸ Ῥωστικὸν ῥῆμα εἶναι μέρος λόγῃ κλητὸν, ὡς καὶ τὸ ἐδικόν μας, τὸ ὁποῖον δεικνύει τὴν ἐνέργειαν ἢ πάθος προσώπου ἢ πράγματος· τὰ τὴν ἐνέργειαν δεικνύοντα εἶναι ὡς τοιαῦτα: бѣю, τύπτω, славаю, δοξάζω, читаю, ἀναγινώσκω, кожу, πηγαίνω, περιπατῶ, движуся, κινῶμαι, перзаюся, ξεσχίζομαι, спараюся, ἐπιμελῶμαι, καὶ κατ' ἐξῆς. Τὰ δὲ πάθος σημαίνοντα εἶναι ὡς, есмь бѣемъ, τύπτομαι, есмь слави́мъ, δοξάζομαι, есмь движемъ, κινῶμαι ὑπότινος, κ. τ. λ.

Σημ. Ὅτι τὰ ἀκόλѣθᾳ ῥήματα: есмь, εἶμαι, бываю, εἶμαι ἢ γίνομαι, существую, ὑπάρχω ἢ εἶμαι ὀνομάζονται ὑπαρκτικὰ ῥήματα, μετὸ νὰ δεικνύωσι τὴν ὑπαρξιν· ἐνίοτε δὲ τὰ πρῶτα δύο δεικνύωσι καὶ τὴν κατάστασιν προσώπων ἢ πραγμάτων, καὶ μεταχειρίζονται πάντοτε ὡς βοηθητικὰ ῥήματα.

§ 97. Τὰ Ῥωστικὰ ῥήματα εἰσὶν ἢ πρωτότυπα (первообразныя), τὰ ὁποῖα δὲν παράγονται ἀπὸ κανένα ἄλλο μέρος τῆς λόγῃ, ὡς, знаю, ἰξεύρω, иду, пηγαίνω, ἢ παράγωγα (производныя), ἅτινα παράγονται ἀπὸ κανένα ἄλλο μέρος τῆς λόγῃ, ὡς, спрашиваю. ξενитеύομαι, ἀπὸ τὸ спрашивованіе, κ. τ. λ.

§ 98. Τὰ πρωτότυπα ῥήματα λέγονται καὶ ἀπλά (простыя), διότι συνίστανται κατ' ἑαυτὰ χωρὶς προσθήκην τινὸς μέρος τῆς λόγῃ, ὡς, даю, δίδω. Τὰ δὲ παράγωγα λέγονται καὶ σύνθετα (сложныя), μετὸ νὰ συμπλέκωνται μετ' ἑνὲν ἄλλο μέρος τῆς λόγῃ, παρ' χάρ. признаю, ὁμολογῶ, ἀπὸ τὸ при καὶ знаю, оживотворяю, ζωοποιῶ, ἀπὸ τὸ живъ καὶ пворяю, καὶ κατ' ἐξῆς.

§ 99. Ὅλα τὰ ῥήματα ὑποδιαιρῶνται εἰς ὀκτὼ κλάσεις ὡς ἀκολέθως:

α) Εἰς προσωπικὰ (личные), ἅτινα λαμβάνονται εἰς ὅλα τὰ τρία πρόσωπα, καὶ εἰς τὰς δύο ἀριθμούς,

οἷον: пишу, пишешь, пишемъ, γράφω, εις, ει, пишемъ, пишете, пишуσι, γράφομεν, Φετε, Φασι.

β) Εἰς ἀπρόσωπα, (безличныя), τὰ ὅποια χηματίζονται μόνον εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον, λόγ. χάρ. не льзя, δὲν γίνεται, каже пся, Φαίνεται, спится, νυσάζω, κ. τ. λ.

γ) Εἰς πλήρη (полные), τὰ ὅποια ἔχουσιν ὅλας τὰς ἐγκλίσεις, πρόσωπα, χρόνους καὶ ἀριθμούς.

δ) Εἰς ἑλαπῇ (неполные), τῶν ὁποίων λείπει ἀπὸ αὐτὰ, ἦτοι δὲν ἔχει ὅλας τὰς χρόνους.

ε) Εἰς ὁμαλὰ, (правильные), τὰ ὅποια χηματίζονται κατὰ τὰς κοινὰς κανόνας.

ς) Εἰς ἀνόμαλα (неправильные), τὰ ὅποια εἰς διαφόρους χρόνους δὲν ὁμοιάζει μὲ τὰ ὁμαλὰ.

ζ) Εἰς δαψιλῇ (изобилующіе), τὰ ὅποια εἰς τὸν ἐνεσῶτα λημβάνουσι δύο διαφόρους καταλήξεις εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σημασίαν, παρ. χάρ. ломлю καὶ ломаю, τζακίζω, колеблю καὶ колебаю, κλονῶ, спражду καὶ спраждаю, πάχω, καὶ καθ' ἑξῆς.

η) Εἰς συνεχῇ (учащающиеся), τῶν ὁποίων ἡ σημασία εἶναι ἡ συχνὴ ἐνέργεια τῆ πράγματος ὅπως ἀκολουθεῖ, λόγ. χάρ. бѣгаю, Φεύγω, летаяю, πετώ, таскаяю, σύρνω, τραῶ, постукиваю, πολὺ ἢ ὀλίγον κτυπῶ, ποδѣгиваю, πολὺ ἢ ὀλίγον Φεύγω, καὶ τὰ ἐξῆς. Σημ. Τὰ συνεχῇ ῥήματα σύνθετα μετὰ τῆς προθέσεως по, εἰς τὸν ἐντελῇ παρακείμενον καὶ μέλλοντα ἡμπορεῖ τις νὰ τὰ ἐκλαμβάνῃ καὶ ὡς αὐξητικά καὶ ὡς μειωτικά, παρ. χάρ. походилъ, побѣгалъ, пописалъ, поигралъ; побѣгаю, попишу, поиграю; πολὺ ἢ ὀλίγον ἐπῆγα, περιεπάτησα, ἔφυγα, ἔγραψα, ἔπαιξα· συχνάκις, πολὺ ἢ ὀλίγον θέλει Φύγω, γράψω, παίξω, καὶ τὰ ἐξῆς.

§ 100. Τὰ παρεπόμενα τῶν Ῥωσικῶν ῥημάτων εἶναι ἑξ. οἷον: 1. Διάθεσις (залогъ), 2. Ἐγκλίσις (наклонение), 3. Χρόνος (время), 4. Ἀριθμὸς (число), 5. Πρόσωπον (лице), καὶ 6. Συζυγία (спряжение).

§ 101. Αἱ διαθέσεις εἰσὶν ἑξ ὡς ἀκολουθεῖ:

α) Ἑνεργητικὴ Διάθεσις (дѣйствительный залогъ), ἣτις σημαίνει πάντοτε μίαν ἐνέργειαν τῇ προσώπῃ ἢ πράγματι, ὡς, ношу, Φορῶ, дѣлаю, κάμνω.

β) Παθητικὴ (спрадапельный), ἡ ὁποία σημαίνει πάθος προσώπῃ ἢ πράγματι, ὡς, есмь движемъ, κινῶμαι ὑπότινος, былъ двиганъ, ἐκινέμην, καὶ τὰ ἐξῆς. Πόθεν συνίστανται τὰ παθητικὰ ῥήματα, ὅρα εἰς τὰς συζυγίας τῶν παθητικῶν.

γ) Ἀντίστροφος (возвратный), ἡ ὁποία σημαίνει ἐνέργειαν καὶ πάθος εἰς ἐκάστον τὸ ἴδιον πρόσωπον, εἰς ἃ προέρχονται· συνίσταται δὲ ἐκ τῆ ἐνεργητικῆς ῥήματος καὶ ἐκ τῆ μορίᾳ ся ἢ сь, ὡς, бьюся, ломаюсь, пипаюсь, τύπτω τὸν ἑαυτὸν με ἢ τύπτομαι, τζακίζομαι, τρέφομαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

δ) Ἀμοιβαία (взаимный), ἣτις σημαίνει τὴν ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν δύο ἢ περισσοτέρων πραγμάτων· παράγεται δὲ ὡσαύτως ἐκ τῆ ἐνεργητικῆς ῥήματος καὶ ἐκ τῆ μορίᾳ ся ἢ сь, λόγ. хάρ. дружуся, Φιλιῶνομαι, ссорюся, Φιλονεικῶ, μαλῶνω, борюся, μάχομαι, πολεμῶ, καὶ κατ' ἐξῆς.

ε) Οὐδετέρα (средній), ἣτις δὲν σημαίνει ἔτε ἐνέργειαν, ἔτε πάθος, τὰ ὁποία μεταβαίνον εἰς ἄλλο ἀντικείμενον, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν κατάστασιν τῇ ὑποκειμένῃ, καὶ λήγει ὡς ἡ ἐνεργητικὴ, οἷον: богапѣю, πλῆτῶ, живу, ζῶ, алчу, πεινῶ, ἐπιθυμῶ, сплю, κοιμῶμαι, κ. τ. λ.

ς) Κοινὴ (общій), ἡ ὁποία ἔχει πάντοτε σημασίαν ἐνεργητικῆς καὶ ὀδετέρας διαθέσεως, καὶ λήγει εἰς ся ἢ сь, ὡς, боюся, φοβῶμαι, пишуся, спараюся, παχίζω, κοπιάζω, ἐπιμελῶμαι, λῆнюся, ὀκνεύω, ἀμελῶ καὶ κατ' ἐξῆς.

Σημ. Ὅτι ὅλα τὰ κοινὰ ῥήματα ἐξαιρῶνται ἀπὸ τὰ ἄλλα ῥήματα λήγοντα εἰς ся ἢ сь, διότι αὐτὰ χωρὶς τὸ μόριον ся ἢ сь, δὲν μεταχειρίζονται, οἷον: ἐὰν τινὰς ἀποβάλλῃ τὸ ся ἀπὸ κανένα τοιῆτον ῥήματος ὡς боюся καὶ ἐπέκεινα, τότε δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν.

§ 102. Ἐκλίσεις τῶν Ῥωσικῶν ῥημάτων εἶναι τρεῖς: Ὀρισικὴ, Προσακτικὴ, Ἀπαρέμφατος.

α) Ἡ ὀρισικὴ ἔγκλισις (изъявительное наклонение) διορίζει ῥητῶς τὴν ἐνέργειαν ἢ πάθος προσώπου καὶ πράγματος χωρὶς καμίαν περίσασιν, ὡς, я пишу, ἐγὼ γράφω, писалъ, ἔγραφον, буду писать, θέλω γράψαι, καὶ τ. λ.

β) Ἡ προσακτικὴ ἔγκλισις (повелительное наклонение) δηλοῖ προσαγὴν, παρακάλεσιν, συμβαλὴν καὶ ἐμπόδιον νὰ πράξῃ τινὰς τι, ἢ νὰ μὴ πράξῃ, ὡς, почитай добродѣтель, τίμα, ἀγάπα τὴν ἀρετὴν, уклоняйся пороковъ, ἀπεχε ἀπὸ τὰς κακίας.

γ) Ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις (неокончательное наклонение) δὲν διορίζει ἔτε χρόνος, ἔτε ἀριθμὸς καὶ πρόσωπα, παρ. χάρ. писать, γράφειν, писываешь, νὰ εἶχε γράψω, καὶ τ. λ.

Σημ. Ὅτι εἰς τὰ Ῥωσικὰ ῥήματα δὲν εἶναι ἔτε εὐ-
τικὴ, ἔτε ὑποτακτικὴ ἔγκλισις· ἀλλ' ἡ ἑλλειψις αὐτῶν ἀποπληρᾶται διὰ τῆς ὀρισικῆς μετὰ τὴν προσ-
θήκην συνδέσμων, бы, дабы, да καὶ чпобы, παρ. χάρ. да сохранишь васъ Богъ, ἄμποτε νὰ δια-
φυλάξῃ ὑμᾶς ὁ Θεός, когда бы я зналъ, ὅταν ἐγὼ ἤθελεν ἠξεύρω, прудися въ юности, дабы въ старости быти спокойну, παχίσας εἰς τὴν νεότη-
τητα, ἵνα ἡσυχάσῃς εἰς τὰ γηράματα, еспьли бы я сказалъ, ἂν ἐγὼ ἤθελεν εἰπῶ, κ. τ. λ.

§ 103. Οἱ χρόνοι τῶν ῥημάτων κυρίως εἶναι ὅκτω:

1. Ὁ Ἑνεσῶς (настоящее), ὁ ὁποῖος δηλοῖ τὴν ἐνέργειαν ἢ πάθος ὑποκειμένου ἢ πράγματος ὅπῃ γίνεται εἰς ταύτην τὴν στιγμήν, ὡς, я пишу, ты пишешь, ἐγὼ γράφω, σύ γράφεις, есмь движемъ, сла-
вимъ, ἐγὼ κινῶμαι, δοξάζομαι ὑπότινος, καὶ τ. λ.

2. Ὁ Παρατατικὸς ἦτοι μισοπερασμένος (про-
шедшее несовершенное неопредѣленное), ὁ ὁποῖος φανερώνει τὴν ἐνέργειαν ἢ πάθος ἐνὸς πράγματος ὅπῃ ἐγένε μετὰ κάποιαν διάρκειαν καιρῶ, καὶ μόλις

ἐπέρασεν, οἶον: писалъ, ἔγραφα, двигалъ, ἐκίνησα, вернулъ, ἔσρεφον.

3. Ὁ Παρακείμενος ἀτελής (прошедшее несовершенное однократное), ὁ ὁποῖος σημαίνει τὴν ἀπερασμένην ἐνέργειαν ἢ πάθος τινὸς πράγματος μίᾳ φορὰ γινομένων, ἀλλ' ἐχὶ τελειωμένων, ὡς, двинулъ, вернулъ, ἐκίνησα, ἔσρεψα, καὶ τ. λ.

4. Ὁ Ἐντελής παρακείμενος (прошедшее совершенное), ὁ ὁποῖος δηλοῖ τὴν ἐντελεῖ ἀπέρασιν τῆς ἐνεργείας ἢ πάθους ἐνὸς πράγματος, λόγ. χάρ. простилъ, ἐσυγχώρησα, дворовалъ, ἐχάρισα, написалъ, ἔγραψα, завладелъ, ἐξέσiasα καὶ τ. λ. (α).

Σημ. Ὅτι ὁ ἀτελής καὶ ἐντελής παρακείμενος παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι τὴν σήμερον ἐν χρήσει. Ὅθεν εἰς τὴν ἑκφρασιν τούτων διὰ εὐκολωτέραν κατάληψιν μεταχειρίζομεθα τὸν ἀόριστον.

5. Ὁ Ὑπερσυντελικὸς (дѣлопрошедшее многократное), ὁ ὁποῖος δεικνύει τὴν ἐνέργειαν ἢ πάθος ἐνὸς πράγματος ὅπῃ πρὸ πολλῶ ἐτελείωσεν, ὡς, писывалъ, εἶχα γράψει, чистывалъ, εἶχα ἀναγνώσει, καὶ καθ' ἐξῆς.

6. Ὁ Μέλλων ἀόριστος (будущее неопределенное), ὁ ὁποῖος φανεράνει τὴν διάρκειαν καὶ σύχνασιν τῆς μελλούσης ἐνεργείας ἢ πάθους, ὡς, буду писать, чистать, θέλει γράφω, ἀναγινώσκω, καὶ τὰ ἐξῆς.

(α) Ταὶ σύνθετα ῥήματα παραγόμενα ἐκ τῶν αἰπλῶν ῥημάτων καὶ ἔχοντα ἀτελεῖ παρακείμενον, ἔχουσι δύο ἐντελεῖς παρακειμένους, ἡγὰρ τὸν ἀδιόριστον καὶ ὠρισμέν. Παρακείμενον: ὅπῃ εἰς τὸν πρῶτον δηλᾷ τὴν ἐντελεῖ ἐνέργειαν ἐπὶ πολλῶν πραγμάτων ἀναφερομένην· ὁμως μὲ κάποιαν διάρκειαν τῶ καιρῶ, καὶ ἐχὶ ἐκ μιᾶς, ὡς, наклидалъ, ἐπέριψα, κ. τ. λ. Εἰς τὸν δεύτερον δηλᾷ τὴν ἐκ μιᾶς ἐντελεῖ ἐνέργειαν ἐπὶ ἐνὸς καὶ μόνου πράγματος, ὡς, онъ накиннулъ, αὐτὸς τὸ ἐπέριψε, καὶ τ. λ.

7. Ὁ Ὄρισμένος ἢ μονοτελής μέλλων (будущее однократное), ὁ ὁποῖος δεικνύει τὴν ἐνέργειαν ὅπῃ μέλλει νὰ γένη μία Φορὰ, ὡς, двину, пряхну, θέλει κινήσω, τινάξω, καὶ κατ' ἐξῆς.

8. Ὁ Ἐντελής μέλλων (будущее совершенное), ὁ ὁποῖος δηλοῖ τὴν τελείαν ἀναπλήρωσιν τῆς ἐνεργείας ἢ πάθους ὅπῃ ἔχει νὰ γένη, ὡς, напишу, θέλει γράψω, выверчу, θέλει στρέψω, καὶ τ. λ.

Σημ. Ταὐτὰ σύνθετα ῥήματα ὅταν δὲν ἔχῃσι τὸν ἀτελῆ παρακαίμενον, τότε λείπει εἰς αὐτὰ καὶ ὁ ὠρισμένος μέλλων ἥγαν ὁ μονοτελής. Ὅταν ὅμως ἔχῃσι δύο ἐντελεῖς παρακαίμενους, λαμβάνουσι καὶ δύο ἐντελεῖς μέλλοντας, λόγ. χάρ. ὁ μέλλων ἀόριστος, буду раздвигать, θέλει ξεχωρίζω, ὁ πρῶτος ἐντελής μέλλων раздвигая, θέλει ξεχωρίσω, ὁ δεύτερος ἐντελής μέλλων раздвину, θέλει ξεχωρίσω, καὶ κατ' ἐξῆς. Ὅα τὴν συζυγίαν τῶν συνθέτων ῥημάτων.

§ 104. Ἀριθμοὶ τῶν Ῥωσικῶν ῥημάτων εἶναι δύο ἐνικός (единственное), οἷον: пишу, пишешь, пишемъ, πληθυντικός (множественное), пишемъ, пишете, пишутъ.

§ 105. Πρόσωπα τρία καὶ εἰς τὰς δύο ἀριθμοὺς: πρῶτον, δεύτερον, τρίτον.

§ 106. Ἡ συζυγία εἶναι μεταβολὴ τῆς καταλήξεως τῶν ῥημάτων κατὰ τὰς ἐγκλίσεις, χρόνους, πρόσωπα καὶ ἀριθμοὺς. Συζυγίαι δὲ εἶναι δύο: Πρώτη καὶ δευτέρα.

Α) Ἡ πρώτη συζυγία περιέχει ὅλα τὰ ῥήματα, τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον πρόσωπον τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ εἰς τὸν ἐνεσῶτα τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως λαμβάνεται διὰ τῆς καταλήξεως ешь, οἷον: думаю, сохажоμαι, лужиашъ, сохажесαι, прясу, τινάξω, трéμω, прысeshъ, τινάζεις, καὶ τ. λ.

Τὰ ῥήματα λήγοντα εἰς аю, ею, ію, ъю, ую, ѳю, юю, яю, τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιεῖσιν εἰς ешь, ὡς, ломаю, тзакίζω, ломашъ, тзакίζεις, блею, βλήχωμαι, βελάζω, блеeshъ; гнѣ-ю, σήπομαι, сапáйнw, ешь; цѣ-лу-ю, ешь, φιλῶ, алѣ-ю, ешь, κοκκινίζω, ζεις, жел-

πῆ-ю, εἶς, κυτρινίζω, ζεις, вою-ю, εἶς, πολεμῶ, μοῖς, гоня-ю, εἶς, κυνηγῶ, διώκω, καις, κ. τ. λ. (б)

Ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς βу, ву, гу, ду, зу, му, ку, ну, ру, су, ту λήγοντα εἶναι τῆς πρώτης συζυγίας, ὡς, скребу, εἶς, ξέω, ῥινίζω, εἰς, ρв-у, εἶς, σχίζω, ξερρίζωνω, εἰς, л-гу, лжешь, ψεύδομαι, δεσαι, вел-у, εἶς, ὁδηγῶ, φέρω, εἰς, везу, εἶς, φέρω διὰ τῆς ἀμαξίης, грыз-у, εἶς, ῥεκανίζω, κατατρῶγω, жм-у, εἶς, σφίγγω, ζελίζω, сѣку, сечешь, κόπτω, χίζω, пахн-у, εἶς, βρωμῶ, жн-у, εἶς, θερίζω, дер-у, εἶς, χίζω, сос-у, εἶς, βυζάνω, пр-у, εἶς, τρίβω, пас-у, εἶς, βόσκω, κ. τ. λ. (γ)

В) Ἡ δευτέρα συζυγία περιέχει ὅλα τὰ ῥήματα τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον προσώπον τῆ ἐνικῆ ἀριθμῆ εἰς τὸν ἐνεσῶτα τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως λήγει εἰς ишь, λόγ. χάρ. вожу, водишь, ὁδηγῶ, киплю, кипишь, βράζω, κ. τ. λ.

Τὰ εἰς дю, лю, ню, рю λήγοντα. ποιῶσι τὴν κατάληξιν τῆ δευτέρου προσώπου εἰς ишь, ὡς, луд-ю, ишь, παίζω τὴν φλαγέραν, бѣл-ю, ишь, ἀσπρίζω, весел-ю, ишь, χαροποιῶ, вѣр-ю, ишь, πισεύω, звон-ю, ишь, κενδονίζω, говор-ю, ишь, ὁμιλῶ, κ. τ. λ. (δ) Ταῦτομοίως

(б) Ἐξαιρῶνται: кле-ю, ишь, κολλῶ, поко-ю, ишь, ἡσυχάζω, до ю, ишь, ἀρμέγω, кро-ю, ишь, κόπτω, χωρίζω, бо-юсь, ишся, φοβῶμαι, гно-ю, ишь, σάπαινω, спо-ю, ишь, σέχομαι, дво-ю, ишь, διπλασιάζω, по-ю, ишь, ποτίζω, спро-ю, ишь, κατασκευάζω, про-ю, ишь, μοιράζω εἰς τρία.

(γ) Ἐξαιρῶνται τὰ ἀκόλѣθα: бѣгу, бѣжишь, φεύγω, чпу, чпишь, τιμῶ. Ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς жду, λήγοντα, ὡς, бѣжду, бѣдишь, δυσυχῶ, врежду, вредишь, βλάτω. Ἀλλὰ τὸ, спражду, спражدهшь, πάχω, καὶ τὸ жажду, жаждешь, ἀνήκῃσι τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ.

(δ) Ἐξαιρῶνται, глаголю, λέγω, дремлю, νυσάζω, зыблю, σαλεύω, каплю, σάζω, колеблю, κλονῶ, колю, кенτῶ, скоблю, ξύω, ἐξισάζω τι, сыплю, ῥίπτω

καὶ τὰ εἰς *жу, чу, шу, шу*, λήγοντα, ὡς, *блажу, δοξολογῶ, μακαρίζω*, *благжишь; служу, δαλέωω, служишь; верчу, σρεφω*, *вертишь; бужу, ἐξυπνῶ, будишь; бучу, βουδίζω, бучишь; бучу, πλυνω με την ἀλυσίδα*, *бужишь; качу, κηνῶ, κυλίω, капишь; кичусь, ἐπαίρομαι, кичишься, слышу, ἀκᾶω, слышишь; сушу, σεγνῶνω, сушишь; λοщу, ὀμαλῶ, лощишь; πιщу, Φωνάζω ὡς τὸ σπεργίτι*, *пищишь; σπῆшу, σπῆшишь, βιάζομαι, мчу, ἐκδικῶ, мстишь, κ. т. ἐξῆς. (ε)*

σχορπίζω, преплю, συντρίβω εἰς κόνιν, *храмлю, χωλαίνω, шлю, σέλλω, щипаю, τζιμπῶ, клепаю, σπρώχνω, κτυπῶ, полю, ἐκспῶ, ἐκπρίζωνω, διότι εἰς τὸ δευτέρον πρόσωπον λήγουν εἰς ешь.*

(ε) Ἐξ αὐτῶν ἐξαίρεται: *брыжжу, ξαντίζω, брыжжешь; вяжу, δένω, γложу, ὀμαλῶ, кажу, δακνύω, нижу, ἀρμηδιάζω, ржу, σκεριάζω, ρῆжу, κόπτω, κλичу, Φωνάζω κάποιον, лепечу, τραυλίζω, ψελλίζω, мажу, ἀλείφω, пряху, κρύττω, ποичу, καταπαχῶ, συντρίβω, κλονочу, συγχίζομαι, ἐνοχλῶμαι, машу, ἀερίζω, κλονῶ, ἀνακινῶ, пляшу, χορεύω, пешу, σχεδιάζω, πελεκῶ, чешу, ξῶ, дышу, ἀναπνέω, ἀναστάνω, πιщу, γυρεύω, ζητῶ, клеवेशу, ἐγκαλῶ, κατηγορῶ, мычу, μυχκρίζω, хохочу, γελῶ, χιχιανίζω, плещу, καὶ ἄλλα μερικά, μετὰ τὸ νὰ ἔχωσι τὴν λήγουσαν τῇ δευτέρᾳ προσώπῳ εἰς ешь; ἄλλὰ τὸ, блещу, διαλχίπτω, ἔχει блещешь καὶ блеспишь; свищу, συρίζω, свищешь καὶ свиспишь. Ἐν ταῖς δὲ πρὸ τῆς νὰ τεθῇ ὁ χημатисμός τῶν ἐημάτων, πρέπει νὰ προσέσω ἐκῆνον τῶν βοηθηκῶν ἐημάτων есмь καὶ бываю, ὡς ἀκολουθεῖ.*

Спряжение глаголовъ вспомога¹тельныхъ.

Σχηματισμὸς τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.

Есмь, εἶμαι, καὶ бываю, εἶμαι.

Изъявительное наклонение.

Ὁριστικὴ ἑγκλίσις.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

Единств. ἐνικός.

Единств. ἐνικόс.

я есмь, εἶμαι.

я бываю, εἶμαι ἢ γίνομαι.

ты еси, εἶσαι.

ты бываешь,

онῷ

онῷ

она } есть, εἶναι.

она } бываешь.

оно }

оно }

Множеств. Πληθ.

Множеств. Πληθ.

мы есмь, εἰμεθα.

мы бываемъ,

вы есте, εἰσθε.

вы бываєте,

они }

они }

онῶ } суть, εἶναι.

онῶ } бывають.

Прошедш.соверш. παρακ.ἐντελ. Прошедш,несов.παρακ.

Единств. Ἐνικ.

я былъ, ла, ло, ἦμην, (ς).

я бывалъ, ла, ло,

ты былъ, ла, ло, ἦσιν.

ты бывалъ, ла, ло,

онῷ былъ, }

онῷ бывалъ,

она была, } ἦτον.

она бывала,

оно было, }

оно бывало.

Множеств. Πληθυνт.

мы были, ἦμεσθιν.

мы

вы были, ἦσθιν.

вы }

бывали.

они }

они }

онῶ были, ἦσαν.

онῶ

(ς) Σημαῖωσαι, ὅτι τὰ Ῥωσσικὰ ῥήματα εἰς τὸν παρατατικόν, παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν ἔχον τρία γένη. Ἀρσενικόν. говорилъ, ὠμίλησε, Δηλου. говорила, ἔδэт. говорило.

Будущее, μέλλων. Давнопрош. ὑπερσ.

Единств. Ἐνικ.

я буду, θέλω εἶσθαι.	я	{	бывывалъ, ла, ло,
ты будешь, θέλεις εἶσθαι.	ты		
онъ	онъ	{	бывывалъ, ла, ло.
она	она		
оно	оно		

Множеств. Πληθ.

мы будемъ, θέλομεν εἶσθαι.	мы	{	бывывали.
вы будете, θέλετε εἶσθαι.	вы		
они	они		
онъ	онъ		

Повелительное наклон. Προσакт. ἐγκλισις.

Единств. ἐνικὸς.

ты будь, ἄς εἶσαι.	ты	бывай,
онъ	онъ	бывай ἦ
она	она	пусть
онъ	онъ	бываеиъ.

Множеств. Πληθ.

будемъ мы, ἄς εἴμεθα.	вы	бывайте,
вы будьте, ἄς ἦσθε.	они	бывайте ἦ
они	онъ	пусть быва-
онъ	онъ	юиъ.

Наклоиеніе неокончателън. Ἀπαρέμφατος.

быви, νὰ ἦμαι, ἦσαι,	бываиъ,
ἦναι.	бывываиъ.

Причастіе, Μετοχή.

Настоя. ἐνερ. сущій, ая, ее, ὁ ὢν, ἔσα, ὄν.	бываю-
Прош. παρὰκ. бывшій, ая, ее, ὅς τις, ἦτις, ὅπερ ἦτον.	щій, ая, ее,
Будущ. μέλλων. будущій, ая, ее, ὁ ἐσόμενος, ἦ, ον.	бывавшій,
	ая, ее.

Дѣепричастіе, Ἀπαρέμφατικὴ μετοχή.

Настоящ. ἐνεσῶς, будучи,	{	ὄντας.	бывая.
Прош. παρὰκ. бывши ἦ ὄντι.	{		

Σημειώσεις.

1. Τὰ ἄνωθεν ἑήματα βοηθητικὰ λέγονται, ἐπειδὴ τὸ μὲν πρῶτον βοηθεῖ εἰς τὰς ἐνεσῶτας, παρὰ τὴν

κῆς, παρακειμένῃς καὶ ὑπερσυντελικῆς· τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὰς ὑπερσυντελικὰς μόνον, ὡς ἐκ τῶν ἑμ- προσθεν συζυγιῶν τῶν ῥημάτων φαίνεται.

2. Τὸ ῥῆμα бываю σημαίνει καὶ γίνομαι, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶμαι καὶ διὰ τῆτο δὲν ἐκφράσθη ὡς ἄνωθεν.

ΚΕΦ Α'Λ. ΙΑ'.

О пер омб спряженіи просыхб глаголовб.

Περὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν ἀπλῶν ῥημάτων.

Дѣйствительнаго залѳга. Ἑνεργητικῆς διαθέσεως.

Избъвишельное наклоненіе, Ἑγκλισις ὀρισικῇ.

Настоящее, Ἑνεσῶς.

Единств. Ἑνικὸς.	Μножесπ. Πληθυντ.
я двигаю, κινῶ, σαλεύω, μετατοπίζω τι.	мы двига-емб, κινῶμεν.
ты двига-ешь, κινεῖς.	вы двига-ете, κινεῖτε.
онб	они
она } двига-епб, κινεῖ.	онб } двига-юпб, κινῶσι.
оно	

Κατὰ τῆτο τὸ παράδειγμα χηματίζονται ὅλα τὰ ἀπλᾶ καὶ σύνθετα με ὀνόματα, ἢ ἐπιρῆμ. ἐνεργ. ἀντίς. εἰδέτερα, ἀμοιβαῖα καὶ κοινὰ ῥήματα τῆς πρώτης συζυγίας, οἷον: аха-ю, ешь, епб, емб, ете, юпб, зенῶ, зю, ас, а, омен, ете, аси, плив-у, ешь, епб, емб, ете, упб, плёω, ас, а, омен, ете, аси, блуд-уся, ешся, епся, емся, етешся, утся; Φυλάττομαι, еσαι, еται, ὀμεθα, εσθῆνται, καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημ. Ὅτι τὰ ῥήματα λήγοντα εἰς ту, ку, εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τῶ ἐνικῶ, καὶ εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον τῶ πληθυντικῶ ἀριθμῶ μεταβάλλουσι τὸ г εἰς ж, τὸ δὲ к εἰς ч, ὡς, берегу, жеш, жепб жемб, жете, гупб, φυλάττω, ас, а, омен, ете, аси, вле-ку, чешь, чепб, чемб, чете, купб, τραῶ ἢ σύγνω, ас, а, κ. τ. λ.

Προшедш. несоверш. неопредѣл. Παρατατικὸς.

Единств. Ἑνικός.	Μножесств. Πληθυντ.
я двига-лѢ, ла, ло, ἐκινῶτα.	мы } ἐκινῶσμεν.
ты двига-лѢ, ла, ло, ἐκινῶ-	вы } ἐκινῶσете.
сея.	они } ἐκινῶσαν.
онѢ двига-лѢ, }	
она двига-ла, }	
оно двига-ло,	
ἐκινῶσε.	

Σημειώσεις.

Τὰ εἰς λю, ѣю, яю λήγοντα ῥήματα, εἰς τὸν παρατατικὸν μεταβάλλονται τὸ ю εἰς лѢ, ὡς, колеба-ю, κλονῶ, колеба-лѢ, ἐκλονῶσα, плава-ю, лѢ, верга-ю, лѢ, гнуша-юся, лся, алѢ-ю, лѢ, явля-ю, лѢ. Τὸ δὲ баю ἔχει ба-ялѢ, лаю, лаялѢ, каюся, каялѢ, вѣю, вѣялѢ, блѢ-ю, ялѢ, лѢялѢ-ю, ялѢ, сѣю, сѣялѢ.

Τὰ εἰς ѣю ἢ ю λήγοντα, τρέπονται εἰς илѢ, аς, бѣ-ю ἢ б-ью, билѢ, τύπτω, ἔτυπτον, гнѣ-ю, илѢ, сѣю-μαι, ἐσηπόμην, п-ью, илѢ, пίνω, ἔπινον, καὶ καθ' ἑξῆς.

Τὰ εἰς ою λήγοντα τρέπονται εἰς ылѢ, ὡς, в-ою, ылѢ, ὠρούμαι, ὠρούμην, м-ою, ылѢ, плύνω, ἔπλυνον, κ. т. л. πλήντο, п-ою, ψάλλω, τραγῶδῶ, ἔχει пѢлѢ, ἔψαλλον, ἐτραγῶδῶσα.

Τὰ εἰς ую, τρέπονται εἰς овалѢ, ὡς, бесѣд-ую, овалѢ, ὀμιλῶ, συνομιλῶ, συνωμίλουν, бодрств-ую, овалѢ, εἵμαι ἔξυπνος, ἀγρυπνῶ, ἀγρυπνῶσα, лик-ую, овалѢ, ἀγάλλομαι, ὀμην, жерств-ую, овалѢ, θυσιάζω, ἐθυσιάζον, κ. т. л.

Τὰ εἰς чую, жую, шую, щую καὶ юю λήγοντα τρέπονται εἰς евалѢ, ὡς, ж-ую, евалѢ, ма-сѡ, ἐμα-сѣ-са, бич-ую, евалѢ, не-шѣ-ую, евалѢ, пл-ую, евалѢ, лин-ую, евалѢ, καὶ καθ' ἑξῆς.

Τὰ εἰς бу, гу, зу, ку, су λήγοντα τρέπεται τὸ у εἰς Ѣ, ὡς, скреб-у, Ѣ, ξέω, ἔξεον, сприг-у, Ѣ, вез-у, Ѣ, влек-у, Ѣ, нес-у, Ѣ, κ. т. л. πλὴν тѣ, лгу, ψεύδομαι, лгалѢ, ἐψευδόμην. жгу, ка́ю, ἀνάπτω, же-Ѣ, он, шку, шкалѢ, ὑφαίνω, вон, шолку, шолокѢ, сосу, сосалѢ.

Τὰ εἰς ву, ду, шу λήγοντα, τρέπονται εἰς лб, ως, жи-ву, лб, плы-ву, лб, слы-ву, лб, блю-ду, лб, гнѣ-шу, лб, κ. τ. λ. ὅμως τὸ рву, ἔχει рвалб, зову, звалб, реву, ревлб, жду, ждалб, иду, шелб, ѣду, ѣхалб, росу, росб, чпу, челб.

Τὰ εἰς жу τρέπονται εἰς залб, ως, ка-жу, залб, вя-жу, залб, ма-жу, залб, κ. τ. λ. Ἐξαιρῶνται: гло-жу, глодалб, брызжу, брызгалб, ржу, ржалб.

Τὰ δὲ εἰς ну λήγοντα, λαμβάνουσιν εἰς τὸν πα-
ρατατικὸν τὴν αὔξησιν лб, ως, блекну, блекнулб,
гну, гнулб, κ. τ. λ. Ἐξαιρῶνται: жну, жалб, клянυ,
клялб, мну, мялб.

Τὰ εἰς ру λήγοντα, τρέπῃσι τὸ у εἰς алб, μερѣ-
ка δὲ εἰς б, ως, бер-у, бралб, вр-у, алб, мру, мерѣ-
пру, перѣ, тпру, терѣ.

Τὰ εἰς чу λήγοντα, ἄλλα μὲν τρέπονται εἰς калб,
ἄλλα δὲ εἰς палб, ως, пла-чу, калб, кли-чу, калб,
пря-чу, палб, шеп-чу, палб, щеко-чу, палб, κ. τ. λ.
εἰ δὲ τὸ хочу ἔχει хотѣлб.

Τὰ εἰς шу τρέπονται εἰς салб, ως, пи-шу, салб,
че-шу, салб, ше-шу, салб, κ. τ. λ. πλὴν τὸ, мапу
ἔχει махалб, па-шу, халб, бре-шу, халб.

Τὰ εἰς щу ὅμως χηματίζονται διαφόρως, οἷον:
и-щу, скалб, пле-щу, скалб, пры-щу, скалб, ры-щу,
скалб, роп-щу, палб, препе-щу, палб, сви-щу, спалб,
хле-щу, спалб, скреже-щу, палб, κ. τ. ἑξῆς.

Τὰ εἰς блю, мяю, плю λήγοντα, μεταβάλλῃσι τὸ
лю εἰς алб, ως, колеб-лю, алб, дрем-лю, алб, преп-
лю, алб καὶ κατ' ἑξῆς.

Τὰ δὲ εἰς лю, рю λήγοντα μεταβάλλῃσι τὸ ю
εἰς олб, ως, кол-ю, олб, бор-ю, олб, κ. τ. λ. τὸ δὲ
спелю, ἔχει сплалб, орю, оралб.

Σημ. Ὅτι τὰ ῥήματα, ἅτινα εἰς τὸν παρατατικὸν πρὸ τῷ б
δὲν ἔχῃσι л, εἰς τὸ θηλυκὸν καὶ ἑδέτερον γένος καὶ
τῶν δύο ἀριθμῶν λαμβάνῃσι τὸ τοῖστον, παρ. χάρ-
пеку, ἐκρέω, σαλάζω, пекб, ἐσάлазе, пекла, пе-
кло, ἐсάлазе, пекли, ἐсάлазан, καὶ κατ' ἑξῆς.

Прошедш. несоверш. однократ. Παρακ. ἀτελής.

Единств. Ἐνικός.	Множеств. Πληθυνт.
я двинулѣ, ла, ло, ἐκίνησα.	мы двинули, ἐκινήσαμεν.
ты двинулѣ, ла, ло, ἐκίνησες.	вы двинули, ἐκινήσετε.
онѣ двинулѣ, }	они } двинули, ἐκίνησαν.
она двинула, }	онѣ }
оно двинуло, }	

Τοιαῦτα ῥήματα ὅπῃ ἔχῃς τῶτον τὸν χρόνον εἶναι ὀλίγα, ὡς τὰ ἀκόλѣθα:

α) Τὰ εἰς гаю, каю, паю, хаю καὶ бυ λήγοντα, οἷον: дер-гаю, дернулѣ, εὐγάνω, τραβῶ, ἐτραβήξα, ниг-аю, нулѣ, плес-каю, нулѣ, черк-аю, нулѣ, кап-аю, нулѣ, шоп-аю, нулѣ, ах-аю, нулѣ, пих-аю, нулѣ, скреб-у, нулѣ, κ. т. λ. Ἐξαίρωνται: моргаю, шор-гаю, пѣгаю, каюся, ласкаю, мѣшкаю, пачкаю, пускаю, рыскаю, кунаю, щупаю, ἐπειδὴ δὲν ἔχῃς τῶτον τὸν χρόνον.

б) Ὡσαύτως καὶ τὰ ἀκόλѣθα ἔχῃς ἀτελῇ παρακείμενον: колебаю, колебнулѣ, хлеб-аю, нулѣ, зев-аю, нулѣ, кив-аю, нулѣ, ки-даю, нулѣ, пря-даю, нулѣ, пу-жаю, жнулѣ, мар-аю, нулѣ, кас-аюсь, нулся, болш-аю, нулѣ, глосш-аю, нулѣ, шаш-аю, нулѣ, кач-аю, нулѣ, рв-у, анулѣ, ж-гу, игнулѣ, спригу, сприг-нулѣ, бод-у, нулѣ, ли-жу, знулѣ, ма-жу, знулѣ, шря-су, хнулѣ, шеп-чу, нулѣ, щеко-чу, пнулѣ, чешу, снулѣ, хле-щу, снулѣ, хру-щу, снулѣ, ду-ю нулѣ, кап-лю, нулѣ, кол-ю, ьнулѣ, щип-лю, нулѣ, клю-ю, нулѣ, плю-ю, нулѣ, вил-яю, ьнулѣ, кашля-ю, нулѣ, выр-яю, нулѣ, пыр-яю, нулѣ, стрѣл-яю, ьнулѣ, швыр-яю, нулѣ. Ἀλλὰ δὲ ῥήματα ἔκ' ἔχῃς τοῖς τὸν χρόνον.

Прошедш. совершен. Παρακείμ. Ἐντελής.

Σημειώσεις.

1. Τὰ ἀκόλѣθα ῥήματα ἔχῃς ἐδικόντων ἐντελῇ παρακείμενον, οἷον: брос-аю, илѣ, ῥίπτω, ἔρριψα, конч-аю, илѣ, лиш-аю, илѣ, срѣш-аю ἢ встрѣ-чаю, шилѣ, воро-чаю, шилѣ, ро-ждаю, дилѣ, спуп-аю,

илѢ, пу-щаю, спилѢ, про-щаю, спилѢ, плѣн-яю, илѢ, яв-ляю, илѢ, спа-юся, лѣя, спас-аю, сѣ, спас-аюсь, ся, ужас-аюсь, нулѣя, дѣ-ваю, лѢ, па-даю, лѢ, емлю, ялѢ, спановлюсь, спалѢ, ложюсь, легѢ; πλὴν τούτων, ὅλα τὰ ἄλλα ἀπλᾶ ῥήματα δὲν ἔχον ἐντελῆ παρακείμενον ἐδικόντων, ἀλλ' ἢ ἑλλειψις τοιούτων ἀποπληροῦται, ἢ

α) μετὰ τὴν δανειζέντας ἐκ τῶν ἐδικῶν τῶν συν-θέτων ῥημάτων θεωρούμενων κατὰ τὴν σημασίαν αὐ-τῶν, λόγ. χάρ. τὸ ῥήμα двигаю, κινῶ, ὅταν δηλοῖ τὴν ἐντελῆ ἐνέργειαν κινήματος τι ἀπὸ παθενᾶ, τότε ὁ ἐντελής παρακείμενος ἔχει выдвинулѢ, ἀπὸ τοῦ σύν-θετον ῥήμα τὸ выдвигиваю, — двигаю, ὅταν δηλοῖ τὸ κινῶ τι ἀπὸ ἑνα τι, τότε ὁ ἐντελής παρακείμενος χηματίζεται сдвинулѢ, ἀπὸ τοῦ σύνθετον ῥήμα τὸ сдвигиваю. — двигаю, ὅταν δηλοῖ τὸ, κινῶ τι εἰς κἀνένα τι, ὁ ἐντελής παρακείμενος ἔχει придвинулѢ, κ. τ. λ. Ταῦτομοίως καὶ τὸ, кидаю, ῥίπτω, θεωρούμενον κατὰ τὴν σημασίαν τὸ, ἔχει τὸν ἐντελῆ παρακείμενον вы-кинулѢ, накинулѢ, покинулѢ; кладу, βάνω, θέτω, неклаалѢ, склаалѢ, поклаалѢ, καὶ κατ' ἐξῆς. Εἰς τὰ τοιαῦτα ῥήματα ὅμως, (τὰ ὅποια δανείζονται τὸν ἐν-τελῆ παρακείμενον ἀπὸ τὰ ἐδικάτων σύνθετα ῥήματα θεωρούμενα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν,) δὲν εἶναι κατ' ἑαυτοὶ κανόνες, ἀλλὰ πρέπει τινὰς νὰ διδαχθῇ ἐκ τῆς συνηθείας καὶ μεταχειρήσεως, ἢ

β) μετὰ τὴν προσθήκην καμμιᾶς προθέσεως εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον: προσθήκη προθέσεως λέγω διότι ἀρκετὸς ἀριθμὸς τοιούτων ἀπλῶν ῥημάτων εὐρίσκεται ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ῥήματα εἰσάγοντα εἰς τὸ, τὰ ὅποια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως τῶν εἰς τὸν ἐν-τελῆ παρακείμενον δέχονται μόνον εἰς τὸν παρατατικὸν κάποιαν προσθήκην, καὶ γίνεται ἐντελής παρακείμ. ἥτις εἰς σύνθεσιν τόσον τῶ ἐνεσῶτος, ὅσον καὶ παρατατικῶ χρόνον δὲν μεταχειρίζεται, παρ. χάρ. мужаю, φθάνω εἰς ἡλικίαν ἀνδρός, ὁ παρατατικός, мужалѢ, ὁ ἐντελ. παρ.κ. возмужалѢ; пою, ψάλλω, τραγουῶ, ὁ παρ.

πῆλβ, ὁ ἐντελ. παρακ. σπῆλβ; σπῆю, τολμῶ, παραт.
 смῆλβ, ἐντελ. παρακ. посмῆλβ, καὶ καθ' ἑξῆς. Διὰ πε-
 ρισσοτέραν δὲ κατάληψιν τῶν τοιῶντων ἀναγόντων εἰς
 τῆτον τὸν κανόνα ξημάτων, ἴδε εἰς τὸ τέλος ταύτης
 τῆς συζυγίας τὴν καταγραφὴν αὐτῶν.

2. Τὰ ῥήματα, ἅτινα τὸν ἐντελῇ παρακείμενον δὲν
 ἔχεν μήτε ἀπλῶν, μήτε σύθετον, μήτε δύνονται νὰ δα-
 ραιθῶσι ἀπὸ τὰ σύνθετα ῥήματα εἰς τὸν τόπον τοιῶντων
 χρόνους δυνατόις νὰ μεταχαραθῇ τὸν παραт. ἢ ἀτελῇ
 παρακείμενον.

Давнопрошедш. многократн. Ὑπερσυντελικ.

Единств. Ἑνικός.	Множеств. Πληθυνт.
я двигива-лб, ла, ло, ἔχῃ κινήσει.	мы двигивали, ἔχῃ κινήσει.
мы двигива-лб, ла, ло. ἔ- χῃ κινήσει.	вы двигивали, ἔχῃ κινήσει.
онб двигивалб, } ἔχῃ κι- она двигивала, } νήσει. оно двигивало, }	они } двигивали, ἔχῃ онб } κινήσει.

Τὰ εἰς баю, ваю, даю, заю, лаю, маю, наю, паю,
 раю, саю, паю λήγοντα ῥήματα, εἰς τὸν ὑπερσυντελι-
 κὸν μεταβάλλοι τὸ аю εἰς ывалб. οἷον: хлеб-аю, трώγω
 мὲ τὸ χελιάρι, ывалб, ἔχῃ Фάγει, бив-аю, ывалб,
 вид-аю, ывалб. полз-аю, ывалб, дум-аю, ывалб, игр-
 аю, ывалб, брос-аю, ывалб, κ. τ. λ.

Τὰ εἰς гаю, жаю, каю, хаю, уаю, шаю, щаю, καὶ
 τὰ εἰς яю, йю, юю λήγοντα, εἰς τὸν ὑπερσυντελικὸν
 μεταβάλλοι τὸ аю, яю, йю καὶ юю εἰς ивалб, ὡς,
 бѣг-аю, τρέχω, Феу́гω, ивалб, ἔχῃ τρέξει, Фύγη,
 нуж-аю, ивалб, полк-аю, ивалб, мѣш аю, ивалб,
 спраш-аю, ивалб, гул-аю, ивалб, б-йю, ивалб, ш-йю,
 ивалб, καὶ καθ' ἑξῆς.

Τὰ εἰς бу, ву, гу, зу, ку, пу λήγοντα, μετα-
 βάλλοι τὸ у εἰς алб, пар. хάρ, скреб-у, алб, плыв-
 у, алб, грыз-у, алб, пек-у, алб, плеш-у, алб, καὶ

т. λ. "Ομως бѣгу ἔχει бѣгивалѢ, лгу, лыгалѢ, рву, рывалѢ, зову, зывалѢ, вязу, вязывалѢ, ползу, ползывалѢ, волоку, волокивалѢ, пѣку, пыкалѢ, полку, полкивалѢ. Τὰ δὲ ἀκόλѣθᾱ ῥήματα: могу, спрегу, спигу, мяпу ὑπερσυντελικὸν δὲν ἔχουσι.

Τὰ εἰς му καὶ ру λήγοντα, μεταβάλλουσι τὸ у εἰς алѢ, καὶ πρὸ τѣ м καὶ р λαμβάνουσι и, пар. χάρ- беру, биралѢ, жму, жималѢ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Τὰ εἰς жу, чу, шу καὶ юю λήγοντα, τὸ алѢ тѣ паратаτικῇ εἰς τὸν ὑπερσυντελικὸν μεταβάλλουσιν εἰς ивалѢ ἢ ывалѢ, λόγ. χάρ. вяжу, парат. вязалѢ, ὑперс. вязывалѢ, качу, качалѢ, качивалѢ, машу, махалѢ, махивалѢ, пишу, писалѢ, писывалѢ, плую, плевалѢ, плевывалѢ, καὶ καθ' ἐξῆς. Τὸ δὲ хохочу, гогочу, хлопочу, хочу, щекочу, горюю δὲν ἔχουσιν ὑπερσυντελικὸν χρόνον.

Τὰ εἰς лю λήγοντα, μεταβάλλουσι τὸ ю εἰς ивалѢ ἢ ывалѢ, ὡς, дремл-ю, ивалѢ, капл-ю, ивалѢ, колебл-ю, ивалѢ, кол-ю, ывалѢ, скобл-ю, ивалѢ, терпл-ю, ивалѢ, храмл-ю, ивалѢ, щипл-ю, ивалѢ, κ. т. λ. τὰ δὲ ῥήματα: емлю, глаголю, зыблю καὶ сыплю δὲν ἔχουσιν ὑπερσυντελικὸν.

Σημειώσεις!

α) Баю εἰς τὸν ὑπερσυντελικὸν χηματίζεται баивалѢ, знаю, знавалѢ, каюсь, каивался, маюсь, маивался, лаю, лаивалѢ, пою, пѣвалѢ.

β) Τὰ εἰς ую, ѣю, ду, ну λήγοντα δὲν ἔχουσιν ὑπερσυντελικὸν· πλὴν τῶν ἀκόλѣθων: ὁ ἐνεσῶς брѣю, ξυραφίζω, ὁ ὑперс. бривалѢ, а́χα ξυраφίσει, грѣю, грѣвалѢ, прѣю, прѣвалѢ, сѣю, сѣвалѢ ἢ сѣивалѢ, вѣю, вѣвалѢ ἢ вѣивалѢ, балую, баловивалѢ, дую, дувалѢ, жую, жевывалѢ, колдую, колдовывалѢ, кую, кавывалѢ, торгую, торговывалѢ, шнурую, шнуровывалѢ, ночую, ночевывалѢ, рисую, рисовывалѢ, сую, совывалѢ, щѣлую, щѣловывалѢ, жду, жидалѢ, кладу, кладывалѢ, мну, миналѢ, мяну, мягивалѢ.

γ) Τὰ ἀκόλѳα ῥήματα: зобаю, шоргаю, гнѣ-
ваю, владаю, нуждаю, рыдаю, спрадаю, уздаю, мужаю,
дерзаю, шазаю, шерзаю, ласкаю, алкаю, жаляю, шылаю,
спараюсь, касаюсь, спасаю, ужасаю, блиспаю, виπαю,
вечтаю, плуπαю, ристаю, срѣπαю, сπαюсь, чεπαюсь,
вешпаю, глашаю, гнушаюся, лишаюся, вѣщаю, посѣщаю,
шощаю, ὁμοίως καὶ τὸ περισσότερον μέρος τῶν εἰς уау
ληγόντων ῥημάτων δὲν ἔχον ὑπερσυντελικόν.

δ) Τὰ ῥήματα, ἅτινα δὲν ἔχον ὑπερσυντελικόν ἀπλῶν,
ἀποπληροῦται ἢ ἔλλειψις αὐτοῦ διὰ τῆ παρατατικῆς μὲ
προθέτην τῆ ῥήματος бывало, λ. χ. бывало владѣлѣ,
ѣха ἐξστιασμένον, κυριευμένον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Будущее неопредѣл. Μέλλον ἀόριστος.

Единств. Ἑνικὸς.		Μножеств. Πληθυνт.	
я буду	Двиγашъ,	мы будемъ	Двиγашъ,
ты будешь		вы будете	
онъ } бу-		они } ду-	
она } де-мъ		онѣ } думъ	
оно } де-мъ			
	θέλει		θέλει ки-
	κινῶ.		νῶμεν.
	θέλει		θέλει ки-
	κινᾷς.		νᾷτε.
	θέλει		θέλει ки-
	κινεῖ.		νεν.

Σημ. Ὅτι ὁ χρόνος γίνεται ἐκ τῆ ἀδιορίστου χρόνου
τῆς ἀπαρξευφαιτικῆς ἐγκλίσεως, καὶ ἐκ τῆ βοηθητικῆς
ῥήματος буду ἢ стану, ὡς, буду ἢ стану читаю,
писаю, θέλει ἀναγινώσκω, γράφω, κ. τ. λ.

Будущее однократн. Μέλλον ὠρισμένος.

Единств. Ἑνικὸς.		Μножеств. Πληθυνт.	
я двин-у, θέλει κινήσω.	Двин-ешъ, θέλει ки-	мы двин-емъ, θέλει κινή-	Двин-ешъ, θέλει ки-
ты двин-ешь, θέλει κινή-		вы двин-ете, θέλει κινή-	
онъ } сης.		они } сете.	
она } сешъ, θέλει ки-		онѣ } сешъ, θέλει ки-	
оно } сешъ, θέλει ки-			
	κινήσει.		κινήσιν.

Σημ. Ὅτι ὁ ὠρισμένος ἢ μονοτελής μέλλον παράγεται
ἀπὸ τὸν ἀτελεῖ παρακείμενον μὲ ἀποδολὴν τῆς τε-
λικῆς συλλαβῆς лѣ, λόγ. χάρ. ὁ ἀτελεῖς παρακεί-

μενος вергнулѣ, ἔσρεψα, ὁ ὠρισι. μέλλων вергну, θέλει σρέψω, кольнулѣ, ἐκέντησα, кольну, θέλει κεντήσω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Будущее совершен. Μέλλων ἐντελής.

Σημειώσεις.

α) Ὁ ἐντελής μέλλων γίνεται ἐκ τῆς ἐνεσῶτος καὶ ἐκ τῆς προθέσεως, ἥτις λαμβάνεται καὶ εἰς τὸν ἐντελῆ παρκαίμενον, λόγ. χάρ. ὁ ἐνεσῶς, чувствую, αἰσθάνομαι, ὁ ἐντελ. παρκακ. почувствовалѣ, αἰσθάνθη, почувствую, θέλει αἰσθανθῶ, καὶ κατ' ἐξῆς.

β) Τὰ ἀπλᾶ ῥήματα ὅπῃ ἔχον τὸν ἐντελῆ παρκαίμενον ἀπλᾶν, ὅμοιον ἔχουσι καὶ τὸν ἐντελῆ μέλλοντα ὡς, ὁ ἐνεσῶς, бросаю, ὁ ἐντελής παρκαίμ. бросилѣ, ἔρριψα, ὁ ἐντελ. μέλ. брошу, θέλει ῥίψω, кончаю, кончилѣ, кончу, лишаю, лишилѣ, лишу, καὶ τ. λ.

γ) Τὸ δὲ ῥήμα даю, δίδω, εἰς τὸν ἐντελῆ μέλλοντα χρηματίζεται дамѣ, дашь, дасѣ, дадимѣ, дадите, дадутѣ, θέλει δώσω, δώσεις, δώσει, σομεν, σετε, σosci.

Наклоненіе повелительное, Ἑγκλίσις προσакτική.
Неопредѣленное, Ἀδιόριστος.

Ἑдинств. Ἑνικός.	Μножеств. Πληθυνт.
ты двигай, κίνε.	вы двигайте, κινέйте.
онѣ } двигай ἦ } αὐς κινῆ.	они } двигайте } αὐς κινѣν.
она } пускай } αὐς κινῆ.	они } пускай } αὐς κινѣν.
оно } двигаемѣ, } αὐς κινῆ.	они } двигаютьѣ, } αὐς κινѣν.

Σημειώσεις.

1) Ἀδιόριστος χρόνος γίνεται ἀπὸ τὸν ἐνεσῶτα τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως ὡς ἀκολούθως:

1) Ὁ εἰς ю λήγων ἐνεσῶς, ἔχων πρὸ αὐτῆς φωνῆν, προσакτικῶς τρέπεται εἰς и, οἷον: вѣда-ю, μανθάνω, γινώσκω, вѣдай, γίνωσκε, верга-ю, ῥίπτω, вергай, ῥίπτε, лобза-ю, φίλω, ἀγκαλλιᾶζω, лобзай, φίλει, дарю-ю, χαρίζω, даруй, χάριζε, κ. τ. λ.

2) Ὁ εἰς γ καὶ $\kappa\upsilon$ λήγων ἐνεσῶς, ἔχων τὸν τόνον εἰς αὐτὸ καὶ πρὸ αὐτῆ σύμφωνον, προσакτικῶς τρέπεται εἰς κ , ὥς, гребу, греби, μαζώνω τὶ μετὴν τῆς γὰρ καὶ, μαζώνε, дремлю, дремли, νυαάζω, νυααζε, κ. τ. λ.

3) Ὅταν δὲ ἔκ ἔχει τὸν τόνον εἰς τὴν τελικὴν συλλαβὴν, τότε ἀντὶ τῆς κ τρέπεται εἰς β , ὥς, краду, κλέπτω, крадь, κλέπτε, лѣзу, ἀναβαίνω ἢ σύνομαι, лѣзь, ἀνάβα, плачу, κλαίω, плачь, κλαῦσε, κ. τ. λ. πλὴν τῆς, вду καὶ хочу, διότι δὲν ἔχον ἀδιόριστον χρόνον.

4) Τὰ εἰς $\beta\upsilon$ λήγοντα ῥήματα, προσакτικῶς μεταβάλλουσι τὸ $\beta\upsilon$ εἰς $\epsilon\iota$, λόγ χάρ. бѹ, τύπτω, бей, τύпτε, лѹ, χύνω, лей, χύνε, καὶ τ. λ.

Будущее онокрапное, Μέλλον ὠρισμένος.

Единспв. Ἑνικός.		Μножеспв. Πληθυντ.	
мы	δвинь, κίνησε.	двинемъ мы,	ἄς κινήσωμεν.
онѣ	двинь ἢ	вы	двиньте, κινήσετε.
она	пускай	они	двиньте ἢ
оно	двинемъ,		пускай
		онѣ	двинутъ,
			ἄς κινήσιν.

Σημειώσεις.

Ὁ ὠρισμένος μέλλον πρᾶγεται ἀπὸ τὸν ὠρισμένον μέλλοντα τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, καὶ λήγει εἰς κ ἢ β , ὥς ἀκολούθως:

1) Τὰ ῥήματα ὅπῃ εἰς τὸν ὠρισμένον μέλ. λήγουν εἰς γ , καὶ ἔχουσι τὸν τόνον εἰς αὐτὸ, προσакτικῶς μεταβάλλουσι τὸ γ εἰς κ , ὥς, махну, θέλει κινήσω τὸ χέρι ἢ κλονήσω, махни, κλόνησε, прякну, θέλει τινάξω, пряхни, τίναξε, καὶ καθ' ἐξῆς.

2) Τὰ δὲ ἔκ ἔχοντα τὸν τόνον εἰς τὸ τελικὸν γ , προσакτικῶς τὸ μεταβάλλουσιν εἰς β , οἷον: дуны, θέλει Φυσήσω, дунь, Φύσησε, плюну, θέλει πτύσω, плюнь, πτύσε, суну, θέλει βάλλω, ἢ σπρόξω, сунь, βάλλε, κ. τ. λ. Πλὴν ἔσω εἰς παρατήρησιν, ὅτι ὅταν τὰ τοιαῦτα ῥήματα πρὸ τῆς γ ἔχουσι δύω σύμφωνα, τότε ὁ προσакτικός ὠρισμένος μέλλον λήγει εἰς κ , ὥς, спукну, θέλει κτυπήσω, спукни,

κτύπησε, κλοπny, θέλει κτυπήσω με κρότον, κλοпny,
κτύπησε, καὶ τὰ ἐξῆς.

Будущее совершен. Μέλλων ἐντελῆς.

Σημειώσεις.

1) Ὁ ἐντελῆς προσακτικὸς μέλλων παράγεται ἀπὸ τῶ ἀδιόριστ χρόνu καὶ ἐκ τῆς προθέσεως, λόγ. χάρ. ὁ ἀδιόριστος, пиши, γράφε, ὁ ἐντελ. μέλ. напиши, γράψε, владѣй, κυρίευε, завладѣй, κυρίευσε, κ. τ. λ.

2) Τὰ ἔήματα, ἅτινα εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐγκλισίῃ ἔχον τὸν ἴδιον ἐδικόντων ἀπλῶν παρακείμενον ἐντελῆ, ἀπλῶν ἔχον καὶ τὸν προσακτικὸν ἐντελῆ μέλλοντα καὶ λήγει εἰς и ἢ в. παρ. χάρ. ἐντελ. παρακ. бросилъ, ἔρψα, ἐντελ. μέλ. брось, εἴψε, спунилъ, ἐπάτησα ἢ ἀνέβηκα, спуни, πάτησε, καὶ κατ' ἐξῆς.

Наклоненіе неокончательное, Ἀπαρέμφατος.

Неопредѣл. Ἀδιόριστος χρό- νος.	двигашь, νὰ κινῶ, νῆς, νῆ, νῆμεν.
Однократн. Παρακ. ἀτελ.	двинушь, νὰ ἔχω κινήσει, κ. τ. λ.
Совершен. Παρακ. ἐντελ.	сдвинушь, νὰ ἐκίνησα, κ. т. λ.
Многократн. Ὑπερσυν- τελ.	двигивашь, νὰ εἶχα κινή- σῃ, κ. τ. λ.

Ὁ ἀδιόριστος χρόνος γίνεται ἀπὸ τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῶ λβ εἰς шь, ὡς, двига-лб, двига-шь, алка-лб, шь, кая-лса, шь, пла-лб, шь, бри-лб, шь, καὶ κατ' ἐξῆς.

Ὁ ἀπαρέμφατος ἀτελῆς παρακείμενος παράγεται ἀπὸ τὸν ἀτελῆ παρακ. τῆς ὀρισ. ἐγκλίσεως με τροπὴν τῶ λб εἰς шь, ὡς, двину-лб, двину-шь, дерзну-лб, шь, пряхну-лб, шь, καὶ т. λ.

Ὁ ἐντελῆς παρακ. γίνεται ἀπὸ τὸν ἐντελῆ παρακ. τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσ. με τροπὴν τῶ λб εἰς шь, οἶον: сдвину-лб, сдвину-шь, плѣни-лб, шь, дарова-лб, шь, поколеба лб, шь, καὶ т. ἐξῆς.

Ὁ ἀπαρεμφατ. ὑπερσυντελ. παράγεται ἀπὸ τὸν
ὑπερσ. τῆς ὀρις. ἐγκλίς. μεταβολῇ τῶ λβ εἰς πь, ὡς,
двигива-лб, двигива-пь, качива-лб, пь, рисо́ва-лб, пь,
писыва-лб, пь, καὶ κατ' ἐξῆς.

Σημειώσεις.

1. Ὅλα τὰ ῥήματα λήγοντα εἰς λυ, πυ, καὶ εἰς
τὸν παρατατικὸν εἰς лб, ἀπαρεμφατικῶς τὸ лб τρέ-
πεται εἰς спь ἢ спи, ὡς, бреду, σύρνομαι ἢ πολλὰ
ἀγάλι πηγαίνω, ὁ παραт. бре-лб, ἀπαρέμφ. оре-спь.
блюду, блю-лб, спь ἢ спи, веду, ве-лб, спь ἢ спи,
несу, спь ἢ спи, καὶ τὰ ἐξῆς. Πλὴν τῶν ἀκολού-
θων: жду, ἀπαρέμφατος ждашь, їду, їхашь, спра-
жду, спрадашь, иду, ипи.

2. Τὰ ῥήματα ἔχοντα τὴν κατάληξιν τῶ παρα-
τατικῶ εἰς бб, ἀπαρεμφατικῶς τὸ μεταβάλλουσιν εἰς
спь ἢ спи, скре-бб, ἔξεον, скре-спь ἢ спи, гре-бб,
спь ἢ спи, καὶ κατ' ἐξῆς.

3. Τὰ εἰς τὸν παρατατικὸν зб καὶ сб ἔχοντα, εἰς
τὴν ἀπαρέμφ. τὸ б τρέπεται εἰς пь ἢ пи, ὡς, грыз-б, пь,
вяз-б, пь καὶ пи, нес-л, пь καὶ пи, тряс-л, пь ἢ пи, κ.τ.λ.

4. Τὰ εἰς гб καὶ кб ἔχοντα τὸν παρατατικὸν, εἰς
τὴν ἀπαρ. τρέπονται εἰς чь. ὡς, бере-гб, ἐφύλαττον,
бере-чь, же-гб, чь, вле-кб, чь, сѣ-кб, чь, κ. τ. λ.

5. Τὰ δὲ εἰς рб λήγοντα ἐν τῷ παραтат. ἀπα-
реμφ. τὸ рб τρέπεται εἰς реть, οἶον: пер-л, ἔτριβον,
ἐσφύγγιζον, пер-еть, мер-б, ἐθνησκον, реть, κ. τὰ ἐξῆς.

Причастіе, Μετοχή.

Настоящ. Ἐνεσῶς, двигающій, ая,ее,	ὁ κι-
Прошедш. неопред. Πααράт. двигавшій, ая,ее,	νῶν,
	ἢ κινῶσα, τὸ κινῶν.
Прошедш. однокр. Παρακ. ἀτελ. двинувшій,	οἷς, ἡτις,
ая, еε,	ὁ περ ἐκί-
	νησε.
Прошед. соверш. Παρακ. ἐντελ. содвинувшій,	ὁ κινή-
ая,ее,	σας, ἢ
	κινήσασα, τὸ κινήσαν.

Давнопрош. Ὑπερσυνт. двигивавшіѣ, } ὅσις ἤτις, ὅπερ
 ая, еε } εἶχε κινήσει.

Σημειώσεις.

Ὁ ἐνεσῶς τῆς μετοχῆς παράγεται ἀπὸ τὸ πληθυν-
 τικὸν τρίτον πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῇ
 πῆ εἰς шїи, ὡς, двигаю-пῆ, шїи, бесѣдую-пῆ, шїи
 пишу-пῆ, шїи, дремлю пῆ, шїи, καὶ τ. λ.

Ὁ παρατατικὸς γίνεται ἀπὸ τὸν παρατατ. τῇ
 ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπομένῃ τῇ λῆ εἰς вшїи, ἢ τὸ
 εἰς шїи, λόγ. χάρ. чипа-λῆ, вшїи, двига-λῆ, вшїи
 влек-ῆ, шїи, нес-ῆ, шїи, κ. τ. ἐξῆς.

Ὁ ἀτελής παρακείμενος γίνεται ἀπὸ τὸν ἀτελῆ
 παρακείμ. τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπομένῃ τῇ λῆ
 εἰς вшїи, ὡς, двину-λῆ, вшїи, сверкну-λῆ, вшїи, луны-
 лῆ, вшїи, κ. τ. λ.

Ὁ ἐντελής παρακείμενος παράγεται ἀπὸ τὸν πα-
 ρατατικὸν τῆς μετοχῆς, ὅταν εἰς αὐτὸ προθέτεται
 πρόθεσις, ἥτις εἶναι καὶ εἰς τὸν ἐντελ. παρακ. καὶ
 μέλ. τῆς ὀρις. ἐγκλίσεως, ὡς, λгу, ψευματῶ, ἐντελ.
 παρακ. солгалῆ, ἐψευμάτησα, солгу, θέλει ψευμα-
 τήσω. Μετοχ. παρατατ. лгавшїи, ὁ ψευματῶν, ἐντελ.
 παρακ. солгавшїи, ὅσις ἐψευμάτησε. Ὀμοίως καὶ ко-
 лебавшїи, поколебавшїи, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὁ Ὑπερσυντελ. γίνεται ἀπὸ τὸν ὑπερσυντελικὸν
 τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπομένῃ τῇ λῆ εἰς вшїи, ὡς, дви-
 гива-λῆ, вшїи, писыва-λῆ, вшїи, καὶ καθ' ἐξῆς.

Дѣ причастїе, Ἀπαρεμφατικὴ μετοχή.

Наспоящ. Ἐνεσῶς, двигаѣя ἢ двигающеи,	{	κινῶντας.
Прош. неопр. Παρατατ. двигав-ши, ъ,		
Прош. однокр. Παρακ. ἀτελ. двинув-ши, ъ,	{	ὅταν ἐκ- κίνησε.
Прош. совер. Παρακ. ἐντελ. содвигав-ши, ъ,		
Давнопрош. Ὑπερσυντελ. двигивав-ши, ъ,	{	ὅταν εἶχε κινήσει.

Σημ. 1. Ὁ ἐνεσῶς τῆς ἀπαρεμφατικῆς μετοχῆς παράγεται
 ἀπὸ τὸν ἐνεσῶτα τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως κατ' αὐ-
 τὸν τὸν τρόπον:

α) Τὰ εἰς .ю λήγοντα ἑήματα καὶ πρὸ αὐτῶ ἔχον-
τα Φωνῆεν, εἰς τὸν ἐνεσῶτα τῆς ἀπαρεμφατικῆς με-
τοχῆς τὸ ю τρέπεται εἰς я, ἢ μετὰ τὸ ю προσθίτε-
ται τὸ μόριον чи, ὡς, умѣ-ю, καταλαμβάνω, ἰξεύρω,
умѣ-я, умѣю-чи, ἰξεύρωντας, зна-ю, я, знаю-чи, καὶ
τα λοιπὰ.

β) Τὰ εἰς жу, чу, шу, шу λήγοντα ἑήματα, τὸ ψη-
φίον у τρέπεται εἰς а ἢ μετὰ τὸ у θέτεται ἡ προσθήκη
чи, οἷον: пишу, γράφω, пишу ἢ пишу чи, γράφοντας,
мажу, μαζα ἢ мажу чи; скачу, скача ἢ скачу чи; пишу,
пишу ἢ пишу чи, καὶ καθ' ἑξῆς.

γ) Τὰ εἰς гу, ку λήγοντα, τὸ μὲν гу τρέπεται εἰς
ка, τὸ δὲ ку εἰς ча, бѣгу, Φεύγω, τρέχω, бѣжа καὶ
бѣгу чи, τρέχοντας, καὶ τὰ ἐξῆς.

1) Ἐπὶ ταύτοις δὲ παρατηρεῖσθω, ὅτι ἡ ἀπαρεμ-
φατικὴ μετοχή τῶν καθ' ἑαυτῶν Ῥωσικῶν ἑημάτων
εἶναι πλέον εὐχρηστος νὰ λήγῃ εἰς ю чи. Ὅταν ὁμοῦ
τῶν Σλαβονικῶν ἑημάτων μεταφερομένων εἰς τὴν
Ῥωσικὴν διάλεκτον εἶναι μᾶλλον εὐχρηστος νὰ λήγῃ
εἰς я ἢ а, λόγ. χάρ. καλλίτερα νὰ εἰπῇ τις поклаю-
чи, κτυπῶντας, συμπίζωντας, παρὰ, поклая, πλην
тѣ, держу, κρατῶ, καὶ держу тоλѡ, διότι μεταχαι-
ρίζεται καλλίτερα держа, κρατῶντας, παρὰ держу-
ча, держа, тоλѡντας, παρὰ держаючи.

2) Ὁ παρκατατικός, ἀτελής παρακείμενος, ἐντε-
λὴς παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικός τῆς ἀπαρεμ-
φατικῆς μετοχῆς παράγονται ἀπὸ τῆς ἰδίης χρόνους
τῆς μετοχῆς, τρεπομένης τῆς ληγέσης іа εἰς и, ἢ
κατὰ συγκοπὴν τῆς иіа εἰς б, λόγ. χάρ. двиѣв-шіи,
κινῶν, ἀπαρεμφ. μετοχή (виѣв-ши ἢ б, κινῶντας, да-
ровав-шіи, ὁ χαρίζων, даровав-ши ἢ б, χαρίζοντας,
καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημ. Ὅτι τὰ ἀντίστροφά, κοινὰ καὶ ἀμοιβαῖα ἑήματα συγ-
κοπήν δὲν δέχονται διότι δὲν δύναται τις νὰ λέγῃ, спа-
рав-аи ἀντὶ тѣ, спаравшись, ἐπιμελέμενος, π. τ. λ.

Κ Α Τ Α Γ Ρ Α Φ Ἡ

Τῶν ἀπλῶν Ῥωσικῶν ἐνημέτων τῆς πρώτης συζυγίας, ἅτινα λαμβάνοντα εἰς τὸν παρατατικὸν πρόσθετον, ἀποπληθεῖται τοιαύτῳ τρόπῳ τὴν ἑξαιψίτην εἰς τὸν ἑντελῆ παρακείμενον: λαμβάνοντα δὲ αὐτὴν εἰς τὸν ἐνεσῶτα, μεταβάλλουσιν αὐτὸν εἰς ἑντελῆ μέλλοντα, ὡς ἀκολούθως:

Ἑνεσῶς.	Παρατατικός.	Ἑντελ. παρ.	Ἑντελ. Μέλ.	Ἀπαρέμφ. ἑντελ.
αλκαю, ὑποφέρω πῖνα,	αλκαλб,	взалкала,	взалкаю,	взалкалашъ.
αλβю, κοκκινίζω,	αλблб,	псалблб,	псалбю,	псалблбшъ.
багровѣю, γίνομαι μελανός,	багровѣлб,	побагровѣлб,	побагровѣю,	побагровѣлбшъ.
βαδύς κοκκινός,				
βαλύю, πρᾶττω ἄχρημα,	баловалб,	избаловалб,	избалую,	избаловалбшъ.
бесѣлую, συνομιλῶ,	бесѣдовалб,	побесѣдовалб,	побесѣлую,	побесѣдовалбшъ.
блєкнү, μαραίνω,	блєкб,	поблєкб,	поблєкнү,	поблєкнүшъ.
блѣднѣю, γίνομαι ὀχρός,	блѣднѣлб,	поблѣднѣлб,	поблѣднѣю,	поблѣднѣлбшъ.
богатѣю, πλεταίνω,	богатѣлб,	разбогатѣлб,	разбогатѣю,	разбогатѣлбшъ.
болпая, ἀνακατάνω, ἢ Φλευρῶ	болпалб,	сболпалб,	сболптаю,	сболпташъ.
брюзгну, ζαράνομαι,	брюзгб,	обрюзгб,	обрюзгну,	обрюзгнушъ.
брюхашю, ἐγγαστρονομαι,	брюхашѣла,	обрюхашѣла,	обрюхашѣю,	обрюхашѣлбшъ.
бунтую, ἐγείρω, ἀποστατῶ,	бунтшвалб,	избунтшвалб,	избунтшю,	избунтшвалбшъ.
бухну, Φασκάνομαι,	бухнулб,	разбухулб,	разбухнү,	разбухнүшъ.

Ερρεῖς.	Παρατατικ.	Ερτελ. Παρακ.	Ερτελ. μελ.	Ἀπκρεμφ. έντελ.
бушу, ἀργαῖ, θυμῶνα,	бушевалъ,	взбушевалъ,	взбушую,	взбушевашъ.
бѣдѣю, πτωχεύω,	бѣдѣалъ,	обѣдѣалъ,	обѣдѣнѣю,	обѣдѣнѣшъ.
бѣлѣю, λευκαίνω,	бѣлѣалъ,	побѣлѣалъ,	побѣлѣю,	побѣлѣшъ.
владѣю, κυριεύω, ἐξουσιάζω.	владѣалъ,	овладѣалъ,	овладѣю,	овладѣшъ.
волную, κυματίζω,	волновалъ,	взволновалъ,	взволную,	взволновашъ.
воняю, βρωμῶ,	вонялъ,	провонялъ,	провоняю,	провоняшъ.
ворую, κλέπτω,	воровалъ,	своровалъ,	сворую,	своровашъ.
вру, ψευματῶ,	вралъ,	совралъ,	совру,	соврашъ.
вѣдаю, γινώσκω,	вѣдалъ,	увѣдалъ,	увѣдаю,	увѣдашъ.
вѣнчаю, σεφανώνω,	вѣнчалъ,	обвѣнчалъ,	обвѣнчаю,	обвѣнчапъ.
вешаю, ὑψάζω,	вѣпшалъ,	обвѣпшалъ,	обвѣпшаю,	обвѣпшапъ.
вяну, μαρμαρνομαι,	вянулъ,	увянулъ,	увяну,	увянушъ.
глохну, κοφῶμαι,	глохнулъ,	оглохъ,	оглохну,	оглохнушъ.
глушю, ἀνοηταίνω,	глушѣалъ,	оглушѣалъ,	оглушѣю,	оглушѣшъ.
гнушаюся, μισῶ, καταφρονῶ,	гнушался,	погнушался,	погнушаюся,	погнушапъся.
годою, χρονίζω,	годовалъ,	прогодовалъ,	прогодою,	прогодовапъ.
голубѣю, γινωμαι γαλήνης,	голубѣалъ,	поголубѣалъ,	поголубѣю,	поголубѣшъ.
гунявѣю, Φαλακρώ,	гунявѣалъ,	огунявѣалъ,	огунявѣю,	огунявѣшъ.
деревенѣю, γινωμαι ὡς τὸ ξύλον,	деревенѣалъ,	одеревенѣалъ,	одеревенѣю,	одеревенѣшъ.

Ενεσως.	Παράτατι.	Εντελ. Παράκ.	Εντελ. μέλλων.	Απαρέμφ. έντελ.
дешевѣю, εύθηνῶ, дичаю, άγριύμαι.	дешевѣль, дичаль,	подешевѣль, одичаль,	подешевѣю, одичаю,	подешевѣшь. одичашь.
дремлю, νυσάζω, дрогну, άναταράχισα, τρέμα από κλον,	дремаль, дрогнуль,	вздремаль, продрогнуль,	вздремалю, продрогну,	вздремашь. продрогнешь.
дрябну, μαραινομαι, Φθείρομαι,	дрябнуль,	одрябъ кѣ од- рябнуль,	одрябну,	одрябнешь.
дряхну, άδυνατώ,	дряхнуль,	одряхъ кѣ одрях- нуль,	одряхну,	одряхнешь.
жалую, Φιλοδοξώ, τιμῶ, χαρίζω,	жаловаль,	пожаловаль,	пожалую,	пожаловашь.
жалѣю, λυπῶμαι,	жалѣль,	пожалѣль,	пожалѣю,	пожалѣшь.
желаю, επιθυμῶ,	желаль,	пожелаль,	пожелаю,	пожелашь.
желѣтью, γίνομαι κύτρωος,	желѣль,	пожелѣль,	пожелѣтью,	пожелѣшь.
жертвую, θυσιάζω,	жертвоваль,	пожертвоваль,	пожертвую,	пожертвовашь.
жидѣю, άραιώνω, χυλῶμαι,	жидѣль,	ожидѣль,	ожидѣю,	ожидѣшь.
жирѣю, γίνομαι παχὺς,	жирѣль,	пожирѣль,	пожирѣю,	пожирѣшь.
здоровуюсь, χαίρετῶμαι, α- παζομαι,	заоровался,	поздоровался,	поздоровуюсь,	поздоровашь.
зеленѣю, πρασινίζω,	зенинѣль,	позеленѣль,	позеленѣю,	позеленѣшь.

Ενεσθς.	Παράτατι.	Εντελ. Παρσικ.	Εντελ. μελ.	Απικρέμ. έντελ.
зимую, ξεχειμωνιάζω,	зимовалъ,	пере η̇ прозимо- валъ,	пере η̇ прози- мую,	пере η̇ прозимо- вашъ.
зову, κραζω,	звалъ,	позвалъ,	позову,	позвашъ.
зѡну, κρινω,	зѡнулъ η̇ зѡбъ,	озѡнулъ η̇ озѡбъ,	озѡну,	озѡбнушъ.
илу, πηραινω.	шелъ,	пошелъ,	пойду,	пойпи.
именую, ονομαζω,	именовалъ,	наименовалъ,	наименую,	наименовашъ,
имѣю, έχω,	имѣлъ,	возѣимѣлъ,	возимѣю,	возимѣшъ.
каменѣю, γινωμι ως πέτρα,	каменѣлъ,	окаменѣлъ,	окаменѣю,	окаменѣшъ.
αυμαθιτης.	калаяся,	покаялся,	покаяся,	покаяшся.
каюся, μετανοω,	киснулъ,	окисъ η̇ окиснулъ,	окисну,	окиснушъ.
кисну, ξυνίζω,	корысповался,	покорысповался,	покорыспу- юсь,	покорысповашъ- ся.
корыспуюсь, ιδιοποιω και ξενω,	костенѣлъ,	окостенѣлъ,	окостенѣю,	окостенѣшъ.
костенѣю, γινωμι ως τὸ ξο- καλον, μεδιαζω,	кропалъ,	скропалъ,	скропаю,	скропашъ.
кропаю, χεδιάζω τὴ ἀκατονίζον,	крѣпину,	окрѣпинулъ,	окрѣпну,	окрѣпнушъ.
крѣпину, ἐνδυναμιωνω, σκληρυνω,	кушалъ,	покушалъ,	покушаю,	покушашъ.
кушаю, τρωγω,	оледенѣю, γινωμι ως ὁ πάρος,	оледенѣлъ,	оледенѣю,	оледенѣшъ.

Ἑνεώς.	Παρατάξι.	Ἑτελ. Παρακ.	Ἑτελ. μέλ.	Ἀνερρώφ. Ἑτελ.
лелѣю, τρυφερώω, лннню, ξεβάφω, ξεθωρῶ, лобызаю, ἀγκαλιάζω, Φιλῶ, мѣлю, σημειῶναι με τιμωλίαν γῆν, мерзѣю, ἀηδιάζω, мокну, μασκεύομαι ὑγραίνομαι, момолѣю, ἀνανεῖμαι, могу, δύναμαι, мужаю, Φθάνω εἰς ἡλικίαν αὐ- δρός, мѣшаю, μιγνύω, ἀνακατώνω, надѣюсь, ἐλπίζω, нѣмѣю, βεβαίνω, ору, ρεωρῶ, пахпаю, κάμνω βῆτυρον, пишѣю, τρέφω, пламенѣю, Φλογίζομαι, попѣю, ἰδρώνω.	лелѣял, лнннлб, лобызалб, момолб, мерзѣлб, чокнулб, момолѣлб, могб, мужалб, мѣшалб, надѣялся, нѣмѣлб, оралб, пахпалб, липалб, пламенѣлб, попѣлб.	возлелѣялб, по и слнннлб, облобызалб, смололб, омерзѣлб, размокб, помолодѣлб, возмогб, возмужалб, помѣшалб, понадѣялся, онѣмѣлб, взоралб, спакпалб, напипалб, возпламенѣлб, воспопѣлб.	возлелѣю, по и слнннню, облобызаю, смѣлю. омерзѣю, размокну, помолодѣю, возмогу, возмужаю, помѣшаю, понадѣюсь, онѣмѣю, взору, спакпатаю, напипаю, возпламенѣю, воспопѣю.	возлелѣящѣ, по и слннннпѣ, облобызапѣ, смолопѣ, омерзѣпѣ, размокнупѣ, помолодѣпѣ, возмочѣ, возмужапѣ, помѣшапѣ, понадѣяпѣся, онѣмѣпѣ, взорапѣ, спакпатапѣ, напипапѣ, возпламенѣпѣ, воспопѣпѣ.

Ἑρως.	Παρατατικ.	Ἑρтел. παρσак.	Ἑртел. мел.	Ἀπαρέμφ. ἐνтел.
пою, ψάλλω, τραγουῶ, препяшпвую, ἐμποδίζω,	пѣлъ, препяшпство- валъ, пугалъ, пустѣлъ, пухнулъ,	сѣлъ, возирепяшпство- валъ, испугалъ, за ἡ опустѣлъ, вс ἡ опухъ καὶ опухнулъ,	спую, возирепяшп- спую, испугаю, за ἡ опустѣю, вс ἡ опухну.	снѣшь. возирепяшпство- валъ. испугашъ. за ἡ опустѣшь. вс ἡ опухнуть.
пылаю, φλογίζομαι, καίω, рабуюсь, χαρίζομαι, радѣю, φροντίζω ἡ ἐπιμελῶμαι, ржавѣю, σκωδίζω, робѣю, δαλιάζω, роню, κρημνίζω, ручаюсь, ἐγγυῶμαι, сватаю, μεσττεύω, προζενῶ, синѣю, γίνομαι μελανός, γαλά- ζιος,	пылалъ, радовался, радѣлъ, ржавѣлъ, робѣлъ, ронилъ, ручался, сваталъ, синѣлъ, сиротѣлъ, скудѣлъ,	вознылаалъ, обрадовался, порадѣлъ, заржавѣлъ, о ἡ сробѣлъ, уронилъ, поручился, вы ἡ сосваталъ, посинѣлъ, осиротѣлъ, оскудѣлъ,	вознылаю, обрадуюсь, порадѣю, заржавѣю, о ἡ сробѣю, уроню, поручусь, вы ἡ сосватаю, посинѣю, осиротѣю, оскудѣю,	возпылашъ. обрадовашъ. порадѣшъ. заржавѣшъ. о ἡ сробѣшъ. уронилъ. поручалъ. вы ἡ сосваталъ. посинѣшъ. осиротѣшъ. оскудѣшъ.

Ἑνεώς.	Παρατατικ.	Ἑντελ. Παρακ.	Ἑντελ. μέλ.	Ἀπαρεμφ. ἐντελ.
слабѣю, αδυνατῶ, слабѣну, τυφλῶμαι,	слабѣю, слабѣнуль,	ослабѣль, ослабѣ и́ ослабп- нулъ,	ослабѣю, ослабѣну,	ослабѣть. ослабѣнушь.
смѣю, τολμῶ,	смѣль, смѣялся, спѣль,	посмѣль, посмѣялся, поспѣль, поспарался,	посмѣю, посмѣюсь, поспѣю, поспараясь,	посмѣть. посмѣяшся. поспѣть. поспараясь.
спарѣю, γηράζω, спрадаю, παρχω, сырѣю, υἱραίνω, сѣдлаю, σελλῶνω, сѣлѣю, γηράζω. γίνομαι ἄσπερος, сякну, ξηραίνομαι,	спарѣль, спрадалъ, сырѣль, сѣдлалъ, сѣдѣль, сякнуль, пазалъ, швердѣль, пелюсь, γεννῶ, κυρίως διὰ τὰς ἀγέλαδας,	успарѣль, поспрадалъ, осырѣль, осѣдлалъ, посѣдѣль, изсякъ хѣ изсяк- нулъ, попазалъ, опшвердѣль, ощемлилась,	успарѣю, поспрадаю, осырѣю, осѣдлаю, посѣдѣю, изсякну, попазаю, опшверѣю, ощемлюсь,	устарѣть. пострадашь. осырѣть. осѣдлаешь. посѣдѣшь. изсякнешь. попозаешь. опшвердѣешь. ощемлишься.

Ερεσας.	Παρατατικ.	Εντελ. παρσх.	Εντελ. μελ.	Απαρεσφ. εντελ.
шeмнѣю, σποταζομαι,	шeмнѣль,	пошeмнѣль,	пошeмнѣю,	пошeмѣшь.
шoлoспѣю, χορδoσαινε,	шoлoспѣль,	пошoлoспѣль,	пошoлoспѣю,	пошoлoспѣшь.
шoщaю, αδυνατῶ ἢ γινωμαι	шoщaль,	ощoщaль,	ощoщaю,	ощoщaшь.
Λυγρῶς.				
шyцѣю, αμβλύνω,	шyцѣль,	притyцѣль,	притyцѣю,	притyцѣшь.
шyскнy, αμυλυνω,	шyскнyль,	пoшyскѣль,	пoшyскнy,	пoшyскнyшь.
шyхнy, σβύνω, ἢ σήπoμαι,	шyхнyль,	пoшyхѣль,	пoшyхнy,	пoшyхнyшь.
шyчнѣю, παχαίνω,	шyчнѣль,	пoшyчнѣль,	пoшyчнѣю,	пoшyчнѣшь.
yжинaю, δειπνῶ,	yжинaлѣ,	пoужинaль,	пoужинaю,	пoужинaшь.
yмничaю, ψιλοσοφῶ, λεπτο- λογῶ,	yмничaль,	пoумничaль,	пoумничaю,	пoумничaшь.
xoдaпaйcпyю, μεσιτεύω τί,	xoдaпaйcпo- валъ,	изxoдaпaйcпo- валъ,	изxoдaпaй- cпyю,	изxoдaпaйcпo- валъ.
xoчy, θέλω,	xoшѣль,	пoxoшѣль,	пoxoчy,	пoxoшѣшь.
xpипнy, βραχνιάζω,	xpипнyль,	oxpипѣль,	oxpипнy,	oxpипнyшь.
цѣлѣю, ποῶ ἀκέραιον,	цѣлѣль,	yцѣлѣль,	yцѣлѣю,	yцѣлѣшь.
чaхнy, ἐπράνωμαι, ἢ φθείρομαι,	чaхнyль,	изчaхѣль,	изчaхнy,	изчaхнyшь.
чepнѣю, μαυρίζω.	чepнѣль,	пoчepнѣль,	пoчepнѣю,	пoчepнѣшь.
чpeвaшѣю, ἐκκατερνωμαι,	чpeвaшѣла,	очpeвaшѣла,	очpeвaшѣю,	очpeвaшѣшь.

Ἑνεώς.	Παρατατικ.	Ἑντελ. παρτακ.	Ἑντελ. μέλ.	Ἀπαρέμφ. ἑντελ.
чувствую, αἰσθάνομαι,	чувствовааь,	воз- почув- снвоааь,	воз- ъ почув- спвую,	воз- ъ почувство- вааь.
ѣду, φηγαίνω,	ѣхааь,	поѣхааь,	поѣхау,	поѣхааь.
ѣмь, τρώω,	ѣаь,	поѣаь,	поѣмаь,	поѣмааь.
яснѣю, σαφηνίζω, ἐξηγῶ, ἢ καὶ λαμπρύνω,	яснѣаь,	пояснѣаь,	пояснѣю,	пояснѣааь.

Спряженіе глаголовъ спряташальныхъ перваго спряженія.

Σχηματισμός τῶν παθητικῶν ἐρηάτων τῆς πρώτης συζυγίας.

Наклоненіе избывипшальное, Ἑγκλισις ὀριστικῆ.
Наспоащее, Ἑνεώς.

Единств. Ἑνικός.	Множеств. Πληθυνт.
я есмь двигаемь, а, о, κινῶμαι, ααλεύομαι.	мы есмы { κινῶμεθα.
ты еси двигаемь, а, о, κινᾷς, ααλεύεαι.	вы есπε { κινᾶσθε.
онь { двигаемь,	они { супь { κινῶνται.
она { двигаема,	онѣ {
оно { двигаемо,	

Ὁ ἐνεσῶς τῶν παθητικῶν ῥημάτων τῆς πρώτης συζυγίας γίνεται ἀπὸ τὸ πρῶτον πρόσωπον πληθυντικὸν τῷ ἐνεσῶτος τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων. τῆς αὐτῆς συζυγίας μὲ προσθήκην τῷ ὑπαρκτικῷ ῥήματος есмь ἢ бываю, λόγ. χάρ. Τὸ πληθ. πρῶτον προσώπ. τῷ ἐνεσῶτος, перзаемь, χίζομεν, παιδεύομεν, колеблемь, κλονῶμεν, καὶ τὰ λοιπά. Ὁ ἐνεσ. παθητ. есмь перзаемь, χίζομαι, есмь колеблемь, κλονῶμαι, κ. τ. λ.

Σημειώσεις.

1. Τὰ ἀκόλѳθια ἐνεργητικὰ ῥήματα: зову, φωνάζω τινὰ, берегу, φυλάττω, спрегу, спигу, блюду, веду, κλάду, краду; беру, вазу, влеку, сѣку, пасу, несу, прясу, плещу, чпу εἰς τὸν ἐνεσῶτα τῆς παθητικῆς διαθέσεως τὸ у μεταβάλλουσιν εἰς омь, οἷον: зов-у, есмь зовомь, φωνάζομαι ὑπότινος, влек-у, есмь влекомь; берег-у, есмь брегомь, φυλάττομαι, чп-у, есмь чпомь, καὶ τὰ ἑξῆς.

2. Τὰ καθ' αὐτὰ Ῥωσικὰ ῥήματα, ὅποια καὶ ἀν εἶναι, ὡς, гребу, συμμαζώνω, екребу, ξύω, беру, χίζω, καὶ τὰ ἑξῆς ταῦτομοίως καὶ μερικὰ τῶν μονοσυλλάδων ῥημάτων, ὡς, беру, τρώγω, κατατρώγω, пры, σφίγγω, θλίβω, пры, τρίβω, σφγγίζω, вры, ψεύδομαι, гну, κάμπτω, λυγίζω, καὶ τὰ λοιπά δὲν ἔχον ἐνεσῶτα παθητικῆς διαθέσεως.

3. Κοινῶς δὲ ἔσω πρὸς παρατήρησιν, ὅτι νῦν ἔτος ὁ χρόνος ἔκ ἔσι πλέον ἐν χρήσει. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου μεταχαρίζεται τὸ τρίτον πρόσωπον τῷ ἐνεσῶτος ἢ τῶν ἀντιστρόφων ἢ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων; λόγ. χάρ. ἀντὶ: первая вина ему теперь есмь прощаема, τὸ πρῶτον σφάλμα εἰς αὐτὸν τώρα συγχωρεῖται, κάλλιον μεταχαρίζεται прощается, συγχωρεῖται. ἀντὶ: есмь именуемь, ὀνομάζομαι, пользуемь, ὠφελῶμαι, колеблемь, κλονῶμαι, καὶ καθ' ἑξῆς. Κάλλιον ὀμιλῶσω, ἢ я именуюсь, пользуюсь, колеблюсь, ἢ меня именують, μὲ ὀνομάζην, меня пользуют, μὲ ὠφελῶν, меня колеблють, μὲ κλονῶν, καὶ καθ' ἑξῆς.

Прошедш. несоверш. неопр. Παρατατικός.

Единств. Ἐνικός.				Множеств. Πληθυνт.															
я	{	бы-лѣ	{	двига-нѣ,	{	ἐκινῶ-	мы	{	были двигана,	{	ἐκινῶμεσθον.								
												μην.	вы	{	ἐκινᾶσθον.				
																ἐκινῶ-	они	{	ἐκινῶντο.
онѣ былѣ двиганѣ,				она была двигана,				оно было двигано,											
				{				ἐκινεῖτο.											

Οὗτος ὁ χρόνος παράγεται ἀπὸ τὸν παρατατικὸν τῆ ἐνεργητικῆς ῥήματος διὰ τῆς τροπῆς τῆς λβ εἰς нѣ, μὲ προσδήκην τῆς ῥήματος былѣ, παρ. χάρ. ὁ παρ.т. ἐνεργ. колебалѣ, ἐκλονῶσα, ὁ παρ.т. παθητ. былѣ колебанѣ, ἐκλονῶμον· кидα-лѣ, былѣ киданѣ; кова-лѣ, былѣ кованѣ; сѣя лѣ, былѣ сѣянѣ; жева-лѣ, былѣ жеванѣ; зва-лѣ, былѣ званѣ, κ. т. λ. Πλὴν τῆς грѣ-лѣ, ἐπεὶ παθητικῶς ἔχει былѣ грѣшѣ, ἐξέ-ξένομον, ду-лѣ, ἐφυσῶσα, былѣ душѣ, ἐφυσῶμην, пѣлѣ, былѣ пѣшѣ; жа-лѣ, былѣ жашѣ; гну-лѣ, былѣ гнушѣ; коло-лѣ, былѣ колошѣ; блю-лѣ, былѣ блюденѣ; кла-лѣ, былѣ кладенѣ; кра-лѣ, былѣ краденѣ.

Σημειώσεις.

1. Τα ῥήματα ἔχοντα τὸν παρ.т. ἐνεργητικὸν εἰς илѣ ἢ иль, τῷ παθητικῷ παρατατικῷ μεταβάλλουσι τὸ λѣ εἰς шѣ, οἷον: би-лѣ, ἐτυπτον, былѣ бишѣ, ἐτυπτόμην, ли-лѣ, ἔχουν, былѣ лишѣ, ἐχυνόμην, ши-лѣ, ἐρῶπτον, былѣ шимѣ, ἐрῶπτόμην, мы-лѣ, ἐπλυνον, былѣ мышѣ, ἐπλύνομον, κ. т. λ.

2. Το ῥήμα скреб-ѣ, ἔξεον, εἰς τὸν παθητικὸν παρ.т. χηματίζεται былѣ скреб-енѣ, ἐξέομον, греб-ѣ, ἐсуммᾶζονον, былѣ греб-енѣ, ἐсуммᾶζώνομον, вле-кѣ, былѣ вле-ченѣ; пе-кѣ, былѣ пе-ченѣ; сѣкѣ, былѣ сѣ-ченѣ; поч-илѣ, былѣ поч-енѣ; тол-окѣ, былѣ тол-ченѣ; пас-ѣ; былѣ пас-енѣ; несѣ, былѣ нес-енѣ; тряс-ѣ, былѣ тряс-енѣ; шер-ѣ, былѣ шер-шѣ.

Προшедш. несоверш. однок. Παρακείμε. ἀτελ.

Εἰς τὸν ἑνὸς.			Εἰς τὸν πλείονος.		
я	былъ	двинутъ	мы	были	ἐκινήθη.
ты	ла, ло,	та, то,	вы	были	ἐκινήθη.
онъ	былъ	двинутъ	они	были	ἐκινήθη.
она	была	— та,	онѣ	были	ἐκινήθη.
оно	было	— то,			σαν.

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆς ἀτελῆς παρακείμε. ἐνεργητικῆς ῥήματος τροπῇ τῆς λβ εἰς πιβ, καὶ προσδέσει τῆς ῥήματος былъ, οἷον: толкну-лъ, ἐκτύπησα, былъ толкну-тъ, ἐκτύπηθη. пихну-лъ, былъ пихну-тъ, κ. τ. λ.

Давнои прошедш. многократн. Ὑπερσυντελικ.

Εἰς τὸν ἑνὸς.			Εἰς τὸν πλείονος.		
я	былъ	двиги-	мы	были	ἐχάμεν κινή-
ты	ла, ло,	ван-ъ, а, о,	вы	были	ἐχετε κινήθη.
онъ	бы-лъ	двиги-	они	были	ἐχαν κινήθη.
она	бы-ла	ванъ, а,	онѣ	были	ἐχαν κινήθη.
оно	бы-ло	— но,			

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆς ὑπερσυντελικῆς τῆς ἐνεργητικῆς ῥήματος τροπῇ τῆς λβ εἰς нб, καὶ προσδέσει τῆς βοηθητικῆς ῥήματος былъ, παρ. χάρ, ὁ ἐνεργητ. ὑπερσυντελ. колебливалъ, εἶχα κλονήσαι, искивалъ, εἶχα ζητήσαι, γυρεύσαι, καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ παθητ. ὑπερσυνт. былъ колеблыванъ, εἶχα κλονηθῆ, былъ искиванъ, εἶχα γυρευθῆ, κ. τ. λ.

Σημ. "Οτι εἰς μερικὰς γραμματικὰς τόσον εἰς τὰ ἐνεργητικὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ παθητικὰ ῥήματα μεταχαρίζονται ἕτεροι δύο ὑπερσυντελικοὶ ὀνομαζόμενοι δεύτεροι καὶ τρίτοι, οἵτινες γίνονται ὡς ἀκολούθως:

Ὁ δεύτερος ὑπερσυντελ. τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων γίνεται ἀπὸ τῆς παρατατικῆς προσδέσει τῆς βοηθητικῆς ῥήματος бывало, οἷον: бывало двигалъ.

λα, λο, ἔχα κινημένον, κ. τ. λ. Ὁ δὲ τρίτος ὑπερ-
 συντελ. γίνεται ἀπὸ τῆ πρώτης ὑπερσυντ. προσθέ-
 σει τῆ αὐτῆ βοηθητικῆ ἡματος, ὡς, бывало дви-
 гивалѣ, λα, λο, ἔχα πρὸ πολλῆ κινημένον, νη, νον, κ. τ. λ.

Ὁ δεύτερος ὑπερσυντ. τῶν παθητ. ἡμάτων γί-
 νεται ἀπὸ τῆ παρατατ. τῶν αὐτῶν προσθέσει τῆ
 βοηθητικῆ ζήμ. бывалѣ, οἶον: бывалѣ, λα, λο, дви-
 ганѣ, на, νο, ἡμεν κινημένος, νη, νον, κ. τ. λ. Ὁ
 δὲ δεύτερος γίνεται ἀπὸ τὸν πρῶτον ὑπερσυντελ.
 προσθέσει τῆ бывалѣ, ὡς, бывалѣ, λα, λο, дви-
 ганѣ, на, νο, ἡμεν πρὸ πολλῆ κινημένος, νη, νον, κ. τ. λ.

Будущее неопредѣлен. Μέλλον ἀόριστος.

Единств. Ἑνικός.		Μножеств. Πληθ.	
я буду двиганѣ,	θέλει κι-	мы будемѣ,	θέλει κινέ-
на, νο,	νῆμαι.		μεθα.
ты будешь дви-	θέλεις	вы будете,	θέλει κι-
ганѣ, а, ο,	κινῆσαι.		νέσθε.
онѣ } будемѣ	θέλει κι-	они будутѣ	θέλει κι-
она } двиганѣ,			
оно } а, ο,		онѣ будутѣ	
	νῆται.		νῆνται.

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ παρατατικῆ τρο-
 πῇ τῆ ἡματος былѣ εἰς буду, οἶον: ὁ παραт. былѣ
 колебанѣ, ἐκλονέμον, κ. τ. λ. ὁ μέл. ἀόρις. буду ко-
 лебанѣ, θέλει κλονῆμαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Будущее однокрапн. Μέλλον ὠρισμένος.

Единств. Ἑνικός.		Μножеств. Πληθυνт.	
я буду, дви-	θέλω	мы будемѣ	θέλω-
ты бу-	κινηθῇ.		μεν
дешь, } нупѣ, } θέλεις	κινηθῇ.	вы будете	θέλε-
			τε
онѣ } двинушѣ,	θέλει	они } будутѣ	θέλουν
она } па, πο,	κινηθῇ.	онѣ }	
оно } будешѣ			

Γίνεται ἀπὸ τῆ ἀτελεῖς παρακειμένη τροπῇ τῆ βοηθητικῆς ἐήματος *былъ* εἰς *буду*, *παρ. χάρ.* ὁ ἀτελεῖς παρακειμένος *былъ* колебнушѣ, ἐκλονήθη, *былъ* качнушѣ, ἐκκνήθη. Ὁ ὀρισμένος μέλλων, *буду* колебнушѣ, θέλω κλονηθῇ, *буду* качнушѣ, θέλω κκνηθῇ, κ. τ. λ.

Повелительное наклонение, *Προσакт. ἐγκλίσις.*

Настоящее, Ἐνεσῶς.

Единств. Ἐνικός.		Μножеств. Πληθ.	
ты она оно	будь	они	будьте
	двигаем-ѣ, а, о,		двигаемы,
	κινѣ.		κινεῖθε.
	κινѣται.		κινεῖται.
пусть пусть пусть	пусть	пусть	пусть
	двигаем-ѣ, а, аς		двигаемы,
	ο, κινѣται.		κινεῖται.
	κινεῖται.		κινεῖται.

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ ἐνεσῶτος τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τῶν παθητ. ἐημ. προσθέσει τῆ ὑπαρκτικῆς *будь*, ὡς, ὁ ἐνεσῶς, колеблемѣ. *Προσакт. ἐνεσῶς*, *будь* колеблемѣ, κλονѣ, κ. τ. λ.

Будущее неопредѣл. Μέλλων ἀόριστος.

Единств. Ἐνικός.		Μножеств. Πληθυνт.	
я ты оно	буду	мы	будем
	двига-		двига-
	ганѣ, аς		κινη-
	νηθῶ.		θῶμεν.
она	буде-	вы	будете
	на, но,		двига-
	ας		κινη-
	νηθῆς.		θῆτε.
оно	буде-	они	будут
	нѣ, а,		κινη-
	ας		θῶν.
	νηθῇ.		κινη-

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ παρατατικῆς τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τῆς βοηθητ. *былъ* εἰς *буду*, οἶον: ὁ παρατατ. *былъ* колебанѣ. ὁ *Προσ. μέл. ἀор.* пускай буду колебанѣ, аς κλονηθῶ, καὶ τ. λ.

Будущее однократн. Μέλλον ὀρισμένος.

Единств. Ἐνικὸς.		Множеств. Πληθυντ.	
пусть η̑ пускай	я буду	αὖς κινη- θῶ.	пусть η̑ пускай
	ты бу-	αὖς κινη- θῇς.	
	дешь	καὶ	
	онъ	τὰ λοιπὰ.	
	она		
	оно		

Γίνεται ἀπὸ τῆς ἀτελῆς παρακαμένῃ τροπῇ τῆς
былъ εἰς буду, καὶ προσδέσει τῆς пусть, οἷον: παρα-
καίμ. ἀτελ. быль кольнуѣ, ἐκλονήθην. Проз. μελ.
ὀρισμ. пусть я буду кольнуѣ, αὖς κλονηθῶ, κ. т. λ.

Неокончательн. наклон. Ἀπαρέμφατος Ἐγκλισίς.

Настоящ. Ἐνεσῶς. бытъ двигаему, οἱ, νὰ κινῶμαι,
σαι, ται, μεθα, καὶ т. λ.

Прош. неопр. Παρατ. бытъ двигану, οἱ, νὰ ἐκινῶ-
μεν, σον, νᾶτο, κ. т. λ.

Прош. однокр. Παρακ. бытъ двинушу, οἱ, νὰ ἐκί-
νῇθην, θης, θη, κ. т. λ.

Давнопрош. Ὑπερσ. бытъ двигивану, οἱ, νὰ εἶχα κι-
νῇθῃ, νὰ εἶχες κινῇθῃ, κ. т. λ.

Ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις γίνεται ἀπὸ τῆς ὀρι-
στικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῆς τελικῆς γραμματος ᾧ εἰς у
καὶ εἰς τὸ θηλυκὸν εἰς οἱ, προσδέσει τῆς ἡματος бытъ.

Причастіе, Μετοχή.

Настоящ. Ἐнес. двигаемый, ая, се, ὁ κινῶμενος, η̑,
он, ὅσις, ἥτις, ὅπερ κινῶται.

Прошедш. неопр. Παρατ. двиганный, ая, се, ὁ κινῶ-
μενος, η̑, он, ὅσις, ἥτις, ὅπερ ἐκινῶτο.

Прош. однок. Παρακ. двинутый, ая, се, ὁ κεκίνημένος,
η̑, он, ὅσις, ἥτις, ὅπερ ἐκινήθη.

Давнопрош. Ὑπερσυνт. двигиванный, ая, се, ὅσις, ἥτις,
ὅπερ εἶχε κινῇθῃ.

Ἡ μετοχή παθητικὴ γίνεται ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῇ β εἰς ый.

Дѣепричастіе, Ἀπαρεμφ. μετοχή

Настоящ. Ἐνεσῶς, будучи двигаемъ, а, о, ἐν ᾧ τινὰς κινεῖται.
 Прош. неопр. Парат. бывъ двиганъ, а, о, ἐν ᾧ τινὰς ἐκινεῖτο.
 Прош. однокр. Парак. бывъ двинутъ, а, о, ὧν τας
 Давнопрош. Ὑπερσ. бывъ двигиванъ, а, о, κινημέ-
 νος, νηι. νοу.

Σημειώσεις.

1. Ὁ ἐνεσῶς γίνεται ἀπὸ τῆς ἐνεσῶτος τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως προσθέσει τῇ, будучи, оион: будучи пишемъ, ἐν ᾧ τινὰς γράφεται, будучи влекоμъ, ἐν ᾧ τινὰς σύρεται, τραβάται, καὶ τ. λ.

2. Ὁ παρatat. παρακείμενος καὶ ὑπερσυνт. γίνεται ἀπὸ τῶν ιδίων χρόνων τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως προσθέσει τῇ βοηθητικῇ ῥήματος бывъ, ὡς, бывъ писанъ, толкнутъ, искиванъ, καὶ τ. λ.

Π ρ ι μ ῆ ρ ῆ.

Π α ρ ᾱ δ ε ι γ μ α.

Возвратнаго залого, Ἀντισρόφῳ Διαθέσεως.
 Изъявительнаго наклоненія, Ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως.
 Настоящее, Ἐνεσῶς.

Единств. Ἐνικὸς.

Μножеств. Πληθ.

«Двигаюс-ь ἦ я, κινῶ ἐμαυτὸν, κινῶ-μαι, σαλεύομαι. мы двигаемся. вы двигаетесь.

ты двигаешься, κινεῖσαι, σαλεύεσαι. они } двигаются.
 онъ } κινεῖται, σαλεύεται. онъ }
 она } двигается, κινεῖται, σαλεύεται. онъ }
 оно } тисμῶ.

Прошедш. неопредѣл. Παράτατικός.

Единств. Ἐνικός.

Множеств. Πληθ.

я двигал-ся, ась, ось,

мы

ты двигал-ся, ась, ось,

вы

онъ,

они

она } двигал-ся, ась, ось.

онѣ

оно

двигались-я.

Прошедш. однокр. Παρακείμε. ἀτελ.

Единств. Ἐνικός.

Множеств. Πληθυντ.

я двинул-ся, ась, ось,

мы

ты двинул-ся, ась, ось.

вы

онъ

они

она } двинул-ся, ась, ось.

онѣ

оно

двинулись.

Прошедш. соверш. Παρακείμε. ἐντελ.

Единств. Ἐνικός.

Множеств. Πληθ.

я сдвинул-ся, ась, ось.

мы

ты сдвинул-ся, ась, ось.

вы

онъ

они

она } сдвинул-ся, ась, ось.

онѣ

оно

сдвинулись.

Давнопрошед. многократ. Ὑπερσυντελικός.

Единств. Ἐνικός.

Множеств. Πληθυντ.

я двигивал-ся, ась, ось.

мы

ты двигивал-ся, ась, ось.

вы

онъ

они

она } двигивал-ся, ась, ось.

онѣ

оно

двигивались.

Будущее неопредѣл. Μέλλον ἀόριστος.

Единств. Ἐνικός.

Множеств. Πληθ.

я буду

мы будемъ

ты-будешь

вы будете

онъ

они

она

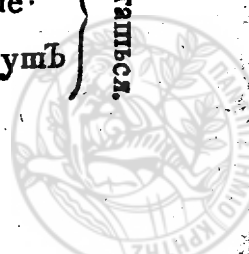
онѣ

оно

будешь.

будушъ

будушъ.

Будущее однократн. Μέλλον ὀρισμένος.

Единств. Εὐικός.

Множеств. Πληθ.

я двину-сь ἦ я.

мы двинемся.

ты двинешься.

вы двинетесь-ь ἦ я.

онѣ

они

она } двинется.

они } двинутся.

оно }

онѣ }

Будущее соверш. Μέλλον ἐντελής.

Единств. Εὐικός.

Множеств. Πληθ.

я сдвигаю-сь ἦ я.

мы сдвигаемся.

ты сдвигаешься.

вы сдвигаетесь.

онѣ

они

она } сдвигается.

они } сдвигаются.

оно }

онѣ }

Наклонение повелительное, Ἐγκλίσις προσαπ.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

Единств. Εὐικός.

Множеств. Πληθ.

двигайся ты, κινῶ,

двигайтесь, ся, κινεῖσθε.

пусть онѣ

пусть он-и, ѣ } αὖς κι-

она

} двигается,

двигаются,

} αὖς κι-

оно

} αὖς κινεῖται.

} κινῶνται.

Будущее однократн. Μέλλον ὀρισμένος.

Единств. Εὐικός.

Множеств. Πληθ.

ты двинься, κινήσῃ.

мы двинемся, αὖς κινήσῃμεν.

пусть ἦ пускай онѣ, } αὖς

вы двинетесь, κινήσῃτε.

она, оно двинется, } κι-

пусть ἦ пускай } αὖς κινή-

νησῃ.

он-и, ѣ, двинутся, } θῶσι.

Будущее совершен. Μέλλον ἐντελής.

Единств. Εὐικός.

Множеств. Πληθ.

ты сдвигайся, κινήσῃ.

мы сдвигаемся.

пусть онѣ, она, } αὖς κινή-

вы сдвигайтесь-ь, я.

о, сдвигается, } θῃ.

пусть ἦ } они } сдвигаются-

пускай } онѣ } ся.

Неокончательное, Ἀπαρέμφατος.

Прошедш. неопредѣл. Παράτατ. двига-ться.

Прошедш. однократн. Παράκ. ἀτελ. двинуться.

Προσέδш. соверш. Παρακ. ἐντελ. сдвинуться.
 Давноπροш. многокр. Ὑπερσυνт. двигиваѣшься.

Причастіе, Μετοχή.

Настоящ. Ἐνεσῶς, двигающ-ійся, аяся, еεся.
 Προσέδш. неопр. Παρατ. двигавш-ійся, аяся, еεся.
 Προσέδш. однокр. Παρακ. ἀτελ. двинувш-ійся, аяся, еεся.
 Προш. соверш. Παρακ. ἐντελ. сдвинувш-ійся, аяся, еεся.
 Давноπροσέδш. Ὑπερσυνт. двигивавш-ійся, аяся, еεся.

Дѣепричастіе, Ἀπαρεμφат. μετοχή.

Настоящ. Ἐνεσῶς, двигаясь καὶ двигаючися.
 Προш. неопред. Παρατατ. двигавшись.
 Προш. однокр. Παρακ. ἀτελ. двинувшись.
 Προш. соверш. Παρακ. ἐντελ. сдвинувшись.
 Давноπροш. Ὑπερσυνт.ελ. двигивавшись.

Σημειώσεις.

Κατὰ τὸ τοῦ παραδείγματος σχηματίζονται ὅλα τὰ ἀπλά καὶ σύνθετα ἀντίσροφα, ὁμοίως καὶ ὅλα τὰ ἀμοιβαῖα καὶ κοινὰ ῥήματα. Τὰ ἀνήκοντα ὅμως τῇ δευτέρᾳ συζυγίᾳ λαμβάνουσιν εἰς τὸ δεύτερον προσώπον τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ ἐνεσῶτος χρόνῳ τὴν κατάληξιν *νιшья* διότι ἐκεῖνα τὰ ἀντίσροφα καὶ ἀμοιβαῖα ῥήματα, ἅτινα παράγονται ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας, φυλάττει πάντοτε ἐκεῖνας τὰς καταλήξεις εἰς ὅλης τῆς χρόνης, τὰς ὁποίας ἔχον ἐκεῖνα, προσθέσει καὶ τῷ μορίῳ *съ* ἢ *сѣ* λόγ. *χαρ. верчу, σρέφω, вертишь, σρέφεις, вертитъ, σρέφει, καὶ κατ' ἐξῆς. Ἀντίс. верчусь ἢ σρέφομαι, вертись, σρέφесαι, вертись, σρέφѣται, καὶ τ. λ.*

ΚΕΦ Α' Λ. ΙΒ'.

О вѣпоромѣ спряженіи проспыѣ глаголовѣ.
 Περί τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν ἀπλῶν ῥημάτων.
 Действительнаго залога, Ἑνεργητικῆς Διαθέσεως.
 Изъявительное наклоненіе, Ἑγκλισις Ὀρισικῆ.
 Наспопашее, Ἑνεσῶς.

Единспв. Ἑνικὸς.	Μножеств. Πληθυντ.
я вер-чу, <i>σρέφω</i> .	мы вер-тимъ, <i>σρέφομεν</i> .
ты вер-тишь, <i>σρέφεις</i> .	вы вер-тите, <i>σρέφετε</i> .
онъ } вер-титъ, <i>σρέφει</i> .	они } вер-тятъ, <i>σρέφου</i> .
она }	онѣ }
оно }	

Κατὰ τὸ τοῦ παραδείγματος ἡλιατίζονται ὅλα τὰ ἀπλὰ καὶ σύνθετα με ὀνόματα ἢ ἐπὶ ῥήματα ἐνεργητ. ἀντίστροφᾶ, ἀμοιβαῖα καὶ κοινὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας, ὡς, σπυч-у, κτυπῶ, κάμνω κρότον, ишь, κτυпᾶς, ипѣ, κτυпᾷ, имѣ, κτυпῶμεν, ипѣ, ктупᾶτε, апѣ, пῶσι, бо-юсь, φοβῶμαι, бо-ишься, ипѣся, имѣся, ипѣсь, япѣся, καὶ τ. λ.

Σημειώσεις.

1. Τὰ εἰς жу ληγοντα ῥήματα εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τὸ у μεταβάλλουσιν εἰς ишь, ἢ τὸ жу трéπεται εἰς дишь ἢ зишь ὡς ἀκολούθως:

α) Τὸ у трéπεται εἰς ишь εἰς τὰ ἀκόλουθα ῥήματα: блаж-у, ишь, ἀντιλακτίζω, ἰχυρογνωμῶ, εἰς, бож-у, ишь, ὀρκίζομαι, εἰς, вижж-у, ишь, влажж-у, ишь, держж-у, ишь, должж-у, ишь, дребежжж-у, ишь, дрожж-у, ишь, дружж-у, ишь, служж-у, ишь, превожж-у, ишь, множж-у, ишь, ушжж-у, ишь, кружж-у, ишь, лежж-у, ишь, ложж-у, ишь, ложж-у, ишь, можжж-у, ишь, нишжжж-у, ишь, нѣжжж-у, ишь, шжжж-у, ишь, дорожжж-у, ишь.

β) Τὸ жу трéπεται εἰς дишь εἰς ἕκαστα τὰ ῥήματα, ἅτινα παράγονται ἐκ τῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς да ἢ аб, οἷον: чадѣ, ἢ ἀτμῖς, ὁ καπνός, чажу.

ἀτμίζω, καπνίζω, чадишь, ἀτμίζεις, городъ, πολιτεία, горо-жу, φράττω, διшь, τταις. видъ, θεωρία, ὄψις, ви-жу, θεωρῶ, βλέπω, διшь, ραῖς. судъ, τὸ κριτήριον, су-жу, κρίνω, διшь, νας, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς τῶν τὸν κανόνα ἀνάγονται καὶ μερικά πρωτότυπα ῥήματα, ὡς, бу-жу, ἐξυπνῶ, διшь, νας, цѣ-жу, διшь, ща-жу, διшь, си-жу, дѣ-жу, лу-жу, διшь, жи-жу, διшь, κ. τ. λ.

γ) Τὸ жу τρέπεται εἰς зишь εἰς τὰ ῥήματα, ἅτινα παραγόνται ἀπὸ ὀνόματα λήγοντα εἰς за ἢ зб, οἷον: близъ, πλησίον, бли-жу, πλησιάζω, зишь, ζεις. гроза, ἐνύπνιον, гре-жу, ἐνυπνιάζομαι, зишь, ζεταί, вѣ-зб, ἄμαξα, во-жу, φέρω διὰ τῆς ἀμάξης. зишь, ραῖς; грузъ, τὸ φορτίον, βάρος, гру-жу, φορτίζω. φορτώνω, зишь, εις, гроза, ἀπειλή, φοβερисμός, φορτᾶνα, гро-жу, φοβερίζω, зишь, ζεις, καὶ κατ' ἐξῆς.

2. Τὰ ῥήματα λήγοντα εἰς чу, καὶ παραγόμενα ἐκ τῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς шб, по ἢ па, εἰς τὸ δευτέρου προσώπου τρέπσι τὸ чу εἰς пишь, ὡς, бунѣ, ἐν μέγαλον κομμάτιον λίθος, бу-чу, ποιῶ θεμέλιον ἀπὸ τοις τετρεσ λίθους, пишь; золопо, τὸ μάλαγμα, золо-чу, χρυσώνω, μαλαγματίζω, пишь, εις; маг-нишь, ὁ μαγνήτης, магни-чу, μαγνητίζω, τρίζω σιδηρόντι με τὸν μαγνήτην, пишь, εις; черта, ἡ γραμμή, ὁ χαρακτήρ, чер-чу, χεδιάζω, χαρακτηρίζω, пишь, ζεις, κ. τ. λ. Ὁμοίως καὶ μερικά πρωτότυπα ῥήματα, ὡς, пор-чу, φθείρω, χαλνῶ, пишь, ραῖς, νας, ка-чу, пишь, ле-чу, пишь, щеко-чу, пишь,

3. Τὰ εἰς шу λήγοντα ῥήματα, παραγόμενα ἐκ τῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς с, τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τρέπσι τὸ шу εἰς сишь, παρ. χῆρ. вѣсѣ, τὸ ζυγίον, вѣ-шу, ζυγιάζω, сишь, ζεις, ворса, вор-шу, сишь, гласѣ, гла-шу, сишь, квасѣ, ква-шу, сишь, роса, ро-шу, сишь, κ. τ. λ. Ὡσαύτως καὶ μερικά πρωτότυπα, ὡς, гну-шу, сишь, но-шу, сишь, про-шу, сишь, мѣ-шу, сишь,

4. Τὰ εἰς шу λήγοντα ῥήματα πρωτότυπα, παραγόμενα ἐκ τῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς шб ἢ сш

τρέπονται εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον εἰς σπιшъ, ὡς, го-щу, σπιшъ, κ. τ. λ. τὸ δὲ бле-щу, ἔχει щешъ καὶ σπιшъ.

5. Τὰ ῥήματα λήγοντα εἰς οю, лю, мя, ню, рю, τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τρέπεται τὸ ю εἰς ишъ, ὡς, по-ко-ю, ишъ, спро-ю, ишъ, бѣл-ю, ишъ, дѣл-ю, ишъ, вин-ю, ишъ, звѣн-ю, ишъ, вѣр-ю, ишъ, гор-ю, ишъ, швор-ю, ишъ, κ. τ. λ. Ἀλλὰ τὰ εἰς блю, влю, мяю, плю λήγοντα, εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον ἀποβάλλει τὸ л, ὡς, бурав-лю, бурав-ишъ, глум-люся, глум-ишья, зноб-лю, ишъ, гнѣв-лю, ишъ, див-люся, ишья, грем-лю, ишъ, лом-лю, ишъ, перп-лю, ишъ, καὶ καθ' ἑξῆς.

6. Τὰ δὲ λοιπὰ πρόσωπα γίνονται ἀπὸ τῆς δευτέρας, τροπῇ τῆς ишъ εἰς ипѣ, имѣ, ише, япѣ ἢ апѣ, ὡς, вѣр-ю, πιεѹω, ишъ, εἰς, ипѣ, е, имѣ, омен, ише, ете, япѣ, хси, служ-у, δαλεύω, ишъ, εἰς, ипѣ, е, имѣ, омен, ише, ете, апѣ, хси, καὶ τὰ ἑξῆς.

Прошедш. несовер. неопред. Παρατατικὸς.

Εἰς ἑνὸς, Единств. Единός,	Εἰς πολλῶν, Множеств. Πληθ.
я } вершѣлъ, { ѣсреФон.	мы } вершѣли, { ѣсрѣФомен.
пы } а, о { ѣсреФес.	вы } вершѣли, { ѣсрѣФете.
онѣ вершѣлъ,	они } вершѣли, { ѣсреФон.
она вершѣла.	онѣ }
оно вершѣло,	

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς ἐνεστώτος χρόνου. τροπῇ τῆς ишъ εἰς лѣ, ὅσον: шужи-шъ, θλίβεσαι, παρικονεῖσαι, шужи-лѣ, ἐθλίβομον, ἐπαρκαπονέμον, проси-шъ, ζητῆς, παρακαλεῖς, проси-лѣ, ἐζητῆσα, ἐπαρκαλεῖσα, спрои-шъ, κτίζεις, спрои-лѣ, ἐκτίζον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Σημειώσεις.

1. Μερικὰ ῥήματα, ἅτινα εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς ἐνεστώτος ἔχου τὴν κατάληξιν жишъ, чишъ καὶ щишъ, εἰς τὸν παρατατικὸν τρέπεται τὸ ишъ εἰς алѣ, ὡς τὰ ἀκόλουθα: держ-ишъ, κρατῆς, алѣ, ἐκρα-тѣн, дребежж-ишъ, алѣ, дрож-ишъ, алѣ, ворч-ишъ, алѣ.

звуч-ишь, алб, молч-ишь, алб, мч-ишь, алб. рыч-ишь, алб, стуч-ишь, алб, шорч-ишь, алб, верещ-ишь, алб, свист-ишь, алб, трещ-ишь, алб, си ишь, алб.

2. "Αλλα δὲ τρέπας: τὸ ишь εἰς флб, ὡς τὰ ἀκόλѣθα: бол-ишь, αἰῶσεῖς, флб, ἡῶσαν, вел-ишь, флб, вид-ишь, флб, вис-ишь, флб, гляд-ишь, флб, гор-ишь, флб, грем-ишь, флб, звѣн-ишь, флб, зр-ишь, флб, кин-ишь, флб, смотр-ишь, флб, лѣт-ишь, флб, соп-ишь, флб, сид-ишь, флб, терп-ишь, флб, храп-ишь, флб, шип-ишь, флб, шум-ишь, флб, скрип-ишь, флб, смерд-ишь, флб, хруст-ишь, флб, скорб-ишь, флб.

3. Τὰ ῥήματα боишься, φοβεῖσαι, споншь, σέχεσαι, εἰς τὸν πατατάτ. χηματίζονται боялся, ἐφοβѣμην, споялб, ἐσέχομουν.

Прошелш. несоверш. однок. Παρακ. ἀτελῆς.

Единств. Ἐνικόс.	Μножеств. Πληθ.
я вернулб, а, о, ἔσρεψα.	мы вернули, ἐσρέψαμεν.
ты вернулб, а, о, ἔσρεψες.	вы вернули, ἐσρέψετε.
онб вернулб, }	они } вернули, ἔσρεψαν.
она вернула, }	онб }
оно вернуло, }	
ἔσρεψε.	

Τὴ δευτέρα συζυγία ὀλίγα ῥήματα εἶναι, ἅτινα ἔχας παρακείμενον ἀτελῆ, ὡς τὰ ἀκόλѣθα: гляжу, βλέπω, θεωρῶ, глянулб, αἶδον, даю, πατῶ, σφίγγω, θλίβω, πνίγω, даюнулб, ἐπάτησα, ἐπνίξα, кричу, φωνάζω, крикнулб, ἐφώναξα, гремлю, κροτῶ, θορυβῶ, бροντῶ, грянулб, ἐκρότησα, ἐθρόντησα, храплю, ῥέγχω, хранилб, ἔξεγξα, ἐρχάλισα, прешу, прухнулб, прешу, преснулб, черчу, черкнулб, скриплю, скрипнулб.

Прошелш. соверш. Παρακείμ, ἐντελ.

Σημειώσεις.

1. Εἰς τῶτον τὸν χρόνον ἀναφέρεται ὁ ἴδιος κανὼν ὅπῃ εἰς τὸν ἐντελῆ παρακείμενον τῆς πρώτης συζυγίας ἐτέθη, ἥγαν. "Ολα τὰ ἀπλᾶ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας (ἐξαιρῶνται τὰ ἀκόλѣθα: женю

ὑπανδρεύω, вершю, τελειώνω, ἀποφασίζω, велю, про-
 سأζω, рѣшу, ἀπ. Φατίζω,) δὲν ἔχον ἐδικόντων παρα-
 κείμενον ἐντελῆ· ἀλλ' ἢ ἑλπίς αὐτῶ ἀποπληροῦται
 μὲ τὸν δαναιστῆντα ἀπὸ τῶν συνθέτων ῥημάτων αὐ-
 τῶν θεωρούμενα κατὰ τὴν σημασίαν των, παρ. γάρ.
 τὸ ῥῆμα с-прою, κτίζω, ὅταν δηλοῖ τὸ κατασκευάζειν
 τὴ καὶ νὰ τὸ ἐγείρη, συγκύνη ὀρθόν, ἢ τὸ κτίζαν ἕναν
 οἶκον, τότε ὁ ἐντελής παρακείμενος κάμνει ποσπροι-
 алъ, выспроилъ ἢ соспроилъ, ἔκτισα, ἐκατασκεύασα,
 ἀπὸ τῆ ῥήματος ποспроиваю, выспроиваю, соспр-
 оиваю. "Ὅταν δὲ ὁ λῶ τὸ συμφωνεῖν, συνάδειν ἐν ἁρμο-
 νίᾳ καὶ συμφωνίᾳ, θέτειν τὰ ὄργανα εἰς κανονικὴν
 τάξιν, τότε ὁ ἐντελής παρακίμ. ἔχ. наспроилъ.
 Ταῦτομοίως, τὸ, σκοοῶ, ξύω, ὁμαλίζω, выскоблилъ,
 ἔξυσα, ὠμάλητх, черню, μαυρίζω, вычернилъ, ἐμαύ-
 ρισα ἢ зачернилъ; верю, πιτεύω, повеѣрилъ, ἐπίξευσα,
 καὶ καθ' ἑξῆς. "Ὁμως εἰς ἄλλα μερικὰ ῥήματα ὁ ἐντελής
 παρακίμ. γίνεται ἀπὸ τῆ παρατατικῆς μὲ προσθήκην
 προθέσεως, ἥτις εἰς τὸν ἐνεστώτα δὲν προδέτεται, παρ.
 χάρ. божился, ὠμνυον, ὠρκιζόμην, παρακείμενος ἐντελ.
 побожился, ἄμωσα, ὠρκίσθην, аютилъ, ἠγάπησ', полю-
 билъ, ἠγάπησα, κ. τ. λ. Τὴν καταγραφὴν τοιούτων ῥη-
 μάτων, ὅρα εἰς τὸ τέλος τῆς τῆ παραδείγματος.

2. Τὰ ἀκόλουθα ῥήματα χωρὶς σύνθεσιν προθέσεως
 ἔχον τὴν δύναμιν τῆς ἐντελῆς παρακίμης, ὡς, велю, про-
 سأζω, велѣлъ, ἐπρόσαξα, рѣшу, ἀποφασίζω, рѣшилъ, ἀπε-
 Фασισα, женю, ὑπανδρεύω, женилъ, ὑπᾶνδρευτα, вершю,
 ἀποφασίζω, τελειώνω, вершилъ, ἐτελείωσα, ἀπεφάσισα.

Давнопрошедш. многократ. Ὑπερσυντελικός.

Единств. Ἐνικός.		Множеств. Πληθ.	
я	вершывалъ, а, о, а́γα	мы	а́гаμεν σρέψα.
	σρέψα.	вы	а́χετε σρέψα.
мы	вершывалъ, а, о, а́хес	они	а́χαν σρέψα.
онѣ	σρέψа.	онѣ	
она	вершывалъ, а, о, а́хе		
оно			
	σρέψа.		

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆς πρώτης προσώτου ἐνεσῶτος χρόνου τροπῇ τῆς *ю* ἢ *у* εἰς *ивалъ*, ὡς, *спро-ю*, *стро-ивалъ*, εἶχα κτίσει, *сиж-у*, κάθομαι, *сиж-ивалъ*, εἶχα καθήσει, *вѣр-ю*, *ивалъ*, бол-ю, бол-ивалъ, ραχ-у, *ивалъ*, καὶ τ. λ.

Σημειώσεις.

1. Τὸ, *киплю*, βράζω, ἔχει τὸν ὑπερσυντελικὸν *кипалъ*, εἶχα βράσει, *вижду*, γαυγίζω, *визгивалъ*, εἶχα γαυγίσει, *гляжу*, βλέπω, *глядивалъ*, εἶχα ἰδῆ, *кличу*, φωνάζω, *кράζω*, *кликивалъ*, εἶχα φωνάξει, *верчу*, *верпывалъ*, лечу, *лешивалъ*, *кричу*, *крикивалъ*, *спучу*, *спукивалъ*, *пышу*, *пыхивалъ*, *слышу*, *слыхивалъ*, ἢ *слыхалъ*, *свищу*, *свистывалъ*.

2. Τὰ ἀκόλουθα ῥήματα δὲν ἔχον ὑπερσυντελικόν, ὡς, *спыжу*, αἰχύνω, *ἐντροπιάζω*, *дружу*, *Филиώνω*, *мчу*, *μεταφέρω*, *ἀρπάζω* βιαίως, *дичуся*, *ἀγριώνομαι*, *бурлачу*, *φέρνομαι* ὡς *χυδαῖος*, *πολιτεύομαι* *ποταπῶς*, *должу*, *δανείζω*, *ὑποχρεώνω*, *смержу*, *прочу*, *рачу*, *птягочу* ἢ *птягощу*, *бращу*, *звучу*, *зычу*, *кичуся*, *вершу*, *глашу*, *мрачу*, *мычу*, *мищу*, *богашу*, *лыщу*, *прещу*, *пшуся*, *бременю*, *кореню*, *косню*, *мню*, *пламеню*, *скверню*, *пѣсню*, *четверю*, *велю*, *воплю*, *глаголю*, *длю*, *злюсь*, *киплю*, *крѣплю*, *нравлюсь*, *сугублю*, *плю*, *язвлю*, *благодарю*, *бодрю*, *зрю*, *пворю*, *хитрю*, καὶ ἄλλα μερικὰ, μάλιστα τὰ ἀπὸ τῆς Σλαβωνικῆς παραγόμενα ῥήματα.

Будущее неопредѣл. Μέλλον ἀόριστος.

Εἰς τὸν ἑνικόν.	Εἰς τὸν πληθυντικόν.
Εἰς τὸν ἑνικόν.	Εἰς τὸν πληθυντικόν.
я буду	мы будемъ
ты будешь	вы будете
онъ	они
она	онѣ
оно	
θέλει σρέ- Φω.	θέλει σρέ- Φομεν.
θέλει σρέ- Φεις.	θέλει σρέ- Φετε.
θέλει σρέ- Φει.	θέλει σρέ- Φεν.

Ὁ μέλλον ἀόριστος γίνεται ἀπὸ τῆς ἀδιορίστης χρόνου τῆς ἀπαρεμφατικῆς ἐγκλίσεως, προθέσει τῆς βοηθητικῆς

ῥήματος буду ἢ σπανу, οἷον: буду ἢ σπανу х одити,
 θέλει ὑπάγω περιπατήσω, буду ἢ σπανу смо прѣти,
 θέλει κοιτάζω, βλέπω, καὶ καθ' ἑξῆς.

Вудущее однократ. Μέλλον ὠρισμένος.

Единств. Ἐνικός.	Μножеств. Πληθ.
я верну, θέλω σρέψαι.	мы вернемъ, θέλομεν
ты вернешь, θέλεις σρέψαι.	вы вернете, θέλετε
онъ } вернетъ, θέλει σρέψαι.	они } вернутъ, θέλουν
она }	онѣ }
оно }	

σρέψαι.

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ ἀτελῆς παρακει-
 μένης ἀφαιρέσει τῆς τελικῆς συλλαβῆς λβ, οἷον: ὁ πα-
 ρακ. ἀτελ. вернулъ, ὁ μέл. ὠρισμ. верну,, грянулъ,
 ἐβρόντησα, глянυ, θέλω βροντήσαι, καὶ τ. λ.

Повелительное наклон. Προσакτική ἔγκλ.

Неопредѣлен. Ἀδιόριστος.

ты верши, σρέφε.	вы вершите, σρέфете.
онъ } верши ἢ	они } вершите ἢ
она } пускай } аς σρέ-	онѣ } пускай } φωσι.
оно } вершитъ, } φη.	

Σημειώσεις.

Ὁ ἀδιόριστος χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ δευτέρου προ-
 σώπης ἐνεσῶτος τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως ἀποβολῇ τῆ
 шъ. ἢ τροπῇ τῆ ишъ εἰς ь, ἢ и, ὡς ἀκολουθεῖς:

1) Τὰ ῥήματα, λήγοντα εἰς у, лю, ню καὶ рю με-
 τὸν τόνον, εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τὸ шъ ἀποβαλ-
 лεται, παρ. χάρ. Ὁ ἐνεσ. льшу, колакеуа, льспишь,
 колакеуѣи, мшчу, ἐκδικῶ, мспишь, ἐκδικеѣи, лечу, ἀπε-
 тῶ, лешишь, ἀπετᾶς, люблю, ἀγαπῶ, любишь, ἀγα-
 пᾶς, виню, ἐγκαλῶ, κάμνω ἐνοχον, винишь, ἐγκαλεῖς,
 смопрю, смопришь καὶ τὰ ἑξῆς. Ὁ προσ. ἀδιόρ.
 леши, колакеуе, мспи, ἐκδικеа, леши, ἀπέта, люби,
 ἀγάπα, вини, ἐγκαлае, смопри, κ. τ. λ.

2) Τὰ δὲ ῥήματα, αἵτινα δὲν ἔχουν τὸν τόνον εἰς τὴν
 λήγουσαν, μεταβάλλουσι τὸ ишъ εἰς ь, οἷον: Ἐνεσ. ви-

жу, βλέπω, видишь, βλέπεις, мѣчу, σημειῶνω, мѣπνιшь, σημειῶνεις, παρατηρεῖς, славлю, δοξάζω, славишь καὶ τ. λ. Προς. ἀδιόρισ. видь, βλέπε, мѣпть, σημείωνε, παρατήρει, славль, δόξαζε, καὶ καθ' ἐξῆς Ἐξαιρῶνται: морщу, морщишь, ζαρώνω, σφρῶνῶ, εἰς, медлю, меллишь, ἀργῶ, ἀγοπορῶ, εἰς, чищу, чистпишь, πᾶσρεύω, εἰς, ἐπειδὴ ὁ προσакτικός ποιᾷ морщи, ζάρωνε, медля, ἀργοπύρει, чистпи, πᾶσρευе.

3. Τα ῥήματα λήγοντα εἰς οὐ καὶ εὐ, εἰς τὸν προσак. ἀδιόρισον μεταβάλλασι τὸ ишь εἰς и, λόγ. χάρο, покою, ἀναπαύω, покоишь, εἰς, спрою, спроишь, κτίζω, ζεις, пою, поишь, ποτίζω, ζεις, клею, клеишь, κολῶν, νᾶς. клеюъ, клеишься, κολλῶμαι ἢ κολνῶμαι, ἄσασ, бόюся, боишься, φοβῶμαι, бᾶσαι, καὶ καθ' ἐξῆς. Ὁ προς. ἀδιόρ. покой, ἀνάπαυе, спрой, κτίζε, пой, ποτίζει, клей, κόλνα, клеися, κολλᾷ, бойся, φοβᾷ.

Будущее однократн. Μέλλον ὠρισμένος.

Εἰς.σπ. Εὐκός.	Μножеств. Πληθ.
ты верни, σρέψε.	вы } верните ἢ σρέψεται.
онѢ } верни ἢ	они } пускай } ἄς σρέ-
она } пускай } ἄς σρέψη.	онѢ } вернутѢ, } ψан.
оно } вернетѢ,	

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆς ὠρισμένου μέλλοντος τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῆς γ εἰς и 1 в. Ὁρα: πῶς γίνεται ὁ προς. μέл. ὠρισμέν. τῆς πρώτης συζυγίης.

Наклоненіе неокончательн. Ἀπαρέμφατος.

Неопредѣл. Ἀδιόρισ. вертѣтъ, νὰ σρέφω, ης, η, κ. τ. λ.
Однокр. Παρακ. ἀτελ. вернутѢ, νὰ ἔσρεψα, ες, ε. κ. τ. λ.
Μногокр. Ὑπερσυνт. верпыиваѣтъ, νὰ εἶχα σρέψη, κ. τ. λ.

Οἱ ἀπαρέμφατικοὶ χρόνοι γίνονται ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῆς λβ εἰς πь, ὡς вертѣлѢ, вертѣпть, говори-лѢ, ὠμιλᾷσα, говори-пть, νὰ ὀμιλῶ, гряну-лѢ, ἐβρόντητα, гряну-пть, νὰ ἐβρόν-

τησα, σπροιβα-λβ, εἶχα κτίσαι, σπροιβα-πъ, νὰ εἶχα
κτίσῃ, κ. τ. λ.

Причастіе, Μετοχή.

Настоящ. Ἐνεσῶς, вертящій, ая, ее, ὁ σρέφων, ἡ
σρέφουσα, τὸ σρέφον.

Прошедш. неопр. Παρατ. вертѣвшій, ая, ее, ὅσις,
ἡτις, ὅπερ ἔσρεφε

Прошедш. однокр. Παρακ. вернувшій, ая, ее, ὅσις,
ἡτις, ὅπερ ἔσρεψε, ὁ σρέψας,
ἡ σρέψασα, τὸ σρέψαν.

Μногокр. Ὑπερσ. вертѣвавшій, ая, ее, ὅσις εἶχε σρέψει.

Οἱ χρόνοι τῆς μετοχῆς τῶν ἀπλῶν ῥημάτων τῆς
δευτέρας συζυγίας πῶς γίνονται, ὅρα εἰς τὴν μετο-
χὴν τῆς πρώτης συζυγίας.

Дѣпричастіе, Ἀπαρεμφατικὴ μετοχή.

Настоящ. Ἐνεσῶς, вертя, ἢ вертячи, ὁ σρέφων-

Прош. неопр. Παρατ. вертѣв-ши ἢ β, τας.

Прош. однокр. Παρακ. вернув-ши, β, ὅταν ἔσρεψε.

Μногоκραш. Ὑπερσύνт. вертывав-ши, β, ὅταν εἶχε
σρέψῃ.

Ὁ ἐνεσῶς τῆς ἀπαρεμφατικῆς μετοχῆς γίνεται
ἀπὸ τῆ ἐνικῆς δευτέρας προσώπης ἐνεσῶτος χρόνου τῆς
ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, τροπῇ τῆ ἰσὺς εἰς я ἢ а, εἰς юца
ἢ учи, λόγ. χάρ. Ἐнес. смотришь, βλέπεις, κοιτά-
ζεις. Ὁ ἐнес. ἀπαρ. μετοχ. смотря καὶ смотрячи,
κοιτάζοντας, πρудишь, прудя, говоришь, говоря,
тѣшишься, бιάζεσαι, παχίζεις, προσπαθεῖς, тѣсась,
προσπαθώντας, глядишь, глядя, καὶ καθ' ἑξῆς.

Οἱ ἐπίλοιποι χρόνοι ὁμοίως γίνονται ἀπὸ τῆς χά-
ρας τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῆ τελικῆς λб εἰς
вши, καὶ κατὰ συγκοπὴν εἰς вб.

К А Т А Г Р А Ф ' Н

Τῶν ἀπλῶν Ῥωσικῶν ῥημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας, ἅτινα λαμβάνοντα πρόθεσιν εἰς τὸν παρατακτικόν, ἐκπληροῦσι τὴν αὐτὴν τὴν ἐκφύωσιν εἰς τὸν ἐντελῆ παρακείμενον: λαμβάνοντα δὲ αὐτὴν εἰς τὸν ἐνεστώτα, μεταβάλλουσιν αὐτὸν εἰς ἐντελῆ μέλλοντα, ὡς ἀκολούθως:

Ἐνεστώς.	Παρατακτικός.	Ἐντελ. παρὰ.	Ἐντελ. Μέλ.	Ἀκατέμφο. ἐντελ.
б'жусь, оин'я, х'иня ὄρον.	божился, боронилъ,	побожился, взборонилъ,	побожусь, взбороню,	побожись, взборонись.
боюсь, φοβέμην.	боялся, бранилъ, будилъ, бредилъ, бѣгалъ, бѣлалъ, бѣшусь,	по ѣ убоялся, вы ѣ избранилъ, разбудилъ, сбредилъ, побѣждалъ, выбѣлалъ, избѣсился,	по ѣ убоюсь, вы ѣ избраню, разбужу, сбреджу, побѣгу, выбѣлю, избѣшусь,	по ѣ убоюсь, вы ѣ избранишь, разбудить, сбредить, побѣжать, выбѣлать, избѣситься
варю, βράζω.	варилъ, веселилъ, веселилъ,	сварилъ, взвеселилъ, увидалъ.	сварю, взвеселю, увижу.	сварить, взвеселить, увидать.

Ἑνεσας.	Παρατατικ.	Ἑντελ. παρὰκ	Ἑντελ. μελ.	ἹΑπαρέμφ. έντελ.
висну, εἶμαι ἀχάριστος, δέν πα- ραιτῆμαι.	виснуль,	повиснуль ἢ по- вись,	повисну,	повиснушь.
волоку, τραβῶ, σύρνω.	волокъ,	новолокъ,	поволоку,	поволочь.
вопію, κραυγάζω, θρηνῶ, πα- ραπονῆμαι.	вопилъ,	возопилъ,	возоцію,	возошишь.
ворчу, μαρμαρίζω, γογγύζω.	ворчалъ,	проворчалъ,	ворворчу,	проворчаешь.
гною, σήπω.	гноилъ,	сгноилъ,	сгною,	сгноишь.
гожусь, αἰξίζω.	годился,	сгодился,	сгожусь,	сгодишься.
горжусь, ὑπερηφανεύομαι.	гордился,	ногордился.	погоржусь,	погордишься.
граблю, ἀρπάζω, αἰδῶ.	грабилъ,	ограбилъ,	ограблю,	ограбишь.
грежѹ, οὐαρεύομαι.	грезилъ,	сгрезилъ,	сгрежу,	сгрезитъ.
грублю, ὀμίλῃ χοντροῦδῶς.	грубилъ,	согрубилъ,	согрублю,	согрубитъ.
дарю, χαρίζω.	дарилъ,	подарилъ,	подарю,	подаритъ.
даю, ἀργῶ, ἀεροπορεῶ.	даилъ,	продалъ,	продлю,	продлишь.
должу, δανείζω.	должилъ,	одолжилъ,	одолжу,	одолжишь.
дорожѹ, ἀναλογίζομαι, τιμῶ,	дорожилъ,	подорожилъ,	подорожу,	подорожишь.
доѹ, φεμέγω.	доилъ,	подоилъ,	подою,	подойшь.
дрізною, παροξύνω.	дразнилъ,	подразнилъ,	подразню,	подразнишь.
дружу, φιλιῶμαι.	дружилъ,	уауружилъ,	уауружу,	уауружишь.

Ερεσις.	Παρατατικ.	Ετελ. Παρακ.	Ετελ. μελ.	Απαρέμφ. έτελ.
дурю, άνοητεύω.	дурилъ,	сдурилъ,	сдурю,	сдуришь.
дымлю, καπνίζω.	дымилъ,	надымилъ,	надымлю,	надымишь.
жижу, άραιώνω.	жилъ,	ожилъ,	ожижу,	ожидишь.
журю, επιπλήττω, έλέγχω.	журилъ,	пожурилъ,	пожурю,	пожурить.
звѣню, κωδωνίζω.	звѣнѣлъ,	прозвѣнѣлъ,	прозвѣню,	прозвѣнишь.
злюся, θυμώνω.	злился,	озлился,	озлюся,	озлишься.
зноблю, κρυώνω.	знобилъ,	ознобилъ,	озноблю,	ознобишь.
золочу, χρυσαίνω.	золотилъ,	вызолотилъ,	вызолочу,	вызолотишь.
зрю, όρω.	зрѣлъ,	узрѣлъ,	узрю,	узрѣшь.
кажу, δεικνύω.	казалъ,	показалъ,	покажу,	покажешь.
качу, κυλίω.	капилъ,	покапилъ,	покачу,	покапишь.
кипячу, βράζω.	кипячилъ,	вскипячилъ,	вскипячу,	вскипячишь.
клею, επίσφραγίζω.	клейчилъ,	заклейчилъ,	заклеймю,	заклеймишь.
крещу, βαπτίζω.	крестилъ,	окрестилъ,	окрещу,	окрестишь.
крою, χωρίζω.	кроилъ,	скроилъ,	скрою,	скроишь.
лечу, άπτω.	лещѣлъ,	полещѣлъ,	полечу,	полещѣшь.
лощу, όμαλῶ, γυαλίζω.	лощилъ,	вылощилъ,	вылощу,	вылощишь.
лужу, γασάνω, αλειφω με κα- λάριον.	лузилъ,	вы ѣ полузилъ,	вы ѣ полужу,	вылудишь.

Ενεσως.	Παρατατικ.	Εντελ. Παρ.ακ.	Εντελ. μελ.	Απαρεμ.Φ. εντελ.
лукаваю, πανωρεуομαι.	лукавилъ,	с лукавилъ,	с лукавяю,	с лукавишь.
лыщу, колахейω.	льшилъ,	польсшилъ,	польщу,	польспишь.
лѣнюсь, ѡκνευω.	лѣнился,	полѣнился,	полѣнююсь,	полѣнишься.
люблю, αγαπῶ.	любилъ,	полюбилъ,	полюблю,	полюбишь.
моря, αδυνατῶ τινά.	морилъ,	уморилъ,	уморя,	уморишь.
мудрю, λεπτολογῶ.	мудрилъ,	помудрилъ,	помудрю,	помудришь.
мучу, δολαινω.	мущилъ,	смущилъ,	смучу,	смущишь.
навлекаю, αρεσκομαι.	навился,	понавился,	понавляюся,	понаравишься.
охочусь, ορεγομαι.	охотился,	поохотился,	поохочусь,	поохотишься.
паляю, αφηνω, η επιτω το κα- νον, τοπι.	палилъ,	выпалилъ,	выпаляю,	выпалишь.
плачу, πληρωνω.	платилъ,	заплатилъ,	заплачу,	заплаатишь.
порчу, χαλῶ, φθειρω.	портилъ,	изпортилъ,	изпорчу,	изпорпишь.
попрошу, ξεκοιλιαζω.	попрошилъ,	выпопрошилъ,	выпопрошу,	выпопрошишь.
прошу, ζητῶ, παρακαλῶ.	просилъ,	попросилъ,	попрошу,	попросишь.
пыж, κορνιαχιζω.	пылилъ,	напылилъ,	напыляю,	напылишь.
слежу, συνκατακειμαι.	слезилъ,	прослезилъ,	прослежу,	прослѣзишь.
слѣжу, ιχθυοποιῶ.	слѣдилъ,	наслѣдилъ,	наслѣжу,	наслѣдишь.
смѣшу, γελοιοποιοῶ.	смѣшилъ,	разсмѣшилъ,	разсмѣшу,	разсмѣшишь.

И

Ενεσῶς.	Παράτατις.	Ἑντελ. παρὰ.	Ἑντελ. μέλ.	Ἀπαρέμφ. ἑντελ.
снѣжу, ἐμπροσθεν μετὰ χιόνι.	снѣжилъ,	наснѣжилъ,	наснѣжу,	наснѣжишь.
спрочу, περιεπίτω.	спрочилъ,	выспрочилъ,	выспрочу,	выспрочишь.
шелимся, καὶ γεννῶ, (καὶ οὖτως διὰ τὰς ἀρετάδας).	шелилась,	опелилась,	опелишься,	опелишься.
шоплю, βυθίζω, ἀναπτω.	шопилъ,	у ἡ изпопилъ,	у ἡ изпоплю,	у ἡ изпопишь.
шорочуюсь, βιάζομαι.	шорочился,	шорочился,	шорочуюсь,	шорочишься.
шщуся, ἐπιελεῖται.	шщулся,	пошщуся,	пошщуся,	пошщишься.
шупюжу, αἰδέσθαι.	шупюжилъ,	вышупюжилъ,	вышупюжу,	вышупюжишь.
чеканю, ἐργαζομαι μετὰ τὸ σμιλᾶν.	чеканилъ,	вычеканилъ,	вычеканю,	вычеканишь.
хороню, κρύπτω, θάπτω.	хоронилъ,	схоронилъ,	схороню,	схоронишь.
хую, κατηγόρω.	хулилъ,	похулилъ,	похую,	похулишь.
цблю, ματιάζω, κτυπῶ εἰς τὸ σημῆον.	цблилъ,	уцблилъ,	уцблю,	уцблишь.
шалу, κάμνω ἀνοήσιος.	шалилъ,	сшалилъ,	сшалу,	сшалишь.
шучу, ἀσέζομαι.	шутылъ,	пошутылъ,	пошучу,	пошупишь.
ѣзжу, ὑπάγω, πηγαίνω.	ѣзилъ,	сѣзилъ.	сѣзжу,	сѣздишь.

Спряжение глаголовъ спрядашельныхъ второ-
го спряженія.

Σχηματισμός τῶν παθητικῶν ῥημάτων τῆς
δευτέρας συζυγίας.

Изъявительное наклон. Ὅριστικὴ ἔγκλισις.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

Единств. Ἐνικόс.	Множеств. Πληθυνт.
я есмь вершим-б, а, о, <i>σρέ- φομαι.</i>	мы есмы <i>σρεθόμεθα.</i>
ты еси вершим-б, а, о, <i>σρέφου.</i>	вы есмете <i>σρέφεσθε.</i>
онъ } <i>σρέφεται.</i>	они <i>σύνθ, σρέφονται.</i>
она } <i>σρέφεται.</i>	
оно }	

Σημ. Ὅτι ὁ χρόνος ὅλων τῶν παθητικῶν ῥη-
μάτων τῆς δευτέρας συζυγίας ποτὲ δὲν μεταχειρίζε-
ται· διότι εἰς τὸν τόπον αὐτῶ συνηθίζεται τὸ ἐνεργη-
τικὸν ῥῆμα εἰς τρίτον πρόσωπον τῶ πληθ. ἀριθμῶ.
παρ. χάρ. ἀντὶ τοῦ αἰσῶν, онъ омъ всѣхъ есѣ
чшимъ, αὐτὸς ἀπὸ ὅλης τιμᾶται, любимъ, ἀγαπᾶ-
ται, хвалимъ, ἐπαινᾶται, κ. т. λ. λέγων, его всѣ
чпяпѣ, ὅλοι τὸν τιμῶν, любяпѣ, ἀγαпѣν, хва-
ляпѣ, ἐпαινῶν, κ. т. λ.

Прошедш. несоверш. неопр. Παρατατικός.

Единств. Ἐνικόс.	Множеств. Πληθυνт.
я былъ, ла, ло, <i>ἐσρέ- φομαι.</i>	мы <i>ἐσρεθόμεθα.</i>
ты былъ, ла, ло, <i>ἐσρέ- φου.</i>	вы <i>ἐσρέφεσθε.</i>
онъ } <i>ἐσρέ- φето.</i>	они <i>ἐσρέφοντο.</i>
она }	
оно }	

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῶ παρατατικῶ τῶν
ἐνεργητικῶν ῥημάτων τροπῇ τῆς τελικῆς συλλαβῆς

иѣ ѿс ѳѣ, τῆς ἰδὲ ἡλ, алѣ, μόνον τῶ λѣ ѿс ѳѣ,
 оѳѣ: чп-иѣ, ἐτιμῶσα, бран-иѣ, ὑβρίζα, ἔλεγχον,
 виѣ-ѣ, ἔσλεπον, держа-ѣ, ἐκράтѣν, καὶ τὰ ἐξῆς.
 ὁ παρхт. παθηт. былѣ чп-ѳѣ, ἐτιμῶиѣν, бран-ѳѣ,
 ὑβρίζουиѣν, виѣѣ-иѣ, ἐβλεπόиѣν, держа-иѣ, ἐκράтѣиѣ,
 καὶ κατ' ἐξῆς.

Прошедш. несоверш. однокр. Παρακείμε. ἀτελής.

Единств. Ἑνικός.		Μножеств. Πληθ.	
я былѣ, ла, ло,	вернѣиш-ѣ, а, о,	мы	ἐσράφμεν.
иы-былѣ, ла, ло,		вы	ἐσράφите.
ѳѣ } былѣ, ла,		они	ἐσράφισαν.
ѳѣ } ло,		ѳѣ	
ѳѣ			

Давнопрош. многократн. Ὑπερσυντελικός.

Единств. Ἑνικός.		Μножеств. Πληθ.	
я былѣ, а, о,	вернѣиш-ѣ, а, о,	мы	ἔχαιμεν σραφῆ.
иы былѣ, а, о,		вы	ἔχετε σραфῆ.
ѳѣ } былѣ,		они	ἔχαν σραфῆ.
ѳѣ } а, о,		ѳѣ	
ѳѣ			

Будущее неопредѣл. Μέλλον ἀόριστος.

Единств. Ἑνικός.		Μножеств. Πληθ.	
я буду,	вернѣиш, а, о,	мы будемѣ	θέλει σρε- φόμεθα.
иы бу- дешѣ		вы будете	θέλει σρέ- φεσθε.
ѳѣ } буду		они } бу-	θέλει σρέ- φονται.
ѳѣ } дѣшѣ		ѳѣ } дѣшѣ	
ѳѣ			

Будущее однократн. Μέλλον ὀρισμένος.

Единств. Ἐνικός.		Множеств. Πληθ.	
я буду	θέλει στρα- Φῶ.	мы будемъ	θέλει στρα- Φῶμεν.
ты будешь	θέλει στρα- Φῆς.	вы будете	θέλει στρα- Φῆτε.
онъ } бу- она } десть оно }	θέλει στρα- Φῆ.	они } бу- онъ } дуть	θέλει στρα- Φῶν.

Повелительное наклоненіе, Προσакт. ἔγκλισις.
Настоящее, Ἐνεσῶς.

Единств. Ἐνικός.		Множеств. Πληθ.	
ты будь вернымъ, а, о,	στρέφου.	вы будьте верными, στρέ-	φесθε.
онъ } будь η она } пускай оно } будешь	αὐς στρέφου- ται.	они } пускай онъ } будутъ	αὐς στρέ- φονται.

Будущее неопредѣл. Μέλλον ἀόριστος.

Единств. Ἐνικός.		Множеств. Πληθ.	
я буду	αὐς στρα- Φῶ.	мы будемъ	αὐς στρα- Φῶμεν.
ты бу- дешь	αὐς στρα- Φῆς.	вы будете	αὐς στρα- Φῆτε.
онъ } будешь она } оно }	αὐς στραΦῆ.	они } онъ }	αὐς στρα- Φῶσι.

Будущее однократн. Μέλλον ὀρισμένος.

Единств. Ἐνικός.		Множеств. Πληθ.	
я буду	αὐς στραΦῶ.	мы будемъ	
ты бу- дешь	αὐς στρα- Φῆς.	вы будете	верну- ты.
онъ } будешь она } оно }	αὐς στραΦῆ.	они } бу- онъ } дуть	

Неокончателное наклон. Ἀπαρέμφατος.

Настоящ. Ἐνεσῶς, быть вершим-у, ой, νὰ σρέφω-
μαι, φεσαι, φεται, κ. т. л.

Прош. неопред. Παράт. быть верчен-у, ой, νὰ ἐσρέ-
φομον, σου, ето, κ. т. л.

Прош. однокр. Πάρακ. быть вернут-у, ой, νὰ ἐσρά-
φην, ης, η, κ. т. л.

Многокр. Ὑπερσунт. быть верпыван у, ой, νὰ εἶχα
сраφῆ, ῆς, ῆ, κ. т. л.

Причастіе, Μετοχή.

Настоящ. Ἐνεσῶς, вершим-ый, ая, ое, ὅσις, ἥτις, ὅπερ
сρέφεται, ὁ сρεφόμενος, η, ον.

Прош. неопр. Παράт. верчен-ый, ая, ое, ὅσις, ἥτις,
ὅπερ ἐсρέφετο.

Прош. однокр. Πάρακ. вернут-ый, ая, ое, ὅσις, ἥτις,
ὅπερ ἐсράφη.

Давнопрош. Ὑπερсунт. верпыванн-ый, ая, ое, ὅσις,
ἥτις, ὅπερ εἶχε срафῆ.

Дѣепричастіе, Ἀπαρέμφατ. μετοχή.

Настоящ. Ἐνεσῶς, будучи вершим-ѣ, а, о, ἐν ᾧ
сρέφομαι, сαι, тай, κ. т. л.

Прош. неопредѣл. Παράт. бывѣ верчен-ѣ, а, о, ὅταν
ἐсρέφομον, σου, ето, κ. т. л.

Прош. однокр. Πάρακ. бывѣ вернут-ѣ, а, о, ὅταν
ἐсράφην, ης, η, κ. т. л.

Давнопрош. Ὑπερсунт. бывѣ верпыванѣ, а, о, ὅταν
εἶχα срафῆ. κ. т. л.

Κ Ε Φ Α' Λ. ΙΓ'.

О глаголахъ сложныхъ.

Περὶ τῶν συνθέτων ῥημάτων.

§ 107. Τὰ ἀπλᾶ ῥήματα, ὅταν συνθέτονται με-
νόματα καὶ ἐπιρρήματα, δὲν μεταβάλλουσι τὴν τελί-

κὴν συλλαβήντων, παρ. χάρ. дѣлаю, κάμνω, благо-
дѣлаю, καλοποιῶ, εὐεργετῶ. глаголю, λέγω, про-пи-
сываю, ἀντιλέγω, ἐναντιολογῶ, словаю, λέγω, ψάλλω,
славословаю, δοξολογῶ, прекословаю, ἀντι-
λέγω, καὶ καθ' ἑξῆς. Όταν δέ, συνδέονται μὲ προ-
θέσεις, τότε ἢ δὲν ἔχον ἐνεσῶτα, ὡς, αλѣю, κοκκινί-
ζω, поалѣть, κοκκινίζαν, поплѣю, ἰδρώνω, впопиѣть,
ἰδρώνειν, пользую, ὠφελῶ, выполняю, ὠφελεῖν,
ἢ τὴν τελικὴν συλλαβήντων ἐν τῷ ἐνεσῶτι μεταβάλλ-
ουσιν εἰς ἄλλην, παρ. χάρ. пишу, γράφω, списы-
ваю, περιγράφω, γράφω τινὶ ἐν παράδειγμα, списы-
ваю, ἀντιγράφω, μεταγράφω, хедιάζω, верю, πισεύω,
увѣряю, διαβεβαιῶ, дѣлаю, κάμνω, воздѣлываю, καλ-
лиεργῶ, γεωργῶ, καὶ καθ' ἑξῆς. Πρὸς τέτοις ἄς πα-
ρατηρήσῃ τις τὰς ἀκολουθεῖς κανόνας:

1) Τὰ ἀπλᾶ ῥήματα ἔχοντα ὑπερσυντελικόν, ὅταν
συνδετονται μὲ προθέσεις, τότε τὸ λб τῆ ὑπερσ. τρέ-
πουσιν εἰς ю ἐν τῷ ἐνεσῶτι, ὡς, чипаю, ἀναγινώσκω,
бросаю, ῥίπτω, смотрю, κοιτάζω, блѣπω, каюсь, με-
τανοῶ. Ὁ ὑπερσυνт. чипивалъ, εἶχα ἀναγνώσει, сма-
тривалъ, εἶχα κοιτάξει, брасивалъ, εἶχα ῥίψει, каи-
вался, εἶχα μετανοήσει, καὶ ἄλλα πολλά. Ὁ ἐνεσῶς
σύνθετος, прочитываю, ἀναγινώσκω, διαβάζω, высма-
триваю, разсматриваю, κοιτάζω τὶ προσεκτικῶς, па-
раτηрῶ, выбра́сываю, ῥίπτω ἔξω, разбрасываю, δια-
ῥίπτω, διασκορπίζω, разкаиваюся, μεταίω, κ. τ. λ.

2) Τὰ ἀπλᾶ ῥήματα λήγοντα εἰς ю μὲ ἕτερον
φωνῆεν πρὸ αὐτῆ, καὶ ἔκ ἔχοντα ὑπερσυντελικόν,
δὲν μεταβάλλουσι τὴν λήγουσαν αὐτῶν εἰς τὴν σύνθε-
σιν, ὡς, шибаю, ῥίπτω μὲ ὀρμῇ, тзаκίζω, κρημνῶ,
бываю, γίνομαι, συμβαίνω, вергаю, ῥίπτω, вѣщаю, λέγω,
диггѣми, поргаю, касаюсь, καὶ κατ' ἑξῆς. Ὁ ἐνεσῶς
σύνθετος, разшибаю, κατατзаκίζω, κατακρημνῶ, уды-
ваю, σμικρύνω, ὀλιγοσεύω, повергаю, возвѣщаю, из-
поргаю, прикасаюсь, κ. τ. λ.

3) Ὅλα τὰ ἀπλᾶ ῥήματα λήγοντα εἰς у ὅταν

δὲν ἔχουσιν ὑπερσυντελικόν, μεταβάλλουσι τὸ *у* εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτῶν εἰς *αю*, ὡς, *могу*, δύναμαι, *помогаю*, συμβοηθῶ, *прягу*, ἐνώνω, *ζεύγνυμι*, *запрягаю*, συζευγνύω, *ζεύγω* τὰ ἄλογα ἢ ἄλλο τι *ζῶον*, *должу*, δανείζω, *продолжаю*, ἐξακολουθῶ, καὶ *т. λ.* Τὰ δὲ εἰς *ну* λήγοντα μὲ ἕτερον σύμφωνον πρὸ αὐτῆς, μεταβάλλουσι τὸ *ну*, ὁμοίως εἰς *αю*, ὡς, *никну*, κλίνω, σκῆπτομαι, *приникаю*, σκῆπτομαι διὰ νὰ παρατηρήσω, *κ. т. л.*

4) Τὰ ῥήματα, ἅτινα λήγουσιν εἰς *κ* μὲ σύμφωνον πρὸ αὐτῆς, καὶ δὲν ἔχουσιν ὑπερσυντελικόν, μεταβάλλουσι τὸ *κ* εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτῶν εἰς *αю*, ὡς, *далю*, μακρύνω, *удаляю*, ξεμακρύνω, *живаю*, ζωοποιῶ, *оживляю*, ἀνασαίνω, *ἐμφυχῶ*, *виню*, ἐγκαλῶ, ἐλέγχω, *обвиняю*, ἐλέγχω, *ποιῶ* τινὰ ἔνοχον, *извиняю*, συγχωρῶ, *сумπαθῶ*, *дроблю*, κομματιάζω, *раздроблю*, κατακομματιάζω, καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημ. "Οτι ἀρκετὸς ἀριθμὸς τοιούτων ἀπλῶν ῥημάτων εὐρίσκεται, τῶν ὁποίων μὲ ὅλον ὅπῃ λείπει ὁ ὑπερσυντελικὸς, μὲ ὅλον τῆτο εἰς τὴν σύνθεσίν των δὲν ἔχον ἐνεσῶτα· ἀλλ' ἀντὶ αὐτῆς μεταχειρίζεται ὁ ἐντελής ἀπαρέμφ. οἶον: *σλѣжу*, ἰχνοποιῶ, *ἐξακολουθῶ* τὰ ῥήματα, *ἰχνη*, *наследить*, ἰχνοποιεῖν, *ἐξακολουθεῖν*, *длю*, *продлить*, *злюсь*, *озлился*, καὶ καθ' ἑξῆς.

§ 108. Τὰ ῥήματα, ἅτινα ἐν τῇ συνθέσει αὐτῶν φυλάττει τὴν λήγουσαν ἀτρεπτον, χηματίζονται κατὰ τὰ ἀπλᾶ ῥήματά των, παρ. *χαρ.* *повергаю*, ῥίπτω κατὰ γῆς, *возвѣщаю*, εἰδοποιῶ, καὶ καθ' ἑξῆς, χηματίζονται ὡς τὸ, *вергаю*, *вѣщаю*, *κ. т. л.* τῆς πρώτης, τὰ δὲ ῥήματα: *прихожу*, *прихожу*, *κ. т. л.* ὡς, *вожу*, *хожу*, *κ. т. л.* τῆς δευτέρας συζυγίας.

§ 109. Τὰ σύνθετα ῥήματα ἔχον τῆς ἀκολουθίας χρόνους: *настоящее*, (Ἐνεσῶς), *прошедшее несовершенное*, (Παρατατικός), *прошедшее совершенное* *неопределенное*, (Παρακείμενος ἐντελής ἀδιόριστος), *прошедшее совершенное однократное*, (Παρακείμενος

έντελής ώρισμέν.) давнопрошедшее, (Ἵπερσυντελικός).
 будущее неопредѣленное, (Μέλλον ἀδιόριστος), буду-
 щее совершенное, (Μέλλον έντελής), будущее совер-
 шенное однократное, (Μέλλον έντελής ώρισμέν.).

О спряженіи глаголовъ сложныхъ.

Περὶ χηματισμῶ τῶν συνθέτων ἐνυότων.

Изъявительное наклоненіе, Ὅριστική ἔκκλησις.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

Единств. Ἐνικόс.	Единств. Ἐνικόс.
я выдвигиваю, ξεκινῶ, ξε- σαλεύω, ἐκτραβῶ.	я выверпыываю, ξεσρέφω.
ты выдвигиваешь, ξεκινᾷς, καὶ τὰ ἐξῆς.	ты выверпыываешь, ξεσρέ- φαις.
онъ } она } оно } выдвигиваетъ, ξεки- νᾷ, κ.т.λ.	онъ } она } оно } выверпыываетъ, ξε- сρέφαι.
Множеств. Πληθ.	Множеств. Πληθ.
мы выдвигиваемъ, ξενινῶ- μεν.	мы выверпыываемъ, ξεσρέ- φουμεν.
вы выдвигиваете, ξεки- νᾶτε.	вы выверпыываете, ξεσρέ- φετε.
они } выдвигиваютъ, ξε- κινῶν.	они } выверпыываютъ, ξε- сρέφον.

Κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα χηματίζονται ὅλα
 τὰ σύνθετα ῥήματα παραγόμενα ἐκ τῶν ἀπλῶν ῥη-
 μάτων ληγόντων εἰς αὐο τῆς πρώτης συζυγίας, ὡς,
 выкапываю, ξεσκάπτω, набираю, ἀπολαμβάνω, ἀπο-
 πέρνω, привлекаю, σύρνω, τραβῶ, ἐλκύω, показываю,
 δεικνύω, παρασαίνω, καὶ καθ' ἐξῆς.

Κατὰ δὲ τὸ δεύτερον παράδειγμα χηματίζονται
 ὅλα τὰ σύνθετα ῥήματα λήγοντα εἰς αὐο καὶ αὐο πα-
 ραγόμενα ἀπὸ τῶν ἀπλῶν ῥημάτων τῆς δευτέρας
 συζυγίας, ὡς, выклеиваю, κολλῶ, увѣряю, διαβεβαιῶ,
 обогащаю, πλατίζω, κ. т. λ.

Σημειώσεις.

Μερικὰ ἀπλᾶ ῥήματα συνδεόμενα μὲ πρόθεσας, εἰς τὸν ἐνεσῶτα δὲν μεταχειρίζονται, ὡς τὰ ἀκόλѳτα:

1) Τὰ ἑδέτερα ῥήματα λήγοντα εἰς ѣю, чаю, κὼ μερικὰ εἰς спѣую.

2) Μερικὰ δὲ, ἄτινα ἄρχονται ἀπὸ τὴν πρόθεσιν за ἢ воз, παρ. χάρ. запрѣщать, τρίζαν, з. храпѣть, ῥέγχαν, ῥεχανίζαν, возгордились, ὑπεριφανεύεσθαι, κ. τ. λ.

3) Τὰ ῥήματα συνδεμένα μετὰ τῆς προθέσεως на, δακνύοντα δαψίλειαν, ὡς, навидался, ἐδλέφθην, насмался, ἐκοιμήθην, написался, ἐγράφθην, κὼ κατ' ἐξῆς.

4) Τὰ ἀντίσροφα ῥήματα ὅταν συνδεύονται μὲ τὴν πρόθεσιν раз, κὼ δηλὲν αὔξησιν ἐπιθυμίας εἰς τι, ὡς, разписался, κατεγράφθην, разплакался, κατεκλαύθην, κ. τ. λ.

Прошедш. несоверш. Παρατατικὸς.

Единств. Ἑνικὸς.		Единств. Ἑνικὸς.	
я выдвигивалѢ, ла, ло, Ξεκινῶτα, κ.τ.λ.		я вывертывалѢ, ла, ло, ἐξέσρεφον,	
мы выдвигивалѢ, ла, ло, Ξεκινῶσες.		мы вывертывалѢ, ла, ло, ἐξέσρεφες.	
онѢ	} выдвигивалѢ, ла, ло, Ξεκινῶσε.	онѢ	} вывертывалѢ, ла, ло, ἐξέσρεφε.
она			
оно			
Множ. Πληθ.		Множ. Πληθ.	
мы	} выдвиги- вали.	мы	} выверты- вали.
вы		вы	
они		они	
онѢ		онѢ	
Ξεκινῶσαμεν.		ἐξέσρεφομεν.	
Ξεκινῶσετε.		ἐξέσρεφετε.	
Ξεκινῶσαν.		ἐξέσρεφον.	

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ ἐνεσῶτος τροπῇ τῆ ю εἰς лѢ, ὡς, обогащаю, πλατύνω, обогащаль, ἐπλάταινον, κὼ κατ' ἐξῆς.

Προш. соверш. неопред. Παρακ. έντελ. αἰδιόρ.

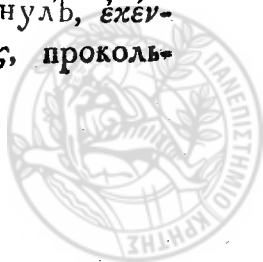
Единств. 'Ενικὸς.		Единств. 'Ενικὸς.	
я	λᾱ, λο, выдвигалъ, <i>ξεκίνησα, κ.τ.λ.</i>	я	λᾱ, λο, вывернулъ, <i>ἐξέστρεψα, κ.τ.λ.</i>
ты		ты	
онѢ		онѢ	
она		она	
оно		оно	
Множ. Πληθ.		Множ. Πληθ.	
мы	выдвигали.	мы	вывернулѣли.
вы		вы	
они		они	
онѢ		онѢ	

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τὸν παρατατικὸν τῶν ἀπλῶν ῥημάτων με προσθήκην προθέσεως εἰς τὴν ἀρχὴν, ὡς, колебалъ, ἐκλονῶσα, ποколебалъ, ἐκλόνησα, καὶ καθ' ἐξῆς.

Προш. соверш. однокр. Παρακ. ένт. ὠρισμ.

Единств. 'Ενικ.	Εξέ-	Единств. 'Ενικ.	Εξέ-
я выдвинулѢ, а, о, ξεκί-	νησα, κ. τ. λ.	я вывернул-б, а, о, ἐξέ-	στρεψα, κ. τ. λ.
ты выдвинулѢ, а, о,		ты вывернул-б, а, о,	
онѢ выдвинулѢ,		онѢ	
она выдвинула,		она	} вывернул-Ѣ, а, о,
оно выдвинуло,		оно	
Множ. Πληθ.		Множ. Πληθ.	
мы	} выдвинули.	мы	} вывернули,
вы		вы	
они		они	
онѢ		онѢ	

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆς ἀτελῆς παρακειμένης τῶν ἀπλῶν ῥημάτων με προσθήκην προθέσεως εἰς τὴν ἀρχὴν, ὡς, ὁ ἀτελ. παρακ. колынулъ, ἐκέντησα, έντελής ὠρισμεν. παρακ. σύνθετος, проколынулъ, διεκέντησα, κ. τ. λ.

Σημ. Ὅτι τῶτον τὸν χρόνον ἔχον μόνον ἐκείνα τὰ σύνθετα ῥήματα, ἅτινα παράγονται ἀπὸ τῶν ἀπλῶν ῥημάτων, ἐχόντων τὸν ἀτελῆ παρκαίμενον. Ὅρα Φύλ. 78 ὑπὸ τῆς σημ. (α)

Давнопрошедшее, Ὑπερσυντελικός.

Единств. Ἑνικός.				Единств. Ἑνικός.			
я	<div> <div>бывало,</div> <div> <div>а, о,</div> <div>—</div> <div>—</div> <div>—</div> </div> </div>	выдвигивалъ,		<div> <div>быало</div> <div> <div>вал-ъ, а, о,</div> <div>—</div> <div>—</div> <div>—</div> </div> </div>	выверпы-		
ты		а, о,			вал-ъ, а, о,		
онѢ		— — лѢ,			— — лѢ,		
она		— — ла,			— — ла,		
оно	— — ло,		— — ло,				
				<div> <div>ἔχα ἔξενιγσει, κ.τ.λ.</div> <div>ἔχα ἔξερέφει, κ.τ.λ.</div> </div>			
Множ. Πληθ.				Множ. Πληθ.			
мы	<div> <div>бывало</div> <div> <div>выд-</div> <div>вигивали.</div> </div> </div>			<div> <div>бывало</div> <div> <div>вы-</div> <div>верпывали.</div> </div> </div>			
вы							
они							
онѢ							

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ παρατατικῆ προθέσει τῆ βοηθητικῆ ῥήματος бывало.

Будущее неопредѣл. Μέλλον ἀδιόριστος.

Единств. Ἑνικός.		Единств. Ἑνικός.	
я буду	выдвигивашъ, θέλει ξεκινῶ, κ. τ. λ.	я буду	выверпывашъ, θέλει ξε- σρέφω, κ. τ. λ.
ты будешь			
онѢ			
она			
оно		оно	
Множ. Πληθ.		Множ. Πληθ.	
мы будемѢ	выдвиги- вашъ.	мы будемѢ	выверпы- вашъ.
вы будете			
они			
онѢ			

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ ἀπαρεμφατικῆ ἀδιορίστου χρόνου προσθέσει τῆ βοηθητικῆ ῥήματος буду

ἢ стану, ὥς, буду выписывать, θέλει ἀπογράψω, ξεγράψω, буду проучать, ἢ проучиваю, θέλει διδάσκω, καὶ τ. λ.

Σημειώσεις.

1) Τὰ σύνθετα ῥήματα, ὅταν εἰς τὸν ἐνεσῶτα λαμβάνῃ διὰ διόρθως καταλήξας εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σημασίαν, ὁμοίως πρὶν καὶ εἰς τῶτον τὸν χρόνον, λόγ. χάρ. ὁ ἐνεσῶς σύνθ. выдвигаю ἢ выдвигиваю, ὁ μέλ. ἀδιόρις. буду выдвигать ἢ выдвигивать, καὶ κατ' ἐξῆς.

2) Τὰ δὲ ῥήματα, ἅτινα δὲν ἔχον τὸν ἐνεσῶτα, ὁμοίως δὲν ἔχον καὶ τὸν ἀδιόριστον μέλλοντα.

Будущее совершен. Μέλλον ἐντελής.

Единств. Ἑνικός.	Единств. Ἑνικός.
я выдвигаю, θέλει ξεκινήσω, κ. τ. λ.	я выверчу, θέλει ξεεσρέψω, κ. τ. λ.
ты выдвигашь,	ты выверпишь,
онъ } выдвигаетъ,	онъ } выверпитъ,
она }	она }
оно }	оно }
Множ. Πληθ.	Множ. Πληθ.
мы выдвигаемъ,	мы вывертимъ,
вы выдвигаете,	вы вывершите,
они } выдвигаютъ.	они } выверпятъ.
онѣ }	онѣ }

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆς ἐνεσῶτος τῶν ἀπλῶν ῥημάτων μὲ προσθήσιν προθέσεως, ὥς ὁ ἐνεσ. τῶν ἀπλῶν ῥημ. вѣрю, пишею, ὁ μέλ. σύνθ. увѣрю, θέλει ἐπιβεβαιώσω, διαβεβαιώσω, καὶ κατ' ἐξῆς.

Будущее однократн. Μέλ. ἐντελ. ὠρισμέν.

Единств. Ἐνικός.

я выдвину, θέλω ξεκινή-
σαι, к. т. л.

я выверну, θέλω ξεστρέ-
ψαι, к. т. л.

ты выдвинешь,

ты вывернешь,

онъ

онъ

она

она

оно

оно

выдвинешь,

вывернешь,

Множ. Πληθ.

мы выдвинемъ,

мы вывернемъ,

вы выдвинете,

вы вывернете,

они

они

онѣ

онѣ

выдвинутъ.

вывернутъ.

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ παρακ. ἐντελ. ὠρισμέ-
νῃ ἀποβολῇ τῆ τελικῆς λб, παρ. χάρ. ὁ παρακ. ἐντελ.
ὠρισμ. выдвинулъ, сдвинулъ, придвинулъ, вывернулъ,
повернулъ, свернулъ, к. т. л. ὁ μέλ. ἐντελ. ὠρισμ. выдвину-
ну, сдвину, придвину, выверну, поверну, сверну, к. т. л.

Повелительное наклонение, Προσακτικὴ ἔγκλισις.

Неопределенное, Ἀδιόριστος.

Единств. Ἐνικός.

ты выдвигивай, ξεκίνα, к.
т. л.

ты выверпывай, ξεστρέφε.

онъ

онъ

она

она

оно

оно

выдвигивай

выверпывай

и пускай вы

и пускай вы

двигиваетъ,

верпываетъ,

к. т. л.

Фη.

Множеснв. Πληθ.

вы выдвигиваете, ξεκινᾶ-
τε, к. т. л.

вы выверпываете, ξεστρέ-
φετε.

они

они

онѣ

онѣ

выдвигиваете

выверпываете

и пускай вы

и пускай вы

двигиваютъ,

верпываютъ,

κινῶν, к. т. л.

στρέφων.

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ ἐνεσῶτος τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τροπῇ τῆ ю εἰς ἦ.

Будущее совершенное, Μέλλον ἐντελής.

Единств. Ἑνικός.

ты выдвигай, *ξεκίνησε, κ.* ты выверши, *ξεερέψε.*

т. λ.

онѢ	{	выдвигай ἢ	{	ἄς ξε-	онѢ	{	выверши	{	ἄς ξε-
она		пускай вы-		κινῆση,	ооа		ἢ пускай		εῤρέ-
оно		двигаешѢ,		κ. т. λ.	оно		вывершишѢ,		ψη.

Множ. Πληθ.

мы выдвигаемѢ, *ἄς ξεκινῶμεν, κ. т. λ.* мы вывершимѢ, *ἄς ξεερέψωμεν,*

вы выдвигаете, *ἄς ξεκινῆσετε, κ. т. λ.* вы вывершите, *ἄς ξεερέψητε,*

они пускай выдвигаютѢ, они пускай вывертятѢ,

онѢ ἄς ξεκινήσωσι, κ. т. λ. онѢ ἄς ξεερέψωσι.

Οὗτος ὁ χρόνος γίνεται ἀπὸ τῆ προσακτικῆς ἀδιορίστου χρόνου τῶν ἀπλῶν ἐρημάτων με προσθήκην προθέσεως εἰς τὴν ἀρχὴν, ὡς, *пиши, γράφε, напиши; люби, ἀγάπα, возлюби, καταγάπησε, κ. т. λ.*

Будущее соверш. однокр. Μέλ. ἐντελ. ὀρισμένος.

Единств. Ἑνικός.

ты выдвинѢ, *ξεκίνησε, κ. т. λ.* ты выверни, *ξεερέψε, κ. т. λ.*

онѢ	{	выдвинѢ,	онѢ	{	выверни,
она		ἢ пускай	она		ἢ пускай
оно		выдвинешѢ,	оно		вывернешѢ,

Множ. Πληθ.

мы выдвинемѢ, мы вывернемѢ,

вы выдвините, вы выверните,

они пускай они пускай

онѢ выдвинутѢ. онѢ вывернутѢ.

Неокончателное наклон. Ἀπαρέμφ. ἔγκλ.

Неопредѣл. Ἀδιόρ. выдвигиваѣть, <i>νὰ ξεκινῶ, к. т. л.</i>	выверпываѣть, <i>νὰ ξεσρέφω, к. т. л.</i>
Соверш. Ἐντελ. выдвигавъ, <i>ξεκίνητα, к. т. л.</i>	выверпѣвъ, <i>νὰ ξεσρέψα, к. т. л.</i>
Соверш. однокр. / выдвинувъ, <i>Ἐντελ. ὠρίσμ. νὰ ξεκινήσω, к. т. л.</i>	вывернувъ, <i>νὰ ξεσρέψω, к. т. л.</i>

Причастіе, Μετοχή.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

выдвигивающ-ій, ая, ее, *ὁ ξεκινῶν, ἡ ξεκινῶσα, τὸ ξεκινῶν, к. т. л.*

выверпывающ-ій, ая, ее, *ὁ ξεσρέφων, ἡ ξεσρέφουσα, τὸ ξεσρέφον.*

Прош. несоверш. неопредѣл. Παρατατικὸς.

выдвигивавш-ій, ая, ее, *ὅστις, ἡτις, ὅπερ ξεκινῶσε, к. т. л.*

выверпывавш-ій, ая, ее, — — — *ἐξεσρέφε.*

Прош. соверш. Παρακείμε. ἐντελ.

выдвигавш-ій, ая, ее, *ὁ ξεκινήσας, ἡ ξεκινήσασα, τὸ ξεκινήσαν, к. т. л.*

выверпѣвш-ій, ая, ее, *ὁ ξεσρέψας, ἡ ξεσρέψατα, τὸ ξεσρέψαν.*

Прош. соверш. однокр. Παρακ. ἐντελ. ὠρίσ.

выдвинувш-ій, ая, ее, *ὁ ξεκινήσας, к. т. л.*

выдвернувш-ій, ая, ее, *ὁ ξεσρέψας, к. т. л.*

Дѣепричастіе, Ἀπαρέμφ. μετοχή.

Наст. Ἐνεσῶς выдвигивая, <i>ξεκινῶντας, к. т. л.</i>	выверпывая, <i>ξεσρέφοντας, к. т. л.</i>
Прош. неопр. } выдвигивав-ши, ъ,	выверпывав-ъ, ши.
Параταтик. } <i>ὅταν ξεκινῶτε, к. т. л.</i>	
Прош. соверш. } выдвигав-ъ, ши,	выверпѣв-ъ, ши.
Параκ. ἐντελ. } <i>ὅταν ξεκίνησε.</i>	
Прош. соверш. однокр. / выдвинув-	вывернув-ъ, ши.
Пар. ἐντελ. ὠρισμέν. } ъ, ши, <i>τὸ ἴδιον.</i>	

Σημ. Ὅτι τὰ παθητικὰ καὶ ἀντιστρόφα σύνθετα ῥήματα χηματίζονται κατὰ τὰ ἀπλᾶ ῥηματάων

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΔ΄.

О причастіи.

Περὶ μετοχῆς.

§ 110. Ἡ μετοχὴ ἐπειδὴ εἶναι ὄνομα ἐπίθετον, παραγόμενον ἀπὸ ῥήμα, καὶ μετέχει τῆς ιδιότητος ἐκείνης, παρέονται αὐτῇ τρία γένη: Ἀρσενικόν, Θηλυκόν, καὶ Οὐδέτερον. Ἀριθμοὶ δύο: Ἐνικόν καὶ Πληθυντικόν. Πτώσεις ἑπτὰ. Διαθέσεις ἕξ, καθὼς καὶ εἰς τὰ ῥήματα. Χρόνοι δὲ πέντε, Ἐνεσῶς, Παρατατικός, Παρακείμενος ἀτελής, Παρακείμ. ἐντελ. καὶ Ὑπερσυντελικός.

§ 111. 1) Αἱ μετοχαὶ τῆς ἐνεργητικῆς διαθέσεως εἶναι ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι παράγονται ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων, ὡς, пишущій, ὁ γράφων, пишакующій, ὁ θρέφων, полкующій, ὁ ἐξηγῶν, καὶ καθ' ἑξῆς.

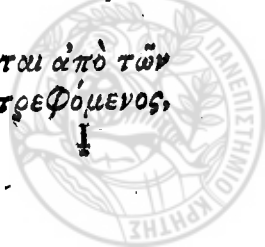
2) Αἱ τῆς ἀντιστρόφου διαθέσεως εἶναι ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι παράγονται ἀπὸ τῶν ἀντιστρόφων ῥημάτων, ὡς, пишущійся, ὁσὶς γράφεται, пишакующійся, ὅστις θρέφεται, полкующійся, ὁ ἐξηγούμενος καὶ τ. λ.

3) Αἱ τῆς ἀμοιβαίας διαθέσεως εἶναι ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι παράγονται ἀπὸ τῶν ἀμοιβαίων, ὡς, борющійся, ὁ μαχόμενος. κ. τ. λ.

4) Αἱ τῆς ἐδετέρας διαθέσεως, παράγονται ἀπὸ τῶν ἐδετέρων ῥημάτων, ὡς, блящій, ὁ ἀγρυπνῶν, ὁ προσέχων, ὁ φροντίζων, живущій, ὁ ζῶν, спящій, ὁ κοιμώμενος, богаищующій, ὁ πλετῶν, κ. τ. λ.

5) Αἱ τῆς κοινῆς διαθέσεως, παράγονται ἀπὸ τῶν κοινῶν ῥημάτων, ὡς, боящійся, ὁ φοβόμενος, старающійся, ὁ παχίζων. κ. τ. λ.

6) Αἱ τῆς παθητικῆς διαθέσεως, γίνονται ἀπὸ τῶν παθητικῶν ῥημάτων, ὡς, пишамыи, ὁ τρεφόμενος,

вершимый, ὁ τρεφόμενος, возлюбимый, ὁ καταγαπόμενος, καὶ τ. λ.

§ 112. Αἱ ἐνεργητικαὶ καὶ ἑδέτεραι μετοχαὶ κλίνονται κατὰ τὰ ἐπίθετα ὀνόματα λήγοντα εἰς ἰν, ὅρα εἰς τὴν κλίσειν τῶν ἐπιθέτων τὸ τρίτον παράδειγμα.

§ 113. Αἱ ἀντίστροφαι, ἀμοιβαῖαι καὶ κοιναὶ μετοχαὶ κλίνονται καθὼς αἱ ἐνεργητικαὶ προσθήκη τῆς εἰς τὴν λήξαν, παρ. χάρ. питающийся, ὁ τρεφόμενος, питающаяся, ἡ τρεφομένη, питающееся, τὸ τρεφόμενον, борющийся, щаяся, щеется, ὁ μαχόμενος, νη, νου, боящийся, щаяся, щеется, ὁ φοβέμενος, νη, νου. Ген. питающегося, τῆς τρεφομένης, питающихся, τῆς τρεφομένης, борющегося, τῆς μαχομένης, борющихся, τῆς μαχομένης. Δοτικῇ, питающемся, τῷ τρεφομένῳ, питающейся, τῇ τρεφομένῃ, борящемся, борющейся, καὶ καθ' ἑξῆς.

§ 114. Ὅλαι αἱ μετοχαὶ παραγόμεναι ἀπὸ τῶν παθητικῶν ῥημάτων, κλίνονται κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων λήγοντων εἰς ῑν, ὅρα εἰς τὴν κλίσειν τῶν ἐπιθέτων τὸ πρῶτον παράδειγμα.

§ 115. Ἀπὸ τὰς μετοχὰς γίνονται καὶ ἀπαρεμφατικαὶ μετοχαί, αἱ ὁποῖαι ἔχον ὁμοίως τὰς διαθέσεις καὶ χρόνους, οἷον: 1) Ἐνεργητικῆς διαθέσεως, πια, πιαвши, τρέφοντας, чипая ἢ чипаючи, чипавши, διαβάζοντας. 2) Ἀντιστρόφῃ, пияясь, пиявшись, двинувшись, κ. τ. λ. 3) Ἀμοιβαίας, борясь, боровшись, κ. τ. λ. 4) Οὐδέτερας, краснѣя, краснѣвши, κοκκινίζοντας, κ. τ. λ. 5) Κοινῆς, бояся, боявшись, φοβέμενος, спараясь, спаравшись, παχίζοντας, κ. τ. λ. 6) Παθητικῆς, будучи питаемъ, ἐν ᾧ τρέφεται, τρεφόμενος, бывъ вознипанъ, ἐν ᾧ ἀνατρέφето, бывъ двиганъ, бывъ двинутъ, κ. τ. λ.

§ 116. Αἱ ἀπαρεμφατικαὶ μετοχαὶ τῆς παθητικῆς διαθέσεως ἔχον τρία γένη, οἷον:

- 1) Ἀρσενικόν: будучи питаемъ, καὶ καθ' ἑξῆς.
- 2) Θηλυκόν: будучи питаема, κ. τ. λ.
- 3) Οὐδέτερον: будучи питаемо, κ. τ. λ.

Περὶ ἐπιρρήματος.

§ 117. Τὸ ἐπὶρῆμα εἶναι ἄκλιτον· καὶ παρατιθέμενον εἰς τὰ ῥήματα καὶ ὀνόματα δακνύει τὰ περιστατικά ὅπῃ συμβαίνουσι. Καθὼς δὲ ταῦτα εἶναι διάφορα, ἴτω καὶ τὰ ἐπὶρῆματα, τὰ ὅποια κατὰ τὴν σημασίαν των σημαίνουσι:

1) Τόπον, (место) ὅταν λέγονται ἐπὶ σώσεως γαθῆ, πῶ, здѣсь, ἐδῶ, тамъ, ἐκῇ, индѣ, ἀλλῶ, нигдѣ, πᾶποτε, πανθενᾶ, снаружи, κατ' ἐπιφάνειαν. Ἐπὶ κινήσεως· куда, πῶ, куда, ἐδῶ, повсюду. πανταχῶ, инуде, ἀλλαχῶ, оиѣвинуда, ἀπὸ ἀλλῶ, ἀλλαχόθεν, лалеко, μακρὰν, близко, πλησίον, κοντὰ, вездѣ, παντῶ. Ἐπὶ δάξεως· шупѣ, ἐκᾷ, оиѣвинуда, ἐκᾷθεν, ἀπ' ἐκᾷ, выше, ὑψηλότερα, издалека, μακρόθεν, вѣ, μέσα, горѣ, ἐπάνω, всянь, ὅπισθεν, среди, εἰς τὸ μέσον, созади, ὀπίθεν, вонѣ, ἔξω, долу, κάτω, низу, χαμηλὰ.

2) Χρόνον, (время)· днесъ, нынѣ, τὴν σήμερον, завтра, αὔριον, давно, πρὸ πολλῶ, пенерь, τῶρα, уже, ἤδη, πλέον, всегда, πάντοτε, доколѣ, ἕως ποτε, пока, ἕως ὅτῃ, рано, νωρίς, впрелѣ, εἰς τὸ ἐξῆς, вскорѣ, ὀγγήγωρα, потчасѣ, παρευθὺς. заразѣ, ἐκ μιᾶς, шогда, τότε, когдз, ὅταν, никогдз, πῶποτε, нѣкогда, καυμίαν Φορὰν, доселѣ, ἕως τῶρα, издревлѣ, παλαιόθεν, искони, παλαιόθεν, ἀπὸ πολὺν καιρὸν.

3) Ἀριθμὸν, (числ.)· сколько, πόσον, многократно, πολλαπλασίως, многажды, πολλαῖς Φοραῖς, однажды, μίαν Φορὰν, дважды, δύο Φοραῖς, трижды, τρεῖς Φοραῖς, чепырежды, τέσσαρες Φοραῖς, пятью, πεντάκις, κ. τ. λ.

4) Ποιότητα, (качество) ἢ διάθεσιν ἐνεργείας πραγμάτων· хорошо, καλῶς, καλὰ, явно, Φανερά, вообще, всеу, ματαίως, τῶ κακῶ, худо, κακὰ, ἀχαμνὰ, κ. τ. λ.

5) Ποσότης. (количество)· много, πολὺ, мало, ὀλίγον, ὀφίλῃ, πλεονάζουσα, κ. т. λ.

6) Τάξις, (порядок)· впервые, πρῶτον, впоследствии, δεύτερον, даже, ἕως καὶ, потомъ, ἔπειτα, накі, опять, πάλιν, еще, ἀκόμη, послѣди, ὑστέρῃ, вновь, снова, ἐκνέα, πάλιν.

7) Βεβαιώσις, (увѣреніе)· такъ, ἔτι, ἔτι, истинно, ἀληθῶς, ἀληθινὰ, ей, ей, τῇ ἀληθείᾳ, да, ναι, право, подлинно, δικαίως, ἀληθῶς.

8) Ἀρνήσις, (отрицаніе)· не, δὲν, не такъ, ἔχ, ἔτι, никакъ, τελείως, нѣтъ, ὅχι, нисколько, παντάπασιν, отнюдь нѣтъ, παντελῶς δὲν εἶναι, καὶ καθ' ἑξῆς.

9) Ἐτίχασιν, (напряженіе)· очень, весьма, πολλὰ, κατὰ πολλὰ, вельми, ὑπερβολικὰ, κατὰ πολλὰ, паче, περισσότερον, наипаче, μάλιца, καὶ τὰ ἑξῆς.

10) Ἐρώτησις, (опрошеніе)· какъ, πῶς, гдѣ, πῶ, когда, ποτε, сѣ, ποτε, что, τί, κ. т. λ.

11) Ὁμοίωσις, (уподобленіе)· какъ, πῶς, καθῶς, яко, ὡς, якобы, οὕτω, οὕτως, καθῶς, ὡσάν, ὡσάν, ὅπῃ, подобно, ὁμοίως, равно какъ, ὁμοίως καθῶς, κ. т. λ.

12) Διαφορά, (разность)· иначе, иначе, ἀλλῶς, разнo, διαφορῶς, κ. т. λ.

13) Ἀντιβολία, (сомнѣніе)· воз-либо, авось, либо, ἂν ποτὲ, ἴσως.

14) Ἐνωσις, (совокупленіе)· вмѣстѣ, вкупѣ, купно, ὁμῶς, μαζι.

15) Ταχύτητα, (скорость)· внезапно, αἰφνιδίως, нечаянно, ἀνελπίσως, καὶ т. λ.

16) Δείξις, (указаніе)· вопѣ, ἰδὲ, ἴδε, на, ἰδὲ, вопѣ, шумѣ, ἰδὲ ἐκεί.

17) Ἀποδίωξις, (отгоненіе)· вонѣ, ἔξω, прочѣ, Φύγε, γκρημίσσ, давай, κάτω, κ. т. λ.

§ 118. Τὰ ἐπιρρήματα ὅπῃ προέρχονται ἐξ ἐπιρρήτων ὀνομάτων ληγόντων εἰς ο, ἔχον καὶ συγκριτικὸν βαθμὸν, ὡς, σέπλον, λαμπρόν, σέπλῃ, λαμπρότερα. Ὁμοίως δέχονται καὶ μείωσιν καὶ αὐξήσιν.

попанѣ, ὀλίγον νωότερα, раненько, νωριτεράχι, ясно, σαφῶς, ясныѣ, σαφέστερα, κ. τ. λ.

§ 119. Μερικὰ ἑστιαστικὰ ὀνόματα εἰς τὴν ὀργανικὴν, καὶ εἰς ἄλλας πτώσεις μετὰ προθέσεων λαμβάνουσιν ἐνίοτε δύναμιν ἐπιρρήματος, ὡς, ларомѣ, χήρισμη, нѣшкомѣ, περὶς, вдали, μακρόθεν, наносаѣдокѣ, τελευτῶν, наконецѣ, τέλος πάντων, назади, εἰς τὰ ὀπίσω, сзади, ὀπισθεν, κ. τ. λ.

Κ Ε Φ. ΙΣΤ'.

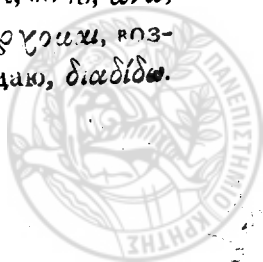
Ο πρόλογος.

Περὶ προθέσεως.

§ 120. Ἡ πρόθεσις εἶναι ἀκλιτος καὶ λαμβάνεται πρὸς ἑκφράσιν τῶν περιστατικῶν, ὅπῃ ἀνίσχουσιν εἰς διάφορα πράγματα, ἢ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. Τίθεται δὲ πρὸ τῶν ὀνομάτων καὶ πημάτων, ἀλλ' ἢ ἐν συντάξει, ὡς, подѣ солнцемѣ, ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἢ ἐν συνθέσει, ὡς, подсолнечный, ὑφ' ἡλίου, приобѣгаю, προσφεύγω, κ. τ. λ.

Αἱ προθέσεις λοιπὸν γίνονται, ἢ διακριτικαί, (раздѣлимые), αἱ ὁποῖαι ἐμπορῶν καὶ μοναχαὶ νὰ εὕρισκωνται, ὅταν ἔχωσιν ἀκολουθούμενον ὄνομα μετὰ τὴν ἀπικτημένην πτῶσιν. Τοιαῦται εἶναι, ὡς, во, вѣ, εἰς, для, διὰ, до, ἕως, за, ὑπὲρ, и ѣ, ἐκ, ко, къ, πρὸς, εἰς, межѣ, μεταξύ, на, налѣ, ἐπὶ, о, обѣ, περὶ, ошѣ. αὐτὸ, по, κατὰ καὶ μετὰ, подѣ, ὑπὸ, предѣ, πρὸ, ἢ ἐμπροσθεν, при, πρὸς, (τὸ πλησίον), про, ἔνεκεν, ради, διὰ χάριν, со, съ, σὺν, ἐκ καὶ κατὰ (τὸ κάτω), у, ἐν ἢ

Ἀδιαιρέται, (нераздѣлимые), αἱ ὁποῖαι δὲν ἀπικτῶν καμναὶν πτῶσιν, καὶ πῶποτε διακριτικῶς δὲν συντάττονται, ἀλλὰ πάντοτε οὕτως καὶ ἄλλην λέξιν ἐν συνθέσει τίθενται. Τοιαῦται εἶναι, ὡς, вы, ἐξ, ἐκ, воѣ, ἀνά, низѣ, κατὰ, разѣ, διὰ, οἷον: выхожу, ἐξέρχομαι, розкожу, ἀναβαίνω, низхожу, καταβαίνω, раздаю, διαδίδω.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Ο . σ ο ю з ђ.

Περὶ συνδέσμων.

§ 121. Ὁ σύνδεσμος συνδέει τὰ μέρη τῆς λόγου, τὰ ἄρθρα τῶν περιόδων καὶ αὐτὰς τὰς περιόδους παρ. χάρ. хотя вижу, да не разумѣю, με ὅλον ὅπῃ βλέπω, ὅμως δὲν καταλαμβάνω, ежели ты богачѣ, то не возносись своимъ имѣніемъ, ἂν εἶσαι πλείσιος, μὴν ὑπερηφανεύεσαι διὰ τὰ πλῆττησθ, не ближнего своего, но пороки вѣ немъ ненавиждѣть должно, ὅχι τὸν πλησίον σε, ἀλλὰ τὰ ἐλαττώματα ὅπῃ ἔχα πρόπειν καὶ μισῆς.

Οἱ σύνδεσμοι κατὰ τὴν σημασίαν των εἶναι διάφοροι, παρ. χάρ:

1) Соединительные, (Συμπλεκτικοί)· и, καὶ, же, δὲ, такъже, ὡσαύτως, купно, ὁμῶς, какъ, καθῶς, такъ, ἔτως, да, ἀλλὰ, καὶ, а, ἀμὴ, что, чпобы, ὅπως, ὅπερ, ἵνα, ὅπῃ, сколько, ὅσον, столько, τόσον.

2) Раздѣлительные, (Διαζευκτικοί)· или, либо, ли, ἢ.

3) Условные, (Υποθετικοί)· буде, ежели, еспльи, ἂν, ἀνίστως, когда, ὅταν.

4) Противословные, (Εναντιωματικοί)· но, ἀλλὰ, ὅμως, однако, ὅμως, однакоже, με ὅλον τῆτο, впрочемъ, ὡς τόσον, ἐπιλοίπως.

5) Позволиительные, (Συγχωρητικοί)· хотя, ἄγχαλα, με ὅλον ὅπῃ, пусть, пускай, ἄς.

6) Винословные. (Αἰτιολογικοί)· ибо, διότι, понеже, поелику, ἐπειδὴ.

7) Заключительные, (Συμπερασματικοί)· ипакъ, καὶ ἔτω, убо, λοιπὸν, посему, κατὰ τῆτο, слѣдовательно, ἀκολούθως, того ради, διὰ τῆτο.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ο μεждумεση.

Περὶ παρενθέσεως.

§ 122. Ἡ παρενθεσις εἶναι τὸ ὑπερῶν μέρος τῆς λόγῃ, ἀκλίτων καὶ φανερώσαι διάφορα πάθη ἢ κινήματα ψυχῆς, ὡς ἀκολούθως:

- 1) Радость, (Χαράν)· га, ага, ὦ, ура, εὐοῖ.
- 2) Печаль, (Λύπην)· ахб, ἄχ, охб, ὦχ, увы, Феѹ. горе, о бѣда, ἀλήμονον.
- 3) Удивленіе, (Θαυμασμόν)· попо, попона, ὦ, ὦ τῆ θαύματος, вопѣ-попо, ὦ τῆ θαύματος, νὰ, νὰ, на, ἄ, неужели, καὶ εἶναι δυνατόν.
- 4) Внезапность, (Αἰφνηδιότητα)· ба, ба, ба, μπὰ, μπὰ, μπρὲ.
- 5) Презрѣніе, (Καταφρόνησιν)· фе, фу, μακράν, μὴ γένοιτο, а, ἔχ.
- 6) Смѣяніе, (Γέλωτα)· ха, ха, ха, χα, χα, χα.
- 7) Запрещеніе, (Σιωπήν)· цыцѣ. спѣ, σίγα, σιωπή, στ.
- 8) Званіе, (Κλησιν)· гей, гой, ἔϊ, ἔϊ.
- 9) Опклицаніе, (Ἀντιφωνίαν)· ась, ὀρίσθε, чпо, τì, а, ἄ.
- 10) Понужденіе, (Παρακίνησιν)· ну, ἔλα.
- 11) угроженіе, (Φοβερισμόν)· аа! а! а! вопѣ-уже, ἄς εἶναι, βλέπεις ὕπερον, оо! оо!

Μ Ε Ρ Ο Σ, Β'.

Τ Μ Η Μ Α, Α'.

Περὶ συντάξεως τῆς διδασκομένης τὴν ὀρθὴν
ἐνῶσιν τῶν Ῥωσσιῶν ἐννέα μερῶν τῆς λόγῃ.

Κ Ε Φ Α Λ. Α'.

О сочиненіи именъ существительныхъ.

Περὶ συντάξεως τῶν ἑσιαστικῶν ὀνομάτων.

§ 1. Εἰς τὴν ἐρώτησιν κπο? ποῖος; что? τί: ἀποκρινόμεθα μὲ τὴν ὀνομασικὴν τῆς ὀνόματος, οἷον:

Кпо создалъ міръ? Богъ. Ποῖος ἐποίησε τὸν κόσμον; ὁ Θεός. Кпо основалъ Римъ? Ромулъ. Ποῖος ἔκτισε τὴν Ῥώμην; ὁ Ῥωμῆλιος. Кпо просвѣтилъ Россію? Пётръ Великій. Ποῖος ἐφάτισε τὴν Ῥασσίαν; Πέτρος ὁ μέγας. Кпо вамъ это сказалъ? Ποῖος σᾶς εἶπε τῆτο; это не я вамъ сказалъ, развѣ братъ мой, δὲν σᾶς τὸ εἶπα ἐγὼ, ἴσως ὁ ἀδελφός μου. Что ослабило членъ? шрудъ. Τί ἀδυνατίησε τὰ μέλη; ὁ κόπος.

§ 2. Δύο ἢ περισσότερα ἑσιαστικὰ ὀνόματα, ἅτινα σημαίνων ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ πράγμα, θέτονται ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ πτώσει, μὲ ὅλον ὅπῃ εἰς τὰ γένη καὶ ἀριθμὸς ἐμπορεῖν νὰ ἦναι διάφορα, οἷον: Хриспосъ преобразился на горѣ Θαборѣ. Ὁ Χρισὸς μετεμορφώθη εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ. Римлянамъ проповѣдалъ Хриспосово учение Апостолъ Павелъ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐκήρυξεν εἰς τὰς Ῥωμαίους τὸ Εὐαγγέλιον. Городъ Кіевъ лежитъ при рѣкѣ Днѣпрѣ. Ἡ πόλις Κίεβο καίται πρὸς τῷ Δνέπρῳ ποταμῷ.

§ 3. Ὅταν δύο ἑσιαστικὰ εἰς διάφορα πράγματα ἀνῆλθον, χωρὶς νὰ ἔχον κανένα σύνδεσμον ἀναμεταξύτων, τότε τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, διὰ τὸ ὅποιον ἐρωτᾶται

чей? τίνος; ἢ чья? чье? συντάσσεται μετὰ γενικῆς πτώσεως, ὡς:

Благочестіе есть крѣпкое утверждение Государства. Ἡ εὐτέδεια εἶναι ἡ δυνατὴ ἐπισερέωσις τῶν Βασιλευσῶν. Красота вѣнцевъ царскихъ, τὸ κάλλος τῶν βασιλικῶν σεμνάντων. Упованіе христіанъ, ἡ ἐλπίς τῶν χριστιανῶν. Ἀντίως δὲ σημαίνει κτήτιν τινὸς πράγματος, ἡ γενικὴ τῆ ἐνιασικῆς ζητᾶ ἐπίθετον ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιοαριθμὸν, π.χ. χῆρ. книга списхопворца Сумарокова, βιβλίον τῆ συγγραφεύς Συναχρόκοϛ· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τοῖς Ῥώτοις ἡ γενικὴ τῆ ἐνιασικῆς μεταβιβάζεται εἰς ὀνομαστικὴν, ἡ ἐπιθετικῶς, ἡ κτητικῶς, λόγ. χῆρ. книга Сумарокова, упованіе христіанское.

§ 4. Τὰ ὀνόματα ὅπῃ σημαίνονται μέτρον, ἡ ζύγισμα, ζητᾶται μετέωρα γενικὴν πτῶσιν, οἷον:

Фунтъ мела, сахару, чаю, κ. τ. λ. ἕνα Φῶντι λάδι, ζάχαρι, τζάι, κ. τ. λ. аршинъ сукна, холста, κ. τ. λ. μία πήχη ξύχου, πανί, κ. τ. λ.

§ 5. Ὄταν θέλωμεν νὰ ἀπώμεν κανένα πράγμα, μὲ τι ἐκάينو εἶναι γενικόν, τότε τὸ ὄνομα ἐκείνου τῆ πράγματος τίθεται ἢ

α) Εἰς τὴν γενικὴν πτῶσιν, ὡς, куль муки, ἕνα σακί με ἀλευρι, возб сѣна, ἕνα ἀμάξι με χορτάρι, спаканъ воды, ἕνα ποτήριον με νερόν, καὶ τ. λ. ἢ

β) Εἰς τὴν ὀργανικὴν πτῶσιν προσθήκη τῆ сѣ, οἷον: куль сѣ мукою, возб сѣ сѣномъ, κ. τ. λ.

§ 6. Ὄταν θέλωμεν νὰ ἀπώμεν τὴν μεταχάρισιν τινὸς πράγματος εἰς κανένα ἄλλον πράγμα, τότε τὸ ὄνομα ἐκείνου, διὰ τὸ ὅπλιον τὸ ἄλλον μεταχαιρίζεται, τίθεται ἢ

α) Εἰς τὴν Γενικὴν μετὰ τῆς προθέσεως для, οἷον: лѣсѣ для спроенѣ, ξύλα διὰ κτίσμα, ἢ

β) Εἰς τὴν Αἰτιατικὴν μετὰ τὴν πρόθεσιν на, οἷον: бушняка на укусѣ, γυαλί διὰ ξύδι, κ. τ. λ.

§ 7. Εἰς τὴν ἐρώτησιν кому? ἢ чему? τί, ἀποκ-

ρινόμεθα μὲ δοτικὴν πτώσιν, οἷον: кому Россія должна просвѣщеніемъ? Петру Великому, ἢ Ῥωσσία τίνι χρεωσθεῖ διὰ τὸν Φωτισμὸν; τῷ Πέτρῳ τῷ μεγάλῳ. Чему Аристопель училъ Александра? Φιλοσοφίῃ. Ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τί ἐδίδαξε τὸν Ἀλέξανδρον; εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.

§ 8. Εἰς τὴν ἐρώτησιν κογο? ἢ что? τίνα; ἢ τί; τίθεται Αἰτιατικὴ, οἷον: Богъ сотворилъ небо и землю, ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Александръ Великій побѣдилъ Дарія, Ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἐνίκησε τὸν Δάρειον. А спрасити Александра, καὶ τὰ πάθη τὸν Ἀλέξανδρον.

§ 9. Εἰς τὴν ἐρώτησιν куда? πῶ; διὰ πῶ; ὀνόματα σημαίνοντα τόπον, τίθενται:

1) Εἰς τὴν Αἰτιατικὴν μετὰ τῆς вб, εἰς προθέσεως, οἷον: идти вб церковб, νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ъхать вб Москву, νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Μόχαν, κ. τ. λ.

2) Τὰ δὲ ὄρη, σωκάκια, πεδιάδας καὶ νησία σημαίνοντα, τίθενται ὁμοίως τῇ αὐτῇ πτώσει μετὰ τῆς προθέσεως на, εἰς, (ἐπὶ), οἷον: на гору, εἰς τὸ ὄρος; на улицу, εἰς τὸ σωκάκιον; на поле, εἰς τὴν πεδιάδα, κάμπον; на Васильевской островб, εἰς τὸ Βασίλειεσκοῖ νησίον, καὶ καθ' ἑξῆς.

3) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐνοριῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ἐρώτησιν куда? τίθενται τῇ δοτικῇ πτώσει μετὰ τῆς προθέσεως кб, εἰς παρ. χάρ. кб успенію, εἰς τὴν κοίμησιν, кб Петру и Павлу, κ. τ. λ.

§ 10. Εἰς τὴν ἐρώτησιν откуда? Πόθεν; ἢ ἀπὸ πῶ; τίθενται τὰ ὀνόματα τῶν τόπων, ἢ πόλεων εἰς τὴν Γενικὴν μετὰ τῆς προθέσεως изб, ἀπὸ, οἷον: Ъхать изб Пепербурга, изб Москвы, κ. τ. λ. νὰ ἐξέρχομαι ἀπὸ τὴν Πετρὸπολιν, ἀπὸ τὴν Μόχαν, κ. τ. λ.

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν σωκακίων, ὄρων, πεδιάδων καὶ νησιῶν ὁμοίως τίθενται τῇ αὐτῇ πτώσει μετὰ τῆς προθέσεως сб, ὡς, сб горы, ἐκ τῶ ὄρους; сб трехб

γορβ; ἐκ τῶν τριῶν ὄρων; сѣ Васильевскаго острова, ἀπὸ τὸ Βασίλειεσκοῖ νησίον, κ. τ. λ.

Ταῦτομοίως τίθενται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐννοειῶν ἐκκλησιῶν, ὅμως μετὰ τῆς προθέσεως оиѣ, ἀπὸ, οἶον: оиѣ успенія, ἀπὸ τὴν κοίμησιν, оиѣ Никиты мученика, καὶ τὰ ἐξῆς.

§. 11. Εἰς τὴν ἐρώτησιν γαѣ? πѣ; ἢ εἰς ποῖον τόπον; ὀνόματα σημαίνοντα τόπον, τίθενται:

1) Εἰς τὴν προδετικὴν πτῶσιν μετὰ τῆς ѣѣ, εἰς προθέσεως, οἶον: родился въ Пеперѣургѣ, ἐγεννήθη ἐν τὴν Πεπερῶργ; учился въ Академіи, ἔμαθον ἐν τὴν Ἀκαδημίαν; жилъ въ Москвѣ, ἔζησα ἐν τὴν Μόσχαν; умеръ въ Кіевѣ, ἀπέθανεν ἐν τὴν Κιέβο, καὶ κατ' ἐξῆς.

2) Αἱ ὀνομασίαι τῶν σφακίων, βηνῶν, πεδιάδων, θαλάσσης καὶ νησιῶν, εἰς τὴν ἐρώτησιν γαѣ? τίθενται τῇ προδετικῇ μετὰ τῆς προθέσεως на, εἰς, παρ. χάρ. на улицѣ, εἰς τὸ σφακίον; на горѣ, εἰς τὸ βηνόν; на бѣломѣ морѣ, εἰς τὴν ἄσπρην θάλασσαν, κ. τ. λ.

3) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ἐρώτησιν γаѣ? τίθενται τῇ Γενικῇ πτῶσει μετὰ τῆς προθέσεως у, οἶον: у Пепра Вериги, εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς ἀλύσεως τῆ Ἀποστόλου Πέτρου; у успенія Богородицы, εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, καὶ τ. λ.

4) Εἰς τὴν ἐρώτησιν γаѣ? διὰ πῶς τόπος: ἀποκρινόμεθα μὲ τὸ ὄνομα τῆς τοῦ τόπου εἰς τὴν Αἰτιατικὴν μετὰ τῆς προθέσεως чрезѣ, διὰ, λόγ. χάρ. Аннибалъ провелъ войско свое чрезъ Алпійскіе хребты, ὁ Ἀννίβας διεπέρασε τὸ στρατὸν αὐτῷ διὰ τῶν Ἀλπεων.

§ 12. Εἰς τὴν ἐρώτησιν когда? πότε; ἢ εἰς ποῖον καιρὸν; τίθενται τὰ ὀνόματα ὅπῃ σημαίνουσι καιρὸν εἰς τὴν ὀργανικὴν πτῶσιν, ὥς: днемъ спудимся, а ночью покоимся, τὴν ἡμέραν κοπιᾶζομεν, καὶ τὴν νύκτα ἀναπαυόμεθα, κ. τ. λ.

1) Μετὰ τὴν ἐρώτησιν когда? πότε; τίθενται αἱ ἡμέραι τῆς εὐδομάδος εἰς τὴν Αἰτιατικὴν μετὰ τῆς

προθέσεως ββ, παρ. χάρ. ββ понеделѣньникѣ, τὴν δευ-
τέραν; во вторникѣ, τὴν τρίτην; во среду, τῇ τε-
τράδι, κ. τ. λ.

(2) Ἐὰν θέλωμεν νὰ Φανερώσωμεν τὸν καιρὸν
κατὰ τὰς ἐορτὰς, ἢ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγίων,
μεταχειρίζομεθα ἢ τὴν προθετικὴν πτῶσιν μετὰ τῆς
προθέσεως ὅ ἢ οὐβ, οἶον: οὐβ святокѣ, εἰς τὰς
ἐορτὰς, (ἕως συνηθίζουσιν οἱ Ῥῶτται νὰ ὀνομάζυν
τὰς ἐορτὰς ἀπὸ τὰ Χριστέγεννα ἕως τὰ Θεοφάνεια).
Ο Περповѣ дни, τῇ ἡμέρᾳ τῆ Ἀποστόλου Πέτρος, καὶ
καθ' ἑξῆς. Ἡ τὴν Αἰτιατικὴν μετὰ τῆς προθέσεως
ββ, λόγ. χάρ. ββ святокѣ, ββ Перповѣ день, ββ Трои-
цынѣ день, τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας Τριάδος, κ. τ. λ.

§ 13 Ὅταν χρειασθῇ νὰ διλώσωμεν πόσον και-
ρὸν κρατῇ ἡ ἐνέργεια, ἢ τὸ πᾶθος ἐπὶ ὅπωςδῇποτε
πράγματος, τότε τίθενται τὰ ὀνόματα ὅπῃ σημει-
νεν καιρὸν εἰς τὴν Αἰτιατικὴν χωρὶς προθέσεως, ἢ
μετὰ τῆς ββ, εἰς προθέσεως, οἶον: весь день тру-
димся, ὅλην τὴν ἡμέραν κοπιᾶζομεν; во всю жизнь
боремся со спрасями, κ. τ. λ. Εἰς ὅλην τὴν ζωὴν
πολεμοῦμεν μετὰ τὰ πάθη, κ. τ. λ.

§ 14. Ἡ λέξις охотникѣ, охотница, ἐραστῆς
ἀπαιτῇ τὴν πρόθεσιν до μετὰ τῆς γενικῆς τῶν ὀνο-
μάτων, οἶον: онѣ охотникѣ до чпенія книги, αὐτὸς
εἶναι ἐραστῆς τῆς ἀναγνώσεως τῶν βιβλίων. Онѣ с пра-
снѣй охотникѣ до лошадей и до собакѣ, αὐτὸς
εἶναι παθητικὸς ἐραστῆς τῶν ἀλόγων καὶ σκύλων.

§ 15. Ἐὰν θέλωμεν νὰ Φανερώσωμεν τὸν τρόπον,
καθ' ὃν γίνεται, ἢ τὸ ὄργανον, δι' ᾧ γίνεται ἓνα
πρᾶγμα, μεταχειρίζομεθα τὸ ὄνομα, ἢ

1) Εἰς τὴν ὀργανικὴν πτῶσιν, ὡς, ревность кѣ
спрудамѣ поощряется наградою, ὁ πρὸς τὸν κόπον
ζῆλος προτρέπεται μετὰ τὴν ἀνταμοιβήν. Злато иску-
шается огнемѣ, а великодушный несчастіемѣ, τὸ
μάλαγμα δοκιμάζεται μετὰ τὴν Φωτίαν, καὶ ὁ μεγα-
λόψυχος μετὰ τὴν δυστυχίαν, ἢ

2) Εἰς τὴν προθετικὴν μετὰ τῆς на, εἰς (ἐπὶ) προθέσεως, λόγ. χάρ. То́чипѣ ножикѣ на брускѣ, νὰ ἀκονῶ τὸ μαχαίριον εἰς τὴν ἀκόνην; Битѣся на снагахѣ, νὰ τυπτόμεθα (πολεμεῖμεν) εἰς τὰ σπαθία, ἢ καὶ

3) Εἰς τὴν γενικὴν μετὰ τῆς προθέσεως оуѣ ἢ сѣ, ἀπὸ παρ. χάρ. Похуѣѣѣ сѣ печали, сѣ голоду, ἐμαρτάθη ἀπὸ τὴν λύπην, ἀπὸ τὴν πείναν. Умерѣ оуѣ болѣзни, ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν ἀδένειαν, καὶ κατ' ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

О сочиненіи именъ прилагательныхъ.

Περὶ συντάξεως τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων.

§ 16. Τὰ ἐπίθετα συμφωνοῦν μὲ τὰ οὐσιαστικά κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, καὶ τίθενται πάντοτε πρὸ αὐτῶν, οἷον: хорошая бумага, τὸ καλὸν χαρτίον; чистое стекло, τὸ καθαρόν γυαλίον; холодная вода, τὸ κρύον νερόν. Πλὴν ἐνίοτε τίθενται καὶ μετὰ τὰ ὀσιαστικά, ὡς, человекъ разумный, великодушный, трудолюбивый, αἰθρῶπος γνωσικός, μεγαλόψυχος, φιλόπονος; земля плодотворная, γῆ καρποφόρος, жизнь непорочная, ζωὴ ἀαατηγόρητος, κ. τ. λ. Ὅταν ὁμοῦς ἀποδίδωμεν εἰς ἓνα πρόσωπον τὸν τίτλον, ἢ τὸ ἐπώνυμον, τότε προτίθεται πάντοτε τὸ ἐπίθετον, οἷον: Петрѣ Великіи, Πέτρος ὁ μέγας. Александрѣ Первый, Ἀλέξανδρος ὁ πρῶτος, κ. τ. λ.

§ 17. Ὅταν ἓνα ἐπίθετον ἀναφέρεται εἰς δύο, ἢ εἰς περισσότερα ὀσιαστικά, τότε τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἷον: роскошь и празность сунѣ вредны, ἢ πολυτέλεια καὶ ἀργία εἶναι ζημιώδεις. Омирѣ и Виргиліи по своимѣ твореніямъ сунѣ славны, ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Βιργίλιος διὰ τὰ ποιήματά των εἶναι ἐνδοξοί, оуѣ учинѣ Аглинскому, Нѣмецкому и Французскому языкамъ, αὐτὸς διδάσκει τὴν Ἀγγλικὴν, Γερμανικὴν καὶ Γαλλικὴν διάλεκτον.

§ 18. Ὅταν αἱ μετοχαὶ названнии καὶ именовемый, ὀνομαζόμενος, τίθενται ἔπατα ἀπὸ διὰ Φορα ὀνοματὰ διαφορῶν γενῶν, τότε ἀποτελῶνται κατ'ἐκάστον τὸ ὄνομα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται, παρ. χάρ. Городъ Москва называемый, πολιτεία ὀνομαζομένη Μόχх. Рѣка Сепунѣ называемая, ποταμὸς Σετῦνι ὀνομαζόμενος.

§ 19. Τὰ ἐπίθετα ὀνοματὰ, доспoиhъ, полoиhъ, чуждъ, συντάσσονται μετὰ γενικῆς, οἷον: доспoиhъ почпeнiя, хвалы, ἄξιος τιμης, ἐπῆνх. Полoиhъ воды, γεμάτος μὲ νερόν. Чуждъ при cπpаспiя, ξένος, ἡ ἀδιαφορος τῆς προσωποληψίας, κ. τ. λ.

§ 20. Τὰ ἐπίθετα, вѣренъ, любезенъ. подобенъ, полезенъ, приличенъ, ровенъ, угоденъ, свойственъ, знакомъ, милъ, δέχονται δοτικὴν, οἷον: Вѣренъ своему Государю, другу, πισὸς εἰς τὸν Βασιλέα тх, Φίλον тх. любезенъ Богу и людямъ, ἀγαπητὸς τῷ Θεῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις. подобенъ oπцy, ὅμοιος τῷ πατρί; полезенъ oпечесствy, ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα. приличенъ честному челоῶкy, прeπѣμενος τῷ τιμμένῳ ἀνθρώπῳ. онъ мнѣ ровенъ чиномъ, αὐτὸς εἶναι ὅμοιός μх κατὰ τὸν βαθμόν. свойственно благородному духу, ἰδίωμα εὐγενικῆς ψυχῆς, κ. τ. λ.

§ 21. Τὰ ἐπίθετα, пригоженъ, εὐμορφος, прилѣженъ, ἐπιμελῆς, пристраспенъ, ἐμπαθῆς, способенъ, рачипеленъ, ἐπιμελητῆς, λαμβάνουσι δοτικὴν μετὰ τῆς κѣ, πρὸς προθέσεως, οἷον: способенъ κѣ ученiю, ἐπιτήδειος πρὸς τὴν μάθησιν, рачипеленъ κѣ исполнeнiю своей должности, ἐπιμεληтῆς πρὸς ἐκπλήρoσιν тѣ χρέεx тх.

§ 22. Τὰ ἐπίθετα, глухъ, κωφὸς, дерзокъ, αὐθάδης; легокъ, ἐλαφρὸς; бережливъ, οἰκονομικὸς, похожъ, ὅμοιος, συντάσσονται μετὰ γενικῆς καὶ τῆς προθέσεως на, παρ. χάρ. онъ глухъ на одно уxo, κωφὸς ἀπὸ τὸ ἓνα αὐτίον; дерзокъ на языкъ, αὐθάδης εἰς τὴν γλῶσσαν; легокъ на ногу, ἐλαφρὸς εἰς τὸ ποδάρι; бережливъ на плащѣ, οἰκονομικὸς (προφυλακτῆς) εἰς τὰ φορέματα, κ. τ. λ.

§ 23. Τὰ ἐπίθετα, *блѣденъ, χλωμός; богатъ, πλῆσιος; боленъ, ἄρρωστος; великъ, μέγας; высокъ, ὑψηλός; дикъ, ἄγριος; доволенъ, εὐχάριστος; знаменитъ, περίφημος; знаменъ, ἐπίσημος; крошкѣ, πρᾶος; малъ, μικρός; низокъ, χαμηλός; нищъ, πτωχός; славенъ, ἐνδοξος, ζητῶν ἐνίστε μεθ' ἑαυτὰ ὀργανικὴν πτωσιν, οἷον: блѣденъ лицемъ, χλωμός εἰς τὸ πρόσωπον; богатъ милоспїю, πλῆσιος κατὰ τὸ ἔλεος; бѣлѣнъ зубами, головою, ἄρρωστος κατὰ τὰ ὀδόντια, κατὰ τὴν κεφαλὴν; великъ именемъ и дѣломъ, μέγας κατὰ τὸ ὄνομα καὶ πρᾶξιν; высокъ ростомъ, ὑψηλός κατὰ τὸ ἀνάστημα, κ. τ. λ.*

§ 24. Τὰ ἐπίθετα, *дивенъ, θαυμασός; искусенъ, ἐπιτήδειος; исправенъ, τακτικός; силенъ, δυνατός; умѣренъ, μέτριος; крѣпокъ, δυνατός; твердъ, σερεός; постояненъ, σταθερός, συντάσσονται μετὰ προθετικὴν πτωσιν μετὰ τῆς *вб*, εἰς προθέσεως, οἷον: дивенъ во Святыхъ, θαυμασός ἐν ἁγίοις; искусенъ *вб* наукахъ, ἐπιτήδειος εἰς τὰς ἐπιστῆμας; исправенъ *вб* своей должностѣ. Ἀκριβῆς (τακτικός) εἰς τὸ χρέος τ^ς (εἰς τὴν δόλυσιντ^ς); силенъ *вб* математикѣ, δυνατός εἰς τὴν Μαθηματικὴν; умѣренъ *вб* пище и пишье, μέτριος εἰς τὸ φαγὶ καὶ εἰς τὸ πιотόν; крѣпокъ во брани, δυνατός εἰς τὸν πόλεμον, μάλωια.*

§ 25. Τὸ ἐπίθετον *крѣпокъ, δυνατός, ἐνίστε συντάσσεται μετὰ δοτικῆς καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν *кб*, εἰς, *кар. χάρ.* крѣпокъ *кб* снесенію трудовъ, δυνατός *на* ὑπομένῃ τ^ς κόπης. Ἄλλοτε δὲ μετὰ Αἰτιατικῆς καὶ τῆς προθέσεως *на*, λόγ. χάρ. крѣпокъ *на* уxo, δυνατός κατὰ τὸ αὐτίον, ἤγυν, *квФός*. Τὰ δὲ ἐπίθετα *οбиленъ, щасливъ, συντάσσονται μετὰ προθετικῆς καὶ τῆς προθέσεως *вб*, οἷον: обиленъ *вб* вымыслахъ, πλῆσιος εἰς τὰς ἐφευρέσεις; щасливъ *вб* игрѣ, τυχερός εἰς τὸ παιγνίδι.**

§ 26. Τὸ ἐπίθετον *похожъ, ὁμοιος, συντάσσεται μετὰ Αἰτιατικῆς καὶ τῆς προθέσεως *на*, λόγ. χάρ.*

похожѣ на отца, мать, брата, κ. τ. λ. ὁμοίος τῷ πατρὶ, τῇ μητρὶ, τῷ ἀδελφῷ, κ. τ. λ.

§ 27. Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα ὅταν εὐρίσκωνται εἰς συγκριτικὸν βαθμὸν, ζητῶσι μεθ' ἑαυτὰ ὄνομα εἰς γενικὴν πτῶσιν, οἷον: внупреннія болѣзни бывающыя ѿвнѣшныя, αἱ ἐσωτερικαὶ ἀσθένειαι γίνονται δυσυχέστεραι ἀπὸ τὰς ἐξωτερικὰς; онѣ гораздо пышнѣе живущыя отца, αὐτὸς ζῇ πολλὰ μεγαλοπρεπέστερα ἀπὸ τὸν πατέρα, κ. τ. λ.

§ 28. Ὅταν ὁμοῦ ἀναμεταξὺ τῶ ἐπιθέτῃ, τῷ εὐρισκομένῃ ἐν τῷ συγκριτικῷ βαθμῷ, καὶ τῷ ἑσιασικῷ ὀνόματος τίθεται αἱ σύνδεσμοι нежели ἢ какъ, τότε τὰ μεθ' ἑαυτὸς τῆς συνδέσεως ἀκολουθῶντα ὀνόματα λαμβάνονται ἐν τῇ ὀνομασικῇ πτώσει, οἷον: наружныя раны исцѣляющыя удобнѣе, нежели внупреннія поврежденія, αἱ ἐξωτερικαὶ πληγαὶ ἰατρεύονται εὐκολώτερα, παρὰ αἱ ἐσωτερικαὶ; нѣтъ ничего искреннѣе, какъ совѣсть; а полезнѣе, какъ ея совѣсты, τίποτε, δὲν εἶναι καθαρώτερον ἀπὸ τὴν συνέδησιν· καὶ ὠφελιμώτερον ἀπὸ τὰς συμβελάς της.

Κ Ε Φ. Γ'.

О сочиненіи именъ числительныхъ съ существительными.

Περὶ συντάξεως τῶν ἀριθμητικῶν μετὰ τῶν ἑσιασικῶν ὀνομάτων.

§ 29. Τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα одинъ, ἕνας, καὶ ὅλα τὰ τακτικὰ ἀριθμητικά: первый, πρῶτος, второй, δεύτερος, третій, κ. τ. λ. ἐνίοτε μὲν συντάσσονται μετὰ τῶν ἑσιασικῶν, καὶ συμφωνῶν μὲ αὐτὰ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν· ἄλλοτε δὲ λαμβάνουν μεθ' ἑαυτὰ ὀνόματα εἰς τὴν γενικὴν πτῶσιν μετὰ τῆς изъ προθέσεως, οἷον: одинъ Богъ, ἕνας Θεός. одна вѣра, μία πίσις. одинъ изъ учениковъ, εἷς ἐκ τῶν

μαθητῶν, первый философъ, πρῶτος Φιλόσοφος. первый изъ философовъ, πρῶτος ἀπὸ τῶν Φιλοσόφω, καὶ τὰ ἐξῆς.

§ 30. Τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα: два, три, четыре, ὅταν εὐρίσκωνται εἰς ὀνομασικὴν πτῶσιν ζητῶσι μετ' αὐτὰ ἑσιασικὸν ὄνομα εἰς γενικὴν πτῶσιν, οἷον: два человека, рубля, δύο ἄνθρωποι, ἑξέλια. три лица, τρία πρόσωπα. четыре недѣли года, κ. т. λ.

§ 31. Τὰ ἀριθμητ. ὀνόμ. двое, прое, четверо, пятеро, шестеро, семеро, осьмеро, девятеро, десятеро. ὁμοίως пять, шесть, семь, восемь, девять, десять, одиннадцать, καὶ τὰ λοιπὰ πρωτότυπα ὕερα ἀπὸ τὴν ὀνομασικὴν ζητῶσι γενικὴν πληθυντικὴν ἑσιασικὴν ὀνόματος, οἷον: двое кунцовъ, δύο πραγματευταί. пять пальцевъ, πέντε δάκτυλα. шесть недѣль, ἕξ εὐδομάδες. семь дней, ἑπτὰ ἡμέραι. десять заповѣдей. двѣнадцать Апостоловъ. тридцать рублей. сорокъ мучениковъ, τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων. шестьдесятъ лѣтъ, ἑξήντα χρόνοι. сто пущекъ, тысяча солдатовъ, κ. т. λ.

Σημειώσεις.

1) Τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα, двое, прое, четверо, пятеро, десятеро, καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅταν συντάσσονται μετ' ὀνόματα τῶν ἀψύχων πραγμάτων, τὰ ὅποια μεταχειρίζονται μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, τότε τὸ ε μεταβάλλεται εἰς и, ἢ ы, οἷον: двои часы, прои сапоги. пятеры вилы, κ. т. λ.

2) Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀριθμητικὰ, ἐξαιρεῖται τὸ, сорокъ, сто καὶ тысяча, συμφωνῶν μετ' αὐτὰ ἑσιασικὰ εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, μετ' ὅλον ὅπῃ κατὰ τὸν ἀριθμὸν διαφέρων, οἷον: двумя, пятью пальцами, μετ' δύο, μετ' πέντε δάκτυλα. шести недѣль, ἕξ εὐδομάδων, вб шести недѣль, εἰς ἕξ εὐδομάδας, κ. т. λ.

§ 32. Τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως сколько? ἢ какъ долго? εἰς πόσον καιρὸν; τίθενται εἰς τὴν Αἰτιατικὴν πτῶσιν, οἷον: сооружение Ефесскаго

храма продолжался двѣспи двадцапъ лѣпѣ, ἡ οἰκοδομὴ τῷ ναῷ τῆς Ἐφέας ἔγινεν εἰς διακόσια ἑκοσι ἔτη.

§ 33. Ὅταν θέλωμεν νὰ Φανερώσωμεν τὴν ἡλικίαν τῷ ἀνθρώπῳ, βάζομεν τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα εἰς τὴν Γενικήν, οἷον: Александръ Великій вступилъ на престолъ двадцапи, а умеръ придцапи лѣпѣ ошѣ роду, ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ἑκοσι ἐτῶν, καὶ ἀπέθανε τριάκοντα δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς τε.

§ 34. Εἰς τὴν ἐρώτησιν за сколько? διὰ πόσον; ἢ διὰ πόσην τιμὴν; ἢ καὶ πόσον καιρὸν προτῆτερα; τίθεται τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα εἰς τὴν Αἰτιατικήν μετὰ τῆς προθέσεως за, παρ. χάρ. Χριστοςъ проданъ былъ Иудею за придцапъ сребренниковъ, ὁ Χριστὸς ἐπωλήθη ἀπὸ τὸν Ἰῦδα διὰ τριάκοντα Ἀργύρια. за сорокъ лѣпѣ до Великаго Петра, тессараκοντα χρόνους προτῆτερα ἀπὸ τὸν μέγαν Πέτρον.

§ 35. Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως на сколько? διὰ πόσον καιρὸν; τίθεται τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα εἰς τὴν Αἰτιατικήν μετὰ τῆς προθέσεως на, παρ. χάρ. уполенъ ошѣ должноспи на два мѣсяца, ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν δέλευσιν διὰ δύο μῆνας, (ἔλαβε τὴν ἀδελαν διὰ δύο μῆνας). поѣхалъ вѣ чужіе край на пять лѣпѣ, ὑπήγεν εἰς τὴν ξενιτείαν (ἐξενιτεύθη) διὰ πέντε χρόνους.

§ 36. Μετὰ τὴν ἐρώτησιν по сколько? πρὸς πόσον; τίθεται τὸ Ἀριθμητικὸν ὄνομα εἰς τὴν Αἰτιατικήν μετὰ τῆς по, πρὸς προθέσεως, οἷον: вспарину окошъ пшеницы продавался по два рубли, κ. τ. λ. Παλαιόθεν ἐπωλεῖτο τὸ κοιλὸν σίτε πρὸς δύο ῥέβλια, καὶ κατ' ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α' Λ. Δ'.

О сочиненіи мѣспоименіи.

Περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀντωνυμιῶν.

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι: я, ты, онъ, она, оно, мы, вы, они, онѣ, πρὸ τῷ ἐνεσῶτος καὶ μέλλοντος τῆς

ὀριζικῆς, ὡσαύτως καὶ πρὸ ὅλων τῶν χρόνων τῆς προ-
 σακτικῆς ἐγκλίσεως, ἐμπορῶν νὰ μὴ ἐαλῶν, ἐπειδὴ
 τὰ πρόσωπα αὐτῶν δύναται νὰ γνωρίσῃ χεδὸν ἀπὸ
 τὰς καταλήξεις τῶν ἡμάτων, οἷον: понесу велико-
 душно всё несчастія, θέλω ὑποφέρει μεγαλοψύχως
 ὅλας τὰς δυσυχίας. чувствую тяжесть грѣха,
 αἰσθάνομαι τὸ βάρος τῆς ἀμαρτίας. славы добродѣ-
 шели, ἀκολούθα εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς ἐκείνας τὰς χρόνας ὁμως, ὅπῃ ἀπὸ τὰς κα-
 ταλήξεις δὲν διακρίνονται τὰ πρόσωπάτων, τίθενται
 αἱ ἄνωθεν ἀντωνυμίαι, οἷον: я тебя, любезный мой
 братъ! учинилъ наследникомъ, ἐγὼ ἀγαπητέ μου
 ἀδελφε! σὲ διέταξα κληρονόμον. но ты меня на-
 слѣдникомъ оставилъ, καὶ τὰ ἐξῆς.

§ 37. Αἱ Ἀντωνυμίαι: самъ, мой, твой, свой, нашъ, вашъ, оный, πρέπει νὰ συμφωνῶν
 μὲ τὰ ἔσσια κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, οἷον:
 Хришосъ поспрадалъ ради спасенія нашего, ὁ Χρι-
 сὸς ἔπαθε διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. самъ Богъ не-
 винныхъ защищаетъ, ὁ ἴδιος Θεὸς ὑπερασπίζει τὰς
 ἀθώας. мой двоюродный братъ, ὁ ἐξάδελφός μου,
 καὶ κατ' ἐξῆς.

Σημ. Ὅτι τὴν γενικὴν πτῶσιν τῶν πρωτοτύπων ἀν-
 τωνυμιῶν οἱ Ῥῶσοι δὲν μεταχειρίζονται εἰς τὰ ὀνό-
 ματα κτητικῶς, καθὼς ἡμεῖς, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης
 λαμβάνουν εἰς ἐκείνα τὴν ἰδίαν κτητικὴν ἀντωνυ-
 μίαν, π. χ. ἀντὶ νὰ εἰπῶν ὁ Φίλος μου, ἢ Φίλος
 μας, λέγουν ὁ ἐδικός μου Φίλος, (другъ мой), ὁ ἐδι-
 κός μας Φίλος, (другъ нашъ) καὶ τ. λ. μὲ ὅλον
 τῆτο εἰς μερικὰ ἀντὶ τῆς мой, твой καὶ свой, ἢ
 нашъ καὶ вашъ λαμβάνουν δοτικὴν πρωτοτύπου ἀν-
 τωνυμίας, οἷον: онъ мнѣ отецъ, ἐκεῖνος εἶναι πα-
 τέρας μου. она ему шепка, ἐκείνη εἶναι θεία του,
 тебѣ сродникъ, сродница, εἶναι συγγενής του, καὶ
 κατ' ἐξῆς.

§ 38. Αἱ ἀντωνυμίαι: который, кой, какой, онъ.

συμφωνῶν μὲ τὰ προΐσάμενα Οὐσιαστικὰ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ἔχι ὁμῶς πάντοτε καὶ κατὰ τὴν πτώσιν, οἷον: земледѣліе было первососпояніе, копорое напура дала человѣку, ἡ γεωργικὴ τέχνη ἦτον ἡ πρώτη κατάσασις, τὴν ὁποίαν ἡ Φύσις ἔδωκε τῷ ἀνθρώπῳ. книга, которую вы мнѣ подарили, τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον μοὶ ἐχαρίσετε, κ. τ. λ.

Κ Ε Φ. Ε΄.

О сочиненіи глаголовъ.

Περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων.

§ 39. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ῥημάτων πρέπει τινὰς νὰ παρατηρήσῃ τρεῖς σημειώσεις, ὡς: 1) Τὴν μεταχέρισιν τῶν ἐγκλίσεων. 2) Τὴν μεταχέρισιν τῶν χρόνων καὶ 3) μὲ ποίᾳ πτώσει συντάττονται.

1) О употребленіи наклоненій.

1) Περὶ μεταχειρήσεως τῶν ἐγκλίσεων.

§ 40. Ὄταν θέλωμεν νὰ εἰπῶμεν τὴν ὑπαρξὴν τῆς ἐνεργείας ἢ πάθος τῶν πραγμάτων μετὰ τῆς διορήσεως τῆς καιρῶς, τότε μεταχειρίζομεθα τὴν ὀριστικὴν ἐγκλισιν, οἷον: вижу всё ваши нужды, βλέπω ὅλας τὰς ἀνάγκας σας. я уповалъ на свою ко мнѣ дружбу, ἐγὼ ἠλπίζον εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ Φιλίαν σας, καὶ καθ' ἐξῆς.

§ 41. Τὰ ῥήματα εἰς τὴν προσακτικὴν ἐγκλισιν τίθενται τότε, ὅταν προσάζωμεν, ἢ ἐμποδίζωμεν τινὰ ἢ καὶ ζητῶμεν, ἐπιθυμῶμεν τί παράτινος, οἷον: поае сюда, ἔρχε εἰδὼ. не говори мнѣ ни слова, μὴ μοὶ ὁμιλέτε ἔτε λόγον. почипай родипели, σέβε, τίμα τὰς γονεῖς. сдѣлайте сомною милоспѣ, κάμετε ἔλεος μετ' ἐμῶ.

§ 42. Ὄταν δὲ θέλωμεν νὰ Φανερώσωμεν τὴν ἐνέργειαν, ἢ πάθος τῆς πράγματος ἐννοητικῶς χωρὶς προσδιώρησιν, ἤγαν, μὴ Φανερώωντας ἔτε ἀριθμὸν, ἔτε πρόσωπον, τότε μεταχειρίζομεθα τὴν ἀπαρέμ-

Φατον ἔγκλισιν, οἷον: любить испину, τὸ ἀγαπᾶν τὴν ἀλήθειαν. дѣлать добро, τὸ ποιεῖν καλόν, καὶ κατ' ἐξῆς.

Σημ. Ὅτι ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις ἐνίστε μεταχαρίζεται ἀντὶ τῆς προσακτικῆς ἐγκλίσεως, μάλιστα παρὰ τῶν κριτηρίων, ὡς, бытъ по сему, γενέσθω ἔτως, κατὰ τῆτο. произвесть въ чинѣ, ἀναδιδάξέτω εἰς βαθμόν. Ἀλλοτε δὲ τίθεται εἰς τόπον τῆς ὀνομαστικῆς πτώσεως τῆ ὀνόματος, οἷον: знать самага себя весьма полезно, по естъ, знаніе самага себя весьма полезно, τὸ γινώσκειν σεαυτῷ ἐσὶ πολλὰ ὠφέλιμον, ἤγαν, ἡ γνώρισις τῆ ἰδίᾳ ἑαυτῆ εἶναι πολλὰ ὠφέλιμον.

2) Ο υποσребленіи временѣ.

2) Περί τῆς μεταχαρίσεως τῶν χρόνων.

§ 43. Ὁ ἐνεσὼς χρόνος τίθεται τότε, ὅταν ἡ ἐνέργεια, ἡ τὸ πάθος τῆ πράγματος ἀναφέρεται εἰς ἐκείνον τὸν ἴδιον καιρὸν, ὅπῃ ὁμιλᾶμεν περὶ αὐτῶν, οἷον: я говорю правду, а вы не слушаетъ, ἐγὼ ὁμιλῶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ σὺ δὲν ἀκούς. мы дружимся, а они гуляютъ, ἡμεῖς κοπιᾶζομεν, καὶ ἐκεῖνοι ξεφαντόνην.

Σημειώσεις.

α) Ὁ ἐνεσὼς πολλάκις μεταχαρίζεται ἀντὶ τῆ περασμένης, ὅταν θέλωμεν νὰ φανερώσωμεν ζωηρότερον ἓνα πρᾶγμα περασμένον ὡς παρὸν, οἷον: до-вольно долгое время пользовались мы благопріят-нымъ вѣтромъ, но внезапно мрачная шуча сокры-ваетъ небо, молнія со всѣхъ сторонъ блещетъ, громъ угрожаетъ сильными ударами, море пѣнился, и проч. Πολὺν καιρὸν ἔχομεν καλὸν αἶρα, ἀλλ' αἰφνιδίως σηκώνεται μία μεγάλη τρικυμία· μαῦρα σύννεφα σκεπάζην τὸν ἔρανόν· ἀστραπαὶ πανταχό-θεν ἀστράπτην· ἡ βροντὴ φοβερίζει μὲ τρομερὰς κε-ρανὰς· ἡ θάλασσα ἀφρίζει, κ. τ. λ.

β) Ἐνίστε δὲ μεταχαρίζεται ἀντὶ τῆ μέλλοντος, ὅταν θέλωμεν νὰ φανερώσωμεν ἓνα πρᾶγμα βέβαιον,

οἷον: οὐβ̄ завтра опшправляется, в̄дестб̄ в̄б Москву, и проч. Αὐτὸς αὖριον μισεύει, πηγαίνει εἰς τὴν Μόχαν, κ. τ. λ.

§ 44. Ὁ παρατατικὸς χρόνος εἶναι ἐν χρήσει, ὅταν ἡ ἐνέργεια, ἡ τὸ πάθος τῆ πράγματος δὲν ἐπέ-
ρασεν ἐντελῶς, ἀλλ' ἔγινε μὲ κάποιαν παράτασιν ἢ
διάρκειαν τῆ καιρῶ, οἷον: я вамб подавалб добрые
совѣщы, ἐγὼ σᾶς ἔδιδα καλὰς συμβελάς, но вы ихб
пренебрегали, ἀλλ' ἐσᾶς τὰς ἐκαταφρονᾶσσετε. вы
всегда убѣгали опб прудовб, упражнялися в̄б лѣ-
носпи, шеряли напрасно время, не упошребляли
его на науки, ἐσᾶς πάντοτε ἀπεφεύγετε τῆς κόπης,
ἐμένετε εἰς τὴν ἀμέλειαν, ἐχάνετε ματαίως τὸν και-
ρὸν, δὲν τὸν ἐμεταχειρίζεσθον εἰς τὰς ἐπισήμας.

§ 45. Ὅταν θέλωμεν νὰ Φανερώσωμεν τὴν ἐνέρ-
γειαν ἢ τὸ πάθος τῆ πράγματος ὅπῃ μία Φορὰ
ἐπέρασε, τότε μεταχειρίζομεθα τὸν ἀτελῆ παρακαί-
μενον, οἷον: молнiя блеснула, ἡ ἀστραπὴ ἀστράψε.
громб грянулб, и проч. ἡ βροντὴ ἐβρόντησε, κ. τ. λ.

§ 46. Ὁ ἐντελὴς παρακαίμενος μεταχειρίζεται
τότε, ὅταν θέλῃ τινὰς νὰ Φανερώσῃ, ὅτι ἡ ἐνέργεια
ἢ τὸ πάθος τῆ πράγματος ἔλαβε πλέον τέλος, οἷον:
я вамб опкрылб мои нужды, и прибѣгнулб к̄б ва-
шему покровительству; но вы приняты меня подб
оное опреклися, ἐγὼ σᾶς ἐΦανέρωσα τὰς χρείας
μα, καὶ ἐπρόσρεξα ὑπὸ τὴν σκέπην σας, ἀλλ' ἐσᾶς
δὲν ἠθέλησετε νὰ μὲ δεχθῆτε.

§ 47. Ὁ Ὑπερσυντελικὸς εἶναι ἐν χρήσει, ὅταν
θέλωμεν νὰ Φανερώσωμεν, ὅτι ἡ ἐνέργεια ἢ τὸ πά-
θος τῆ πράγματος ἔλαβε πλέον πρὸ πολλῶς τέλος
οἷον: οὐб мнѣ часто говаривалб, а я его не слу-
шалб, αὐτὸς μοι εἶχεν εἰπεῖ πολλάκις, ἀλλ' ἐγὼ δὲν
τὸν ἤκυσα. я часто к̄б нему хаживалб, ἐγὼ συχνά-
κις εἰς αὐτὸν εἶχα ὑπάγει.

Ὅταν ὁμως εἰς διάφορα ῥήματα λείπῃ ἔτος ὁ
χρόνος, τότε εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῆ μεταχειρίζομεθα

τὸν παρατατικὸν προῖεσι τῷ ῥήματος бывало, παρ.
 χάρ. онѢ бывало его слушалѢ, а нынѢ не знаю,
 αὐτὸς τὸν εἶχεν ἀκῆσαι, ὅμως τώρα δὲν ἤξεύρω. и
 съ нами бывало случалось, что . . . καὶ με ἡμᾶς
 εἶχεν ἀκολοθῆσαι, ὅπῃ . . . καὶ κατ' ἐξῆς.

§ 48. "Οταν θέλωμεν νὰ φανερώσωμεν, ὅτι ἡ
 ἐνέργεια ἢ τὸ πάθος τινὸς πράγματος ἔχει νὰ γένη
 εἰς τὸ ἐρχόμενον με κάποιαν διάρκειαν, ἢ συνέχειαν,
 τότε μεταχειρίζομεθα τὸν ὁρίσον μέλλοντα, οἷον:
 онѢ нынѢ всегда совѣшамѢ вашимѢ послѣдоваѢ
 буду, ἀπὸ τῷ νῦν θέλω ἀκολοθῆσαι πάντοτε τὰς
 συμβουλὰς σας. рѣдкимѢ души вашей качествамѢ вся
 вселенная удивляѢся спанемѢ, ὅλος ὁ κόσμος θέλει
 θαυμάσει τὰ ἐξαιρετὰ προτερήματα τῆς ψυχῆς σας.
 буду спарашѢя полезнымѢ быѢть обществу, θέλω
 ἐπιμεληθῆναι νὰ ἦμαι ὠφέλιμος τῇ κοινότητι.

§ 49. "Οταν ὅμως ἡ ἐνέργεια ἢ τὸ πάθος τινὸς
 πράγματος θέλει ἀκολοθῆσαι βεβαίως χωρὶς διάρ-
 κειαν τῷ καιρῷ, ἢ χωρὶς συνέχειαν, τότε μεταχειρί-
 ζεται ὁ ἐντελής ἢ ὠρισμένος μέλλων, οἷον: громѢ гря-
 немѢ, ἢ βροντῇ θέλει βροντῆσαι. блеснумѢ оружїя,
 θέλхν λάμψει τὰ ὅπλα. все, что только ни по-
 просите, для васѢ сдѣлаю, ὅλον, ὃ, τι θέλετε ζη-
 тῆσαι, δι' ἐσᾶς θέλει τὸ κάμνω, ἢ

Защиту свое опечеснво, θέλω ὑπερασπίσει τῇ
 πατρίδα μου. завтра напишу письмо, αὔριον θέλω γράψαι
 τὴν γραφὴν. какѢ скоро съ нимѢ обѢ эпомѢ дѣлѢ пого-
 ворю, прѣду кѢ вамѢ, εὐθύς ὅπῃ θέλω ὁμιλήσει με αὐτὸν
 περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, θέλω ἔλθαι εἰς ἐσᾶς.

3) О сочиненїи глаголовѢ со именами.

3) Περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων μετὰ τῶν ὀνομάτων.

§ 50. "Ολα τὰ προσωπικὰ ῥήματα τῆς ὀριστικῆς
 ἐγκλίσεως λαμβάνхν ὀνομασικὴν πτώσιν τῷ ὀνόμα-
 τος, ἢ τῆς ἀντωνυμίας. Φανεράν, ἢ ἐννοημένην εἰς
 τὸν ἴδιον ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον, οἷον: гордоснѢ

οσαῖπιλα εγο, ἡ ἀλαζονεία τὸν ἀπετύφλωσε. шастіе
 возвело эпігого челоуѣка на самыи верхѣ блаженства,
 ἡ τύχη ὑψωσεν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν πλέον
 ὑψηλὸν βαθμὸν τῆς μακαριότητος. онѣ почипалѣ
 сеѣя богашѣ моего дяди, αὐτὸς ἐνομίζετο πλησιώ-
 τερος ἀπὸ τὸν θεῖον μѣ.

§ 51. Κάθε ἐνεργητικὸν ῥῆμα ζητεῖ Αἰτιατικὴν
 πτώσιν ὀνόματος, ἢ ἀντωνυμίας, οἷον: почипай лю-
 дей, люди ночипашъ шеѣя спанушѣ, τίμα τѣς ἄν-
 θρώπѣς, οἱ ἄνθρωποι θέλѣν сѣ τιμήсѣ. спарайсѣ
 наипаче украсишъ душу, нежели шѣло, пѣχιζε пе-
 рисσότερον νѣ солісшѣ τὴν ψυχὴν, παρὰ τὸ σῶμα.

Σημειώσεις.

1. Τὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα ἔχοντα πρὸ αὐτῶν τὸ
 μόριον не, ἀντὶ τῆς Αἰτιατικῆς πτώσεως λαμβάνου
 Γενικὴν, οἷον: не давай воли языку, μὴ δίδεις ἐλευ-
 θερίαν εἰς τὴν γλῶσσαν. не употребляй могущества
 швоего во вредѣ ближнему, μὴ μεταχειρίζεσαι τὴν
 δύναμίν σου πρὸς ἐλάβειν τῆ πλησίον. не спрашисѣ
 безсильнаго гнева, μὴ φοβѣ τὴν ἀδύνατον ὀργήν.

2. Τὰ ῥήματα, жау, ожидаю, ищу, пребую, про-
 шу, ἀντὶ τῆς Αἰτιατικῆς ἐνίστε λαμβάνου Γενικὴν,
 οἷον: ожидаю швоей ко мнѣ милости, προσμένω τὸ
 πρὸς ἐμὲ ἔλεός σου. желаю славы, чести и богаш-
 ства, ἐπιθυμῶ δόξαν, τιμὴν καὶ πλῆτον. ищу у кого
 покровительства, ζητῶ παρὰ τινος ὑπεράσπισιν. про-
 шу помощи, ζηтῶ βοήθειαν, κ. τ. λ.

3. Τὰ ῥήματα: молю, прошу, ἐνίστε δέχονται
 εἰς τὸ ὄνομα τῆ προσώπѣ Αἰτιατικὴν, καὶ εἰς τὸ ἀπα-
 τήμενον πρᾶγμα προθετικὴν πτώσιν μετὰ τῆς προ-
 θέσεως о ἢ оуб, οἷον: молишъ Бога о здравіи, νѣ
 παρακхлῶ τὸν Θεὸν διὰ τὴν υἰείαν. просишъ кого
 о вспомошествованіи, νѣ παρακαлῶ тина διὰ συμ-
 боήθειαν.

4. Τὰ ῥήματα: побораю, поборспвую, ἀντὶ Αἰ-
 тιατικῆς ζηтѣν ὀνόματα εἰς προθετικὴν πτώσιν μετὰ

τῆς προθέσεως πο, παρ. χάρ. поборством по нарушаемой правдѣ, Φιλονεικῶ διὰ τὴν ἀπεβαλθεῖσαν ἀλήθειαν.

Σημ. Ὅτι ἀνίσως ἡ ἐνέργεια τῶ ῥήματος δὲν ἐκτείνεται εἰς ὁλόκληρον τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ μόνον περιλαμβάνει ἓνα μέρος αὐτῆς, τότε τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα συντάσσεται μὲ γενικὴν πτώσιν, οἷον: подай мнѣ воды, δός μοι νερόν. ἐδῶ ἐννοεῖται ὅχι ὅλον τὸ νερόν, ἀλλὰ μόνον ἓνα μέρος αὐτῆς. Ἔτι ὅταν ζητῆται κανένα πρᾶγμα διὰ ὀλίγον καιρὸν, ὁμοίως μὲ γενικὴν, οἷον: дай мнѣ лошади сбѣздишь въ городъ за нуждою, δός μοι ἓνα ἄλογον νὰ πηγαίνω εἰς τὴν πολιτείαν διὰ χρείαν μου.

§ 52. Τὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν λαμβάνουν καὶ ἄλλας πτώσεις ἢ μὲ προθέσεις, ἢ χωρὶς προθέσεις, ὡς ἀκολούθως:

α) Τὰ σύνδετα ῥήματα μὲ πρόθεσιν до, κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν λαμβάνουν καὶ Γενικὴν διὰ τῆς αὐτῆς προθέσεως до, οἷον: онъ не допуститъ васъ до такой крайности, и проч. αὐτὸς δὲν σὰς ἀφίνει ἕως εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, κ. τ. λ.

β) Τὰ ῥήματα: извергаю, извлекаю, извожу, извлекаю, избемлю, изжению, изпоргаю, ὁμοίως καίτινα ῥήματα, σύνδετα μετὰ τῆς προθέσεως вы, παρ. χάρ. выбиваю, выбираю, выбрасываю, вывожу, выгоняю, высаживаю, высыпаю, высѣкаю, выпрясываю, выхватываю, καὶ ἄλλα μερικὰ, κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν πτώσιν ζητῶν καὶ Γενικὴν μετὰ τῆς изб, προθέσεως, οἷον: Горы Везувій и Эпна извергаютъ иногда изъ себя камни и пепелъ, τὰ βενὰ ὁ Βεζύβιος καὶ ἡ Αἶτνα ῥίπτουν ἐνίοτε ἀπὸ λόγων τὰς πέτρας καὶ σακτὴν, κ. τ. λ. выбираю лучшія мѣста изъ разныхъ сочинителей, νὰ ἐγλέγῃ τινὰς τὰς καλλιτέρας τόπας ἀπὸ διαφόρων συγγραφεῖς. я вывожу его изъ заблужденія, и проч. ἐγὼ ἐκβάλλω αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἀπάτην, κ. τ. λ.

γ) Τὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα: избавляю, оберегаю,

обороняю, предохраняю, освобождаю, спасаю, удерживаю, уклоняю, ὁμοίως καίτινα σύνδετα ῥήματα μετὴν πρόθεσιν οπῆ, παρ. χάρ. οπбиваю, οпбрасываю, οпваливаю, οпваживаю, οпвлекаю, οпвожу, οпвращаю, οпдаляю, οпвигаю, οпжению, οпρῆшаю, οпспавливаю, οплучаю, οпучаю, κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν ζητῶν ὀνόματα καὶ εἰς τὴν Γενικὴν μετὰ τῆς οпῆ προθέσεως, οἷον: избавить кого οпῆ труда, οпῆ хлопотῆ, νὰ ἐλευθερώνω τινὰ ἀπὸ τὸν κόπον, ἀπὸ τὰς ἀνησυχίας. κπo οпвалишь намῆ камень οпῆ двери гроба? τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τῆς μνημείας. спасти кого οпῆ погибели и проч. νὰ σώσω τινὰ ἀπὸ τὸν ὄλεθρον, κ. т. λ.

δ) Τὰ ῥήματα сбиваю, сдергиваю, сдираю, свергаю, сдуваю, сживаю, смываю, κ. т. λ. κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν δέχονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ Γενικὴν διὰ τῆς προθέσεως сῆ, οἷον: свергнуть сῆ себя иго рабства, νὰ ῥίψῃ ἀπὸ λόγῳ τῶν ζυγὸν τῆς δουλείας, на силу могῆ сжиь гостей, и проч. μόλις ἐδυνήθην νὰ ἀποφεύγω τὰς Φίλκας, κ. т. λ.

ε) Τὰ ῥήματα: ввѣряю, возсылаю, вручаю, завѣщаю, отказываю, показываю, порабощаю, поручаю, даю, предаю, отдаю, предписываю, наношу, (причина) вперяю, сообщаю, опмщаю, присвоваю, препоручаю, приписую, предпочитаю, καὶ ἄλλα τινὰ κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν λαμβάνειν καὶ δοτικὴν, οἷον: ввѣряю кому свое имѣніе, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν περισίαν μου. возсылаю шеплыя Богу молитвы, ἀναπέμπω θερμὰς προσευχὰς εἰς τὸν Θεόν. οпῆ показалῆ мнῆ средство кῆ щасливой жизни, и проч. αὐτὸς μοὶ ἔδειξε τὸν τρόπον (τὴν ὁδὸν) εἰς τὴν εὐτυχῇ ζωὴν, κ. т. λ.

ς) Τὰ ῥήματα: учу, изучаю, обучаю, поучаю, научаю, уподобляю, ἔξω ἀπὸ τὴν Αἰτιατικὴν δέχονται ἀκόμη ὄνομα πράγματος εἰς Δοτικὴν πᾶσιν, οἷον: Аристотель Александра Великого укилῆ философи, ἡ Ἀριστοτέλης ἐδίδαξε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον

τὴν φιλοσοφίαν. мѣрѣ сей уподобляюшѣ морю, а жизнь человѣческую галерѣ, παρομοιάζον τὸν κόσμον μετὰ τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν μετὰ τὸ πλοῖον.

η) Τὰ ῥήματα: прибываю, приближаю, прибираю, привлекаю, приучаю, склоняю, поощряю, подбиваю, наушаю, приваживаю, примѣняю, приноравливаю, принуждаю, припягиваю, причисляю, придѣлываю, приваливаю, придвигаю, прижимаю, прикладываю, приклоняю, καίτινα ἄλλα, ἔξω ἀπὸ Αἰτιατικὴν, λαμβάνον ἀκόμι ὄνομα πράγματος εἰς Δοτικὴν μετὰ τῆς κβ προθέσεως, οἷον: прибрать ключѣ κб замку, νὰ διαλέγω κλειδὶ εἰς τὴν κλειδονίαν. благо-разуміе и скромность привлекаюшѣ κб себѣ по-чтеніе всѣхъ людей, и проч. ἡ φρόνησις καὶ ἡ σεμ-νότης σύρουν πρὸς τῆ λόγῃ τας τὸ σέβας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, κ. т. λ.

θ) Τὰ ῥήματα: наряжаю, облачаю, облакаю, καὶ μερικὰ ἄλλα σύνδετα μετὰ τῆς вб ἢ во προθέσεως, ὡς τὰ ἀκόλѣθα: вбиваю, вбирию, вваживаю, вваливаю, вовлекаю, ввязываю, вгоняю, вдвигаю, ввергаю, ввожу, вдергиваю, вношу, вкапываю, вкладываю, вкеиваю, включаю, вколачиваю, вкореняю, влагаю, вливаю, вманиваю, вмѣняю, вмѣщаю, вмѣшиваю, впи-сываю, вплешаю, вplyваю, впрягаю, впускаю, вры-ваю, всаживаю, вселяю, вставливаю, всыпаю, впап-шываю, καίτινα ἄλλα κοντὰ εἰς μίαν Αἰτιατικὴν δέ-χονται καὶ ἄλλην Αἰτιατικὴν διὰ τῆς προθέσεως вб, παρ. χάρ. вбить гвоздь вб спѣну, νὰ κτυπῶ τὸ καρφίον εἰς τὸ τεῖχος. безразсудность швоя ввер-гнула меня вб роуѣ погибели, ἡ ἀσοχασία σβ сὲ ἐξήρπεν εἰς τὸν λάκον τῆ ὀλέθρου. ввесьть кого вб убытокѣ, и проч. νὰ φέρω τινα εἰς ζημίαν, κ. т. λ.

ι) Μερικὰ ῥήματα συνδεμένα μετὰ τὴν πρόθεσιν воз ἢ вз, ὁμοίως καίτινα μετὰ τὴν πρόθεσιν на, οἷον: вваливаю, вклепываю, вваскиваю, ввѣшиваю, взи-раю, возвергаю, возливаю, возлагаю, возношу, возде-

гаю, навиваю, навожу, налагаю, навязываю, наговариваю, намираю, наспавляю, ἔτι καὶ τὸ κλεβεῖν καὶ ἄλλα, κοντὰ εἰς μίαν Αἰτιατικὴν λαμβάνειν καὶ ἄλλην Αἰτιατικὴν διὰ τῆς на προθέσεως, παρ. χάρ. Господь на праведныхъ взираєшѣ, ὁ Κύριος ἐλέπε (ἐπιτηρεῖ) τὰς δικαίας, все упованіе мое на Бога возлагаю, и проч. ὅλην τὴν ἐλπίδα μου τῷ Θεῷ παρατίθημι, κ. т. λ.

κ) Τὰ ῥήματα: чпу, почипаю, зову, именую, называю, прозываю, признаю, почипаю, нарѣкаю, нарицаю, κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν συντάσσονται με ὀργανικὴν, οἷον: народъ часто почипаєшѣ несмысленныхъ разумными, и беззаконныхъ добродѣтельными, ὁ λαὸς συχνὰ ὑπολαμβάνει Φρονίμους τὰς ἀνοήτους, καὶ ἐναρέτους, τὰς παρὰ νόμους. за великія кб опеческву заслуги назвали его опдемъ опеческѣ, и проч. διὰ τὰς μεγάλας πρὸς τὴν πατρίδα ἀξιοτητας (καλοσύνας) τὸν ὠνόμασαν πατέρα τῆς πατρίδος, κ. т. λ.

λ) Τὰ ῥήματα: чпу, почипаю, признаю, ἀντὶ ὀργανικῆς ἐμπορῆς νὰ συντάσσονται καὶ με Αἰτιατικὴν διὰ τῆς за προθέσεως, οἷον: я чпу себя за вѣрнаго мнѣ друга, ἐγὼ σὲ σοχάζομαι διὰ πισὸν μου Φίλον. всѣ признають его за человека честнаго, и проч. ὅλοι τὸν ὁμολογῶν διὰ τίμιον ἄνθρωπον, κ. т. λ.

μ) Τὰ ῥήματα: ссору, знакомлю, мирю, согласую, разлучаю, сравниваю, κοντὰ εἰς Αἰτιατικὴν ζητῶν ὀνόματα εἰς ὀργανικὴν διὰ τῆς сб προθέσεως, οἷον: они долго сб нимъ ссорились, но я ихъ помирилъ, αὐτοὶ πολὺ με αὐτὸν ἐφιλονείκησαν, ὅμως ἐγὼ τὰς εἰρήνευσα. я его совсѣмъ не зналъ, но вы меня сб нимъ познакомили, и проч. ἐγὼ τελείως δὲν τὸν ᾔξευρα, ἀλλ' ἐσεῖς με ἐκάμετε με αὐτὸν γνώριμον, κ. т. λ.

§ 53. Τὰ παθητικὰ ῥήματα συντάσσονται ἢ με Γενικὴν διὰ τῆς οπὶς προθέσεως, οἷον:

Χριστός преданъ былъ отъ Иуда и распятъ отъ Иудеевъ, ὁ Χριστὸς ἐπαρადώθη ὑπὸ τῆς Ἰῦδα καὶ ἐσαυρώθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. Семирамида убила отъ сына своего Нинія и проч. ἡ Σεμήραμις ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν υἱὸν τῆς Νίνων, κ. т. λ.

Ἡ μετ' ὀργανικὴν πτώσιν χωρὶς πρόθεσιν. οἷον: Ассирійская монархία была основана Ниномъ, ἡ монаρχία τῶν Ἀσσυρίων ἐθεμελιώθη ὑπὸ τῆς Νίνυ. Карлъ вторъионадесять побѣжденъ Великимъ Петромъ, и проч. Κάριλος ὁ δωδέκατος ἐνικήθη ἀπὸ τὸν μέγαν Πέτρον, κ. т. λ.

§ 54. Τὰ ἀντίστροφά ῥήματα ἔξω ἀπὸ τὴν Αἰτιατικὴν συντάσσονται καὶ μετ' ἄλλας πτώσεις, ὡς ἀκολούθως:

α) Τὰ ἀντίστροφά ῥήματα: берегуся, держуся (не опешупаю), лишаюся, остерегаюся, пугаюся, спрашуся, λαμβάνειν ὀνόματα εἰς Γενικὴν πτώσιν, οἷον: берегися бѣдѣ, пока ихъ нѣтъ, Φυλάξῃς ἀπὸ τῆς κινδύνου, ἕως ἧς δὲν εἶναι. держась подлинника при переводѣ, νὰ ἀκολουθῶ τὸ πρωτότυπον εἰς τὴν μετάφρασιν. онъ совсѣмъ уже лишился надежды къ своему поправленію, αὐτὸς τελείως χεδὸν ὑπερήθη τῆς ἐλπίδος διὰ τὴν διορθώσιν тѣ. опчаянной человекъ не спрашится и самой крайней опасности и проч. ὁ ἀπελπισμένος ἄνθρωπος δὲν φοβεῖται καὶ τὸν μεγαλῶτατον κίνδυνον, κ. т. λ.

β) Τὰ ῥήματα: держуся, хватаюся, беруся, λαμβάνειν Αἰτιατικὴν διὰ τῆς за προθέσεως, οἷον: держуся за кого, или за что крѣпко и проч. Βασῶμαι ἀπὸ τινά, ἢ ἀπὸ τὶ δυνατά.

γ) Τὰ ῥήματα: блюдуся, оберегаюся, уберегаюся, спасаюся, избавляюся, опваживаюся, опказываюся, опучаюся, вовдерживаюся, опвращаюся, оптовариваюся, уклоняюся, опличаюся, опбиваюся, συντάσσονται μετὰ γενικῆς διὰ τῆς отъ προθέσεως, οἷον: отъ злыхъ людей оберегаться должно, ἀπὸ

τὰς κακὰς ἀνθρώπους πρέπει τινὰς νὰ φυλαχθῇ.
уклоняясь отъ зла и проч. νὰ ἐκκλίνῃ τὶς ἀπὸ
τὸ κακὸν, κ. т. λ.

δ) Τὰ ῥήματα: изучаюся, научаюся, обучаюся,
поучаюся, учуся, покоряюся, повинуюся, подвер-
гаюся, предаюся, уподобляюся, дивлюся, удивляюся,
συντάσσονται μετὰ δοτικῆς, οἷον: Неронῖς научился
суровости отъ своего малолѣтства, ὁ Νέρων ἐδι-
δάχθη παιδιόθεν τὴν ἀπανθρωπίαν. Александръ Ве-
ликий учился у Аристотеля философіи и проч.
ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἐδιδάχθη παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει
τὴν Φιλοσοφίαν, κ. т. λ.

ε) Τὰ ῥήματα: приближаюся, приготавливаюся,
прикладываюся, примѣняюся, приучаюся, прижима-
юся, прилѣпляюся, приноравливаюся, ζητῶν μετ' αὐ-
τὰ ὀνόματα εἰς δοτικὴν πτῶσιν μετὰ τῆς κβ προθέ-
σεως, οἷον: непріятель приближается къ городу,
ὁ ἐχθρὸς πλησιάζει πρὸς τὸ κάστρον. οὗτος приготавли-
вается къ опрѣзду и проч. αὐτὸς ἐτοιμάζεται εἰς
τὸν μισευμόντα, κ. т. λ.

ς) Τὰ ῥήματα: вваживаюся, записываюся, вдаю-
ся, убираюся, украшаюся, наряжаюся, облачаюся,
ввязываюся, вмѣшиваюся, влѣπταюся, впутываюся,
λαμβάνειν Αἰτιατικὴν πτῶσιν διὰ τῆς εῖς προθέσεως,
οἷον: вѣдла постороннія безъ нужды ввязываю-
ся, не должно, εἰς ξένην ὑπόθεσιν χωρὶς ἀνάγκην
δὲν πρέπει τινὰς νὰ ἀνακατωθῇ. вдаюся вѣ роскошѣ
и проч. παραδίδομαι εἰς τὴν ἀσωτίαν, κ. т. λ.

η) Τὰ ῥήματα: гнѣваюся, сержуся, склоняюся,
соглашаюся, ссылаюся, полагаюся, жаловаюся, надѣюся,
αὐντάσσονται μετὰ Αἰτιατικῆς διὰ τῆς на προθέσεως,
οἷον: гнѣваюся на кого, на слугу, ὀργίζομαι κατὰ
τινος, κατὰ τῷ ἄλλῃ. соглашаюся на твоего пред-
ложеніе и проч. πέιδομαι εἰς τὴν συμβολήν σε, κ. т. λ.

θ) Τὰ ῥήματα: имѣнююся, зовусь, называюся,
показываюся, почишаюся, представляюся, становлюся,

συντάσσονται με ὀνόματα ὀργανικῆς πτώσεως, οἷον: онъ назывался Княземъ, αὐτὸς ὠνομάζετο Πρίγκιψ. онъ показался добрымъ человѣкомъ, αὐτὸς ἐφαίνετο καλὸς ἄνθρωπος. онъ почивался богатымъ человекомъ и проч. αὐτὸς ἐλογίζετο πλῆσιος ἄνθρωπος, κ. τ. λ.

1) Τὰ ῥήματα: гонюся καὶ гоняюся, συντάσσονται μετὰ ὀργανικῆς πτώσεως διὰ τῆς за προθέσεως, οἷον: не гоняюся за пуспой славой, δὲν παχίζω διὰ πρόσκαιρον δόξαν, κ. τ. λ.

κ) Τὰ ῥήματα: измѣняюся, обманываюся, упражняюся, признаюся, συντάσσονται μετὰ προθετικῆς πτώσεως διὰ τῆς вб προθέσεως, οἷον: измѣняюся вб лицѣ, вб нравахъ, Φθείρομαι εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὰ ἦθη. упражняюся вб чпеніи книгъ и проч. καταγίνομαι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων, κ. τ. λ.

§ 55. Τὰ ἀμοιβαῖα ῥήματα συντάσσονται μετὰ ὀργανικῆς πτώσεως διὰ τῆς сβ ἢ между προθέσεως, οἷον:

Я часто сб нимъ видаюся, ἐγὼ συχνὰ με αὐτὸν βλέπομαι. знахъ сб честными людьми похвально, καὶ γνωρίζητε τινὰς με τίμους ἀνθρώπους εἶναι ἔπαυτος. ссорюся сб друзьями и проч. συγχίζομαι με τὴς φίλῃς, κ. τ. λ.

§ 56. Τὰ κοινὰ ῥήματα δὲν συντάσσονται με μίαν καὶ μόνην πτώσιν, ἀλλὰ με διαφόρους, ὡς κατωθεν:

α) Τὰ ῥήματα: домогаюся, боюся, опасуюся, надѣюся, напиваюся, слушаюся, ζητῶν μετ' ἑαυτὰ ὀνόματα εἰς γενικὴν πτώσιν, οἷον: бояхъ Бога, καὶ φοβῆται τινὰς τὸν Θεόν. опасалъся непріятелей и проч. καὶ φυλάττεται τινὰς ἀπὸ τῆς ἐχθρῆς, κ. τ. λ.

б) Τὰ ῥήματα: смѣюся, молюся, чюдюся, повинуюся, συντάσσονται μετὰ δοτικῆς, οἷον: я молюся Богу, ἐγὼ προσεύχομαι τῷ Θεῷ. повинуюсь наставникомъ вашимъ и проч. πείθομαι τῷ ὑμῶν διδασκάλῳ, κ. τ. λ.

γ) Τὰ ῥήματα: надѣюся, жалуюся, συντάσσονται

μὲ Αἰτιατικὴν διὰ τῆς на προθέσεως, οἶον: надѣюся на вашу ко мнѣ благосклонность, ἐλπίζω εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ εὐνοϊάν σας. какая причина побудила васъ на меня жаловаться? ποία αἰτία σᾶς ἐπαρακίνησε νὰ παραπονῆσθε ἐπάνω μου;

δ) Ταῖ ῥήματα: каюся, раскаиваюся, сомнѣваюся, συντάσσονται μὲ προθετικὴν διὰ τῆς вб προθέσεως, οἶον: Богъ тебѣ проспишѣ, лишь только искренно раскайся вб пвоихб прескупленіяхб, ὁ Θεὸς σε συγχωρεῖ, εὐθὺς ὅπῃ ἀληθῶς μετανοήσης εἰς τὰς παραβάσεις σε. сомнѣваюся вб чемб и проч. ἀμφιβάλλω εἰς τι, κ. τ. λ.

ε) Ταῖ ῥήματα: забочуся, сучуся, спараюся, πшуся, пекуся, λαμβάνων προθετικὴν πτώσιν διὰ τῆς ο ἢ обб προθέσεως, οἶον: онб очень о мнѣ забошится, αὐτὸς πολὺ δι' ἐμὲ Φροντίζει. я спараюся о добромб пвоемб воспишани и проч. ἐγὼ ἐπιμελῶμαι διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν σε, κ. τ. λ.

ς) Ταῖ ῥήματα: издѣваюся, сжаливаюся, насмѣхаюся, наругаюся, συντάσσονται μετὰ ὀργανικῆς διὰ τῆς надб προθέσεως, οἶον: издѣваюся надб побом, ἐμπαίζω σε. сжалиться надб бѣднымб, νὰ λυπηῖται τινὰς διὰ τῆς πτωχῆς. вы насмѣхаетесь надо мною, ἐσεῖς μὲ περιγελάτε.

§ 57. Μερικὰ ἐκ τῶν ἐδετέρων ῥημάτων, ἔξω ἀπὸ ὀνομασικὴν πτώσιν δὲν λαμβάνων ἄλλας πτώσεις, ὡς τὰ ἀκόλѣθα: алчу, алѣю, блѣнѣю, бою, бою, спѣваю, блѣю, краснѣю, καὶ ἄλλά τινα. Μερικὰ δὲ ἐξ ἐκείνων ζητῶν μετ' ἐαυτὰ καὶ ἄλλας πτώσεις, ὡς ἀκόλѣθας:

α) Ταῖ ῥήματα: есмь καὶ бываю, πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' ἐαυτὰ λαμβάνων ὀνομασικὴν πτώσιν, οἶον: его братб есмь очень хорошии человекб, ὁ ἀδελφός τв εἶναι πολλὰ καλὸς ἄνθρωπος. братб мой скоро будетб офицерб, ὁ ἀδελφός му ὀγλήγωρα θέλει γένη ὀΦΦικιᾶλος. онб есмь мои добродѣтель и прох αὐτὸς εἶναι ὁ εὐεργέτης му, καὶ κατ' ἐξῆς.

Σημ. "Ὅτι τὸ Κοινητικὸν ῥήμα εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν σχεδὸν ποτὲ δὲν τίθεται, παρ. γάρ. онѣ всѣ хорошіе люди, αὐτοὶ εἶναι ὅλοι καλοὶ ἄνθρωποι. онѣ нѣмѣ дома, αὐτὸς δὲν εἶναι εἰς τὸ ὁσπήτιον. вашѣ бранѣ предорогоу челоуѣкѣ и проч. ὁ ἀδελφός σας εἶναι πολλὰ ἀξιόλογος ἄνθρωπος. Μὲ ὅλον τῆτο ὅμως τὸ τρίτον πρόσωπον τῆ ἐνικῆ ἀριθμῆ ἐνίοτε τίθεται τῆς ἐμφάσεως καὶ σαφηνείας ἕνεκεν, οἷον: нѣмѣ болѣе для меня жизни, остатокѣ лней моихѣ есть скука и горестѣ и проч. δὲν εἶναι πλεόν δι' ἐμὲ ζωῇ, τὸ ἐπίλοιπον τῶν ἡμερῶν μὲ εἶναι μελαγχολία καὶ λύπη, κ. τ. λ.

β) Τὰ ῥήματα: бываю, живу, слыву, прослываю, ἀντὶ ὀνομαστικῆς λαμβάνειν καὶ ὀργανικὴν, οἷον: ссѣпра моя была пому причиноу, ἡ ἀδελφὴ μὲ ἦτον εἰς αὐτὸ αἰτία. жизнь своими трудами, νὰ ζῇ τινὰς μὲ τῆς κόπης τῆ. прослываю скучнымѣ и проч. Φημιδομαι διὰ Φιλάργυρον, κ. τ. λ.

γ) Τὰ ῥήματα: снѣю, убѣгаю, избѣгаю, избываю, συντάσσονται μετὰ Γενικῆς, οἷον: что снѣишѣ фунтѣ сего сахару? τί ἀξίζει τὸ φῆντι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζάχαριν; убѣгашѣ общества разврашнныхѣ людей, νὰ ἀποφεύγῃ τινὰς τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀσώτων ἀνθρώπων, κ. τ. λ.

δ) Τὰ ῥήματα: убѣгаю, отпадаю, отбываю, избѣгаю, отснѣаю, отснѣуаю, отбываю, отсхожу, ἡτῶν μετῴντα ὀνόματα εἰς Γενικὴν πτώσει διὰ τῆς οπῆς προθέσεως, οἷον: сколько ни жизнь, а отпῆ смертѣи не отбывшѣ, ὅσον τινὰς νὰ ζῇ, ἀλλ' ἀπὸ τὸν θάνατον δὲν γλιτώνει. отсхожу отпῆ города и проч. εὐχαίνω ἀπὸ τὴν πολιτείαν, κ. τ. λ.

ε) Τὰ ῥήματα: завидую, ревную, внимаю, радѣю, присягаю, послѣдую, усердствую, подражаю, συντάσσονται μετὰ δοτικῆς, οἷον: не ревнуѣ славѣ другаго, μὴ φθονεῖς εἰς τὴν δόξαν τῆ ἄλλῃ. послѣдую

мудрымъ твоимъ совѣтамъ и проч. ἀκολουθῶ κατὰ τὰς Φρονίμας σε συμβεβλὰς, κ. τ. λ.

§) Τὰ ῥήματα: вражду, негоду, злобствую, рошщу, похожу, всплываю, всхожу, взлѣзаю, взбѣгаю, уповаю, συντάσσονται μετὰ γενικῆς διὰ τῆς на προθέσεως, οἶον: не рошши на судьбину, μὴ γογγύζεις κατὰ τῆς τύχης. οὐδὲ много походити на свою маиъ, αὐτὸς πολλὰ ὁμοιάζει τῆς μητρός τε. я уповаю на твои силы, ἐγὼ ἐλπίζω εἰς τὴν δυνάμιν σε, κ. τ. λ. Σημ. Ὅτι ὅλα τὰ ἀπρόσωπα Ῥωσικὰ ῥήματα συντάσσονται μετὰ δοτικῆς πτώσεως, παρ. χάρ. видѣлось мнѣ, оупдо бы . . . кажется мнѣ, что это . . . и проч. μοι ἐφάνη, ὡσὰν νὰ . . . μοι φαίνεται, ὅτι τῆτο . . . κ. τ. λ.

Κ Ε Φ. ΣΤ΄.

О сочиненіи причастій съ именами.

Περὶ συντάξεως μετοχῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων.

§ 58. Αἱ μετοχαὶ καθὼς καὶ τὰ ἐπίθετα, συμφωνῶν μετὰ τὰ ἑπιασικάτων κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν, οἶον: Богъ всемогущій, ὁ παντοδύναμος Θεός· вижу возходящее солнце, блистающія звѣзды и проч. βλέπω τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, τὰ λάμποντα ἄστρα, κ. τ. λ.

§ 59. Αἱ μετοχαὶ καὶ αἱ ἀπαρεμφατικαὶ αὐτῶν συντάσσονται μετὰ τὰς ἰδίας πτώσεις, μετὰ τὰς ὁποίας καὶ τὰ ῥήματά των, οἶον: хранишь правду не боишься враговъ, νὰ φυλάττη τινὰς δικαιοσύνην δὲν φοβῆται ἐχθρὸς. хранящій правду не боишься враговъ, ὁ φυλάττων δικαιοσύνην δὲν φοβῆται ἐχθρὸς. храня правду не боишься враговъ, φυλάττωντας δικαιοσύνην δὲν φοβῆται ἐχθρὸς.

§ 60. Αἱ μετοχαὶ καὶ αἱ ἀπαρεμφατικαὶ αὐτῶν πρέπει νὰ συμφωνῶν μετὰ τὸ ῥῆμα κατὰ τὰ γένη, χρόνος καὶ πρόσωπα, οἶον: шелши упалъ, пиша горюхилъ, ὑπάγωντας ἐπεσε, γράφωντας ὤμιλεσε, καὶ

ὄχι, πελши упалаешѢ, писавши говоримѢ, ὑπάγων-
τας πίπτε, ἐν ᾧ ἔγραφε ὁμιλεῖ. Ὀμοίως καὶ ходив-
ши по лѣсу поналѢ ногою на змѣю, ἐν ᾧ ἐπεριπα-
τῶσα εἰς τὸ δάσος ἔτυχα (ἐπάτησα) μετ' τὸ ποδάρι
εἰς τὸν ὄφιν· καὶ ὄχι я ходивши по лѣсу поналась
ногѣ подѣ ноги змѣя.

Σημ. Πρέπει τινὰς νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αἱ μετοχαὶ
ἐμπορῶν νὰ παράγονται μόνον ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ
Ῥωσικὰ ῥήματα, τῶν ὁποίων ἡ σημασία πολὺ πλη-
σιάζει εἰς τὴν σημασίαν τῶν ῥημάτων τῆς Σλαβω-
νικῆς διαλέκτου. Ἀπὸ δὲ τὰ ἀπλὰ Ῥωσικὰ ῥήμα-
τα, περιλαμβάνοντα κάποιας ποταπᾶς Φράσεως καὶ
μεταχειριζόμενα μόνον εἰς τὸν κοινὸν βίον, ὡς τὰ
τρίαῦτα: чавкаю, деру, дерусь, ныряю, κ. τ. λ.
δὲν παράγονται μετοχαί.

Κ Ε Φ. Ζ'.

О сочиненіи нарѣчій.

Περὶ συντάξεως ἐπιρρημάτων.

§ 61. Τὰ ἐπιρρήματα ἐνίοτε τίθενται πρὸ τῶν
ῥημάτων εἰς Φανέρωσιν τόπου, καιρῶ καὶ ἄλλων περι-
στάσεων, οἷον: я ѣху нынѣ въ Москву, ἐγὼ μισεῖω
τώρα εἰς τὴν Μόσχαν. мы ѣдемъ здѣсь, а за пра-
булешъ въ другомъ мѣстѣ, ἐνὶ τῷ τῷ ἐδῶ, ἀλλ' αὐ-
ριον θέλει εἶσαι εἰς ἄλλον τόπον. онѣ говоришѣ за-
мысловаго, и проч. αὐτὸς ὁμιλεῖ ἐμφυῶς, κ. τ. λ.
Ἐνίοτε δὲ τίθενται πρὸ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων καὶ
τὰ κάμνεν ὑπερθετικά, οἷον: весьма богатый, πολλὰ
πλούσιος. очень хороший, πολλὰ καλός. самый хитрый,
πολλὰ πανέργος, πανεργότατος, κ. τ. λ. Ἄλλοτε πάλιν
συμπλέκονται καὶ μετ' ἀλλήλων εἰς διασάφισιν ἢ
ἐπίτασιν τῆς σημασίας, οἷον: очень хорошо, πολλὰ
καλά. весьма рано, и проч. λίαν πρῶτ', κ. τ. λ.

§ 62. Τὰ ἀκόλoutha ἐπιρρήματα: близь, πλησίον,
около, около, вокругъ, кругомъ, сверхъ, ὑπὲρ.

окрестѣ, вѣспѣ, прежде, послѣ, проптиву, сквозѣ,
 όταν θέττωνται προτήτερα ἀπὸ τὰ ὀνόματα ζητῶν
 γενικὴν πτώσιν, οἷον: близъ смерпи, πλησίον τῆ θα-
 νάτѣ. вѣспѣ града, ἔσω τῆς πολιτείας. вѣспрѣ дома,
 μέσα εἰς τὸ ὀσπήτιον. прежде рождѣства Христова,
 προτήτερα ἀπὸ τὴν χριστῷ γέννησιν, κ. τ. λ.

§ 63. Τὸ ἐπιζήμα достойно ζητᾷ μετ' ἑαυτὸ γε-
 νικὴν πτώσιν, οἷον: достойно прославленія и проч.
 ἄξιον Φήμης, κ. τ. λ.

§ 64. Τὰ ἐπιζήματα: подобно, прилично, угодно
 συντάσσονται μετὰ δοτικῆς, οἷον, подобно возходя-
 щему солнцу, ὅμοιον τῷ ἀνατέλλοντι ἡλίῳ. прилично
 великому мужу, πρέπον τῷ μεγάλῳ ἀνδρὶ. угодно
 Богу и людям, ἀρετὸν τῷ θεῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις.

§ 65. Τὰ ποσότητος ἐπιζήματα σημαίνοντα αὐξή-
 σιν, ἢ ἔλαψιν ζητῶν μετ' ἑαυτὰ ὄνομα εἰς γενικὴν
 πτώσιν, οἷον: много денегъ, да ума мало, πολλὰ
 ἄσπρα, καὶ γνώσις ὀλίγη. довольно времени было...
 и проч. ἄρκετὸς καιρὸς ἦτον... κ. τ. λ.

Κ Ε Φ. Η'.

Ο сочиненіи прѣдговѣ сѣ именами.

Περὶ συντάξεως προθέσεων μετὰ τῶν ὀνομάτων.

§ 66. Αἱ διαρετικαὶ προθέσεις, όταν τίθενται πρό-
 των ὀνομάτων ζητῶν ἀπὸ αὐτὰ τὰς ἀκολουθεῖας πτώσεις,
 οἷον:

α) Αἱ προθέσεις: безъ, кромѣ, для, до, изъ, отъ,
 ради, со, ἢ сѣ, у, ζητῶν μετ' ἑαυτὰς ὄνομα εἰς γενι-
 κὴν πτώσιν, παρ. χάρ. οὐβѣщаніе безъ исполненія
 есѣнь д-рево безъ плода, ὑπόχесιν χωρὶς ἐκπλήρωσιν
 εἶναι δένδρον χωρὶς καρπὸν. для швоей бѣданости
 себя прощаю, διὰ τὴν πτωχείαν σε σὲ συγχωρῶ.
 выпни изъ перифнїя, νὰ εὐγῇ τινὰς ἀπὸ τὴν ὑπο-
 μονήν. умерѣ отъ болѣзни, ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν ἀσθενεί-
 ας. ради себя это сдѣлаю, δι' ἐσέ θέλω τὸ κάμει, κ. τ. λ.

β) Δοτικὴν πτώσιν ζητῶν αἱ προθέσεις κο. ἢ κτ. καὶ πο, οἷον: я кѢ вамѢ помпчасѢ буду, ἐγὼ εὐθύς θέλω ἔλθω πρὸς ἐσᾶς. все сдѣлаю по пвоему желанію, ὅλα θέλω κάμω κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σx.

γ) Αἱ ἀκόλουθοι προθέσεις: во, ѣвѢ, на, по, ѣ, пре, ѣ, сѢ. εἰς κίνησιν. ὅτῃ γίνεται ἀπὸ ἑνὸς τόπον εἰς ἕλκον, ἢ δὲ во, на, καὶ ἰς χρόνον. Ἔτι καὶ ἢ за εἰς χάρον τινός, δέχονται Αἰτιατικὴν πτώσιν, οἷον: во всю землю изыде вещаніе ихѢ, и вѢ концы вселенныя глаголы ихѢ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ Φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρας τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. во времена Апостольскія, εἰς τὰς κειρὰς τῶν Ἀποστόλων. прибѣгаю подѢ пвое покровительство, προσφεύγω ὑπὸ τὴν σκέπην σx. уповать на Бога, καὶ ἐλπίζει τινὰς εἰς τὸν Θεόν. прощитъ кровь за опечесство, καὶ χύσῃ τινὰς τὸ αἷμα τῶ διὰ τὴν πατοῖδх. предспяты предѢ судѢ, и проч. καὶ πα. ἡσά. ρουα εἰς τὸ κριτήριον, κ. τ. λ. Ἀνίσως δὲ κίνησις, ἢ εἴ τις τις θεωρεῖται εἰς ἑνα μόνον τόπον, τότε συντάσσονται με ὀργανικὴν, οἷον: онѢ спояиѢ надѢ рѣкою; овцы ко- даяиѢ подѢ горою; они спояиѢ предѢ начани- комѢ: боролъся со спраспями. Ὀμοίως καὶ ἢ за, спихиѢста τὸ κατόπι, οἷον: поли за мною, ἢ аігичу. оспѣзжаю за нуждою, κ. τ. λ.

δ) Αἱ προθέσεις межѢ καὶ межѣ, συντάσσονται με γενικὴν καὶ ὀργανικὴν, ἐπειδὴ ἡμπροσθεν καὶ ἀπώ- μεν, межѢ горѢ καὶ межѢ, ἢ межѣ горами, ἀναμε- таξὺ εἰς τὰ βενα. межѢ людеи καὶ межѣ людьми, ἀναμεταξὺ εἰς τὰς ἀνθρώπους.

ε) Με προθετικὴν πτώσιν συντάσσονται αἱ προθέ- σεις вѢ, ἢ во, на, о, ἢ оѢ, по при, οἷον: ХристосѢ родился вѢ ВнеліемѢ, ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη εἰς τὴν Βηθλεέμ. распяиѢ на горѢ ГолгоѢ, ἐσαυρώθη εἰς τὸ ὄρος ΓολγѢѢ. о злополучіи ближняго разоватъся не должно, διὰ τὴν κακοτυχίαν τῶ πλησόν δὲν πρέπει τινὰς καὶ χαίρεται. при щасіи друзей много, εἰ τὴν

εὐτυχίαν φίλοι πολλοί. Христосъ родился при Августѣ, а распятъ при Тиверіи, ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη Βασιλεύοντος τῆς Αὐγύστης, καὶ ἐσταυρώθη μοναρχήντος τῆς Τιβερίδος. за чѣмъ ты меня ругаешь? διατὶ με ὑβρίζεις; κ. τ. λ.

Κ Ε Φ. Θ΄.

Ο сочиненіи союзѣхъ.

Περὶ συντάξεως τῶν Συνδέσμων.

§ 67. Οἱ σύνδεσμοι συνδέουσι διαφόρους ἐγκλίσεις ῥημάτων καὶ διαφόρους πτώσεις τῶν ὀνομάτων, ὡς ἀκολούθως:

Οἱ Συμπλεκτικοὶ σύνδεσμοι ἐνώνουσι τὰς αὐτὰς ἐγκλίσεις εἰς τὰ ῥήματα, καὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις εἰς τὰ ὀνόματα, οἷον: прощаеѣ и сердится, послаѣяетъ и спорого наизираетъ, συγχωρεῖ καὶ θυμῶναι. ἐλευθερώνα καὶ αὐσηρῶς διατηρεῖ. братъ и сестра уѣхали, ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἐμίσευσαν.

Οἱ Διαζευτικοὶ διαχωρίζουσι τὰς αὐτὰς ἐγκλίσεις εἰς τὰ ῥήματα, καὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις εἰς τὰ ὀνόματα, οἷον: либо земля, либо солнце вертнтся, ἢ ἡ γῆ κινεῖται, ἢ ὁ ἥλιος, κ. τ. λ.

Οἱ ὑποθετικοὶ συνάπτουσι δύο προτάσεις εἰς μίαν κοινὴν ἀμοιβαίαν χέσιν, ἐφ' ἐκάστης τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα ἔχουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν σύνταξιν, οἷον: Если ты Богъ, то долженъ ты дѣлать благодѣянія смертнымъ; буде же ты человекъ, помни, что ты такое, Εἰ μὲν εἶσαι Θεὸς, πρέπει νὰ εὐεργετῇς τὰς θνητὰς· εἰ δὲ καὶ εἶσαι ἄνθρωπος, ἐνθυμήσθ, ὅτι εἶσαι θνητός. не премину исполнитъ ваше прошеніе, естъли только найду удобной къ тому случай, Δὲν θέλω λείψει νὰ ἐκτελέσω τὸ ζήτημά σας, εἰάν εὕρω μόνον ἀρμόδιον καιρὸν εἰς τῆτο.

Οἱ ἐναντιωματικοὶ τότε τίθενται εἰς τὸν λόγον, ὅταν χρειάζεται νὰ κάμωμεν ἢ ἐξαίρεσιν, ἢ διόρθωσιν τῆς πρώτης προτάσεως, οἷον: хотя онъ бѣденъ, оа-

нако честной человекъ, με ὅλον ὅπῃ εἶναι πτωχός, με ὅλον τῷτο εἶναι τίμιος. οὐδὲ не только богатъ, но и разуменъ, αὐτὸς ὅχι μόνον εἶναι πλῆσιος, ἀλλὰ καὶ γνωσικός.

Οἱ Αἰτιολογικοὶ τίθενται εἰς τὸν λόγον, ὅταν ἀποδεικνύωμεν τὴν προηγεμένην πρότασιν, οἷον: ὑδῶγαι не праздноσши: ибо она есть испочникъ вѣхъ пороковъ, Φεύγετε τὴν ἀργίαν: διότι εἶναι πηγὴ ὅλων τῶν κακῶν. скупой богатъ есть ὑδῶγ, поелику не онъ златомъ, но злато имъ влаѣетъ, ὁ Φιλᾶργυρος πλῆσιος εἶναι πτωχός, ἐπεὶ δὲ κυριεύει αὐτὸς τὸ χρυσίον, ἀλλὰ τὸ χρυσίον αὐτόν.

Οἱ Συμπερασματικοὶ τίθενται τότε εἰς τὸν λόγον, ὅταν χρειάζεται νὰ συνάψωμεν τὰς ἐννοίας ὅπῃ ἔπονται μία ἀπὸ τὴν ἄλλην, οἷον: чрезъ добрыя дѣла заслужить можно честь; посему должно улаяться пороковъ и слѣдовать добродѣтели, διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἡμπορεῖ τις νὰ ἀποκτήσῃ τιμὴν διὰ τῷτο πρέπει νὰ ἀποφεύγητῃς τὰς κακίας, καὶ νὰ ἀκαλεῖθῃ τὴν ἀρετὴν.

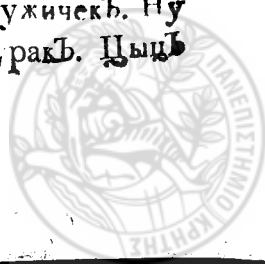
Κ Ε Φ. Ι΄.

О сочиненіи междуметій.

Περὶ συντάξεως τῶν παρενθέσεων.

§ 68. Αἱ παρενθέσεις: वोप्, तोप्, फु, अ, συντάσσονται μετὰ ὀνομασικῆς, οἷον: वोप् бѣдной человекъ. तोप् доброе дѣло. फु какой, κ. τ. λ. Αἱ παρενθέσεις: अत्ति, बѣदा, वोप् ना, गоре, исполать, ना, उвы, συντάσσονται μετὰ δοτικῆς, οἷον: अत्ति म्हे. Горе тому человекъ. Исполать тебѣ. Увы мнѣ не щастному, κ. τ. λ.

Αἱ παρενθέσεις: गै, तौ, नु, ०, प्रोच्, छिच्, λαμβάνει κλητικὴν πτᾶσιν, οἷον: गै мужичекъ. Ну лѣнивецъ. О всещедрое жебо! Прочъ дуракъ. छिच् собака.

Τ Μ Η Μ Α, Β'.

Ο π ρ α γ μ α τ ῶ ν .

Περὶ ὀρθογραφίας.

§ 69. Τὰ Ῥωσικὰ Γράμματα κατὰ τὸν χαρακ-
τῆρα αὐτῶν εἰσὶ μεγάλα καὶ μικρά, ἐκ τῶν ὁποίων
τὰ μεγάλα μεταχειρίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Εἰς τὴν ἀρχὴν πάσης περιόδου καὶ ἔπειτα ἀπὸ
κάθε τελείαν σιγμῆν.

β) Εἰς τὰ ποιήματα μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἀρ-
χὴν καθ' ἑκάστην σίχην.

γ) Εἰς τὰ ὀνόματα: Θεῶ, Ἀγγέλων, Ἀνδρῶν, γυ-
ναικῶν, τόπων, πόλεων, καὶ ποταμῶν.

δ) Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ὀνομασιῶν μεγάλων ὑπο-
κειμένων καὶ τῶν ἀξιωματῶν αὐτῶν.

ε) Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ὀνομάτων δηλόντων τόπον
διοικήσεως καὶ κριτηρίου.

ς) Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπισημῶν,
καὶ ἄλλων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ κεφάλαιον,
ἢ ἡ ὑπόθεσις τῆς λόγου.

§ 70. Ἐπειδὴ οἱ Ῥῶσσοι πολλάκις ἀλλέως ὀμιλῶν
καὶ ἀλλέως γράφον, πρέπει λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ τῆς
μιμηθεὶς τρέποντες τὰ γράμματα, ὅταν ὀμιλῶμεν,
καὶ φυλάττοντες πάλιν αὐτὰ, ὅταν γράφωμεν. ἀρχῇ
νὰ θεωρήσωμεν μὲ προσωχὴν εἰς τὰ περὶ προφορᾶς
ἐξηθέντα καὶ νὰ λάβωμεν τὴν περὶ τῆς περίληψιν
ἀλλὰ διὰ τὸ σαφέστερον καὶ δι' ὅσον δὲν ἀνήκει εἰς
τὴν προφορὰν τῶν γραμμάτων, πρέπει νὰ σημειώσω
τῆς ἀκολούθως κανόνας:

§ 71. Τὰ γράμματα И καὶ І, μὲ ὅλον ὅπῃ εἶναι
ὅμοια κατὰ τὴν προφορὰν, μὲ ὅλον τῆτο εἰς τὴν ὀρ-
θογραφίαν διαφέρουν, ἐπειδὴ τὸ І γράφεται πρὸ τῶν
φωνηέντων, а, ё, и, о, у, ю, я, οἷον: Аллилуѣа, Іаковѣ,
имѣніе, спасеніе, синіи, ближніи, Іорданѣ, Іоаннѣ,
Іуда, Іюль, Россія, κ. τ. λ. Τὸ δὲ И τίθεται πρὸ καὶ
ἔπειτα τῶν συμφώνων, ὡς: лице, испинна, κ. τ. λ.

Όταν τὸ И προφέρεται βραχύως, τότε τίθεται ἀπάνω τὸ ἀκόλυσθον σημεῖον (·). οἷον: война, μοι κ. τ. λ.

§ 72. Τὸ Е καὶ Ё κατὰ τὴν προφορὰν ὅτι πολὺ διαφέρειν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ὀρθογραφίας. Τὴν χρῆσιν τῆς Ё εὐτροφεῖς πολλά· εὐκόλως γὰρ γνωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀκόλυσθους κανόνας:

α) Τὰ εἰς А καὶ Я λήγοντα ὀνόματα τῆς πρώτης κλίσεως, εἰς τὴν δοτικὴν τῆς ἐνικῆς ἀριθμοῦ τρέπται τὸ А καὶ Я εἰς Ё, οἷον: слага, с·у·ге·, рука, рук·, дядя, дяд·, земля, земл·, καὶ καθ' ἑξῆς.

β) Τὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς А καὶ Я τῆς πρώτης, καὶ τὰ εἰς и, ъ, ѣ, е, о τῆς δευτέρας κλίσεως, εἰς τὴν προθετικὴν πτώσιν τρέπται αὐτὰς τὰς καταλήξεις εἰς Ё, οἷον: о с·у·ге·, перѣ τῆς δέσλ·, о дяд·, о с·п·о·л·ѣ, о·б·ѣ о·г·н·ѣ, о л·и·ц·ѣ, о л·ѣ·т·ѣ, κ. τ. λ.

γ) Αἱ ἀντωνυμίαι я, мы, себя, εἰς τὴν δοτικὴν καὶ προθετικὴν πτώσιν τῆς ἐνικῆς ἀριθμοῦ γού·ν·ον·τι: мнѣ, мѣ·т·ѣ, сѣ·т·ѣ, о мнѣ, на мѣ·т·ѣ, о сѣ·т·ѣ. Εἰ δὲ ἡ ἀντωνυμία по·м·ѣ· εἰς τὴν ὀργανικὴν τῆς ἐνικῆς καὶ εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τῆς πληθ. ἀριθμοῦ γράφεται: мѣ·м·ѣ, мѣ·, мѣ·х·ѣ, мѣ·м·ѣ, мѣ·м·и, о мѣ·х·ѣ.

δ) Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα λήγοντα εἰς ий, τῷ συγ·κριτικῷ βαθμῷ τρέπται αὐτὸ εἰς ѣ, καὶ τῷ ὑπερ·θετικῷ εἰς ѣйшій, οἷον: свѣтл·й, λαμπρὸς, свѣтл·ѣ, свѣтл·ѣйшій, красн·й, κόκκινος, красн·ѣ, красн·ѣйшій, κ. τ. λ.

ε) Τὰ ἴματα λήγοντα εἰς ѣю, φυλάττει τὸ ѣ εἰς ὅλας τὰς χρόνους, οἷον: имѣю, ἔχω, имѣл·, εἶχον, имѣи, ἔχε, имѣшь, γὰρ ἔχω, ης, η. по·м·ѣ·ю, ἰδρώνω, καὶ καθ' ἑξῆς.

ς) Τὰ ἀκόλυσθα ἐπί·ήματα: нынѣ, развѣ, вездѣ, внѣ, до·ко·л·ѣ, до·с·л·ѣ, гл·ѣ, кро·м·ѣ, послѣ, явѣ, вскорѣ, καὶ ἕτερα μερικὰ γράφονται διὰ τῆς Ё.

η) Ότι δὲ λέξεις δὲν ἀνάγονται εἰς αὐτὰς τὰς κανόνας, πρέπει γὰρ τὰς παρατηρῆ τινὰς εἰς τὴν ἀνά·γνωσιν κανονικῶς τυπωμένων βιβλίων.

§ 73. Τὸ $\bar{\upsilon}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ κατὰ τὴν προφορὰν αὐτῶν διαφέρουν· διότι τὸ μὲν $\bar{\upsilon}$ γράφεται εἰς διαφορὰς λέξεις ἔπειτα ἀπὸ κάθε σύμφωνον, καὶ δηλοῖ τὴν σφοδρότεραν ἐκφώνησιν ἐκείνῃ τῇ συμφώνῃ. Τὸ δὲ $\bar{\epsilon}$ γράφεται εἰς διάφορα ὀνόματα τόσον ἄρσενικά, ὅσον καὶ θηλυκά· ὁμοίως γράφεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀπαρέμφατα καὶ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἐνεσώτων τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, καὶ ἐκφωνεῖται λεπτότερον ἀπὸ τὸ $\bar{\upsilon}$.

§ 74. Τὸ $\bar{\eta}$ συνίσταται ἀπὸ τῆς $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\iota}$, καὶ μεταχαιρίζεται τόσον ἐν τῷ μέσῳ, ὅσον καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν λέξεων· πλὴν μὲ τὸ νὰ δυσκόλως δύναται τις νὰ γνωρίσῃ πότε τὸ τοιαῦτον καὶ ἔπειτα ἀπὸ ποίων γραμμῶν γράφεται, ἅς παρατηρήσῃ· ὅτι ἔπειτα ὅλων τῶν φωνηέντων, καὶ τῶν ὁκολεσθῶν συμφώνων, $\alpha\varsigma, \epsilon, \kappa, \chi, \psi, \varphi, \theta, \varphi$ ποτὲ δὲν τίθεται. Ἄλλος κανόνας πλέον σαφέστερος δὲν εἶναι, ἀλλ' ὁ διδασκόμενος πρέπει νὰ λάβῃ τὴν περίληψιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν σερεὰν καὶ ἀπαλὴν ἐκφώνησιν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κανονικῶς τυκνωμένων β.βλίων.

§ 75. Τὰ ἄρσενικά ὀνόματα λήγοντα εἰς $\bar{\epsilon}$, εἰς τὴν γενικὴν τῇ ἐνικῇ ἀριθμῷ τρέπασιν αὐτὸ πάντοτε εἰς α . Τὰ δὲ θηλυκά εἰς $\bar{\eta}$.

§ 76. Τὰ εἰς $\bar{\iota}\epsilon$ λήγοντα ὀνόματα, εἰς τὴν ἐνικὴν γενικὴν καὶ πληθ. ὀνομαστικὴν τρέπονται εἰς $\bar{\iota}\alpha$, εἰ δὲ εἰς τὴν γενικὴν πληθυντικὴν εἰς $\bar{\iota}\bar{\eta}$.

§ 77. Ὅλα τὰ εἰς ϵ καὶ $\omicron$ λήγοντα ὀνόματα, εἰς τὴν ὀνομαστικὴν πληθ. ἔχκει πάντοτε α .

§ 78. Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα κατὰ τὸν κανόνα τῆς Γραμματικῆς λήκει πάντοτε εἰς $\bar{\iota}\bar{\eta}$ καὶ $\bar{\eta}\bar{\iota}$ · εἰ δὲ κατὰ τὴν κοινὴν χρῶσιν εἰς $\omicron\bar{\eta}$, ὅσον· ἀντὶ τῆς милоспивый Государь, λέγεται милоспивоу Государь· болюшій, великій, λέγεται, болюшюй, великою, καὶ κατ' ἐξῆς.

§ 79. Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα εἰς τὴν γενικὴν τῇ ἐνικῇ ἀριθμῷ μεταβάλλει τὴν λήγουσαν αὐτῶν δίφθογγον πάντοτε εἰς $\alpha\omicron$, ἢ $\gamma\omicron$, ὅσον· великій великаго, добрый, добраго, прежній, прежняго, καὶ κατ' ἐξῆς.

§ 80. Τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τῷ πληθ. ἀριθ. ἐνεσῶτος χρόνῳ τῆς ὁρισ. ἐγκλ. λήγῃσι πάντοτε εἰς απб. ἢ япб.

§ 81. Ὅλα τὰ Ῥωσικὰ ῥήματα καὶ τῶν δύο συζυγιῶν εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ ἐνεσῶτος χρόνῳ τῆς ὁρισ. ἐγκλ. μετὰ τῷ ш εἰς τὴν λήγῃσιν γράφονται διὰ τῷ б, καὶ ἐγὶ διὰ τῷ в. Ὀμοίως καὶ ὅλοι οἱ χρόνοι τῆς ἀπαρεμφάτης ἐγκλίσεως. Τὰ δὲ ῥήματα ὅπῃ παράγονται ἀπὸ τῶν Σλαβωνικῶν ῥημάτων, καὶ μεταχειρίζομενα ἐπὶ ὑψηλῷ ὕφω, μάλιστα εἰς τὰς μαθηματικὰς λέξεις, εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τῷ ἐνεσῶτος χρόνῳ, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀπαρεμφάτης ἐγκλίσεις γράφονται διὰ τῷ и, διότι ἐκείνα φυλάττεισι τὸν κανόνα τῶν ποσότητων αὐτῶν.

§ 82. Αἱ προθέσεις πρὸ τῶν ῥημάτων εὐρισκούμενων πάντοτε ἀδιαίρετως γράφονται, ὡς, приаю, про-дѣю, προσδέτω. выпекѣю, ἐκρέω. наспыпаю. ἀπανωπατῶ, καὶ καθ' ἑξῆς. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων, παρανομένων ἀπὸ τῶν συνθέτων ῥημάτων, ἀδιαίρετως γράφονται, ὡς, заапокѣ, ἀΐαδων. приааа, ἢ πρόσθεσις, καὶ καθ' ἑξῆς. Ἀνίσως δὲ αἱ προθέσεις, τιθεμέναι πρὸ τῶν ὀνομάτων καὶ ἀντωνυμιῶν, ζητῶσιν ἀπὸ αὐτὰ καμμίαν πτώσιν, τότε ἐκείνα διαιρετικῶς γράφονται, ὅσον: вѣдомѣ, εἰς τὸ ὁσπήτιον, вѣ верху, ἀπάνω, вѣ горѣ, εἰς τὴν πολιτείαν, вѣ побоку, μαζήσεσ, κ. τ. λ. Εἰς τὰς ἀκολούθους λέξεις, ὡς, вкосѣ, впайнѣ, вмѣсто, вопреки, вѣругѣ, внүпрѣ, впрячѣ, вкрапкѣ, слегка, издалека, изкрасна, καὶ ἑτέρας, αἱ προθέσεις γράφονται ἐνωμέναι. Τυχύτομοῶς καὶ τὰ ἑκόλχθη: напослѣдокѣ, припомѣ, впрочеѣ, наконецѣ, попомѣ, позади, μεταχειρίζομενα ὡς ἐπιῤῥήματα, ἀκολούθῳ εἰς τὸν αὐτὸν κανόνα. Ὅταν ὅμως μεταχειρίζωνται ὡς ὀνόματα, τότε πρέπει διαιρετικῶς γὰ γράφονται, ὅσον: при пакомѣ обстопапельспѣ, εἰς τοιαύτην περίστασιν. вѣ прочихѣ случаяхѣ, εἰς ἕτερα συμβάσματα, καὶ καθ' ἑξῆς.

§ 83. Τὸ ἀρνητικὸν μόριον не μετὰ ἐπιθέτου ὀνόματα καὶ μετὰ ἐπιρρήματα παρὰ γόμενα ἀπὸ τῶν ἐπιθέτων πάντοτε ἀδιακρέτως γράφεται, ὡς: неслыханный, ἀνήκῃς, неслыханно, ἀνήκῃον, непонятный, ἀπερίληπτος, δυσνόητος, непонятно, ἀπερίληπτον, δυσνόητον, καὶ καθ' ἑξῆς. Εἰ δὲ ὅταν πρὸ τῶν ῥημάτων μεταχειρίζεται, τότε διχρετικῶς γράφεται, ὡς: не былъ, δὲν ἦτον, καὶ καθ' ἑξῆς.

§ 84. Τὰ πατριωτικὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς иѣ καὶ σημεύοντα τὸ γένος, ἢ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὀνομασικὴν τῇ πληθ. ἀριθ. τὸ иѣ τρέπεται πάντοτε εἰς е, λοιπὸν ὅπως πρέπει τινὰς καὶ νὰ γράφῃ. παρ. χάρ. Россіянинѣ, Россіяне, Армянинѣ, Армяне, Христіанинѣ, Христіяне, κ. τ. λ.

О знакахъ препинанія.

Περὶ τῶν Διασολῶν.

§ 85. Αἱ διασολαὶ τῶν Ῥώστων μεταχειρίζονται τόσον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ὅσον καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν καθὼς αἱ ἐδικήμας, τῶν ὁποίων αἱ ὀνομασίαι καὶ χαράκτῃρες τίθενται ὡς ἀκολούθως:

1) Запятая (,) ἐπιλαυβάνεται ὡς ἡ ἐδικήμας ὑποσιγμῇ (,) ἥτις δακνύει τὴν ἐλαχίστην διανάπαυσιν τῆς Φωνῆς.

2) Точка сѣ запяточю, (;) ὡς ἡ ἐδικήμας μεσοσιγμῇ (·) ἐπειδὴ δηλοῖ περισσοτέραν διανάπαυσιν τῆς Φωνῆς, παρὰ ἢ ὑποσιγμῇ.

3) Двуеточіе (:) Διπλῇ σιγμῇ, ἥτις ἐπιζητεῖ πολὺ περισσοτέραν διανάπαυσιν τῆς Φωνῆς, παρὰ ἢ μεσοσιγμῇ, καὶ βραχυτέραν ἀπὸ τὴν τελείαν σιγμῇ.

4) Точка (.) Τελεία σιγμῇ, ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν μεγίστην διανάπαυσιν τῆς Φωνῆς, καὶ πρέπει ὁ ἀναγνώστης νὰ καταβιδάσῃ ἱκανῶς τὴν Φωνὴν, ὅτι μετὰ τὴν τελείαν σιγμῇ εἶναι τέλειον καὶ πλήρες τὸ νόμα τῇ λόγῃ.

5) Вопросительная (?) Ἑρωτηματικόν, καὶ μετα-
χειρίζεται ὡς τὸ ἐδικὸν μας (;), διότι ἐπιζητᾷ ἵνα
διαδῶῃ τις μετὸν τόνον τῆς ἐρωτήσεως.

6) Удивительная (!) Ἐπιφωνηματικόν, τὸ ὁποῖον
τίθεται εἰς δῆλωσιν τινὸς πάθους τῆς ψυχῆς, οἷον:
χαρᾶς, λύπης, θυμωσμεῖ, καὶ κλήσεως.

7) Вмещительная ( ) ἦτοι [ ] διὰ μέσθ, τὸ ὁποῖον
ἐπιζητᾷ νὰ ἀναγνώσκωνται τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχο-
μενα ὀλίγον γρηγορότερον καὶ μετὰ χαμηλοτέραν φωνήν,
διότι δὲν ἔχουσιν ὁδευίαν συνέχειαν μήτε μετὰ τὸ ἡγέ-
μενον, μήτε μετὰ τὸ ἐπόμενον.

8) Соединительная (-) ἐνωτικὴ γραμμὴ, ἥτις
τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀράδας ὅταν καυμία λέξις
δὲν τελειώνει, καὶ μεταφέρεται τὸ ἐπίλοιπον ἐκείνης
εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἄλλης ἀράδας.

Τ Μ Ἡ Μ Α, Γ'.

О просодіи, или слогаудареніи.

Περὶ προσωδίας, ἡ τόνος.

§ 86. Ὁ τονισμὸς τῆς τῶν Ῥώστων φωνῆς εἶναι
δύο εἰδῶν, οἷον: острое (') ὀξεῖα, καὶ тяжелое (')
βαρεῖα, ἐξ ὧν ἡ μὲν ὀξεῖα ἀναδιδάσκεται εἰς τὴν πα-
ραλήγῃσαν, προπαραλήγῃσαν καὶ μέχρι τῆς τετάρ-
της καὶ πέμπτης συλλαβῆς ἀπὸ τὴν λήγῃσαν τῆς
λέξεως, ἡ δὲ βαρεῖα τύπτει μόνον εἰς τὴν λήγῃσαν
πλὴν τῆς βραχείας (краткой), ἥτις τίθεται καὶ με-
ταξὺ τῶν συλλαβῶν τῆς λέξεως, καὶ εἰς τὸ τέλος
αὐτῆς· πάντοτε δὲ εἰς τὸ φωνῆεν и, τὸ ὁποῖον ὅταν
ἔχῃ ἐπάνωτ' τὴν βραχείαν (и), τότε κἀνέναν το-
νισμὸν φωνῆς δὲν ἐπιδέχεται, ἀλλὰ διὰ μέσθ αὐτῆς
συλλαμβάνεται ἀπὸ τὸ πρὸ αὐτῆς φωνῆεν καὶ ἐκφω-
νᾷται βραχὺ πολλὰ καὶ σύντομον· διὰ τῆτο καὶ παρὰ
τοῖς Ῥώτσοις τόνος ἐκείνη δὲν ὀνομάζεται, οἷον: свѣ-
спвенѣ, ἰδιωματικὸς, сладчайшій, γλυκύτατος, пре-
красный, ὡραιότατος.

Σημ "Οτι αὕτη ἡ βραχεῖα οὐ συνεδίζεται κατὰ τὰς
 σιχουργὰς νὰ ἐπιδέτεται καὶ εἰς κάθε ἕτερον φω-
 νῆεν συλλαβῆς, διὰ σημείωσιν τῆς συντόμης ἐκείνης
 ἐκφωνήσεως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ὡς ἀκολούθως:

О мы, что въ грестѣ напрасно,

На Бѣгѣ рѣшѣшь челѣвѣкъ,

Внимай коль въ рѣвнѣстѣ ѹжасно,

Онѣ къ Г'вѹ изъ му'чи рѣкъ.

§ 87. Συνηθισμένως ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, ποτὲ
 μὲν τίθενται κατ'ἐναλλαγὴν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν
 λέξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναδιδαζόμενος, ἢ καταδιδαζό-
 μενος ὁ τόνος τῆς λέξεως διαχωρίζει τὴν πτῶσιν καὶ
 τὸν ἀριθμὸν αὐτῆς, κατὰ τὸ ὁποῖον συμπίπτει κλινο-
 μένη νὰ ὁμοιάζη, οἷον: лицѣ, τῷ προσώπῳ (Γεν. ἐνι-
 κή). лица, τὰ πρόσωπα (ὄνομ πληθ.). Ποτὲ δὲ δια-
 κρίνεται μίαν λέξιν ἀπὸ τὴν ἄλλην, αἱ ὁποῖαι κατὰ
 τὴν φωνὴν μὲν εἶναι αἱ αὐταί, διαφέρουν δὲ κατὰ τὴν
 σημασίαν, οἷον: сѣрокѣ, σαράντα, сор'кѣ δὲ τῶν κα-
 ρακάξων δηλοῖ. ниже, μηδὲ, ниже, χαμηλότερα. καὶ
 κατ'ἐξῆς. Διὰ δὲ τὴν σαφεσέραν πληροφориάν τῷ
 διδαχθῆσομένῳ περὶ τῶν τόνων ἐτέθησαν οἱ ἀκόλου-
 θοὶ κανόνες.

1) Ὅλαι αἱ μονοσύλλαβοι λέξεις κατὰ τὴν φύσιν
 αὐτῶν προφέρονται μακρῶς· με' ὅλον ὁπῶ κατὰ τὰς
 σιχουργὰς ποτὲ μὲν χρῶνται μακρῶς, ποτὲ δὲ βραχέως,
 (ὅρα εἰς τὴν ἄνωθεν σημείωσιν τὰς Ῥωσικὰς σίχας).

2) Τὰ ἑσιασικὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς бка, вка,
 дка, жка, зка, лка, мка, нка, пка, рка, ска, пка, чка,
 шка, ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν παραλήγουσαν, ὡς, ок'бка,
 бѣбка, прѹ'бка, лѣвка, загорѣдка, кру'жка, повѣ'зка,
 пѣлка, мѣмка, почи'нка, шѣ'пка, запи'рка, краска,
 ѹ'пка, пѣчка, шѣшка, καὶ κατ'ἐξῆς, (α)

(α) Ἀπὸ τῶτον τὸν κανόνα ἐξαιρῶνται τὰ ὀνόματα
 παραγόμενα ἀπὸ τῶν συνθέτων ῥημάτων με' вы,

3) Τὰ ὑποκοριστικά ὀνόματα λήγοντα εἰς чка πα-
ραγόμενα ἀπὸ τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων, ἔχσι τὸν
τόνον εἰς τὴν ἰδίαν συλλαβὴν ὅπῃ τὰ ἑσσιασικάτων
ἔχσιν, οἷον: σκόδοчка, πρυδοчка, λάвочка, загоро-
докъ, ло́жечка, ска́зочка, на́лочка, καὶ κατ'ἐξῆς.

4) Τὰ ἑσσιασικά ὀνόματα λήγοντα εἰς та, ἔχσι
τὸν τόνον εἰς αὐτὸ, οἷον: быспро́та, вверсп́та, вы-
соп́та, долго́та, клевет́та, красоп́та, лѣпоп́та, мечп́та,
нищеп́та, καὶ τὰ ἐξῆς, (б).

5) Τὰ ἀκόλѣθα ἑσσιασικά: блоха, борода, борозда,
боро́на, вдова, вода, во́жа, волна, голова, гряда,
гора, дуга, доска, дира, души, жена, игла, коза, коса,
копна, звѣзда, межа, мешла, нога, плена, пила, пче-
ла, полоса, рука, слуга, сосна, спопа, споро́на,
спро́ка, спруна, спрѣ́ла, спѣ́на, спруба, щека, εἰς
τὴν ὀνομασικὴν, γενικὴν, δοτικὴν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ καὶ
προθετικὴν καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχσι τὸν τόνον εἰς
τὴν λήγυσαν, ὡς, вода, τὸ νερόν, вода́ы, вода́ѣ, на
вода́ѣ, на вода́хъ. Εἰς δὲ τὴν αἰτιατικὴν τῷ ἐνικῷ,
ὀνομασικῇν τε καὶ αἰτιατικῇν τῷ πληθ. ἀριθμῷ ὡσαύ-
τως καὶ εἰς τὴν ὀγανικὴν καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχσι
τὸν τόνον εἰς τὴν παραλήγυσαν, οἷον: воду́, вода́ы,
вода́ю, вода́ми спѣ́на, τὸ τέχος, спѣ́ны, спѣ́нѣ,
спѣ́ну, спѣ́но́ю, на спѣ́нѣ, спѣ́ны, спѣ́на́ми, на
спѣ́на́хъ, καὶ τὰ λοιπά. Ὅμως τὰ ὀνόματα: вдова,
волна, дуга, дира, жена, звѣзда, мешла, плена, пче-
ла, слуга, пила, εἰς τὴν αἰτιατικὴν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ
ἔχσι τὸν τόνον εἰς τὴν λήγυσαν, ὡς, вдову́, волну́,
дугу́, слугу́, звѣзду́, καὶ κατ'ἐξῆς.

διότι ἔχσι τὸν τόνον εἰς τὴν προπαραλήγυσαν,
οἷον: вы́вѣска, вы́лѣлка, вы́кладка, вы́ласка, κ. τ. λ.

(б) Ἐξαιροῦνται τὰ ἀκόλѣθα: добро́та, дремо́та,
рабо́та, кану́ста, защи́та, ико́та, лона́та, льго́-
та, ма́та, охо́та, пѣхо́та, перхо́та, забо́та,
рво́та.

6) Τα ἑσσιασικὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς иня καὶ ынѣ, καὶ ὅλων τῶν πτώσεων καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν λαμβάνουσι τὸν τόνον εἰς τὰς συλλαβάς ин καὶ ын, οἷον: боги́ня, боги́ни, боги́нѣ, боги́ню, боги́нею, о боги́нѣ, боги́ни, боги́нѣ, боги́няхѣ, боги́нями, о боги́няхѣ. ὡσαύτως καὶ Геро́и́ня, Герцо́и́ня, Кня́ги́ня, рабы́ня, ды́ня, пусти́ня, благо́сти́ня, κ. τ. λ. (γ).

7) Τα εἰς иха λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα παραγόμενα ἐκ τῶν ἀρσενικῶν, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὸ их, παρ-
χάρ. щего́ль, щего́лиха. кузне́цъ, кузнечи́ха. ку-
пе́цъ, кучи́ха. пори́пно́й, порш́ни́ха. волкѣ, вол-
чи́ха. осе́лѣ, осли́ха. коза́кѣ, козачи́ха. дьяче́кѣ,
дьячи́ха. по́варѣ, повари́ха, κ. τ. λ.

8) Τα εἰς мель λήγοντα ὀνόματα, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν πρὸ τῆς με εὐρισκομένην συλλαβὴν, οἷον: зри́-
мель, бля́сπιмель, гони́мель, годи́мель, законо́-
да́мель, искупи́мель, креси́пель, ласка́мель, спа-
си́мель, свобо́днѣмель, κ. τ. λ. (δ).

9) Τα ἀπὸ τῶν τοιούτων ἑσσιασικῶν τῆς ἀρσενικῆς γένους παραγόμενα θηλυκὰ ὀνόματα, καὶ λήγοντα εἰς ца, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἐπι-
κρατῶσι τὸν τόνον εἰς ἐκείνην τὴν ἰδίαν συλλαβὴν, ὅπως ἔχουσι τὰ πρωτότυπα, οἷον: покрови́тель, покрови́-
тельница. бля́сπιпельница, ласка́пельница, вла́-
дѣпельница, пита́пельница, κ. τ. λ.

10) Τα εἰς икѣ λήγοντα ἑσσιασικὰ ἔχουσι τὸν τό-
νον εἰς τὴν πρὸ τῆς ληγούσης συλλαβὴν, οἷον: без-

(γ) Ἐξαίρονται: Боя́рыня, гусы́ня.

(δ) Ἀπὸ τῆτος τὸν κανόνα ἔξαίρονται: дѣла́тель,
взѣ́витель, пла́ватель, слу́шатель, дѣ́йствовате-
ль. Ὀμοίως καὶ τὰ παραγόμενα ἀπὸ τῶν συν-
θέτων ῥημάτων ληγόντων εἰς иваю, ἢ ивию, καὶ ἔχον-
των τὸν τόνον εἰς τὴν τετάρτην συλλαβὴν ἀπὸ τῆς
λήγουσας.

дѣльникѢ, волшебникѢ, виновникѢ, грѣшникѢ, дво-
рникѢ, донощикѢ, заспуникѢ, забавникѢ, намѣсп-
никѢ, напѣрстникѢ, наслѣдникѢ, прикащикѢ, х. т. л. (ε)

11) Τα ἑσιαστικά θηλυκά ὀνόματα λήγοντα εἰς
ца, παραγόμενα ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν ληγόντων εἰς
икѢ, ἔχῃσι τὸν τόνον εἰς τὴν προπαραλήγουσαν, ὡς,
бѣздѣльница, волшебница, виновница, грѣшница, за-
спуница, наслѣдница, καὶ κατ'ἐξῆς.

12) Τα ἑσιαστικά ὀνόματα λήγοντα εἰς ѣе, ἔχῃσι
τὸν τόνον εἰς τὴν προπαραλήγουσαν, ὡς, алканіе,
безобразіе, благочестіе, блиспаніе, веселіе, вла-
дѣніе, вознесеніе, возшеcпвіе, волненіе, гоненіе,
зрѣніе, дарованіе, дѣяніе, дыха́ніе, καὶ κατ'ἐξῆς. (ζ)

13) Τα εἰς акѢ, анѢ, арѢ καὶ испѢ λήγοντα ἑσια-
στικά ὀνόματα, ἔχῃσι τὸν τόνον εἰς τὴν λήγουσαν, οἷον:

(ε) Ἐξαίρῃται: воротни́кѢ, двойни́кѢ, тройни́кѢ,
шестери́кѢ, пудови́кѢ, фунтови́кѢ, золошни́кѢ,
дойни́кѢ, должни́кѢ, пухови́кѢ, духови́кѢ, духов-
ни́кѢ, клеветни́кѢ, матерѣ́кѢ, мушни́кѢ, лѣсни́кѢ,
мясни́кѢ, ночни́кѢ, печни́кѢ, четвери́кѢ, ростов-
щи́кѢ, родни́кѢ, рудни́кѢ, рѣщи́кѢ, ящи́кѢ, вос-
пи́танникѢ, моли́швенникѢ, му́ченикѢ, ла́вочникѢ,
па́губникѢ, па́костникѢ, по́длинникѢ, пра́вед-
никѢ, реме́сленникѢ, ро́дственникѢ, я́бедникѢ.

(ζ) Ἐξ αὐτῶν ἔξαίρῃται: áханіе, ворóченіе, глаго́-
ланіе, гла́женіе. дѣ́ланіе, вѣ́деніе, вѣ́яніе, вѣ́ле-
ніе, жа́реніе, вѣ́шеніе, надѣ́яніе, намѣ́реніе, обрѣ́-
шеніе, опча́яніе, печѣ́паніе, плѣ́ваніе, плáканіе,
пóлзаніе, пры́ганіе, бѣ́ганіе, прѣ́даніе, пу́паніе, рас-
ка́яніе, ру́шаніе, ку́шаніе, рѣ́заніе, слѣ́дованіе,
дѣ́исповованіе, му́дрисповованіе, по́льзованіе.

Ὡσαύτως καὶ ὅλα τὰ ὀνόματα, παραγόμενα
ἀπὸ τῶν συνθέτων ῥηματικῶν ληγόντων εἰς нваю καὶ
ываю, καὶ ἐχόντων τὴν τόνον εἰς τὴν τεταρτὴν συλ-
лаβὴν ἀπὸ τὴν λήγουσαν.

буєράкѣ, верстаѣ, колпакѣ, арканѣ, барабанѣ, баканѣ, карманѣ, алшарѣ, буквάρѣ, кубарѣ, мытарѣ, словарѣ, κ. τ. λ. (η) αλπίσπѣ, басыспѣ, καὶ κατ' ἐξῆς.

14) Τὰ ὑσιασικὰ λήγοντα εἰς απѣ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχυν τὸν τόνον εἰς τὸ απ, οἶον: Αμανάπѣ, Αμανάπα, Αμανάпу, Αμανάпомѣ; Αμανάпы, Αμανάповѣ, Αμανάпамѣ, Αμανάпами, ο Αμανάпахѣ. Αγάпѣ, богάпѣ, καὶ κατ' ἐξῆς.

15) Τὰ εἰς унѣ λήγοντα ὑσιασικὰ, ἔχου τὴν λήγυσαν μακράν, οἶον: вѣщунѣ, болшунѣ, горбунѣ, колдунѣ, шалунѣ, καὶ κατ' ἐξῆς.

16) Τὰ ἀπὸ τοιῶτων ὀνομάτων παραγόμενα ὑσιασικὰ θηλυκὰ, λήγοντα εἰς унѣ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχου τὸν τόνον εἰς τὸ ун, οἶον: шолшунѣ, болшунѣ, болшунѣ, болшунѣю, болшунѣю; болшунѣ, κ. τ. λ.

17) Τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα ὑσιασικὰ, λήγοντα εἰς окѣ, екѣ, ἔχου τὸν τόνον εἰς τὴν λήγυσαν, οἶον: бугорокѣ, брусекѣ, возокѣ, волосокѣ, вѣнокѣ, лоскутокѣ, лѣсокѣ, носокѣ, лубокѣ, валекѣ, кулекѣ, κ. τ. λ.

18) Τὰ ἀπὸ τοιῶτων ὑποκοριστικῶν παραγόμενα ὀνόματα ὑποκοριστικὰ περιποιητικά, λήγοντα εἰς ачикѣ, очекѣ καὶ очекѣ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχου τὸν τόνον εἰς ач, еч καὶ оч, οἶον: калáчикѣ, калáчика, калáчику, калáчикомѣ, вѣ калáчикѣ; калáчики, калáчиковѣ, калáчикамѣ, калáчиками, вѣ калáчикахѣ.

19) Τὰ εἰς акѣ арѣ, окѣ καὶ укѣ λήγοντα ὑσιασικὰ ὀνόματα, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν, πλὴν τῆς ὀργανικῆς πληθυντικῆς, ἔχου τὸν τόνον εἰς τὴν λήγυσαν συλλαβὴν· εἰς δὲ τὴν ὀργανικὴν πληθυντικὴν ἔχου τὸν τόνον ἐπὶ τῇ παραληγῇ, οἶον: Башра́кѣ, башрака, башракѣ, башрако́кѣ;

(η) Ἀπὸ τῆτον τὸν κανόνα ἐξαίρεται: Апшэ́карѣ, б́анарѣ, л́э́карѣ, п́ахарѣ.

Βαπтраκ'и, βαπтраκόvѢ, βαптраκάmѢ, βαптраκάmи. Сло-
 vάpъ, словар'я, словар'ю, словарέmѢ, vѢ словар'Ѣ; сло-
 вар'и, словарей, словаря'ми, vѢ словаря'хѢ. БрусѣкѢ,
 бруска, бруску, брускомѢ, на бруску'Ѣ; бруску'и,
 брусковѢ, брускамѢ, брусками, на брускахѢ. Вѣ-
 щу'нѢ, вѣщунѢ, κ. т. λ. Πλὴν τῆς. БуерάκѢ, буера-
 ка, аптѣкаръ, аптѣкаря, лѣкаръ, лѣкаря, бахаръ,
 бахаря, пѣхаръ, пѣхаря.

20) Τὰ ἀκόλѣθα ἑσιασικά: БагрѣцѢ, близнѣцѢ,
 боецѢ, борѣцѢ, бѣглѣцѢ, бѣлѣцѢ, вдовѣцѢ, глупѣцѢ,
 гонѣцѢ, гребѣцѢ, дворѣцѢ, дѣлѣцѢ, жилѣцѢ, жереб'цѢ,
 жнѣцѢ, зубѣцѢ, конѣцѢ, косѣцѢ, кузнѣцѢ, купѣцѢ,
 ларѣцѢ, леденѣцѢ, льспѣцѢ, мертвѣцѢ, молодѣцѢ,
 мудрѣцѢ, скорѣцѢ, свинѣцѢ, огурѣцѢ, опѣцѢ, писѣцѢ,
 пловѣцѢ, ппенѣцѢ, εἰς τὴν γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατι-
 κὴν, καὶ προθετικὴν καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν, ὁμοίως καὶ
 εἰς τὴν ὀργανικὴν τῆ ἐνικῆς ἀριθμῆς ἔχουσι τὸν τόνον
 εἰς τὴν λήγουσαν· εἰς δὲ τὴν ὀργανικὴν πληθυντικὴν
 ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῇ παραλήγουσῃ, οἷον: опѣцѢ,
 опѣцѢа, опѣцѢу, опѣцѢомѢ, обѢ опѣцѢ; опѣцѢы, опѣцѢовѢ,
 опѣцѢамѢ, обѢ опѣцѢахѢ, опѣцѢа'ми, κ. т. λ.

21) Τὰ ἀπὸ τοιούτων ἑσιασικῶν παραγόμενα ἐπί-
 θεται, λήγοντα εἰς цовый ἢ цовѢ, εἰς ὅλας τὰς πτώ-
 σεας καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῇ
 цо, οἷον: дворцѢвый, дворцѢвая, дворцѢвое, дворцѢ-
 ваго, дворцѢвымѢ, дворцѢвыми, при дворцѢвыхѢ, καὶ
 κατ' ἑξῆς.

22) Τὰ εἰς ля, мя, ря λήγοντα ἑσιασικά, ἔχουσι
 τὸν τόνον εἰς τὴν παραλήγουσαν, οἷον: Во'ля, д'ля,
 сѣб'ля, время, зна'мя, и'мя, пла'мя, плѣ'мя, сѣ'мя, бу'ря,
 ра'спря, κ. т. λ. Ἐξαίρεται: земл'я, зар'я, осл'я,
 позар'я. Τὰ δὲ εἰς мя λήγοντα ὀνόματα, εἰς ὅλας
 τὰς πτώσεις τῆ πληθυντικῆς ἀριθμῆς, πλὴν τῆς γενι-
 κῆς, ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὸ на, παρ. χάρ. Брѣ'мя,
 бре'мена, бре'мена'мѢ, бре'мена'ми, во бре'мена'хѢ,
 ὁμοίως καὶ вре'мена, и'мена, пле'мена, сѣ'мєна καὶ κατ'.

ἑξῆς. Ἐξαιρεῖται: зна́мя, διότι εἰς τὸν πληθ. ἀριθ. ἔχει знамѣна, καὶ ἐπέκεινα.

23) Τὰ ἀκόλεθα ὀνόματα: Бревнò, ведρò, веслò, гнѣздò, винò, гумнò, кольцò, лицè, зернò, клейнò, жерлò, окнò, пѣшнò, перò, ружье, рѣшетò, сверлò, письмò, селò, стеклò, ребрò, числò, сѣдлò, ядрò, лицè, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τῆ ἐνικῆ ἀριθμῆ ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν λήγυσαν, οἷον: кольцò, кольцѧ, кольцѹ, кольцòмѢ, вѢ кольцѣ. Окнò, окнѧ, окнѹ, окнòмѢ, на окнѣ, καὶ καθ' ἑξῆς. Εἰς δὲ τὸν πληθ. ἀριθ. εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, ὡς, κòльцѧ, κòлецѢ, κòльцамѢ, κòльцами, вѢ κòльцахѢ. Пѣшнѧ, пѣшенѢ, пѣшнямѢ, пѣшнями, вѢ пѣшняхѢ. Пѣснѧ, пѣсемѢ, пѣснамѢ, пѣснами, вѢ пѣснахѢ. κ. τ. λ. Прòς τέτοις ὁμῶς τὰ ἀκόλεθα ὀνόματα: Слòво, мòре, дѣлò, пѣлò καίτινα ἄλλα, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τῆ ἐνικῆ ἀριθμῆ ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς παραλήγυσης· καὶ εἰς τὸν πληθ. ἀριθ. εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, πλὴν τῆς γενικῆς, καὶ ὀργανικῆς, ἐπὶ τῆς ληγύσης, οἷον: слòво, слòва, слòву, слòвомѢ, при слòвѣ; слòвѧ, слòвѢ, слòвѧмѢ, слòвѧми, вѢ слòвѧхѢ. Дѣлò, дѣлѧ, дѣлѹ, дѣлòмѢ, вѢ дѣлѣ; дѣлѧ, дѣлѢ, дѣлѧмѢ, дѣлѧми, при дѣлѧхѢ, κ. τ. λ.

24) Τὰ εἰς ливоспѣ λήγοντα ἑσιασικὰ ὀνόματα, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὸ ли, παρ. χάρ. спыдлѣ воспѣ, спыдлѣ-воспи, спыдлѣ воспѣю, о спыдлѣ воспѣ, κ. τ. λ. гнѣвлѣ воспѣ, гордѣлѣ воспѣ, кичлѣ воспѣ, боязлѣ-воспѣ, пужлѣ воспѣ, καὶ καθ' ἑξῆς.

25) Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα, παραγόμενα ἀπὸ τῶν ἑσιασικῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς пель, ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν προπαραλήγυσαν, οἷον: Владѣпѣльный, губипѣльный, питапѣльный, спасипѣльный, мучипѣльный, καὶ καθ' ἑξῆς.

26) Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα, παραγόμενα ἀπὸ τῶν

ἑσσιασικῶν ὀνομάτων λήγοντων εἰς ἀπῆ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὸ ἀπ, οἷον: Αγάπῳvый, ἀγάпovая, ἀγάпovое, ἀγάпovаго, ἀγάпovоmу, ἀγάпovымъ; ἀγάпovые, ἀγάпovыхъ, κ. τ. λ.

27) Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα λήγοντα εἰς вапый ἢ вапῆ, εἰς испый ἢ испῆ καὶ ливый ἢ ливῆ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν, ὁμοίως καὶ εἰς τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ ἔχουσι τὸν τόνον, ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ва, ис, ли, οἷον: Αλοβάпый, αλοβάпая, αλοβάпое, αλοβάпῆ, αλοβάпа, αλοβάпо, αλοβάпаго, αλοβάпыхъ, αλοβάпому, αλοβάпой, κ. τ. λ. Αλοβάпы, αλοβάпыхъ, αλοβάпымъ, αλοβάпыми, объ αλοβάпыхъ, αλοβάпѣе, κ. τ. λ. (θ) Волни́спый, волни́спῆ, волни́спа, волни́спо, волни́спѣе. Кичли́въ, кичли́ва, кичли́вѣе. Крикли́ва, крикли́вѣе, κ. τ. λ. (ι)

28) Τὰ ἐπίθετα λήγοντα εἰς окῆ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν, πλὴν τῆς ἐνικῆς ὀνομασικῆς τῆς θηλυκῆς γένους, ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, οἷον: Бли́зокῆ, бли́зко, бли́зкаго, бли́зкому, бли́зкимъ; бли́зки, бли́зкихъ, бли́зкими, κ. τ. λ. Ги́бокῆ, ги́бко, ги́бкаго, ги́бкому, ги́бкимъ; ги́бки, ги́бкихъ, κ. τ. λ. Гла́докῆ, гла́дко, гла́дки, καὶ κατ'ἐξῆς. (κ) Εἰς δὲ τὴν ἐνικὴν ὀνομασικὴν τῆς θηλυκῆς γένους τὰ τοιαῦτα ἐπίθετα ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης, οἷον: Бли́зка, ги́бка, гла́дка, крѣп-ка, высо́ка, шонка́, рѣ́дка, жи́дка, звонка́, мѣ́лка, легка́, кра́пка, κ. τ. λ.

29. Τὰ δισύλλαβα ἐπίθετα, λήγοντα εἰς енῆ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν, πλὴν τῆς

(θ) Ἐξ αὐτῶν ἐξαίρονται: Бѣлѣсованῆ, повѣсованῆ, шеро́хованῆ.

(ι) Ἐξαίρονται: Вѣ́жливъ, жа́лоспливъ, дога́дливъ, забо́пливъ, заво́дливъ, запѣ́йливъ, назо́йливъ, сгово́рливъ, примѣ́пливъ, приѣ́пливъ,

(κ) Ἐξαίρονται: Высо́кῆ, широ́кῆ, глубо́кῆ.

ἐνικῆς ὀνομασικῆς τῇ θηλυκῇ γένεσι, ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, οἷον: ми́ренѣ; ми́рно, ми́рнаго, ми́рному, ми́рнымъ; ми́рны, ми́рныхъ, ми́рнымъ, ми́рными, καὶ καθ' ἑξῆς. Ὀμοίως καὶ τὰ μόченѣ, мράченѣ, му́шенѣ, ну́женѣ, нѣ́женѣ, плó-пенѣ, про́ченѣ, ны́шенѣ, рóвенѣ, ску́денѣ, схóденѣ, тéменѣ, пруд́енѣ, тѣ́сенѣ, чéренѣ, чéстенѣ, чу́денѣ, я́венѣ, я́сенѣ, κ. τ. λ. (λ)

30) Τὰ τρισύλλαβα ἐπίθετα, λήγοντα εἰς енѣ, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν συγκριτικὸν βαθμὸν ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, οἷον: наде́женѣ, наде́жна, наде́жно, наде́жнаго, наде́жному; на-де́жны, наде́жныхъ, наде́жнымъ, наде́жными, о на-де́жныхъ, наде́жныѣ. Опва́женѣ, опва́жна, опва́жно, опва́жнаѣ. Прили́ченѣ, прили́чна, прили́чно, при-ли́чныѣ. Примѣ́пенѣ, примѣ́пна, примѣ́пно, при-мѣ́пныѣ. Проти́венѣ, проти́вна, проти́вно, про-ти́вныѣ, καὶ καθ' ἑξῆς. (μ)

31) Τὰ δισύλλαβα ἐπίθετα λήγοντα εἰς енѣ, εἰς τὴν ἐνικὴν ὀνομασικὴν τῇ θηλυκῇ γένεσι, ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγέσεως, καὶ εἰς τὸν συγκριτικὸν βαθμὸν ἐπὶ τῆς παραληγέσεως, οἷον: ми́ренѣ, мирна́, мирна́ѣ. Мо́ченѣ, мочна́, мочна́ѣ. Про́ченѣ, прочна́, прочна́ѣ. Я́сенѣ, ясна́, ясна́ѣ. Тру́денѣ, трудна́, трудна́ѣ, κ. τ. λ.

32) Τὰ πρωτότυπα ἐπίθετα ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν πρὸ τῆς ληγέσεως συλλαβὴν, παρ. χάρ. А́лый, бѣ́лый, го́рдый, гру́бый, κ. τ. λ. Ἐξαιρῶνται: Го-лубы́й, тнѣ́дый, вторы́й, босы́й, други́й, драгі́й, дурны́й, и́скренный, какі́й, косы́й, кривы́й, лихі́й, нагі́й, па́смурный, плохі́й, проспы́й, прямы́й, ря-

(λ) Ἐξαιρῶνται: Студéнѣ, блаже́нѣ.

(μ) Ἐξαιρῶνται: Го́лоденѣ, де́рзостенѣ, па́губенѣ, жа́лостенѣ, хо́лоденѣ, вы́годенѣ.

бы́й, слѣпы́й, оухи́й, шакѣй, свящны́й, пугѣй, хромы́й, худы́й. Ὅλα τὰ τοιαῦτα ἐπίθεται ἐφ' ὅλων τῶν πτώσεων καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν φυλάττῃσι τὸν τόνον τῆς ὀνομασικῆς.

33) Τὰ παράγωγα ἐπίθεται λήγοντα εἰς ἱῦ καὶ ный, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν φυλάττῃσι τὸν τόνον τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν, ὡς, ἀπὸ τᾶ, БогѢ, бо́жій; рабѢ, ра́бій; ба́ба, ба́бій; Князь, кня́жій; низѢ, ни́жній; пши́ца, пши́чій; алма́зѢ, алма́зній; а́лчу, а́лчный; вре́мя, вре́менный, κ. τ. λ. (ν)

(ν) Ἀπὸ τῆτον τὸν κανόνα ἐξαίρονται τὰ ἀκόλѣθα:

1. Τὰ εἰς ическѣй λήγοντα ἐπίθεται παραγόμενα ἀπὸ τῶν ξένων ὀνομάτων, ὡς, аспрономи́ческѣй, аллѣгори́ческѣй, ирони́ческѣй, κ. τ. λ. τὰ ὅποια εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ἔχῃσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρὸ τῆ че εὐρισκομένης συλλαβῆς.
2. Τὰ εἰς ейскѣй, ейный καὶ якѣй λήγοντα ἐπίθεται, ὅλον: Арме́йскѣй, судѣ́йскѣй, бума́зѣйный, кофе́йный, двоа́кѣй, κ. τ. λ. τὰ ὅποια εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ἔχῃσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς διφθόγγῃ ей ἢ ἐπὶ τῇ я.
3. Ὡσαυτως καὶ τὰ ἀκόλѣθα: Во́лоѣй, само́ѣй, ко́зѣй, зе́мскѣй, лю́дскѣй, мо́рскѣй, мо́шѣйскѣй, плу́шѣйскѣй, сѣ́йскѣй, масше́йскѣй, ма́сѣйскѣй, се́йскѣй, пѣ́йскѣй, о́рлѣй, о́слѣй, зи́мнѣй, о́внѣй, ве́снѣй, осѣ́ннѣй, сыно́внѣй, послѣ́днѣй, бо́жѣсπвѣнный, бо́льнѣй, вспо́мнѣй, ве́щчѣйный, ве́щѣсπвѣнный, ви́ннѣй, влася́нѣй, водо́янѣй, во́еннѣй, во́лше̑внѣй, вра́че̑бнѣй, па́бо̑жнѣй, ненави́сπнѣй, гла́внѣй, голо́днѣй, го́ρνѣй, госпи́ннѣй, губнѣй, гуси́ннѣй, дво́йнѣй, дво́рнѣй, де́сѣ̑пнѣй, дѣ́лнѣй, домо́ѣй, дере́внѣй, дре́внѣй, дря́ннѣй, духо́внѣй, звѣ́зднѣй, звѣ́ρ̑ннѣй, земе́ляннѣй, зу́бнѣй, избнѣй, и́кр̑ннѣй, коло́к̑льнѣй, кора́б̑льнѣй, кореннѣй, кро́в̑ннѣй, кр̑́льнѣй, кр̑́п̑оспнѣй, ле́д̑ннѣй, лѣ́снѣй, ми́щ̑урнѣй, мо́л̑оч̑

34) Τα εἰς авый, ивый, явый καὶ пый λήγοντα ἐπίθεται, ἔχσσι τὸν τόνον εἰς τὴν πρὸ τῆς ληγούσης συλλαβῆν. οἶον: Велича́вый, здра́вый, бережли́вый, дождли́вый, щаспли́вый, учпи́вый, крыла́тый, ви́ноβάтый, лѣся́спый, сано́ви_тый, κ. т. λ. (ξ)

35) Τα εἰς лый λήγοντα ἐπίθεται, εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχσσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρὸ τῆς лый εὐρισκομένης συλλαβῆς, οἶον: быва́-
лый, кру́глый, ры́хлый, смѣ́лый; зрѣ́лый, спѣ́лый, κ. т. λ. (ο)

36) Τα ἐπίθεται μειωτικά λήγοντα εἰς енеκѣ καὶ онекѣ, ἔχсσι τὸν τόνον εἰς τὸ ἐн καὶ он, οἶον: ма́ле-некѣ, ма́ле-нька, ма́ле-нько; гладе́некѣ, гладе́нька, гладе́нько; лега́некѣ, велико́некѣ, глухо́некѣ, καὶ κατ' ἐξῆς.

37) Αἱ ἀντωνυμίαι: Онѣ, мой, пвой, свой, сей, чей, ὁμοίως καὶ τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα одинѣ, εἰς τὴν

ный, ночны́й, обру́чный, овся́ный, орли́ный, пла-
че́вный, площа́дный, пивны́й, помо́щный, ржа́-
ны́й, ровяны́й, родны́й, роско́шный, серде́чный,
сере́брeнный, сквозны́й, словес́ный, смѣ́шны́й, со-
ле́ный, соловьи́ный, суде́бный, сѣ́нны́й, шелѣ́с-
ный, пройны́й, ушны́й, хмѣ́льны́й, ху́льный, цер-
ко́вный, цѣ́нны́й, цѣ́пны́й, четверны́й, чешу́йный,
що́лочный, яи́чный.

(ξ) Ἐξαίρονται: Харчевы́й, парчевы́й, вѣ́жливый,
забо́ячливый, зави́дливый, сби́вчивый, привѣ́пли-
вый, де́рзоспный, дога́дливый, забо́пливый, зай-
кли́вый, запѣ́йливый, ми́лоспивый; нена́спливый,
ова́рливый, проны́рливый, оби́дливый, па́мяпли-
вый, пра́вчатый, ды́мчатый, зу́бчатый, злапы́й,
колѣ́нчатый, клѣ́пчатый, чечу́йчатый, гли́ни-
стый, желѣ́зистый, пѣ́нистый, пи́нистый, я́ми-
стый.

(ο) Ἐξαίρονται: Былы́й, гнилы́й, жилы́й.

ονομασικὴν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικὴν καὶ προθετικὴν πτῶσιν καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν εἰς ὅλα τὰ τρία γένη ἔχσιν τὸν τόνον ἔτως: μοῖ, μο'я, μο'е, моє'о, моє'я, моє'о, моє'у, моє'й, моє'у, моє'о, мо'ю, мо'е, μοи'мб, о моє'мб, о моє'й; μο'й, μοи'хб, μοи'мб, о μοи'хб, κ. τ. λ. Εἰς δὲ τὴν ἐνικὴν ὀργανικὴν τῇ θηλυκῇ γένει, καὶ πληθυντικὴν καὶ τῶν τριῶν γενῶν, ἔχσιν τὸν τόνον εἰς τὴν παραλήγσαν, οἷον: моє'ю, μοи'ми, швоє'ю, швои'ми, свсє'ю, свои'ми, καὶ κατ'ἐξῆς.

38) Τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα: двѳе, прѳе, чѳп-веро, пѳп-pero, шѳс-пѳро, сѳд-мѳро, ѳс-мѳро, дѳвѳ-пѳро, дѳсѳп-пѳро, εἰς τὴν γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικὴν καὶ προθετικὴν ἔχσιν τὸν τόνον εἰς τὴν λήγσαν, οἷον: двѳе, двои'хб, двои'мб, при двои'хб; чѳп-веро, чѳп-верѳхб, чѳп-верѳмб, о чѳп-верѳхб, κ. τ. λ. Εἰς δὲ τὴν ὀργανικὴν ἔχσιν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς παραλήγσης, οἷον: двои'ми, шпροι'ми, чѳп-верѳми, καὶ κατ'ἐξῆς.

39) Τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα: пѳп-пѳ, шѳс-пѳ, сѳдѳмѳ, ѳс-мѳ, дѳвѳпѳ, дѳсѳпѳ, εἰς τὴν γενικὴν, δοτικὴν, ὀργανικὴν καὶ προθετικὴν ἔχσιν τὸν τόνον εἰς τὴν λήγσαν. οἷον: пѳп-пѳ, пѳп-и, пѳпѳю, о пѳп-и, κ. τ. λ.

40) Τὰ ῥήματα λήγοντα εἰς баю, ваю, (π) гаю, даю, заю, каю, лаю, маю, наю, раю, саю, паю, паю, хаю, цаю, чаю, шаю, щаю, ую, καὶ юю, εἰς τὸν ἐνεσῶτα, παρατατικὸν τῆς ὀρισικῆς, εἰς τὸν ἐνεσῶτα τῆς προσ. ἐγκλίσεως, εἰς τὸν ἀπαρεμφατικὸν ἀδιόριστον χρόνον, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἐνεσῶτα, παρατατικὸν τῆς μετοχῆς καὶ ἀπαρεμφατικῆς μετοχῆς ἔχσιν τὸν τόνον ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ба, ва, га, да, жа, за, ла, ма, на, па, ра, са, па, ха, ца, ча, ша, ща, у καὶ ю, οἷον: Бы-ва'ю, бывѳе'шь, бывѳе'шб, бывѳе'мб, бывѳе'мѳе, бывѳе-

(π) Ἀπὸ τῆς τῶν κανόνα ἐξαίρεται τὰ σύνθετα ῥήματα, λήγοντα εἰς иваю καὶ ываю, ὡς, выѳра-сы-ваю, выѳва-ливаю, выѳдѳ-лываю, κ. τ. λ. (Ἴδε ὑπὸ τῇ Νο 42.)

юпѣ; быва́лѣ, быва́ла, быва́ло, быва́ли; быва́й, быва́тъ, быва́ющій, быва́я, быва́вши. Пронза́ю, пронза́лѣ, пронза́й, пронза́тъ, пронза́ющій, пронза́я, пронза́вши. Броса́ю, броса́лѣ, броса́й, броса́тъ, броса́ющій, броса́я, броса́вши; ночу́ю, врачу́ю, вою́ю, вору́ю, καὶ κατ' ἑξῆς. (ρ)

41) Τὰ ἀπλᾶ ῥήματα λήγοντα εἰς аю, εἰς τὸν ὑπερσυντελικὸν τόσον τῆς ὀριστικῆς, ὅσον καὶ τῆς ἀπαρεμφάτης ἐγκλίσεως ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς. οἷον: Быва́ю, бы́ывалѣ, бы́ываѣтъ; ки́даю, ки́дывалѣ, ки́дываѣтъ, κ. т. λ. Ἐξαίρεται τὸ зна́ю, διότι ἔχει знава́лѣ.

42) Τὰ σύνθετα ῥήματα λήγοντα εἰς иваю καὶ ываю, ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς τετάρτης συλλαβῆς ἀπὸ τὴν λήγουσαν, οἷον: Разбу́живаю, разгла́живаю, выслу́живаю, выска́живаю, уде́рживаю, вва́живаю, вки́дываю, выки́дываю, наки́дываю, выла́мываю, вы́бра́сываю, καὶ κατ' ἑξῆς. (σ)

(ρ) Ἀπὸ τῆτον τὸν κανόνα ἐξαίρονται: А́хаю, бра́жничаю, бѣ́гаю, вѣ́даю, да́ю, дви́гаю, де́ргаю, лу́тчаю, дѣ́лаю, ква́каю, ку́шаю, ля́паю, бу́хаю, ню́тхаю, пла́ваю, по́лзаю, бры́згаю, жа́дничаю, обѣ́даю, ко́мкаю, мѣ́шкаю, цара́паю, пры́гаю, пры́скаю, пры́даю, пу́шаю, ру́шаю, слу́шаю, спря́паю, пи́скаю, по́паю, про́гаю, у́жинаю, ха́ркаю, хло́паю, па́даю, о́хаю, спл́укаю, кря́каю, ку́шаю, ша́ркаю, шу́паю, я́бедничаю, пля́паю, га́ркаю, хва́спаю, че́рпаю, да́ю, жу́ю, пра́здную, на́мяпую, печа́лую, жа́лую, τὰ ὅποια εἰς ὅλας τὰς χρόνας ὅλων τῶν ἐγκλίσεων, ὁμοίως καὶ εἰς τὰς μετοχὰς καὶ ἀπαρεμφатикаς μετοχὰς ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς. (τ)

(σ) Ἀπὸ τῆτον τὸν κανόνα ἐξαίρονται τὰ ῥήματα σύνθετα ἐκ τῶν προθέσεων καὶ ἐκ τῶν ῥημαίων: жи́ву, бѣ́ю, лѣ́ю, шѣ́ю, кро́ю, плыв́у, зов́у, ро́ю,

43. Τὰ εἰς *εο*, *ιο* καὶ *οο* λήγοντα ῥήματα, ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὸ τελικὸν *οο*, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον ἐνικόν, πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὸν τρέπεται εἰς *ε* ἢ *и* ἀναδιδομένης ὁ τόνος ἐπ' αὐτῶ, οἷον: κλέο, κλειςь, κλειить, κλειимь, κλειите, κλειить; воию, воиеись, воиеить, воиеимь, воиеите, воиюить; кроο, кроись, кроить, кроимь, κ. τ. λ. (τ)

44) Τὰ εἰς *ну* λήγοντα ῥήματα, ὡς ἐπὶ τὸ πλείον ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, οἷον: Выикну, гаисну, глаихну, ниикну, паихну, блеикну, вияинну, вияину, гиибну, гриизну, меираиу, καὶ κατ' ἐξῆς. Πλὴν тия, тияину, клеину, поину.

45) Τὰ εἰς *чу* λήγοντα ῥήματα ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης συλλαβῆς, οἷον: Веирчу, леичу, плаичу, журичу, моличу, раичу, скаичу, суичу, плоичу, криичу, меичу, черичу, шуичу, звичу, каичу, поичу, καὶ κατ' ἐξῆς. (υ)

46) Τὰ ἀκόλουθα ῥήματα: Моичу, плаичу, екаичу, поичу, учу, хоичу, шепичу, шуичу, спроичу, муичу, качу, поипичу, εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον тия ἐνικῶ, ὁμοίως καὶ εἰς ὅλα τὰ τρία πρόσωπα тия πληθυντικῶ ἀριθμῶ ἐνεσῶτος χρόνῳ τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως, ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, οἷον: Моичу, моичиись, моичиить, моичиимь, моичиите,

моию, παρ. χάρ: выижиигаию, выижииваию, наижииваию, проижииваию, выибииваию, разибииваию, уибииваию, вызинаиваию, выилииваию, проилииваию, наилииваию, вишииваию, уишииваию, проишииваию, укирыиваию, поикрыиваию, выиплаиывиаию, наизыиваию, произыиваию, выирыиваию, обирыиваию, выимыиваию, разимыиваию, проимыиваию.

(τ) Ἐξαιρῶνται: Воοю, кроοю, моοю, ноοю, поοκόοю, роοю, спроοю.

(υ) Ἐξαιρῶνται: Аиличу, клиичу, плаичу, мичу, поироичу, мороичу, нуичу, знаичу, велиичу, шыичу, праичу.

μο'чапѢ. Плач'у, пла'пишь, пла'шимѢ, пла'шимѢ,
пла'шпие, пла'шпѢ, κ. τ. λ.

47) Τα ῥήματα σύνθετα μετὰ τῆς προθέσεως *вы* εἰς τὸν ὠρισμένον ἐντελῇ παρακείμενον καὶ μέλλοντα τῆς ὀρις. καὶ προσакт. ἐγκλίσεως, εἰς τὸν ἐντελῇ ὠρισμένον χρόνον τῆς ἀπαρεμφάτου, ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν ἐντελῇ ὠρισμένον παρακείμενον τῆς μετοχῆς καὶ ἀπαρεμφατικῆς μετοχῆς, ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, παρ. χάρ. *Выуча'ю, вы'училѢ, вы'учу, вы'учишь, вы'учивши, вы'учиѢ.* *Выбѣга'ю, вы'бѣжалѢ, вы'бѣгу, вы'бѣжапѢ, вы'бѣжавшій, вы'бѣжавѢ, вы'бѣжавши, κ. τ. λ.*

48) Τα ἔσιασικὰ ὀνόματα, παραγόμενα ἀπὸ τῶν ἐντελῶν παρακείμενων τῶν ὡς ἄνω εἰρημένων ῥημάτων, πλὴν τῶν εἰς *ie* ληγόντων, ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, οἷον: *Выдѣлка, вы'вѣска, вы'емка, вы'лестѢ, вы'водѢ, вы'бойка, вы'ходка, вы'чепѢ, вы'учка, вы'шивка, καὶ κατ'ἑξῆς.*

49) Τα εἰς *жу* λήγοντα ῥήματα, ἔχουσι τὸν τόνον εἰς τὴν λήγουσαν, οἷον: *Бужу, блажу, горожу, блужу, шужу, брожу, дрожу, гложу, вожу, ворожу, гляжу, гожу, грожу, держу, хожу, сижу, служу, καὶ κατ'ἑξῆς. (Φ)*

50) Τα ῥήματα: *Брожу, бужу, вожу, лижу, нижу, сержу, служу, сужу, держу, ряжу, шужу, кажу, гложу, блужу, спяжу, хожу, εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τῶ ἐνικῶ, καὶ εἰς ὅλα τὰ τρία πρόσωπα τῶ πληθυντικῶ ἀριθμῶ, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ὑπερσυντελικὸν ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, παρ. χάρ. Вожу, во'дишь, во'дишь, во'димѢ, во'дишпие, во'дяшѢ; ва'живалѢ, ла, ло, καὶ κατ'ἑξῆς.*

51) Τα εἰς *бу, ву, гу, ду, зу, ку, му, ру, су,*

(Φ) Ἐξαιρῶνται: *Брежу, ближу, движу, лажу, вижу, грежу, мажу, рѣжу, ушюжу, нижу, нѣжу, шревожу, множу.*

шу, шу, шу λήγοντα, ἔχσσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς λη-
γῆσης, οἷον: Гребѹ, скребѹ, живѹ, зовѹ, моѹ,
спригѹ, блюдѹ, ведѹ, идѹ, грызѹ, влекѹ, шекѹ,
берѹ, несѹ, пасѹ, гнешѹ, роснѹ, вишѹ, гашѹ, пи-
шѹ, прошѹ, спѣшѹ, богащѹ, ищѹ, κ. τ. λ. (χ)

52) Τα εἰς лю καὶ рю λήγοντα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον καὶ αὐτὰ ἔχσσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγῆσης, οἷον:
Болѹ, бѣлѹ, валѹ, велѹ, гремлѹ, лѡмлѹ, дѣлѹ,
борѹ, бодрѹ, смопрѹ, шворѹ, горѹ, говорѹ, да-
рѹ, κ. τ. λ. (ψ)

53) Τα ῥήματα: Дивлѹ, дремлѹ, колѹ, клеп-
лѹ, коплѹ, кормлѹ, леплѹ, давлѹ, гублѹ, ловлѹ,
луплѹ, люблѹ, молѹ, полѹ, рублѹ, спелѹ, топ-
лѹ, шерплѹ, правлѹ, хвалѹ, щиплѹ, εἰς τὸ δεύ-
τερον καὶ τρίτον πρόσωπον τῷ ἐνικῷ, καὶ εἰς ὅλα τὰ
τρία πρόσωπα τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἔχσσι τὸν τό-
νον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, οἷον: колѹ, колешь,
колешь, колешь, колешь, колешь; люблѹ, лю-
бишь, любилъ, любилъ, любилъ, любилъ, κ. τ. λ.

54) Ὅλα τὰ ῥήματα, λήγοντα εἰς лю καὶ рю, εἰς
τὸν ὑπερσυντελικὸν χρόνον ἔχсσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς
πρώτης συλλαβῆς, οἷον: калѣвалъ, люблѣвалъ, шерп-
ливалъ, сматрѣвалъ, καὶ κατ' ἐξῆς. Πλὴν τῷ, говорѹ,
ἐπειδὴ ἔχει говарѣвалъ.

55) Τα εἰς ѣю λήγοντα ῥήματα, εἰς ὅλας τὰς
χρόνους ὅλων τῶν ἐγκλίσεων, ὁμοίως καὶ τῶν μετο-
χῶν καὶ ἀπαρεμφατικῶν μετοχῶν ἔχсσι τὸν τόνον
ἐπὶ τῷ γράμματι ѣ, οἷον: Имѣю, имѣлъ, имѣй,
имѣть, имѣющій, имѣвшій, имѣя, имѣвши. Владѣю,

(χ) Ἀπὸ τῶτον τὸν κανόνα ἐξαίρονται: Спражду,
ѣду, вѣшу, пѣшу, парашу, рѹшу, краду.

(ψ) Ἐξαίρονται: Вѣлю, граблѹ, емлѹ, колѣблѹ,
мѣдлѹ, плѣлю, сѣлѹ, спѣвлѹ, сѣплѹ, цѣлѹ, ба-
грѹ, парѹ, спорѹ, шарѹ, щурѹ, жарѹ, маслѹ,
вѣрѹ, лицемѣрѹ.

владѣль, владѣй, владѣть, владѣющій, владѣвши,
владѣя, владѣвши, καὶ καθ' ἑξῆς.

56) Ταῖς εἰς ἃς λέγονται ῥήματα, εἰς τὸν ἐνεσῶτα
παρατητικὸν τῆς ὀριστικῆς, εἰς τὸν ἀόριστον χρόνον τῆς
προσакτικῆς καὶ ἀδιόριστον τῆς ἀπαρεμφατῆς ἐγκλί-
σεως, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἐνεσῶτα καὶ παρατατικὸν
τῆς μετοχῆς καὶ ἀπαρεμφατικῆς μετοχῆς, ἔχου-
σιν τὸν τόνον ἐπὶ τῇ γραμματικῇ я, о, ѡν: являю, являль,
являй, являть, являющій, являвши, являя, явля-
ши; сѣю, сѣяль, сѣяй, сѣять, сѣющій, сѣявши, сѣяя, сѣя-
ши, καὶ καθ' ἑξῆς.

СОБРАНИЕ СЛОВЪ, ΣΥΛΛΟΓΗ ΛΕΞΕΩΝ,

касающіяся до закона и до природы.

τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν θρησκείαν καὶ φύσιν.

Богъ, ὁ Θεός.

Богъ Отецъ, Θεὸς ὁ Πατήρ.

Богъ Сынъ, Θεὸς ὁ Υἱός.

Богъ Духъ святой, Θεὸς

τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Святая Троица, Ἡ ἁγία
Τριάς.

Три Упостаси, Αἱ Τρεῖς
ὑποστάσεις.

Единый Богъ, Ἕνας ὁ Θεός.

Вѣчный отецъ, Ὁ αἰώνιος
Πατήρ.

Всемогущій Творецъ, Ὁ
παντοδύναμος ποιητής.

Спаситель, ὁ Σωτήρ.

Спасеніе, Ἡ σωτηρία.

Ходатай, Ὁ μεσίτης.

Божіе естество, Ἡ θεία
φύσις.

Человѣческое естество.

Ἡ ἀνθρώπινος φύσις.

Спроси Господа нашего,

Τὰ πάθη τῆς Κυρίᾳ ἡμῶν.

Воскресеніе Иисуса Христа,

Ἡ ἀνάστασις τῆς
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Вознесеніе, Ἡ ἀνάληψις.

Утѣшитель, Παράκλητος.

созданіе, сотвореніе, Κτί-

σις, Δημιουργία.

Ангелы, Ἀγγελοι.

Архангелы, Ἀρχάγγελοι.

Апостолы, Ἀπόστολοι.

Святые, Ἁγιοι.

Избранные, Ἐκλεκτοί.

Вѣчная жизнь, Αἰώνιος ζωή.

Небо, Οὐρανός.

Рай, Παράδεισος.

АдѢ, Ἀδης.

ДіаволѢ, Διάβολος.

Привидѣніе, Ὄραμα.

Христіанство, Χριστιανισμός.

ХристіанинѢ, Χριστιανός.

Жидовство, Ἰουδαϊσμός.

ЖидѢ, Ἰουδαῖος, Ἑβραῖος.

Магомешанство, Μωαμετισμός.

МагомешанѢ, Μωαμετάνος τῆρκος.

ЯзычникѢ, Ἑθνικός.

Римской каптолѢ, Ῥωμαιοκατόλικος.

ЛютеранинѢ, Λυτεράνος.

КалвинѢ, Καλβίνος.

ПротестантѢ, Προτεστάντης.

Атеиство, Ἀθεϊσμός.

АтеистѢ, Ἀθεός.

Идолослуженіе καὶ идолопоклоненіе, Εἰδωλολατρεία.

Идолослужитель, идолопоклонникѢ, Εἰδωλολάτρης.

Лицемѣрство, Ὑπόκρισις.

ЛицемѣрѢ, Ὑποκριτής.

Ересь, Αἵρεσις.

ЕретикѢ, Αἰρετικός.

ПреступникѢ, Παραβάτης.

ОпступникѢ опѢ вѣры Христіанской, Ἀποστάτης τῆς πίσεως τῶν χριστιανῶν.

Библия, Священное Писаніе, Ἡ Θεία γραφή.

Евангеліе, Εὐαγγέλιον.

Вѣпхій и новый завѣпѢ, Ἡ παλαιὰ καὶ νέα Διάθήκη.

ДесяпѢ заповѣдей ГосподнихѢ, Αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.

Молитва Господня, Опче нашѢ, Ἡ προσευχή τοῦ Κυρίου, Πάτερ ἡμῶν.

Символь Апостольскій, Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.

Члены вѣры, ἄρθρα τῆς πίσεως.

Святыя таинства, Ἁγία μυστήρια.

Крещеніе, Βάπτισμα.

Дипля опѢ купели принимать, Παιδὶ ἀπὸ τῆν κολυμβήθραν γὰ ἀνάδεχεται τικὰς.

Причастіе, Μετάληψις.

Миропомазаніе, μύρωσις.

Исповѣдь, Ἑξομολόγησις.

Богородица, Θεοτόκος.

О вселенной и стихіяхѢ.

Περὶ τοῦ κόσμου καὶ τῶν στοιχείων.

СвѣпѢ, мірѢ, κόσμος.

Небо, Οὐρανός.

Звѣзда, Ἄστρον.

Планета, Πλανήτης.

Солнце, Ἡλιος.	Вихрь, Ἀνεμοσρόφυλλος.
Мѣсяцѣ, луна, Σελήνη.	Землетрясеніе, Σεισμός.
Комета, Κομήτης.	Радуга, Τόξον ἑράνιον.
Замѣніе, Ἐκλειψις.	Дождь, Βροχή.
Стихія, Στοιχεῖα.	Ледь, Παγος.
Огонь, Φωτιά.	Снѣгъ, Χιονι.
Воздухъ, Ἀέρας.	Облако, Σύγνεφον.
Вода, Νερόν.	Туманъ, Ὀμίχλη, Καταχνία.
Земля, Γῆ.	Громъ, Βροντή.
Пыль, Σκόνις.	Громовая стрѣла, Ἀστραποπελέκι.
Песокъ, Ἄμμος.	Молнія, Ἀστραπή.
Море, Θάλασσα.	Градъ, Χαλάσι.
Капля, Ῥανίδα σαλαγματοία.	Морозъ, Παγονία.
Источникъ, ключъ, Βρύσις.	Иней, Πάχνη.
Потопъ, Κατακλυσμός.	Роса, Δροσος.
Разлитіе рѣки, πλυμμήρα ποταμῷ.	Теплота, Ζέσα.
Воздушныя, Μετέωρα.	Спужа, Ψύχρα, κρύον.
Вѣтръ, Ἄνεμος.	

О времени и временахъ годовыхъ.

Περὶ τῶν καιρῶν καὶ τῶν καιρῶν τῶν χρόνων.	
День, Ημέρα.	Полчаса, Μισὴ ὥρα.
Ночь, Νύκτα.	Три четверти часа, Τρία τέταρτα τῆς ὥρας.
Полдень, Μεσημέρι.	Сего дня, Σήμερα.
Полночь, Μεσάνυχτα.	Нынѣ, Τὴν σήμερον.
Утро, Πρωτὸ, ταχὺ.	Завтра, Αὔριον.
Вечеръ, Ἑσπέρα, βράδυ.	Послѣ завтра, Μεθαύριον.
Послѣ обѣда, Μετὰ τὸ γεῦμα.	Вчера, Ἐχθές.
Вечернее время, Ἑσπερινὸς καιρὸς.	Третьяго дня, Τρίτη ἡμέρα.
Часъ, Ὡρα.	Сего вечера, Τὸ βράδυ.
Четверть часа, Τέταρτον τῆς ὥρας.	Сего утра, Σήμερα τὸ πρωτὸν.

Недѣля, Ἑβδομάδα.	Западъ, Δύσις, Βασίλευμα ἡλίου.
Мѣсяцъ, Μῆνας.	Востокъ, Ἀνατολή.
Годъ, Χρόνος.	Заря, Αὐγή.
Минуша, Στιγμή.	Уже разсвѣло, πλέον ἐξημέρωσεν.
Весна, Ἀνοιξίς.	Уже темно, πλέον ἐσκοτίνιασεν.
Лѣто, Καλοκαῖρι.	Дождь идетъ, Βροχή βρέχει.
Осень, Φθινόπωρον.	Снѣгъ идетъ, Χιονίζει.
Зима, Χειμῶνας.	Градъ идетъ, Χαλάζει πίπτει.
Высокосный годъ, Βίσεκτος χρόνος.	Громъ гремитъ, Βροντᾷ.
Праздничный день, ἑορτάσιμος ἡμέρα.	Морозитъ, Παγώνει.
Рабочный день, Καθημερινή,	
Разсвѣтъ, Ἐμέρωμα.	

Имена праздниковъ. Ὀνόματα ἑορτῶν.	
Рождество Господа нашего Иисуса Христа, Ἡ Γέννησις τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	Великій четвертокъ, Ἡ μεγάλη τετράδη.
Крещеніе, Ἡ Βάπτισις.	Спрасстная пятница, Ἡ μεγάλη πέμπτη.
Богоявленіе Господа, Τὰ Θεοφάνεια τῆς Κυρίας.	Спрасстная недѣля, Ἡ μεγάλη ἑβδομάδα.
Срѣщеніе Господа, Ἡ ὑπαπαντή τῆς Κυρίας.	Свѣтлое Воскресеніе, Ἡ κυριακή τῆς πάχα.
Заговѣнье, Ἡ ἀποκρέα.	Сошествіе Святаго Духа, Ἡ πεντηκοστή.
Постъ, Ἡ τεσσαρακοστή.	Троицынъ день, Τῆς ἁγίας Τριάδος.
Благовѣщеніе, Ὁ εὐαγγελισμός.	Ивановъ, Τῆς προδρομῆς.

О мѣсяцахъ и дняхъ недѣльныхъ:
 Περὶ τῶν μηνῶν καὶ ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος.
 Генварь, Ἰαννουάριος.
 Февраль, Φεβρυάριος.

Мартъ, Μάρτιος.
 Апрѣль, Ἀπρίλιος.

Въ первый день Апрѣля,	Ноябрь, Νοέμβριος.
Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν	Декабрь, Δεκέμβριος.
τῆς Ἀπριλλίης.	Воскресенье, Κυριακή.
Май, Μάϊος.	Понедѣльникъ, Δευτέρα.
Юнь, Ἰούνιος.	Вторникъ, Τρίτη.
Юль, Ἰούλιος.	Среда, Τετράδη.
Августъ, Αὐγύστος.	Четвертокъ, Πέμπτη.
Сентябрь, Σεπτέμβριος.	Пятница, Παρασκευή.
Октябрь, Ὀκτώβριος.	Суббота, Σάββατον.

О рудахъ. Περί μετὰλλων.

Солошо, Χρυσάφι.	Олово, Καλαΐ.
Серебро, Ἀσημί.	Спаль, Χάλυψ, ἢ τσε- λίки.
Желѣзо, Σίδηρον.	Ршупъ, Ὑδράργυρος.
Свинецъ, Μολύβι.	Магнитъ, Μαγνίτης.
Колокольная мѣдь,	Сѣра, Θειάφι.
Μπρεντζος.	Стекло, Γυαλί.
Мѣдь, Χάλκωμα.	

О цвѣтахъ. Περί χρωμάτων.

Бѣлой цвѣтъ, Λευκόν, ἄσπε- ρον χρώμα.	Сѣрой, Λευκόφαον, ἢ ζιν- τζампѣ.
Черной, Μαῦρον.	Померанцовой, Νεραντζό- χρωμα.
Красной, Κόκκινον.	Блѣдножелтой, Χλωμο- κύτρινον.
Зеленой, Πράσινον.	Розовой, Τριάνταφυλλό- χρωμα.
Темнозеленой, Βαθὺ Πρά- σινον.	Карназинной, Βύσσινον, ἢ Κιρμίσι.
Желтой, Κύτρινον.	Голубой, Γαλάζιον.
Синей, Μαβή, βαθὺ γα- λάζιον.	
Темной, Σκοτεινόν.	

О садахъ, цвѣтахъ и деревьяхъ.

Περί κύπων, ἀνθῶν καὶ δένδρων.

Садъ, Κήπος.	Роща, Λόγχος.
Вертоградъ, Περιβόλι.	Лѣсъ, Δάσος.

Виноградникъ, Ἀμπέλι.	Листъ, Φύλλον.
Цвѣтникъ, Πρασιὰ τῆ πε- ριβολίς.	Кора, Φλῶδα.
Цвѣпокъ, Ἄνθος, Λαλᾶδι.	Абрикозовое дерево, Βε- ρουκκιά ἢ ζερδαλιά.
Цвѣпокъ разцвѣтаешь, Τὸ λαλᾶδι ἀνθίζει.	Миндальное дерево, Ἀμυγ- δαλιά.
Басилекъ, Βασιλικὸς,	Кедръ, Κέδρος.
Иацинтъ, Ἰάκυνθος.	Вишня, Βυσσινιά.
Ясминъ, Γιασμί.	Дубъ, Δρῦς.
Роза, Τριαντάφυλλον.	Кипарисъ, Κηπαρίσιον.
Фиалка, Μενεξές.	Лавръ, Δάφνη.
Дерево, Δένδρον.	Мирповое дерево, Μυρτιά.
Корень, Ῥίζα.	Ель, Ἑλατος.
Пень, Κορμός, ἢ Κέτςτρον.	Яблонь, Μηλέα.
Сукъ, отпрыскъ, Κλόνος,	Груша, Ἀπιδιά.
Клонъ, Κλονάρι.	Слива, Δαμασκηνιά.
Вѣтвь, Κλάδος, Κλαδί.	Трава, Χόρτα.

О птицахъ. Περί πτηνῶν.

Орелъ, Ἀετὸς.	Кукушка, Κῆκος.
Ястребъ, Γεράκι.	Павлинъ, Παγῶνι.
Голубъ, Περιτέρι.	Куропатка, Πέρδικα.
Капунъ, Καπῶνι.	Попугай, Παπαγάλος.
Индѣйка, Μισσιριότικη ὄρ- νιθα, Μισσίρκα.	Сорока, Καρακάξα.
Утка, Πάπια.	Соловей, Ἀηδὼνι.
Гусь, Χήνα.	Канарейка, Κανάρι (πυλὶ τῆς καναρίας.)
Курица, Ὀρνιθα ἢ κότα.	Горлица, Τρυγόνι.
Пѣтухъ, Πετεινὸς.	Коршунъ, Γύψ.
Лебедь, Κύκνος.	Цыпленокъ, Πυλάκι.
Воронъ, Κόρακας.	Коготь, Ὀνύχιον, (τῶν ἀρ- πακτικῶν πτερίων).
Фазанъ, Φασιανὸς.	Носъ, Μήτη.
Рябчикъ, Ὀρτύκι.	Крыло, Πτέρυξ.
Журавль, Γερανός.	Зобъ, Πρόλοβος, γκάσι τῶν πτερίων.
Ласточка, Χελιδῶνα.	
Сова, Κεχкβαγία.	

Горло, Λαιμός.
Птица, Πηλίων.
Нога, Ποδάρι.

Перья, Πέπυλον, πτερὺν.
Пухъ, Χυῖδι.
Яицо, Αὐγὸν.

О звѣряхъ четвероногихъ.

Περὶ τετραπόδων ζῶων.

Скопина, Κτῆνος, ζῶον.
Рогатая скопина, Κερατοφόρον ζῶον.
Дикой звѣрь, "Αγριον θηρίον.
Дикая скопина, "Αγριον ζῶον.
Спадо скопины, Κοπάδι με ζῶα.
Ягненокъ, "Αρνάκι.
Оселъ, "Ονος, Γαῖδαρος.
Осленокъ, Γαῖδάρáκι.
Овенъ, Κριός.
Баранъ, Κριάρι.
Козелъ, Τράγος.
Коза, Γῆδα.
Овца, Πρόβατον.
Бобръ, Κασόρχι.
Лошадь, "Αλογον.
Лошакъ, Μυλάρι.
Лошачья самка, Μυλάρι θυλήκον.
Кобыла, Φοράδα.
Верблюдъ, Καμήλα.
Олень, "Ελάφι.
Кошка, Γάτα.
Собака, Σκύλος.
Сука, Σκύλα.
Борзая собака, Λαγωνικὸν σκυλί.

Свинья, Γερῆνι.
Поросъ, Χοῖρος.
Вепрь, "Αρσενικὸν γερμένό-
πυλον.
Слонъ, "Ελέφαντας.
Жеребецъ, Βαρβάτον "Α-
λογον, "Ατι.
Телица, Δάμαλις, νέα αἴγε-
λάδα.
Корова, "Αγελάδα.
Волъ, Βοῖδι.
Буйволъ, Βεβάλι.
Теленокъ, Μοχάρι.
Быкъ, Ταῦρος.
Заяцъ, Λαγός.
Зайчиха, Λαγὸς θηλυκός.
Иожъ, Σκαντζόχοιρος.
Горноспай, Κακῆμι.
Барсъ, Λεοντόπαρδον.
Левъ, Λεοντάρι.
Волкъ, Λύκος.
Рысь, "Ρίσος.
Соболь, Σαμβῆρι.
Медвѣдь, "Αρκῆδα.
Лисица, "Αλωπῆ.
Обезьяна, Μαῖμῆ.
Кабанъ, "Αγριογέρμενον.
Мышь, Ποντικός.
Кротъ, Τυφλοπόντικον.
Комъ, Γάτος.

О пресмыкающихся. *Περὶ ἐρπετῶν.*

Аспидъ, Ἀσπίδα.	Улишка, Κοχλίας, Σά- λιαχος.
Василискъ, Βασιλίσκος.	Саламандра, Σαλαμάν- дра.
Крокодилъ, Κροκόδειλος.	Змѣя, Φίδι.
Драконъ, Δράκοντας.	Черепашка, Χελώνη.
Лягушка, Βάτρακας.	Ящерица, Σαῦρος, γέσπερας.
Жаба, Φύσαλος, ἡ βάτρα- χος.	

О насекомыхъ. *Περὶ ἀτόμων.*

Пчела, Μέλισσα.	Спрекоза, Τέττιξ, τζίτζι- ρας.
Рой, Μελίσι.	Комаръ, Κωνῆπι.
Улей, Σίμβλος, κοφίνι τῶν μελισσῶν.	Муравей, Μύρμηγκας.
Паукъ, Σφαλάγκι, ἀράχνη.	Оводъ, Σβῆκα.
Шершень, Σκωλήκι μετα- ξίς.	Гнида, Κονίδι.
Муха, Μύγα.	Вошь, Ψῆρα.
Жукъ, Κανθάρος.	Блоха, Ψύλλος.
Саранча, Ἀκρίδα.	Клопъ, Κορυδός.
Гусеница, Κάμπη.	Пѣявица, Ἀβδέλα.
Ракъ, Καραβίδα.	Оводъ, Βοϊδόμυγα.
	Червь, Σκωλήκι.

О челоѣкѣ и его частяхъ.

Περὶ ἀνθρώπου, καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Тѣло, Σῶμα.	Уши, Αὐτία.
Мертвое тѣло, πρῦψ, .	Волосы, Μαλλία.
Некрὸν σῶμα.	Мошекъ, Χνῆδι τῶν νέων, πρὶν εὐχην τὰ γένεια.
Кожа, Δέρμα.	Щеки, Μάγουλα.
Голова, Κεφάλι.	Носъ, Μῆτη.
Лице, Πρόσωπον.	Ноздри, Ὁρθάνια.
Лобъ, Μέτωπον.	Ротъ, Στόμα.
Глаза, Ὀμματα.	Зубъ, Ὀδόντι.
Брови, Ὀφρύδια.	Губы, Χείλη.
Вѣки, Ὀμματόφυλλα.	Небо во рту, Ουρανίσκος.
Зорочокъ, Κόρη ὀφθαλμοῦ.	

Челюсть, Κατασάγωνον.
 Языкѣ, Γλῶσσα.
 Язычекѣ, Σταφυλίτης.
 У меня язычекѣ упалъ, Ὁ
 σαφυλίτης μὲ ἔπεσε.
 Подбородокѣ, Πηγῆνι.
 Борода, Γένειον.
 Шел, Λαιμὸς.
 Горло, Λάρυγγας.
 Зяпылокѣ, Σβέρκος.
 Спина, Ῥάχη.
 Хребетѣ, Πλάτη.
 Рука, Χέρι.
 Локоть, Ἐγκωνας.
 Кулакѣ, Γρόθος.
 Ладонь, Παλάμη!
 Перстѣ, Δάκτυλον.
 Ногѣ, Οὐνύχι.
 Грудь, Στήθος.
 Животѣ, Κοιλία.
 Ребро, Πλευρὸν.
 Колѣно, Γόνατον.
 Нога, Ποδάρι.
 Лодыжка, Ἀστράγαλος.
 Пяша, Πτέρνα.
 Косиѣ, Κόκκαλον.
 Видѣ, Εἶδος. Образѣ, Εἰ-
 κὼν, χαρακτήρ.
 Взорѣ, Βλέμμα.
 Дородносиѣ, Εὐεξία.
 Сухощавость, Ξηρότης.
 Спанѣ, Κορμοσασία.
 Черепѣ, Κρανίον.
 Кровь, Αἷμα.
 Мозгѣ, Μυελὸς.

Жила, Νεῦρον.
 Пульсѣ, Φλέβα.
 Сердце, Καρдіа.
 Легкое, Πνευμόνι.
 Желудокѣ, Στομάχι.
 Желчь, Χολή.
 Селезенка, Σπλήνα.
 Кишка, Ἐντερон.
 Пузырь, Φέσκα.
 Слюна, Σάλιον, πτύσμα.
 Харкопина, Φλέγμα.
 Потѣ, Ἰδρωτας.
 Кашель, Βήχας.
 Насморкѣ, Συνάχι.
 Возгри, Μύξα.
 Рыганіе, Ἀναρεύξιμον.
 Моча, Κάττρον.
 Каалѣ, Κόπρος, Σκατὸν.
 Пять чувствѣ, πέντε αἰ-
 σθήσεις.
 Зрѣніе, Ὁρασις.
 Слухѣ, Ἀκοή.
 Обоняніе, Ὁσφρησις, μυ-
 ρισμάδα.
 Вкусѣ, Γεῦσις.
 Осязаніе, Ἀφή, ψαύσιμον.
 Душа, Ψυχή.
 Умѣ, Νῆς.
 Разумѣ, Διάνοια.
 Мысль, Ἐννοια, σοχασμός.
 Разсужденіе, Διάκρισις.
 Воля, Θέλησις.
 Память, Μνήμη, ἐνθύμησις.
 Воображеніе, Φαντασία.
 Жирный, Παχύς.

О возрастѣ и разныхъ чинахъ.

Περὶ ἡλικίας καὶ διαφορῶν ἀξιωματικῶν.

Человѣкъ, Ἀνδρῶπις.

Жена, Γυναῖκα.

Дитя, Τέκνον.

Младенецъ, Νήπιον.

Мальчикъ, Παιδί.

Дѣвочка, Κορίτσι.

Дѣвица, Παρθένος.

Молодой, Νέος.

Женихъ, Νυμφίος, γαμβρός.

Невѣста, Νύμφη.

Старикъ, Γέρωντας.

Старуха, Γραῖα.

Старой человѣкъ, Γέρων
ἀνδρῶπις.

Спаяя женщина, Γερόν-
τισσα.

Мущина, Ἀνδρας.

Женщина, Γυναῖκα.

Высокой, Ὑψηλός.

Горбатой, Κυρτός, Καμ-
πύρης.

Великой, Μεγάλος.

Маленькой, Μικρός.

Толстой, Χονδρός.

Сухощавъ, Ξηρός.

Тонкой, Λεπτός.

Жиренъ, Παχὺς.

Слабъ, Ἀδύνατος.

Пригожъ, хорошъ, Ωραῖος,
εὐμορφος.

Дуренъ, не хорошъ, Ἀχρη-
μος.

Здоровъ, Ὑγιής.

Хворъ, Φιλιάδενος.

Немошной, Ἀδύνατος.

Боленъ, Ἀρρώστος.

Полюбовникъ, Ἀγαπητι-
κός.

Полюбовница, Ἀγαπητικὴ.
Духовная персона, Ἱερω-
μένου πρόσωπον.

Самодержецъ, Αὐτακράτωρ.

Подданной, Τπήκτος, ὑπο-
κείμενος.

Благородной, Εὐγενής.

Дворянинъ, Αὐλικός.

Князь, Πρίγγιψ.

Графъ, Κόμης.

Посолъ, Πρέσβυς.

Совѣшникъ, Συμβελάτης.

Судья, Κριτής.

Слуга, Δούλος.

О торгахъ и разныхъ шоварахъ.

Περὶ διαφορῶν πραγμάτων.

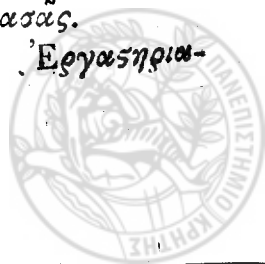
Купецъ, Πραγματευτής.

Хлѣбникъ, Ψωμάς.

Хлѣбопродавецъ, Ψωμοπω-
λητής.

Винопродавецъ, Κρασσω-
λητής, κρασᾶς.

Лавошникъ, Ἐργαστηρια-
ρης.

Λαβκα, Ἑργασῆρι.
 Магазины, Μηχαζῖ.
 Товары, Φορτάματα (πραγ-
 ματαῶν).
 Шелкомъ торговать, νὰ
 πραγματεύη τινὰς με-
 μετάξι.
 Цѣну спрашивать, νὰ ἐρω-
 τᾷ τὴν τιμὴν.
 Покупать, νὰ ἀγοράζῃ.
 Плашить, νὰ πληρώνη.
 Наличные деньги, μετρη-
 τὰ ἄπρα.
 Вѣ срокъ брать, με διο-
 ρίαν νὰ λαμβάνη.
 Вѣ срокъ пролавать, με
 διορίαν νὰ πωλῇ.
 Вѣ заемъ брать, νὰ δα-
 νείζεται.
 Мѣнять, νὰ ἀλλάζῃ.
 Прибавокъ, Προθήκη.
 Дорого продавать, ἀκρι-
 βὰ νὰ πωλῇ.
 Дешево продавать, εὐθυ-
 νὰ νὰ πωλῇ.
 За настоящую цѣну оп-
 давать, εἰς τὴν ἀκατέ-
 βατον τιμὴν νὰ δίδῃ (τὸ
 πρᾶγμα).
 Мѣрять, νὰ μετράῃ.
 Вѣсить, νὰ ζυγιάζῃ.
 Вѣ закладъ положить, νὰ
 δώσῃ ἐνέχειρον, ἀμανέτι.
 Закладъ выкупить, νὰ ἑα-
 γοράσῃ τὸ ἐνέχειρον, τὸ
 ἀμανέτι.

Обманывать, νὰ ἀπατᾷ,
 νὰ γελάῃ.
 Накладъ имѣть, νὰ ζημιώνῃ.
 Барышъ имѣть, νὰ κερδίζῃ.
 Вязать, νὰ δένῃ.
 Вѣ кипы класить, νὰ κάμῃ
 τάγια (τὸ πρᾶγμα).
 Изъ кипъ выбирать, νὰ
 λύνῃ (τὸ πρᾶγμα) ἀπὸ
 τὰ τάγια.
 Укладывать, νὰ συνάζῃ καὶ
 νὰ δένῃ μαζῖ.
 Выкладывать, νὰ λύνῃ καὶ
 νὰ εὐγάζῃ.
 Обвертывать, νὰ ξετυλίσῃ.
 Штофъ, Στόφα.
 Шерстяная матерія, Με-
 ταξωτὸν.
 Цвѣтной штофъ, Πλε-
 μισμένη σόφα.
 Полосатой штофъ, με
 ἀράδαις σόφα.
 Атласъ, Ἀτλάζι.
 Золотая парча, Χρυσο-
 Φαμένον ῥέχον.
 Сукно, Ῥέχον.
 Плаще, Φόρεμα.
 Одежда, Ἐνδυμα.
 Байка, Γρύζον, ἀμπᾶς.
 Правая сторона, ἡ λιце, ἡ
 ὀψις (τῆ πανίς).
 Изнанка, ἡ ἐόψις, ἀνᾶπο-
 да, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς
 ῥαφῆς.
 Покройъ, ἡ ἄκρα τῆ πλα-
 τῆς τῆ πανίς.

Πολοπтно, Λεπτόν πανί.
Холстѣ, Пανί.

Κισεя, Φέντα, τελπάνι.
Мѣшоѣ, Σακѣλα. πεγγί.

КЪ путешествію принадлежащее.

Εἴτι ἀναφέρεται εἰς τὸ ταξίδι.

Путешествоваѣ, νὰ τα- Горы проѣзжаѣ, Βγνὰ νὰ
ξιδεύη τινὰς.

Пѣшкомѣ ипши, Πεζὸς νὰ ἀπερνᾷ.
πηγαίνη. Μимо крѣпости ѣхаѣ,

Верхомѣ ѣхаѣ, Καβαλλά- 'Εμπροσθὰ ἀπὸ τὸ κα-
ρης νὰ πηγαινῇ. σέλι νὰ πηγαινῇ.

Водою ѣхаѣ, Διὰ θαλάσ- Лошадей закладываѣ, νὰ
σης, ἢ μὲ τὸ καράβι νὰ ζεύξη τὰ ἄλογα.

πηγαίνη. Лошадей выпрягаѣ, νὰ
На корабли садисься, νὰ ξεζεύξη τὰ ἄλογα.

μπαρκαριδιῇ. Хомутѣ, Ζυγὸς.

Вѣ дорогу ѣхаѣ, εἰς τὸν Шоры, Χάμικρα.
δρόμον νὰ πηγαινῇ. Узда, Χαλινάρι.

Большая дорога, Μεγάλος Возжи, Λεγιά τѣ χαλινα-
δρόμος. ρία.

Кривая дорога, Στραβὸς Цугѣ, ἢ пара лошадей, εἶνα
δρόμος. Ζευγάρι ἄλογα.

Черезѣ Пепербургѣ Цуговая лошадь, Ζευγά-
ѣхаѣ, ἀπὸ τὴν Πετρέ- ρικον ἄλογον.

πολιν νὰ πηγαινῇ.

О несовершенствахъ челоѣка.

Περὶ τῶν ἐλαττωμάτων τѣ ἀνθρώπων.

Слѣпой, Τυφλὸς. Великанѣ, Γίγαντας.

Слюняй, Σαλιάρης. Безрукой, Κετσοхέρης.

Зайка, Τραυλὸς. Нѣмой, Βεβὸς.

Хромой, Κετζὸς. Возгривецѣ, Μυξαράς.

Горбатой, Καμπύρης. Карла, Νάννος, τζετζѣς.

Плѣшивой, Φαλακρὸς. Глухой, Κωφὸς.

Калѣка, Μισερὸς. Дуракѣ, Ἀνόητος.

Лѣвшя, Ζερβόχειρος.

О сродникахъ и пріятеляхъ.

Περὶ Συγγενῶν καὶ Φίλων.

Прародители, предки,	Πομπόκι, Μεταγενέστεροι.
Προπάτορες, πρόγονοι.	Бракъ, свадьба, Γάμος, χα- ρά.
Прадѣдъ, Προπάππος.	Бракосочетаніе, Στεφά- νωμα.
Дѣдушка, Πάππος.	Обрученіе, Ἀρραβῶνα.
Бабушка, Μαιμή, μανίτσα.	Обрученной, Ἀρραβωνια- σικὸς.
Отецъ, Πατέρας.	Обрученная, Ἀρραβωνια- σικῇ.
Мать, Μητέρα, μάνα.	Приданое, Προίκα.
Сынъ, Τιὸς.	Супругъ, Σύζυγος.
Дочь, Θυγατέρα.	Мужъ, Ἄνδρας.
Внукъ, Ἐγγονος.	Супруга, Σύζυγος.
Внука, Ἐγγόνη.	Жена, Γυναῖκα.
Братъ, Ἀδελφός.	Роженица, Λεχῆσα.
Сестра, Ἀδελφῇ.	Кормилица, Τροφός. πα- ραμάνα.
Дядя, Θείος.	Вдовецъ, Χῆρος.
Тетка, Θεία.	Вдова, Χήρα.
Племянникъ, Ἀνεψιός.	Вдовствующая персона, Χηρεούμενον πρόσωπον.
Племянница, Ἀνεψιά.	Кумъ, Σύντεκνος.
Двоюродной братъ, Ἐξα- δελφος.	Кума, Συντέκνισσα.
Двоюродная сестра, Ἐξα- δελφῇ.	Крестникъ, Βαπτισικὸς.
Сведенной братъ, шуринь, Γυναικᾶδελφος.	Крестница, Βαπτισικῇ.
Сведенная сестра, Γυναι- καδελφῇ.	Крестной отецъ, Ἀνάδο- χος, νονός.
Вопчимъ, Μητρειός.	Крестная мать, Ἀνάδο- χος, νονά.
Мачиха, Μητρειά.	Родня, Συγγένεια.
Тестъ, Πενθερός.	Братство, Ἀδελφότης.
Теща, Πενθερά.	Пріемышъ, Θετὸς υἱός, πα- ραυῖος.
Пасынокъ, Πρόγονος.	
Пасынка, Προγονή.	
Зять, Γαμβρός.	
Невѣстка, Νύμφη.	
Наслѣдники, Κληρονόμοι.	

Родъ, Γένος.	Сосѣдство, Γειτωνία.
Родословіе, Γενεαλογία	Свойскъ, Οἰκῆος, ἐδικὸς.
Сродственникъ, συγγενής.	Свойство, Ἰδιώμα.
Сродница, Συγγένισσα.	Пріятель, другъ, Φίλος.
Сосѣдъ, Γείτονας.	Непріятель, Ἐχθρὸς.

О томъ, что къ ученію принадлежитъ.

Εἴτε ἀναφέρεται εἰς τὴν σπᾶδὴν.

Кабинетъ, Καμπινέτον.	Писаніе, письмо, Γράψιμον.
Книга, Βιβλίον.	Письмо, Γράμμα, γραφή.
Бумага, Χαρτί.	Линейка, Γνώμων, χαρακί.
Листъ, Μία κόλλα.	Урокъ, Μάθημα.
Четверка, листочикъ, Ἐνα φύλλον τῆς κόλλας.	Переводъ, Μετάφρασις.
Тетрадь, Τετράδιον.	Задача, Θέμα.
Страница, Ἐνα πρόσωπον, κατεβατόν.	Учипсь, νὰ μανθάνη, νὰ σπᾶδάζη.
Переплетъ, Στάχωμα, δέσιμον βιβλίου.	Складывашъ, νὰ συλλαβίζη.
Спрока, Ἀράδα.	Чипашъ, νὰ ἀναγινώσκη, νὰ διαβάζη.
Перо, Κονδύλι.	Писашъ, νὰ γράφη.
Чернилица, Μελανοδοχεῖον, καλαμάρι.	Учипъ, νὰ διδάσκη, νὰ μανθάνη.
Чернила, Μελάνι.	Наизустъ учипъ, νὰ ἀποσηθίζη, ἐκ σήθους νὰ μανθάνη.
Перочинной ножикъ, Κονδυλομάχαιρον.	Сочинипъ, νὰ συνθέττη, συγγράφη.
Песокъ, Ἀμμος.	Сочинипель, Συγγραφεὺς.
Песочница, Ἀμμοδοχεῖον.	Учипель, Διδάσκαλος.
Свѣча, Φῶς, κηρί.	Ученикъ, Μαθητής.
Лампада, ночникъ, Κανδήλι, λυχνάρι.	Школа, Σχολεῖον.
Фонарь, Φανὸς, Φανάρι.	Школьникъ, Σχολασικὸς.
Очки, Γυαλιὰ.	Академія, Ἀκαδημία.
Зрипельная прубка, Τηλεσκόπιον.	Академистъ, Ἀκαδημακὸς.
Записка, цыдулка, Ῥαβάσι.	

О помѣ, что принадлежитъ къ письму.

Εἴτι ἀνήκει εἰς ἐπιστολήν.

Закрѣпленное письмо, Печаташь, *να βελάνη.*

Ἐπικυρωμένον γράμμα. Печать, *Βῆλα.*

Запечатанное письмо, Вь-

лавленное γράμμα.

Число, Ἀριθμός.

Сургучь, *Βελοκέρι.*
Вензель, цыфрѣ, *χαρακ-*
τῆρες τῶ ἀριθμοῦ.

Подписашь, *να ὑπο γράφῃ.* Вычернить, *να μαυρίζῃ.*

Складывашь, *να διπλώνῃ.* Вымарашь *να σβύνῃ, να ἔξῃ.*

О часяхъ дома.

Περὶ τῶν μερῶν τῆς οἰκίας:

Домѣ, Ὀσπήτιον.

Второй этажъ, *Δεύτερον*
πάτωμα.

Дверь, ворота, *Θύρα, πόρτα.*

Замокъ, *Κλειδωνιά.*

Лѣсница, *Σκάλα.*

Ключь, *Κλειδί.*

Ступень, *Σκαλοπάτι.*

Задвижка, *Σύρτης.*

Окно, *Παράθυρον.*

Колокольчикъ, *Κωδώνι.*

Кровля, *Στέγη.*

Покой, горница, *Κάμερα,* Полъ, *Ἐδαφος,* на полѣ,
Ὀνδᾶς. *κατὰ γῆς.*

Зала, *Σάλα.*

Пополокъ, *Σανίδωμα* тѣ
τόλῃ.

Печь, *Φῆρνος, καὶ σόμπα.*

Стѣна, *Τείχος.*

Дворъ, *Αὐλή.*

Поварня, кухня, *Μαγειρεῖον.*

Камень, *Πέτρα,*

Запасная горница, *Κελλάρι.*

Кирпичь, *Τέβλα.*

Погребъ, *Κατώγειον.*

Мраморъ, *Μάρμαρον.*

Конюшня, *Σταῦλος, ἀχῆρι.*

Доска, *Σανίδι.*

Нужникъ, *Χρεία ἀναγκαῖον.*

Свѣтлой домъ, *Φωτεινὸν*
ὀσπήτιον.

Садъ, *Περιβόλι.*

Первой этажъ, ἡ жиле,

Πρῶτον πάτωμα.

О кушаньѣ и пищѣ.

Περὶ βρώσεως καὶ πόσεως.

Пиръ, *Συμπόσιον.*

Завтракъ, *Πρόγευμα.*

Обѣдъ, *Γεῦμα.*

Полдникъ, *Μεσημεριάτικον.*

Ужинъ, Δείπνος.
 Кушанье, Φαγητὸν.
 Питье, Ποτὸν.
 Мясо, Κρέας.
 Варенное, Βρασὸν.
 Жаренное, ἢ жаркое, Ψη-
 τὸν καὶ τηγανητὸν.
 Говядина, Ἀγελαδινὸν.
 Свинина, Χοιρινὸν.
 Баранина, Προβατίσιον.
 Ягнятина, Ἀρνίσιον.
 Телятина, Μοχαρίσιον.
 Рыба, Ὀψάρι.
 Солонина, Ἀλατισμένον,
 αἰλμυρὸν κρέας.
 Соусъ, Γιαχνί.
 Щи, Ζωμός με λαχανοαλ-
 μιάν.
 Супъ, Σέπα.
 Хлѣбъ, Ψωμί.
 Вино, Κρασί.

Водка, Ῥακί.
 Мука, Ἀλεῦρι.
 Тѣсто, Προζύμι.
 Хлѣбное, Ζυμαρικόν.
 Пирогъ, Πλακῆς, πῆτα.
 Молоко, Γάλα.
 Масло, Βύτυρον.
 Сыръ, Τυρί.
 Медъ, Μέλι.
 Горохи, Ῥεβύνθια.
 Бобы, Κυκιά.
 Капуста, Λαχανοαλμια.
 Пшено сарачинское, Ρίζι.
 Чечевица, Φακῆ.
 Грибы, Μαντάρια.
 Сода, Ἀλας.
 Уксусъ, Ξύδι.
 Горчица, Σινάπι.
 Салатъ, Σαλάτα.
 Масло, Λάδι.

О накрышїи стола. Διὰ τὸ τραπέζι.
 Скатерть, Τραπεζομάν-
 дуλον.
 Салфетка, Μανδύλι τῆ
 πιάτῃ.
 Ножикъ, Μαχαῖρι.
 Вилка, Πηρενι.
 Ложка, Χελιάρι.
 Тарелка, Πιάτον.
 Блюдо, Πινάκι.
 Спаканъ, Ποτήρι.
 Рюмка, Ῥακοπότηρον.
 Чашка, Ἀγγεῖον βαθελω-
 τὸν.
 Покаль, Κῆπα.
 Посуда, Ἀγγεῖον.
 Положенце, Μεσάλι, προ-
 σόψι.
 Рукомойникъ, Χειρομάνδου-
 λον.
 Тазъ, Τάσι.
 Подносъ, δίσκος, ταψί.

Ο городъ и его частяхъ.

Περὶ πόλεως καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς.

Предмѣстіе, слободы,	Тюрьма, Φύλακη.
Проάσειον, ἐξώκαστρον.	Больница, Νοσοκομείον.
Ровъ, Λάχος.	σπητάλι.
Валъ, Χανδάχι.	Ярмонка, Πανηγύρι.
Стѣна городская, Τειχό-	Таможня, Τελώνιον.
καστρον.	Биржа, τόπος συνάξεως
Мостъ, Γεφύρι.	πραγματευτῶν.
Ворота, Πόρτα.	Вѣсы, Ζύγι, ζυγαριά.
Дверь, Θύρα.	Поспоялой дворъ, Ζενοδο-
Башня, Πύργος.	χείον, χάνι.
Площадь, Τόπος ἀγορᾶς.	Мясной рядъ, Κρεατοπά-
Рынокъ, Ἀγορά, παζάρι.	ζαρον.
Улица, Δρόμος, σάτα.	Рыбной рядъ, Ψαροπάζα-
Палащъ, Παλάτιον.	ρον.
Церковь, Ἐκκλησία.	Рѣка, Ποταμός.
Колокольная, Καμπάνα.	Мѣльница, Μύλος.

Ο ποτὶς, что видимъ на полѣ.

Δι' ἐκείνο, ὅπῃ βλέπομεν εἰς τὸν κάμπον.	Мѣстечко, Κωμόπολις.
Долина, Κοιλάδα.	Село, Χώρα.
Лѣсъ, Δάσος.	Деревня, Χωρίον.
Лѣсокъ, Λόγκος.	Запаханное поле, καλλιερ-
Гора, Βουνόν.	γημένος κάμπος.
Каменистой, Πετρώδης.	Непаханное, ἀκαλλιέργη-
Каменная гора, Πέτρινον	τος.
Βουνόν.	Овесъ, Βρώμη.
Поле, Πεδιάδα, κάμπος.	Пшеница, Σιτάρι.
Лугъ, Λιβάδι.	Ячмень, Κριθάρι.
Виноградникъ, Ἀμπέλι.	Просо, Κεχρί.
Огородъ ἢ садъ, Περιβόλι,	Рожь, Σίκαλι, βρίζα.
κῆπος.	Солома, Ἀχυρον.
Ручей, Βρύσις.	Сѣно, Χορτάρι.
Озеро, прудъ, Λίμνη.	Трава, τὰ χόρτα.
Болошо, Βάλτος.	

Пахаць, νὰ γεωργῇ τινὰς.	Сѣять, νὰ σπέρνῃ.
Жаць, νὰ θερίζῃ.	Виноградъ . собираць, νὰ τρυγᾷ,

Περὶ τῶν τίτλων, τῶν μεταχαριζομένων εἰς
τὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ τέλος καὶ εἰς τὴν ἐπιγρα-
φὴν τῶν ἐπισολῶν, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν προ-
σωπικὴν ὁμιλίαν.

Πρὸς τὸν Βασιλέα

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπισολῆς.

Всеавгустѣйшій Государь!

ἢ

Всемилошпивѣйшій Государь!

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπισολῆς.

Вашего Императорскаго Величества!
всеподданѣйшій.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Величеству, Всемилошпивѣйшему
Государю, Императору καὶ κατ'ἐξῆς. "Ὅταν
δὲ πρὸς τὴν Βασίλισσαν, γράφεται ἕτως: Ыя Ве-
личеству, Всемилошпивѣйшей Госуда-
ринѣ, Императрицѣ κ. т. л.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Императорское Величество.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρίγγιπα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Свѣшлѣйшій Князь!

Милосшпивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашей Свѣшлости!

Милосшпиваго Государя!

нижайшій и всепреданиѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Свѣшлости, Милоспивому ἢ Милоспивѣйшему
Государю, Князю κ. т. λ. Ἐὰν ὁμῶς εἶναι πρὸς τὴν
Πριγγίπισσαν, ἐπιγράφεται ἕτως: Ея Свѣшлости,
Милоспивѣйшей Государинѣ, Княгинѣ κ. т. λ.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваша Свѣшлость.

Πρὸς τὸν Πρίγγιπα Γενεράλ - Φелτμάρσσαλον καὶ
Γενεράλ - "ΑυσσεФон.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Сіятельнѣйшій Князь!

Милоспивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Сіятельства!

Милоспиваго Государя!

нижайшій и преданнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Сіятельству ἢ Высокопревосходительству,
Милоспивому ἢ Милоспивѣйшему Государю, Кня-
зю, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Сіятельство, ἢ Высокопревосходительство.

Πρὸς ΓράФон Γενεράл - Φелтμάρσσαλον ἢ Γενεράл -
"ΑυσσεФон.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Сіятельнѣйшій Графъ!

Милоспивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Высокографскаго Сіятельства!

Милоспиваго Государя!

нижайшій и преданнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Сіятельству ἢ Высокопревосходительству
Милоспивому ἢ Милоспивѣйшему Государю, Гра-
фу к. т. л.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Высокографское Сіятельство, ἢ
Ваше Высокопревосходительство.

Πρὸς Γράφον ἢ Πρίγγιπα Γενεράλ-Λιέτενάντην, Γ.
Πορѣттѣхον ἢ Г. Маіѳоров.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Сіятельный Графъ, ἢ Князь!
Милоспивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Сіятельства!

Милоспиваго Государя!

всепокорнѣйшій и преданный слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Сіятельству, ἢ Превосходительству, Мило-
спивому ἢ Милоспивѣйшему Государю, Графу ἢ
Князу к. т. л.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Сіятельство.

Πρὸς Γενεράλ-Λιέτενάντην, Г. Πορѣттѣхον καὶ Г.
Маіѳоров.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Превосходительный Господинъ!
Милоспивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

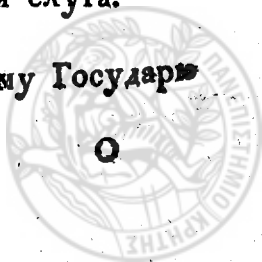
Вашего Превосходительства!

Милоспиваго Государя!

всепокорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Превосходительству, Милоспивому Государю
к. т. л.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Превосходительство.

Πρὸς Φαλαγγάρχην, ἥγαν Μπρεγαθήρον.

Высокородный Господинъ!

Милостивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Высокородія!

Милостиваго Государя!

всепокорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Высокородію, Милостивому Государю, к. т. л.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Высокородіе.

Πρὸς τὸν Πολκόβνικον, Ποτπολκόβνικον καὶ Μαϊόρον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Высокоблагородный Господинъ!

Милостивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Высокоблагородія!

Милостиваго Государя!

покорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Высокоблагородію, Милостивому Государю
к. т. л.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Высокоблагородіе.

Πρὸς Καπιτάνον, Πορτέττικον καὶ ἐπιλοίπων Βαθμῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Благородный Господинъ!

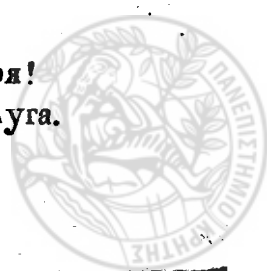
Милостивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Благородія!

Милостиваго Государя!

покорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Благородію, Милостивому Государю х. т. л.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Благородіе.

Πρὸς τὸν Πατέρα, ἢ Μητέρα ἀπὸ τὸν Ὑιόν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Милостивый Государь Батюшка, ἢ
Милостивая Государиня Матушка!

Εἰς τὸ τέλος.

Милостивый Государь Батюшка, ἢ
Милостивая Государыня Матушка.

всенижайшій и послушнѣйшій вашѣ сынѣ.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Милостивому Государю моему Батюшкѣ ἢ Родителю,
ἢ

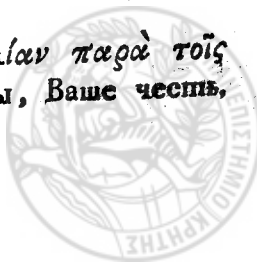
Милостивой Государынѣ моей Матушкѣ ἢ Родительницѣ х. т. л.

Σημειώσεις.

1. Ὅταν θέλει τινὰς νὰ γράφῃ πρὸς Πραγματευτὴν, τὸν ὁποῖον σοχάζεται διὰ ἀνώτερόν τε κατὰ τὴν κατάστασιν ἢ βαθμόν, ἢ διὰ τὸ πολιτικώτερον, τότε μεταχειρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπισολῆς τὸ, Милостивый Государь! καὶ τὸ ὄνομά τε μετὰ τῶ πατρωνυμικῷ ὀνόματος. Εἰς τὸ τέλος δὲ πάλιν τὸ, Милостивый Государь! μετὰ τὸ, Вашѣ покорнѣйшій слуга. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν: Милостивому Государю καὶ τὸ ὄνομα ὡς ἀνωθεν.

2. Ὅταν ὅμως πρὸς Πραγματευτὴν, τὸν ὁποῖον σοχάζεται διὰ ὁμοίόν τε ἢ κατώτερον, τότε μεταχειρίζεται τὸ, Господину καὶ т. л.

3. Εἰς δὲ τὴν προσωπικὴν ὁμίλιαν παρὰ τοῖς Ῥώσσοις κοινῶς μεταχειρίζεται τὸ Вы, Ваше честь,

Ваше здоровье, ἢ συνεθέσερον: Ваша милость, καθὼς
καὶ παρ' ἡμῖν: τῆ λόγῃ σας, ἢ τιμιότης σας, ἢ καλο-
καγαθία σας καὶ καθ' ἑξῆς.

Σημ. Ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, προσωπικῆς τῆς ὁμιλίας
τυχέσης, λαμβάνει καὶ αὐτοὶ τὰς ἀκολούθους τίτ-
λους: Ὁ Μητροπολίτης: Ваше Высокопреосвящен-
ство. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος: Ваше Преосвященство,
ἢ ἐνίοτε ὡς τῷ πρώτῳ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης: Ваше
Высокопреподобіе. Ὁ Ἡγούμενος καὶ Ἱερομόνα-
χος: Ваше преподобіе, μὲ ὅλον ὅπῃ ὁ δεύτερος
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸ τῆ ὀνόματός τε λαμβάνει
τὸ Опеѣб. Ὁ Ἱερεὺς: Батюшка, ἢ Ваше препо-
добіе.

Τ Ε Λ Ο Σ.

